

# காலம்

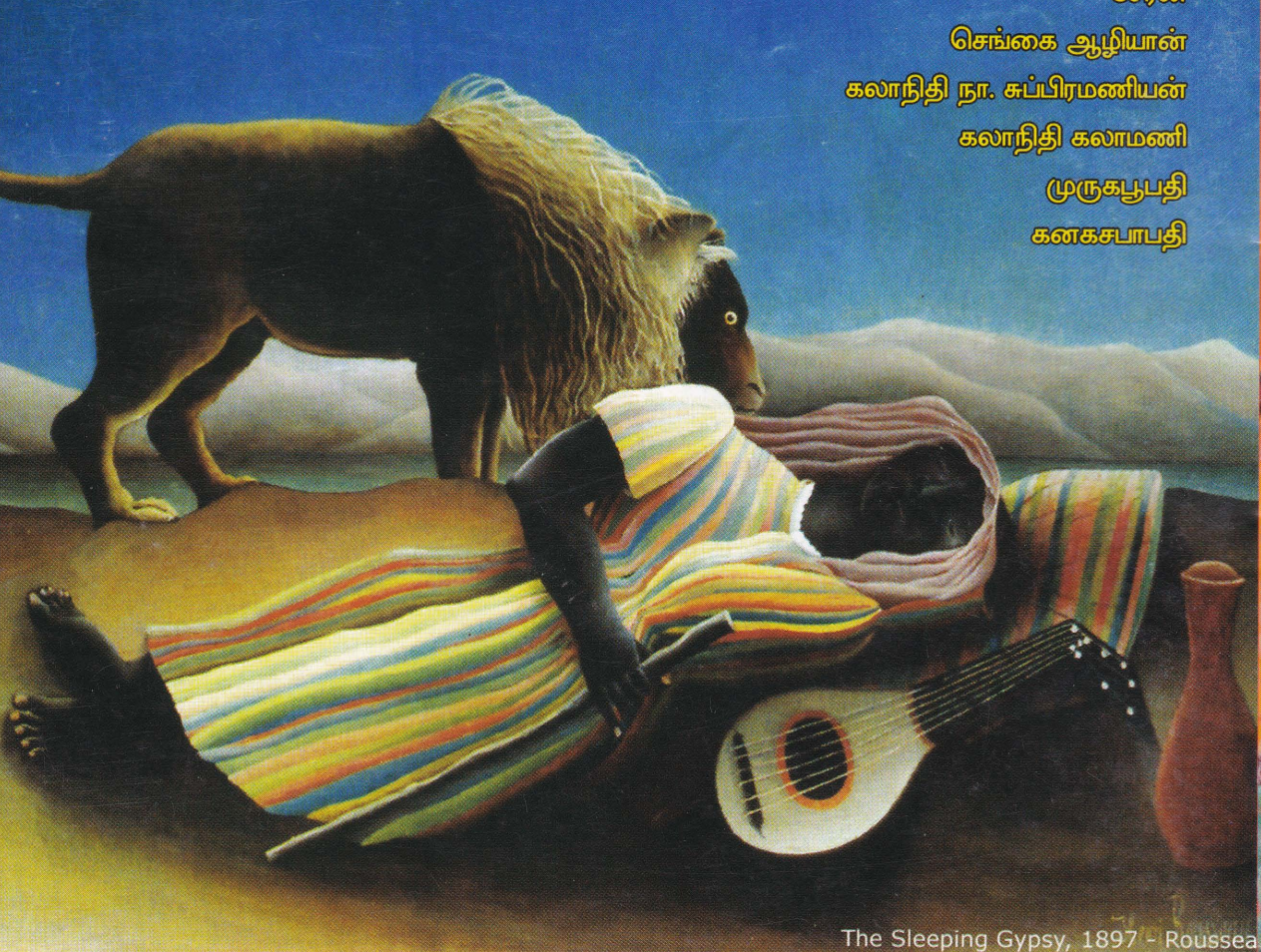
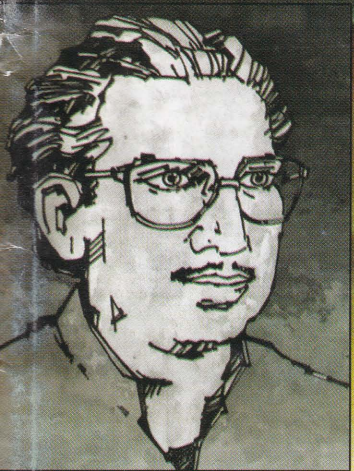
ரூ. 40  
(இந்தியா)

ISSN - 1715 - 4030

சிறப்புப் பகுதி : தெனியான்

பஞ்சமும் நோயும்  
மெய்யடியார்க்கோ

கா.சிவத்தம்பி  
சேரன்  
செங்கை ஆழியான்  
கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன்  
கலாநிதி கலாமணி  
முருகபூபதி  
கனகசபாபதி



The Sleeping Gypsy, 1897 - Rousseau

ஓட்டுமாவடி அறபாத் ■ அசை சிவதாசன் ■ திசேரா ■ எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் ■ அசோகமித்திரன்  
தமிழ்நதி ■ சி.மோகன் ■ விக்ரமாதித்யன் ■ மு.புஷ்பராஜன் ■ ஆழியான் ■ அனார்  
மணிவேலுப்பிள்ளை ■ சச்சிதானந்தன் சுகிர்தராஜா ■ செழியன் ■ டி.சே.தமிழன்

Real Estate Law

Immigration & Refugee Law

Criminal Law

Family Law

Business Law

Power of Attorney

Civil Litigation



# மனுவல் யேசுதாசன்

கனடிய சட்டத்தரணி

**Barrister, Solicitor & Notary Public**

Legal Aid Certificate Accepted

80 Corporate Drive Suite # 210

Scarborough, ON M1H 3G5

Tel: 416 - 444 8070

Fax: 416 - 444 9105

# **N.K.S. Drapery & Binds Fabric Ltd**



**210 Silver Star Blvd, Unit # 825  
Scarborough, Ontario  
Tel / Fax : 416 - 321 6420  
Tel : 905 - 8444 0218  
Email : [nadarajaj1@look.com](mailto:nadarajaj1@look.com)  
Web: [www.nksdarapery.com](http://www.nksdarapery.com)**

# Sell your Home within 30 days!

I Sell your Home within 30 days or My Commission is free\*



**Shankar Manickam**

Realtor, Mortgage Advisor  
Certified Home Inspector

**Dir: 416-453-6666**

**Bus: 905.201.9977**

**Home Life Future Realty Inc.,**

Brokerage, INDEPENDENTLY OWNED AND OPERATED

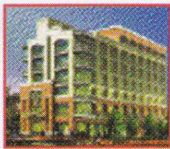
205-7 Eastvale Drive, Markham, On L3S 4N8



## வீடு வாங்க.....

உங்கள் மாதவருமானம், பிடித்த இடம், வீட்டு இலக்கம், வீட்டுவாசல், போக்குவரத்து வசதி, பாடசாலை உட்பட சகல தேவைகளையும் உங்கள் திருப்திக் கேற்ப புர்த்தி செய்து தருகிறோம்.

### Condo 2, 3 Bedrooms



price start from: \$75,000  
mortgage amount: \$71,250  
mortgage payment: \$214/m  
moh.rec: \$475/m  
property tax: \$150/m  
rate of interest: \$714/m  
ncanstar income: No

**மாதம் \$784 மட்டுமே!**

### Town House 3, 4 Bedrooms



price start from: \$100,000  
mortgage amount: \$95,000  
mortgage payment: \$377.81/m  
moh.rec: \$400/m  
property tax: \$200/m  
rate of interest: \$978/m  
ncanstar income: No

**மாதம் \$978 மட்டுமே!**

### Semi-House 3, 4 Bedrooms



price start from: \$200,000  
mortgage amount: \$190,000  
mortgage payment: \$755/m  
moh.rec: \$400/m  
property tax: \$200/m  
rate of interest: \$1355/m  
ncanstar income: Yes, 400/m

**மாதம் \$1355 மட்டுமே!**

### Bungalow/ 2 Story Detached



3, 4, 5 Bedrooms  
price start from: \$250,000  
mortgage amount: \$238,000  
mortgage payment: \$946/m  
moh.rec: \$400/m  
property tax: \$200/m  
rate of interest: \$1446/m  
ncanstar income: Yes, 700/m

**மாதம் \$1446 மட்டுமே!**

\*Our calculation based on 3.5% Interest rate

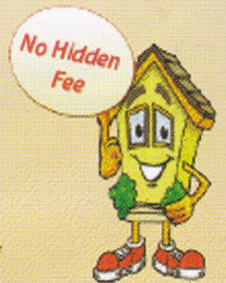
## வீடு வாங்க நல்ல சந்தர்ப்பம்.....

- ✓ Power of sale House நிறைய விற்பனைக்கு உண்டு
- ✓ வீழ்ச்சி அடைந்துள்ள Bank வட்டி வீதம்
- ✓ Down Payment, Income, Bad Credit, Over Credit Limit போன்ற பிரச்சனை இருப்பின் நாங்கள் உதவுவோம்

## வீடு விற்க.....

எப்படியான சந்தை நிலவரத்திலும்

- ✓ எங்களால் உங்கள் வீட்டை 30 நாட்களுக்குள் விற்க முடியும் இல்லையேல் எமது Commission Free\*
- ✓ முழுமையான Realtor சேவை உண்டு (MLS, Open House, Website, News Paper Ad's உட்பட)
- ✓ இலவசமாக எமது வீட்டுப் பரிசீலகர் ஊடாக பரிசீலித்து வீட்டை கூடிய விலையில் விற்பனைக்கு தயாராக்கும் வசதி உண்டு.



We have Direct Contact with...



எண்ணம்போல் மனை அமைய . . .



Ranjan Francis Xavir

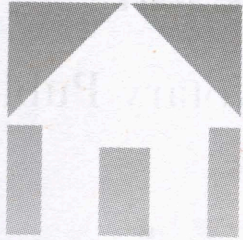


**Connect Reality**  
Independently Woned and Owned  
Operated Family Anderea



“தூணி லழகியதாய் -- நான்மாடங்கள்  
துய்ய நிறத்தினவாய் - அந்தக்  
காணி நிலத்திடையே -- ஒரு மாளிகை...”

Direct: 416 - 816 1220, Bus: 416 - 284 5555, Fax: 416 - 284 5727



Centum Veedu Mortgages Inc

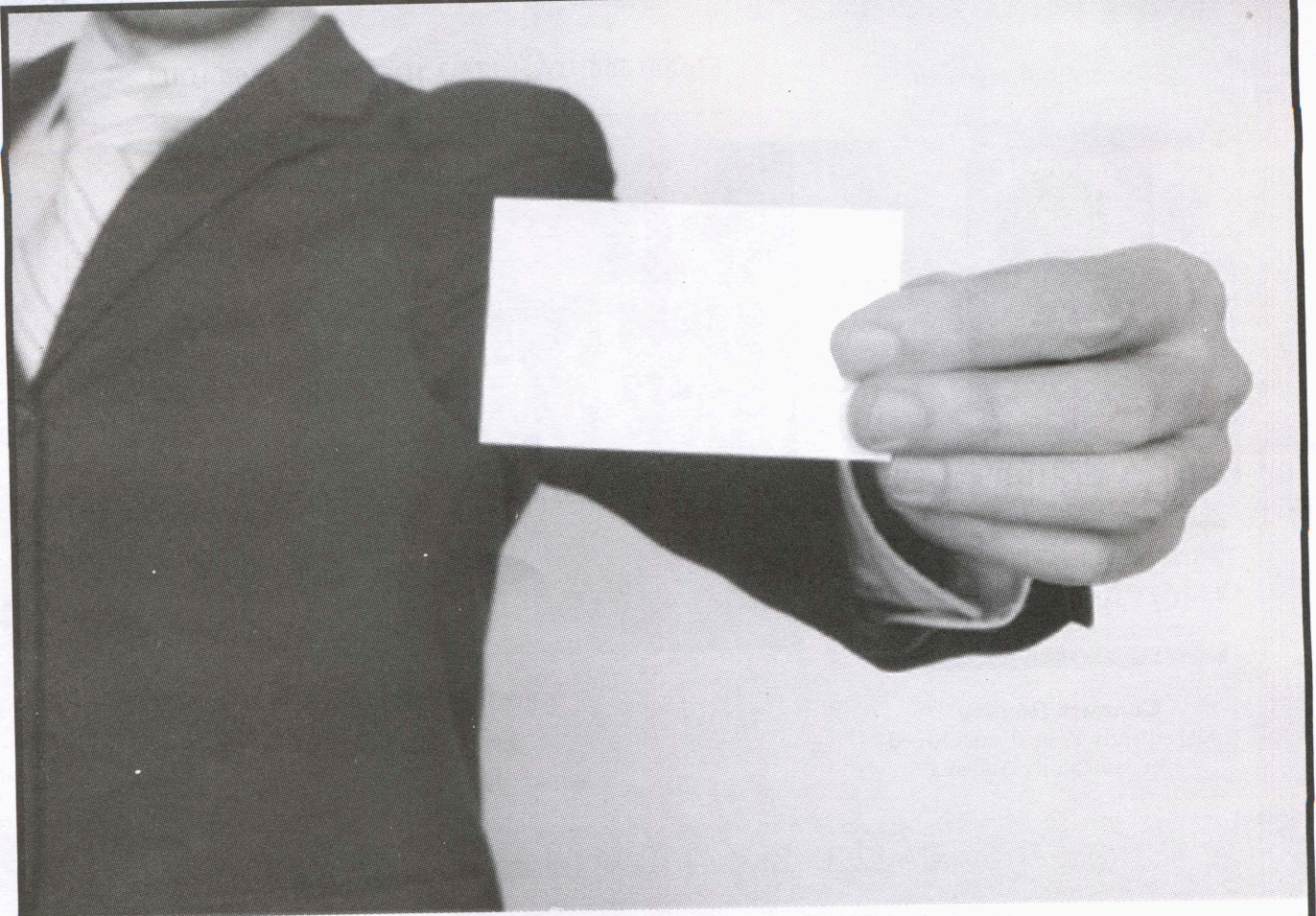
N. Murugadas  
Mortgage Specialist

416 - 543 6614

**Mortgages**

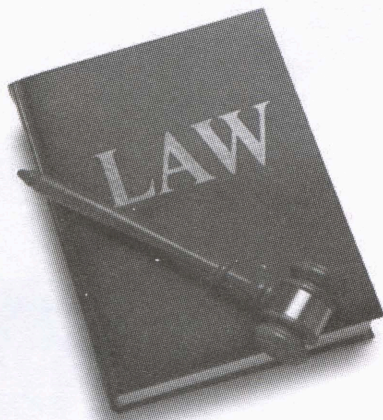
You can live with





## **T. Jegatheesan**

Barrister, Solicitor & Notary Public (ont)



2620 Eglinton Ave. E  
Suite 201  
Scarborough  
On MLK 2S3

Tel: 416 - 266 6154 Fax : 416 - 266 4677

# காலம்

இதழ் 33 அக் - டிசம்பர் 2009



ஆசிரியர்  
செல்வம்

ஆலோசனைக் குழு  
என்.கே.மகாலிங்கம்  
செழியன்

இதழ் தயாரிப்பும்  
வடிவமைப்பும்  
ராஜகோபால்

தொடர்பு முகவரி

**KALAM**

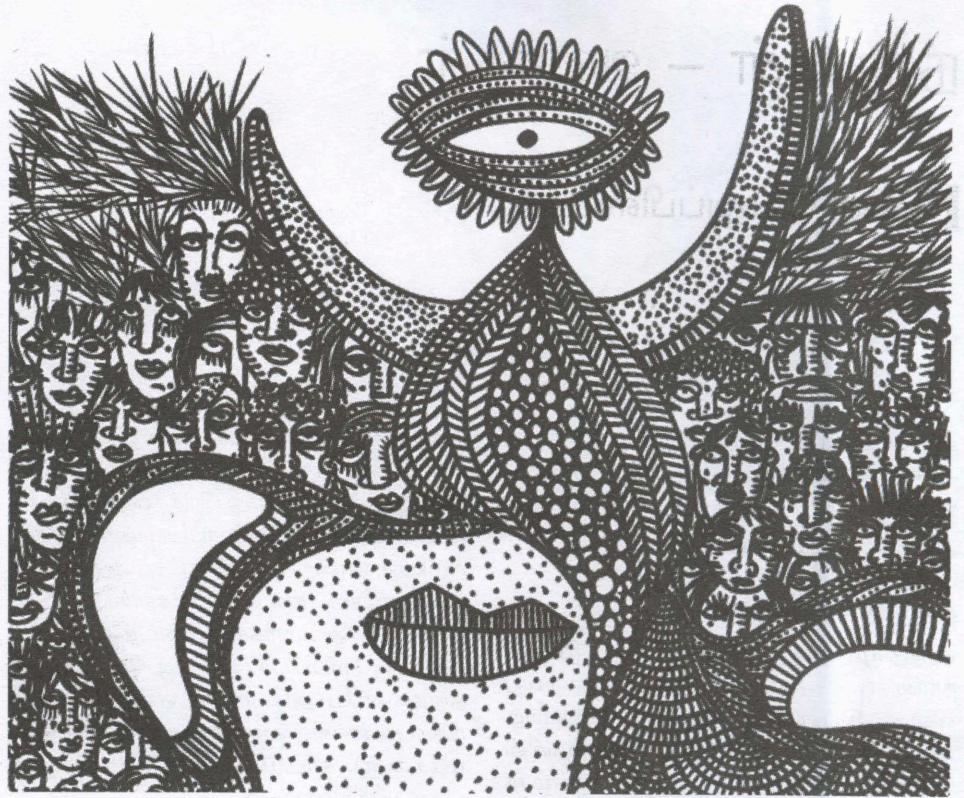
16,Hampstead Court  
Markam,  
ONT L3R 3S7  
Canada  
kalam@tamilbook.com

**KALAM**

Plot No.44, First Floor,  
5th street, Om sakthi  
Nagar,Valasaravakkam,  
Chennai - 600 087.  
Phone: 94442 74205

**Printed at**

Jyothi Press  
Triplacane,Chennai - 600 005



## பஞ்சமும் நோயும் மெய்யடியார்க்கோ

சொல்ல ஒரு சொல் இல்லை இவர்களுக்கு. சொன்னாலும் ஒரு பொருள் இல்லை. கண் அசைக்க ஒரு துணிவில்லை. நிமிர்ந்து நிற்க ஒரு நிழல் இல்லை. முள்ளுக் கம்பி வேலி களுக்குள் எந்த நீதியும் தீர்வும் அற்று, இலங்கை அரசால் சிறை வைக்கப்பட்டு, மனோ ரீதியாகவும் உடல்ரீதியாகவும் பாலியல்ரீதியாகவும் பெரும் துன்பத்துக்குள் உள்ளாகி உள்ள இனமாக இன்று தமிழினம் இருக்கின்றது.

வரலாற்றில் தமிழர்கள் இப்படியான ஒரு நிலைமையில் இருந்திருக்கமாட்டார்கள். தமிழர் களாகப் பிறந்த ஒரே ஒரு காரணத்தினாலேயே இந்த நிலைமை இந்த மக்களுக்கு. கேட்க ஆள் இல்லாவிட்டால் தம்பி சண்டப்பிரசண்டன்தான். அதுதான் உண்மை. இலங்கையில் நடக்கின்ற விடயங்களுக்கு முழு மனித இனமே தலைகுனிந்து நிற்கவேண்டும். நீதியற்ற உலகம் என்பது மீண்டும் மீண்டும் நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

வன்னியுத்தத்தில் சிக்குண்டஹம்பது ஆயிரம் தமிழ் மக்களை தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளிடம் இருந்து விடுவித்து அவர்களை சுதந்திரமாக நடமாட வைப்போம் என்று இலங்கை அரசு பெரும் பிரகடனம் செய்தது. இதற்கு மாறாக ஒற்றுமொத்தமாக உலகத்தையும் தமிழர்கள் சிலரையும் ஏமாற்றி எண்ணிலடங்காத தமிழர்களைப் படுகொலை செய்தது இலங்கை அரசு. சரணடைந்த தமிழர்களையும் ஈவிரக்கமற்று கொடுரமாக கொலைசெய்தது. இன்றைய இலங்கை அரசாங்கத்தின் கணக்கின்படி மூன்று இலட்சத்திற்கு மேல் பட்டவர்கள் அவர்களின் சிறைகளில் உள்ளனர். 'வீர சுதந்திரம் வேண்டி நின்றார் வேறென்ன கொள்வாரோ' என்று இந்திய சுதந்திர போராட்டத்திற்காகப் பாரதி சொன்னது இந்திய மக்களுக்காக மட்டுமல்ல; அடிமைப்பட்ட சுதந்திரமிழந்த எல்லா மக்களுக்கும் இது பொருந்தும் என்பதை இன்றைய இந்திய அரசு மறந்து விட்டது.

'அல்லல்பட்டு அழுத கண்ணீர் வல்லாரைத் தேய்க்கும் படை' என்று தமிழில் சொல்லப் பட்டுள்ளது. இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் கண்ணீர் கடலாகலாம்; காற்றாகலாம்; இதற்கு மேலாக நெருப்பாகலாம்.

செல்வம்

# நாங்கள் - அவர்கள்

R. Pathmanaba Iyer  
27-B, High Street,  
Plaistow  
London E13 0AD

## மணி வேலுப்பிள்ளை

அம்மா, அப்பா, நான்  
அக்கா, தம்பி, சித்தி  
நாங்கள் எல்லாம் நாங்கள்.

அலைக்கு அப்பால் வாழும்  
அந்த, இந்த ஆட்கள்...  
அவர்கள் எல்லாம் அவர்கள்.

ஏறத்தாழ ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்பு, நாங்கள் - அவர்கள் என்னும் தலைப்பில் கிப்ளிங் (Rudyard Kipling, 1865-1936) எழுதிய ஒரு கவிதையின் தொடக்கம் (மேலே எழுந்தமானமாக மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது). ஓர் உலகளாவிய உண்மையை அவர் இங்கு உணர்த்தியிருக்கிறார். எனினும், அனைத்துத் தரப்பினரையும் விளித்து அவர் இதனை எடுத்துரைக்கவில்லை. தம்மவரை (பொதுவாக, மேல் நாட்டவரை, குறிப்பாக பிரித்தானியரை) விளித்தே அவர் இப்படி எழுதி யிருக்கிறார். தமிழ் இலக்கிய வழக்கில் இந்தப் பாகுபாடு 'தமர்-பிறர்' எனப்படுவதுண்டு.

தனியொருவர்தன்னைப்பற்றி தம்பட்டம் அடிப்பது, உலகத்தால் பெரிதும் வெறுக்கத்தக்க ஒன்றாகவே கருதப்படுகிறது. எனினும், ஒரு குழுமம் அல்லது சமூகம் அல்லது இனம் அல்லது நாடு தம்மைப் பற்றி தம்பட்டம் அடிப்பது அதே குழுமத்தால், சமூகத்தால், இனத்தால், நாட்டால் பெரிதும் மெச்சப்படுகிறது. வியந்து நயக்கப்படுகிறது. நான் தற்பெருமை கொள்ளக்கூடாது, ஆனால் நாங்கள் தற்பெருமை கொள்ளலாம். நான் அவரை வெறுக்கக்கூடாது, ஆனால் நாங்கள் அவர்களை வெறுக்கலாம். நான் தன்னந்தனியனாய் நின்று வீம்பு பேசக்கூடாது. ஆனால் நாங்கள் ஆளும் பேருமாய்க் கூடி நின்று வீம்பு பேசலாம் இவ்வாறு, 'நாங்கள்' புரியும் அநியாயத்தை, 'அவர்களை'க் கொண்டு நியாயப்படுத்துகிறோம்!

'நாங்கள் - அவர்கள்' என்னும் பாகுபாட்டுக்கு ஒரு நீண்ட வரலாறு உண்டு: 1652 முதல் (தென்) ஆபிரிக்கரை (Africans) அடிமைகொண்ட ஐரோப்பியர்தங்களுக்கு Afrikaners என்று பெயர் சூட்டி, அத்தகைய பாகுபாட்டை நிலைநாட்டினார்கள். 1492 தொட்டு அமெரிக்க கண்டத்தை அபகரித்த ஐரோப்பியர் (ஒரு படி மேலே ஏறி) தங்களையே 'அமெரிக்கர்' என்றும், அமெரிக்க மண்ணின்மைந்தர்களை (செங்குடி மக்களை) 'காட்டுமிராண்டிகள்' என்றும் பாகுபடுத்தினார்கள்.

அத்தகைய 'காட்டுமிராண்டிகளால்' கட்டியாளப்பட்ட அரசுகளுள் ஒன்று: இங்கா பேரரசு (Empire of Inca). அதன் இறுதி மாமன்னன் அதாவுலப்பா (Atahullapa 1532&1533) மிகவும் நாகரிகமான முறையில் கழுத்து நெரித்துக் கொல்லப்பட்டான்! கொல்லுவித்தவன்: இஸ்பானிய நாடு பிடிசாரன் பிசாறோ (Francisco Pizarro 1478&1541). பிசாறோவின் கையாட்களுள் ஒருவன், இறக்குந்தறுவாயில் தன் உள்ளச் சமையைக்கொட்டி, இஸ்பானியமன்னன் பிலிப்புக்கு (Philip II 1554&1598) எழுதிய மடல்: "திருடர்களோ, கயவர்களோ, வீணர்களோ இல்லாத நிலையிலேயே இந்நாடுகளை நாங்கள் கண்டோம் என்பதை மாட்சிமைதங்கிய கத்தோலிக்க மாமன்னர் அறியக் கூடவர். அத்துணை மதிநலம் படைத்த இம்மண்ணின் மைந்தர்களை நாங்கள் உருமாற்றிவிட்டோம். அன்று இங்கு தீவினை இல்லை. இன்று இங்கு நல்வினை இல்லை (Ronald Wright, What is America? Random House, Canada, 2008, p.34).

யூதமதநூல்களும், கிறிஸ்தவமதநூல்களும் பிற மதத்தவர்களை முறையே பிறத்தியார் (gentiles) என்றும், அஞ்ஞானியர் (pagans) என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளன. அப்புறம் 'அவிசுவாசிகள்' (infidels) என்னும் சொல்லை எடுத்தாள்வதில் யூத, கிறிஸ்தவ, இஸ்லாமிய தரப்புகளிடையே

போட்டி ஏற்பட்டதாகத் தெரிகிறது. Oxford அகராதியில் காணப்படும் விளக்கத்தின்படி, கிறிஸ்தவத்தைப் பொறுத்தவரை இஸ்லாமியரே 'அவிசுவாசிகள்'. இஸ்லாத்தைப் பொறுத்தவரை கிறிஸ்தவரே 'அவிசுவாசிகள்'. யூதரைப் பொறுத்தவரை 'பிறத்தியார்' அனைவருமே 'அவிசுவாசிகள்'.

கிரேக்க வரலாற்றறிஞர் புளூட்டார் (Plutarch கி.பி. 46-120), வாழ்வுகள் (Lives) என்னும் தமது பெயர்போன நூலில் அந்தோனியை (Marcus Antonius - Mark Antony) ஆசியக் கண்டத்தவர் (Asiatik) போன்றவன் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். Asiatik என்பதற்கு florid, indulgent, extravagant, debauched and distasteful... என்று விளக்கமளிக்கப்பட்டுள்ளது (David Daniell, Introduction to Shakespeare's Julius Caesar, A&S, London, 2002, p.68) அதாவது ஆசியக் கண்டத்தவர்கள் 'பகட்டும், போகமும், ஊதாரித்தனமும், சிற்றின்பவெறியும், அருவருப்பூட்டும் தன்மையும் கொண்டவர்கள்!' Asiatik என்னும் கிரேக்க வழக்கின் ஆங்கில உருவம் Asiatic. இதனையும் ஒரு பழிச்சொல் என்கிறது Oxford அகராதி. Orientals என்பது சொற்பிறப்பியலின்படி 'கீழ்நாட்டவர்கள்' அல்லது 'கீழைத் தேசத்தவர்கள்' என்ற பொருள்பட்டாலும், அதையும் Oxford ஒரு பழிச்சொல்லாகவே கொள் கிறது. அதன் எதிர்ச்சொல்லாகிய Occidentals கண்ணில் படுவதுமில்லை, காதில் விழுவதுமில்லை! கிரேக்கரும், உரோமரும் பிறரை barbaros (காட்டுமிராண்டிகள்) என்று குறிப்பிட்டு வந்தார்கள். பொதுவாக, கிரேக்க, இலத்தீன் மொழியினர் தவிர்த்த ஏனைய மொழியினர் அனைவரையும், குறிப்பாக எகிப்தியரையும், பாரசீகரையும், பிளீசியரையும் அவர்கள் 'காட்டுமிராண்டிகள்' என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதுவே barbarian, barbaric, barbarism, barbarity, barbarize, barbarous ஆகிய ஆங்கிலச்



சொற்களின் தோற்றவாய். அதேவேளை கி.மு. ஏழாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஹோமர் (Homer), கி.மு. ஆறாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த தேல்ஸ் (Thales) கி.மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பிதாகரஸ் (Pythagoras), கி.மு. நான்காம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பிளேட்டோ (Plato) எவருமே 'காட்டு மிராண்டிகள்' என்னும் சொல்லாட்சியை ஏற்றுக் கொள்ள வில்லை. ஹோமரைத் தவிர மற்றைய அனைவரும் எகிப்து சென்று கல்வி கற்றதுண்டு. (அவர்கள் எகிப்தியரை 'காட்டுமிராண்டிகள்' என்று கொள்வது எங்ஙனம்?) எனினும் கி.பி.529ஆம் ஆண்டு உரோம மாமன்னன் யஸ்டினியன் (Justinian கி.பி. 527&565) 'அஞ்ஞான மெய்யியலுக்கு' (pagan philosophy) விதித்த தடையுத்தரவு, ஓராயிரம் ஆண்டுகளாக ஓங்கிய முறை சார் கிரேக்க மெய்யியலுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தது!

அதற்கு ஐந்து நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே அத்தகைய தடையுத்தரவை மனு பிறப்பித்ததுண்டு: தருக்கவியல் போதனைகளை ஏற்று, (வேதம், மரபு என்னும்) இரு வேர்களையும் புறக்கணிக்கும் (பிராமணர், சத்திரியர், வைசியர் ஆகிய) இரு பிறப்பாளர் எவரும் நாத்திகராகவும், வேத நிந்தகராகவும் கொள்ளப்பட்டு, அறவோரால் மதவிலக்குச் செய்யப்பட வேண்டும்! (மனுநீதி 2:11).

ஆரியர் ஏறக்குறைய 3,500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மேல்-மத்திய ஆசியாவிலிருந்து இந்தியாவுக்குள் ஊடுருவிய அந்நியர் என்று வரலாறு கூறுகிறது. மனுவின் நிலைப்பாடோ அதற்கு நேரெதிர் மாறானது: 'ஆரியர் அல்லாதோர் காட்டு மிராண்டி மொழிகளைப் பேசினால் என்ன, ஆரிய மொழிகளைப் பேசினால் என்ன, அவர்கள் அனைவரும் அந்நியராகக் கொள்ளப்படல் மரபு' (மனுநீதி 10:45). ஏனெனில், ஆரியர் அல்லாதோரும், வடமொழி பேச முடியாதவர்களும் மிலேச்சர்கள் ஆவர் (10:23).

ஆரியர் என்பதற்குத் 'தூயவர்' என்று பொருள் கொள்ளும் மனு, ஆரியர் - அல்லாதோரை 'தஸ்யூ' என்றும் குறிப்பிடுகிறார். 'தஸ்யூ' என்பது ஆங்கிலத்தில் aliens என்று பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது (Wendy Doniger, The Laws of Manu, Penguin Books, London, 1991, p.113). அந்த 'அந்நியருள்' அடங்குவோர் யார் என்னும் வினாவுக்கு மனு தரும் விடை: 'தெற்கர் (10:22), மிலேச்சர் (10:23), சோழர் (10:44), காட்டுமிராண்டிகள், பிசாசுகள், அடிமைகள், கொலைஞர், கொள்ளையர், சண்டாளர், தீண்டத்தகாதவர்.'

மனுநீதியால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட மேல் நாட்டு மெய்யியலாளர்களுள் தலையாயவர்:



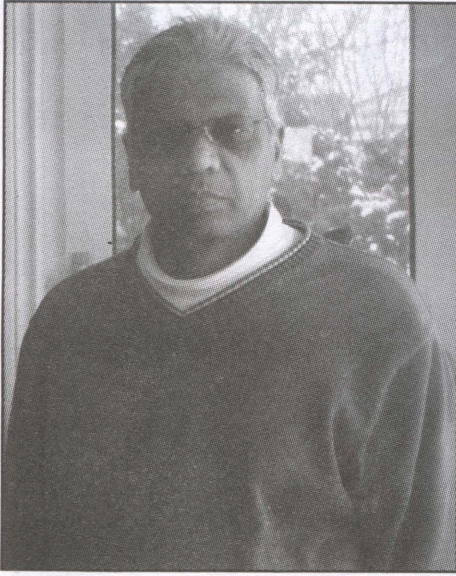
நீட்சே (Nietzsche 1844&1900). மனு இவ்வகை வாழ்வியலை - குறிப்பாக, அன்றாட வாழ்வியலை - வகுத்துக் கொடுத்த விதம், நீட்சேயைப் பெரிதும் கவரவே செய்தது. மனுநீதிக்கு, விவிலியம் ஈடாகாது என்றும் நீட்சே அடித்துக் கூறியுள்ளார். நீட்சேயின் எழுத்துகள் ஹிட்லரை ஈர்த்ததாகவும், அவற்றின் பிரதிகளை அவர் (ஹிட்லர்) முசோலினிக்கு வழங்கியதாகவும் சொல்லப்படுகிறது.

ஒருபுறம், நீட்சே, மனுநீதியைச் சரிவர மட்டுக் கட்டியிருக்கலாம். மறுபுறம் ஹிட்லரும், முசோலினியும் நீட்சேயைத் தவறாக மட்டுக் கட்டியிருக்கலாம். எவ்வாறாயினும், மக்களாட்சிவாதிகளையும், பொதுவுடைமைவாதிகளையும் யூத

ரையும், நாசிச, பாசிசவாதிகள் கோடிக் கணக்கில் தீர்த்துக் கட்டியதில் விந்தை இல்லை.

கந்தபுராணம் ஒரு பேரண்டப் போரை எடுத்தியம்புகிறது. அது, முருகன் தலைமையில் தேவர்களுக்கும், சூரன் தலைமையில் அசுரர்களுக்கும் இடையே நிகழ்ந்த போர்! இராமாயணத்தைப் பொறுத்தவரை இராமன் விஷ்ணுவின் அவதாரம், ஈழவேந்தன் இராவணனோ அரக்கன். அது அவதார புருஷர்களுக்கும் அரக்கர்களுக்கும் இடையே இடம்பெற்ற போர்!

அடிப்படையில், ஓர் உள்நாட்டுப் போரை எடுத்துரைக்கும் மகாபாரதத்தின் கரு வுலமாக விளங்கும் பகவத் கீதையிலும்



மணி வேலுப்பிள்ளை

அதே பாகுபாடு முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது: குருசேத்திரத்தில் தன் குரு வரையும், குடும்பத்தவரையும், நண்பர்களையும் எதிர்கொள்ளும் அருச்சுனன் திடீரென நிலைகுலைந்து புலம்புகிறான்: ‘..போரினால் நன்மை விளையப் போவதுமில்லை, என்னால் போரில் வென்று வாழவும் முடியாது. என் குடும்பத்தவர்களும், நண்பர்களும் எனக்குக் கெடுதி நினைத்தாலும், என்னால் அவர்களைக் கொல்ல முடியாது. போரில் எஞ்சுவது அழிவும், அனாதைக் குழந்தைகளுமே..’

கிருஷ்ணன் குறுக்கிட்டு, ‘உள்ளம் விழுமிய ஆரியனே!’ என்று அருச்சுனனை விளித்து இடித்துரைக்கிறான்: ‘தற்பெருமை, இறுமாப்பு, முரட்டுத்தனம், அறியாமை கொண்ட அசுரர்களே கௌரவர்கள். எது செய்யவேண்டும், எது செய்யக்கூடாது என்பது அசுரர்களுக்குத் தெரியாது. தூய்மையோ, வாய்மையோ, நன்னடத்தையோ அற்றவர்கள் அசுரர்கள்..’

பாண்டவர்களும், கௌரவர்களும் ஒன்று விட்ட சகோதரர்கள். எனினும் கிருஷ்ணனோ பாண்டவர்களை ஆரியர், அறவோர், அவதார புருஷர் என்றும், கௌரவர்களை அசுரர்கள் என்றும் பாகுபடுத்துகிறான்! எதற்காக இந்தப் பாகுபாடு? அருச்சுனனைப் போராட ஏவு வதற்காக! ‘மறவனே நீ தயங்காதே! நீதிக்காகவே போராடுகிறாய். போரிடுவது மறவர்பணி. போராடாவிட்டால், மானம் கெடுவாய். உன் பேடிமை நிலைக்கும். இறப்பைவிட மோசமானது இகழ்ச்சி. மறம்புரிய உனக்குக் கிடைத்த வாய்ப்பை எண்ணி இன்புறு. விளைவுகளைப் பொருட்படுத்தாது போரிடு. களத்தில்

மாண்டு சுவர்க்கம் செல் அல்லது போரில் வென்று உன் அரசை மீட்டுக்கொள். அறப் போரில் வெற்றி மட்டுமே கிட்டும்..’

ஒரு தடவை மாமன்னன் அலெக்சாந்தர் (ஆட்சிக்காலம்: கி.மு.336-323) முன்னிலையில் ஒரு கடற்கொள்ளையன் நிறுத்தப்பட்டான். அவனிடம், ‘கடற்சூறையாட உனக்கென்ன துணிச்சல்?’ என்று கேட்டான் மாமன்னன். அதற்குக் கடற்கொள்ளையன் கொடுத்த பதிலடி: ‘உலகத்தைச் சூறையாட உமக்கென்ன துணிச்சல்? என் கப்பல் சிறியது. அதனால் என்னை ஒரு கடற்கொள்ளையன் என்று சொல்லுகிறார்கள். உம்முடையதோ மாபெரும் கடற்படை. அதனால் உம்மை ஒரு மாமன்னன் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் நீர் முழு உலகத்தையுமே சூறையாடுகிறீர். உம்முடன் ஒப்பிடுமிடத்து, நான் எங்கே?’

மேற்படி சம்பவத்தைச் சுட்டிக்காட்டும் நோம் கொம்ஸ்கி, ‘அதெல்லாம் அப்படித்தான் நடக்கும். மாமன்னன் உலகத்தைச் சூறையாடலாம். எனினும் கடற்கொள்ளையனே மாபெரும் குற்றவாளியாகக் கொள்ளப்படுவான்!’ என்று சீறுகிறார். அவருடைய நூலின்தலைப்பில் அவர் சீற்றம் புலப்படுகிறது: ‘நாங்கள் சொல்வது செல்லும்’ (Noam Chomsky, What We Say Goes, Metropolitan Books, New York, 2007).

சின்ன மீன் பெரிய மீனுக்கு இரையாகுவதை கௌடில்யர் (கி.மு.350-283) ‘மச்சநியாயம்’ என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் (‘அர்த்தசாத்திரம்’ 1-4-13). அதற்கு நேரொத்த ஆங்கிலப் பழமொழி: Might is right. எனினும், கிரேக்க மொழியே இதன் தோற்றுவாய் என்று தெரிகிறது. Thrasymachus (கி.மு.459-400) என்னும் ஆசான் சாக்கிரட்டீசுடன் வாதிடும் வேளையில் Might is right என்னும் கூற்றை முன்வைத்ததாக பிளேட்டோ குறிப்பிட்டுள்ளார் (Plato, Republic 1&338).

இனி நாம் விடை காணவேண்டிய வினா: ‘அவர்களை’ அசுரர்கள், அரக்கர்கள், மிலேச்சர்கள், சண்டாளர்கள், தீண்டத்தகாதவர்கள், காட்டு மிராண்டிகள், அவிசுவாசிகள், எதிர்ப் புரட்சியாளர்கள், பயங்கரவாதிகள், தீவிர வாதிகள்... என்றெல்லாம் ‘நாங்கள்’ சாடுவது எதற்காக?

ஒன்றில் அவர்களை அழித்தொழிப்பதற்காக அல்லது அவர்களை அடக்கி ஒடுக்குவதற்காக: அவர்களுடைய நில புலங்களை அபகரிப்பதற்காக, அவர்களுடைய வீடு வளவுகளைச் சவீகரிப்பதற்காக, அவர்களுடைய பொருள்வளத்தைச் சூறை

யாடுவதற்காக, அவர்களுடைய சமூகக் கட்டுக்கோப்பினைத் தகர்ப்பதற்காக, அவர்களுடைய மக்களாட்சி-உரிமைகளை மறுப் பதற்காக, அவர்களுடைய மனித உரிமைகளை மீறுவதற்காக. அவர்களை விசாரணையின்றி அடைத்து வைப்பதற்காக, அவர்களைக் கொன்று குவிப்பதற்காக, அவர்களுக்கு நீதியோ நியாயமோ வழங்கும் கடப்பாட்டிலிருந்து தப்புவதற்காக, அவர்களுக்கு வெளியுலக ஆதரவு கிடைப்பதைத் தடுப்பதற்காக, ஊடகங்களை வெருட்டுவதற்காக, வெளியுலகத்தை மிரட்டுவதற்காக, மனித உரிமை அமைப்புகளை விரட்டுவதற்காக, அதாவது: ‘நாங்கள் அவர்களுக்கு’ இழைக்கும் அநீதிகளை நியாயப் படுத்துவதற்காகவே ‘நாங்கள்’ அவர்களை அசுரர்கள்... என்றெல்லாம் சாடி வருகிறோம்.’

நாங்கள்-அவர்கள் என்னும் பாகுபாடு வென்றோர் நீதி (victor's justice) என்னும் அநீதிக்கு இட்டுச்செல்லல்திண்ணம். அதற்குத் தலைசிறந்த எடுத்துக்காட்டு, கொலம்பசிள் (Christopher Columbus 1451-1506) வழித்தோன்றல்களால் கொன்றொழிக்கப்பட்ட காட்டுமிராண்டிகள். அவர்களின் தலைமகன் சியாட்டில், (Seattle 1786 - 1866), தோல்வியின் விளிம்பில் நின்று ஆற்றிய வரலாற்றுப் புகழ்வாய்ந்த உரையில் ‘நாங்கள்’ கொண்ட வாழ்வியலையும், ‘அவர்கள்’ கொண்ட வாழ்வியலையும் ஒப்பிட்டுக் காட்டியுள்ளான்:

‘எங்கள் நிலத்தைத் தாங்கள் வாங்க விரும்புவதாக வாசிங்டனிலிருந்து பெருந்தலைமகன் சேதி அனுப்பியிருக்கிறார் வானத்தையும், நிலத்தின் நேயத்தையும் எப்படி உங்களால் வாங்கவோ, விற்கவோ முடியும்? எங்களுக்கு இது ஒரு விசித்திரமான எண்ணமாகவே தென்படுகிறது. காற்றின் தூய்மையும், நீரின் பளபளப்பு எங்கள் சொத்துகள் ஆகா என்றால், அவற்றை எப்படி உங்களால் வாங்க முடியும்? எனது மக்களைப் பொறுத்தவரை இந்த மண்ணின் ஒவ்வொரு கூறும் புனிதமானது. சவுக்கு மரத்தில் ஒளிரும் ஊசி - இலை ஒவ்வொன்றும், மணலோரம் ஒவ்வொன்றும், இருண்ட தோப்புகளைச் சூழும் புகார் ஒவ்வொன்றும், வெட்டை வெளி ஒவ்வொன்றும், இரைந்து திரியும் புழுபூச்சி ஒவ்வொன்றும் எனது மக்களின் உள்ளத்திலும் அனுபவத்திலும் ஒரு புனிதச் சின்னமாய் பதிந்துள்ளது. ‘மரங்களில் உள்ளூரப் பாயும் சாறு’ கூட செங்குடி மக்களின் நினைவை ஏந்திச் செல்கிறது.’

‘எம்மவர்கள் இறந்தாலும், இந்த அழகிய

நிலத்தை மறக்கப் போவதில்லை. ஏனெனில், இது செங்குடிமக்களின் தாய் நிலம், நாங்கள் இந்த நிலத்தின் அங்கம், இந்த நிலம் எங்கள் அங்கம். நறுமண மலர்கள் எங்கள் சகோதரிகள். மானும், குதிரையும், மாபெரும் கழுகும் எங்கள் சகோதரர்கள். பாறைச் சிகரங்கள், பசும் புல்வெளிகள், மட்டக்குதிரையின் உடற்கூடு, மனிதர் - எல்லாத் தரப்புகளும் ஒரே குடும்பத்தின் அங்கங்கள். எனவே, எங்கள் நிலத்தை வாங்க விரும்புவதாக வாசிங்டனிலிருந்து பெருந்தலைமகன் சேதி அனுப்பும்பொழுது, அவர் எங்களிடம் நிறையவே கேட்கிறார்."

'இது எங்கள் புனித நிலம். ஆறுகளிலும், ஓடைகளிலும் ஒளிவீசிப் பாயும் இந்த நீர் வெறும் நீரல்ல, இது எங்கள் மூதாதையரின் குருதி. நாங்கள் இந்த நிலத்தை உங்களுக்கு விற்றால், இது புனிதமான நிலம் என்பதை நீங்கள் நினைவில் வைத்திருக்க வேண்டும். இது புனிதமான நிலம் என்பதையும், ஏரிகளின் தெளிந்த நீரில் புலப்படும் சாயை ஒவ்வொன்றும் எங்கள் மக்கள் தங்கள் வாழ்வில் எதிர்கொண்ட நிகழ்வுகளையும், நினைவுகளையும் இயம்புவன என்பதையும் உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நீங்கள் புகட்ட வேண்டும்.'

'இந்த நீரின் சலசலப்பில் எனது பாட்டனாரின் குரலை நான் செவிமடுக்கின்றேன். இந்த ஆறுகள் எங்கள் சகோதரர்கள். எங்கள் விடாயை அவை தீர்ப்பவை, எங்கள் படகுகளை ஏந்திச் செல்பவை, எங்கள் பிள்ளைகளை ஊட்டி வளர்ப்பவை. நாங்கள் எங்கள் நிலத்தை உங்களுக்கு விற்றால், இந்த ஆறுகள் எங்கள் சகோதரர்கள் - உங்கள் சகோதரர்கள் - என்பதை நீங்கள் நினைவில் வைத்திருக்க வேண்டும். அதனை உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நீங்கள் புகட்ட வேண்டும். ஒரு சகோதரனுக்கு நீங்கள் காட்டும் அதே கனிவை, இந்த ஆறுகளுக்கும் நீங்கள் காட்ட வேண்டும்.'

'காலையில் எழும் கதிரவனைக் கண்டு, மூடுபனி மலைகளைவிட்டு ஓடுவது போல, முன்னேறிவரும் வெள்ளையரைக் கண்டு, செங்குடி மக்கள் என்றுமே பின்வாங்கி வந்திருக்கிறார்கள். எனினும், எங்கள் தந்தையரின் சாம்பல் புனிதமானது. அவர்களுடைய இடுகாடுகள் எங்கள் புனிதவலயங்கள். இவை எங்கள் புனிதமான குன்றுகள், மரங்கள், நிலபுலங்கள்.'

'எங்கள் போக்கு வெள்ளையருக்குப் புரியாது என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். எங்களுக்கு முன்பின் தெரியாத வெள்ளையர், இரவில் இந்த நிலத்துக்கு வந்து,

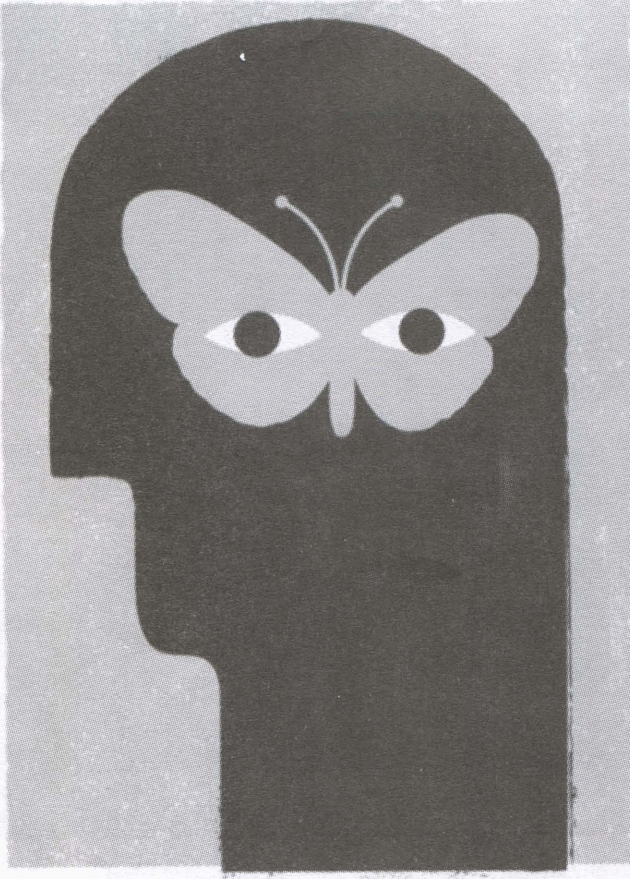


தங்களுக்கு வேண்டியதை எடுத்துச் செல்வார். ஆதலால் அவர்களுக்கு ஒரு நிலபுலமும், அடுத்த நிலபுலமும் ஒன்றே. நிலம் அவர்களுக்கு சகோதரன் அல்ல. நிலம் அவர்களுக்கு எதிரி. அதனைக் கைப்பற்றிய பிறகு அவர்கள் அப்பால் நகர்கின்றனர். தமது தந்தையரின் இடுகாடுகளைப் பொருட்படுத்தாது, கைவிட்டுச் செல்கின்றனர். தமது தந்தையரின் இடுகாடுகளையும், தமது பிள்ளைகளின் பிறப்புரிமையையும் அவர்கள் மறந்து விடுகின்றனர். தமது தாய் நிலத்தையும், சகோதரவானத்தையும் ஆடுகளைப்போல் அல்லது ஒளிரும் மணிகளைப் போல் வாங்கியோ, கொள்ளையடித்தோ, விற்கும் பண்டங்களாகவே அவர்கள் கருதுகின்றனர். அவர்களின் பசி, நிலத்தை விழுங்கி, வெறும் பாலைவனத்தையே ஈயும். எனக்குத் தெரியாது. எங்கள் போக்கு, உங்கள் போக்கிலிருந்து வேறுபட்டது.'

'உங்கள் நகரங்களைக் காண்பதே எங்கள் கண்களைப் புண்படுத்துகிறது. செங்குடிமக்கள் வெறும் காட்டு மிராண்டிகள் என்பதால், அவர்களுக்கு எதுவும் புரியாது என்பதால், அப்படி நேர்கிறது போலும். வெள்ளையரின் நகரங்களில் அமைதிக்கு இடமில்லை. வசந்த காலத்தில் இலைகள் விரிவதையோ, புழுபூச்சிகளின் சிறகுகள்

சரசரப்பதையோ செவிமடுப்பதற்கு அங்கு இடமில்லை. நான் ஒரு காட்டுமிராண்டி என்பதால், எனக்கு எதுவும் புரியாது என்பதால் அப்படி நேர்கிறது போலும். உங்கள் நகரத்து இரைச்சல் எங்கள் காதுகளை இகழ்வது போலவே கேட்கிறது. அல்லிப்புள்ளின் ஒற்றைக் கூவலையோ, அந்திப்பொழுதில் ஒரு தடாகத்தைச் சூழும் தவளைகள் புரியும் வாதங்களையோ ஒருவரால் செவிமடுக்க முடியவில்லை என்றால், அவர் வாழ்வில் என்னதான் உண்டு? நான் ஒரு செங்குடிமகன். எனக்குப் புரியவில்லை.'

'ஒரு தடாகத்தின் மேற்பரப்பை வருடி வீசும் காற்றின் மெல்லொலியையும், நண்பகலில் விழும் மழையில் குளித்து வீசும் காற்றின் மணத்தையும் அல்லது சவுக்குமர வாசம் கமழ்ந்து வீசும் காற்றின் மணத்தையுமே செங்குடிமக்கள் நயக்கின்றனர். செங்குடி மக்களைப் பொறுத்த வரை காற்று விலைமதிப்பற்றது. ஏனெனில் மரமும், விலங்கும், மனிதரும் - எல்லாத் தரப்புகளும் ஒரே காற்றையே பகிர்கின்றன. வெள்ளையரோ தாங்கள் சுவாசிக்கும் காற்றைக் கவனிப்பதாகத் தெரியவில்லை. எவ்வாறு இறந்து நாட்டு மரத்த ஒருவனுக்கு எதுவுமே மணக்காதோ, அவ்வாறே வெள்ளையருக்கு எதுவுமே மணக்காது. எனினும் நாங்கள் எங்கள் நிலத்தை உங்



உமிழும் மனிதரே.'

'நிலம் மனிதருக்குச் சொந்தமல்ல, மனிதரே நிலத்துக்குச் சொந்தம். ஒரே குருதியால் இணைக்கப்பட்ட குடும்பத்தைப் போல, எல்லாம் ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப் பிணைந்தவை. நிலத்துக்கு நேர்வதே நிலத்தின் புதல்வருக்கும் நேரும். வாழ்க்கை-வலையை மனிதர் பின்னவில்லை. அந்த வலையில் மனிதர் ஓர் இழைமட்டுமே. அந்தவலைக்கு அவர்கள் என்ன செய்கிறார்களோ, அதையே அவர்கள் தமக்குச் செய்கிறார்கள். எனினும், எனது மக்களுக்கு நீங்கள் ஒதுக்கிய புலத்துக்கு நாங்கள் செல்லலாம் என்று நீங்கள் முன்வைத்த எண்ணத்தை நாங்கள் கருத்தில் கொள்வோம். நாங்கள் புறம்பாகவும், அமைதியாகவும் வாழ்வோம். எங்கள் எஞ்சிய நாட்களை நாங்கள் எங்கு கழிப்போம் என்பது அத்துணை முக்கியமில்லை.'

'தங்கள் தந்தையர் தோல்வியுறச் செய்யப்பட்டு, அடிபணிய வைக்கப்பட்டுள்ளதை எங்கள் பிள்ளைகள் கண்டுள்ளார்கள். எங்கள் போராளிகள் வெட்கித் தலைகுனிந்து நிற்கின்றார்கள். தோல்வியை அடுத்து சோம்பித் திரிந்து, இனிக்க உணவுண்டு, வெறிக்க மதுவுண்டு, உடலைக் கெடுத்து, பொழுதைக் கழித்து வருகின்றார்கள்.'

'எங்கள் எஞ்சிய நாட்களை நாங்கள் எங்கு கழிப்போம் என்பது அத்துணை முக்கியமில்லை. அது பல நாட்களுக்கு மல்ல. இன்னும் ஒரு சில நாழிகளே. இன்னும் ஒரு சில மாரிகளே. முன்னொரு காலத்தில் உங்களைப் போலவே வலி மையுடனும் நம்பிக்கையுடனும் வாழ்ந்த ஒருமக்கள்-திரளின் இடுகாடுகளை நினைந்துருகுவதற்கு, அன்று இந்த நிலத்தில் வாழ்ந்த அல்லது இன்று இந்தக் காடுகளில் சிறு குழுமங்களாகத் திரியும் மகத்தான குலத்தவரின் பிள்ளைகளுள் எவருமே எஞ்சப்போவதில்லை. எனினும்,

எனது குலத்தவர் மறைவதை நான் ஏன் நினைந்துருக வேண்டும்? குலங்கள் மனிதரால் ஆனவை. அவ்வளவுதான். கடலின் அலைகளைப் போல மனிதர்கள் வருவார்கள், போவார்கள்.'

'நண்பருடன் நண்பர் கதைப்பது போல், வெள்ளையரின் கடவுள் வெள்ளையருடன் உலவி, உரையாடுவதுண்டு. அத்தகைய வெள்ளையர்கூட பொது விதிக்கு விலக்கானோர் அல்லர். எவ்வாறாயினும், நாங்கள் எல்லோரும் சகோதரர்கள் ஆகலாம். பொறுத்திருந்து பார்ப்போம். எங்கள் கடவுளும் அதே கடவுளே. அதனை வெள்ளையர் ஒருநாள்

களுக்கு விற்றால், எங்கள் காற்று விலைமதிப்பற்றது என்பதையும், தான் துணைநிற்கும் உயிரினங்கள் அனைத்து டனும் தன் உணர்வை அது பகிர்கின்றது என்பதையும் நீங்கள் நினைவில் வைத்திருக்க வேண்டும். எங்கள் பாட்டனாரின் முதல்மூச்சை அவருக்கு ஈந்த அதே காற்றே அவருடைய இறுதிப் பெருமூச்சையும் ஏந்தியது. எங்கள் பிள்ளைகளுக்கு வாழும் உணர்வை வழங்க வேண்டியது காற்றே. நாங்கள் எங்கள் நிலத்தை உங்களுக்கு விற்றால், நீங்கள் அதனைப் புனித நிலமாக ஒதுக்கிவைக்க வேண்டும். வெள்ளையரே சென்று பசும்புல்வெளி மலர்களின் இனிமை கமழும் காற்றைத் துய்க்கும் இடமாக அதனை நீங்கள் ஒதுக்கிவைக்க வேண்டும்.'

'எனவே, எங்கள் நிலத்தை வாங்கும் உங்கள் எண்ணத்தை நாங்கள் கருத்தில் கொள்வோம். உங்கள் எண்ணத்தை நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டால், நான் ஒரு நிபந்தனை விதிப்பேன்: வெள்ளையர் இந்த நிலத்து விலங்குகளை தமது சகோதரர்களாக நடத்த வேண்டும். நான் ஒரு காட்டுமிராண்டி. எனக்கு வேறு வழி எதுவும் புரியவில்லை.'

'விரையும் தொடருந்திலிருந்து வெள்ளையரால் சுட்டுக்கொல்லப்பட்ட ஓராயிரம் எரு

மைகள் எங்கள் புல்வெளிப்புலத்தில் கிடந்து அழுகுவதை நான் பார்க்கிறேன். நான் ஒரு காட்டுமிராண்டி. நாங்கள் உயிர் வாழ்வதற்காக மட்டுமே கொன்று, உண்ணும் எருமையை விட, புகைக்கும் அந்த இரும்புக் குதிரை எப்படி முக்கியமானதாய் இருக்கமுடியும் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. விலங்குகள் இல்லையேல், வெள்ளையர் என்னாவது? எல்லா விலங்குகளும் அழிந்தொழிந்தால், மாபெரும் தனிமையுணர்வினால் மானிடர் மாண்டு போவர் அன்றோ! விலங்குகளுக்கு எது நேர்கிறதோ, அதுவே விரைவில் மனிதருக்கும் நேரும். எல்லாம் ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப் பிணைந்தவை.'

'உங்கள் பிள்ளைகள் மிதிக்கும் நிலம் எங்கள் பாட்டன்மாரின் சாம்பலே என்பதை உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நீங்கள் புகட்ட வேண்டும். இந்த நிலத்தை அவர்கள் மதிக்கும் வண்ணம், இது எங்கள் மக்களின் வாழ்வினால் நிறைந்த நிலம் என்பதை அவர்களுக்கு சொல்லிக்கொடுங்கள். நிலம் எங்கள் தாய் என்று எங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நாங்கள் புகட்டியதை, உங்கள் பிள்ளைகளுக்கும் நீங்கள் புகட்டுங்கள். நிலத்துக்கு நேர்வதே நிலத்தின் புதல்வருக்கும் நேரும். நிலத்தில் உமிழும் மனிதர்தம்மீது

கண்டுபிடிக்கக் கூடும். எங்கள் நிலத்தை நீங்கள் சொந்தமாக்க விரும்புவது போல், கடவுள் உங்களுக்கே சொந்தம் என்று நீங்கள் நினைக்கக் கூடும். ஆனால் கடவுளை உங்கள் சொந்தாக்க முடியாது. அவர் மனிதரின் கடவுள். அவர் செங்குடியினருக்கும் வெள்ளையருக்கும் சரி நிகராகவே கருணை காட்டுபவர். அவரைப் பொறுத்தவரையும் இது விலை மதிப்பற்ற நிலமே. அத்தகைய நிலத்துக்கு தீங்கு விளைவிப்பது, அதனைப் படைத்தவரை அவமதிப்பதற்கு நிகர். இனி, வெள்ளையர் கூட மறையவே வேண்டும் - ஒருவேளை மற்றைய குலத் தவர் அனைவரையும்விட வேகமாக மறையவே வேண்டும். எனினும், நீங்கள் மாளும் வேளையில் ஒளிவீச வீர்கள் - உங்களை இந்த நிலத்துக்குக் கொண்டுவந்து, ஏதோவொரு விசேட நோக்கத்துக்காக, இந்த நிலத்தையும், மக்களையும் உங்கள் ஆட்சிக்கு அடிப்படுத்திய கடவுளின் வலிமையால், நீங்கள் மாளும் வேளையில் ஒளிவீசவீர்கள். அந்த விதி எங்களுக்கு ஒரு புதிராகவே தென்படுகிறது.

'எருமைகள் எல்லாம் எப்பொழுது கொன்றொழிக்கப்படும், காட்டுக் குதிரை

கள் எல்லாம் எப்பொழுது வீட்டுக் குதிரைகளாக்கப்படும், மானுட மணம் கமழும் காட்டின் மூலைமுடுக்குகளும், முற்றிய குன்றுகளின் கண்கவர் தோற்றமும் தந்திக் கம்பிகளால் எப்பொழுது கறைப்படுத்தப்படும் என்பது எங்களுக்குப் புரியவில்லை. புதர் எங்கே? ஒழிந்து போயிற்று. கழுகு எங்கே? ஒழிந்து போயிற்று. வேட்டைக்கும், வேகம் கொண்ட மட்டக்குதிரைக்கும் விடை கொடுப்பது என்பது என்ன? அதுவே வாழ்வின் முடிவு, அதுவே பிழைப்பின் தொடக்கம்.

'எனவே, எங்கள் நிலத்தை வாங்கும் உங்கள் எண்ணத்தை நாங்கள் கருத்தில் கொள்வோம். அதற்கு நாங்கள் உடன்படுவோம் என்றால், நீங்கள் உறுதியளித்த ஒதுக்குப்புலத்தை ஈட்டிக் கொள்வதற்காகவே உடன்படுவோம். ஒரு வேளை, அந்த ஒதுக்குப்புலத்தில் எங்கள் குறுகிய வாழ்நாளை நாங்கள் விரும்பியவாறு கழிக்கலாம். பிறந்த குழந்தை அதன் தாயின் இதயத்துடிப்பை நேசிப்பது போல, இந்த நிலத்தை நாங்கள் நேசிக்கின்றோம்.

'ஆதலால், இந்த நிலத்திலிருந்து இறுதிச்

செங்குடிமகன் மறைந்த பின்னரும், எங்களைப் பற்றிய நினைவு என்பது எங்கள் புல்வெளிப்புலத்தைக் கடந்து செல்லும் ஒரு முகிலின் நிழலாய் மாறிய பின்னரும், இந்தக் காடுகளும் நீர் நிலையேரங்களும் எனது மக்களின் ஆவிகளைப் பேணிக் காக்கும். எனவே எங்கள் நிலத்தை நாங்கள் உங்களுக்கு விற்போம். நாங்கள் நேசித்தவாறு அதனை நேசியுங்கள். நாங்கள் பராமரித்தவாறு அதனைப் பராமரியுங்கள். இந்த நிலத்தை நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ளும்பொழுது, அது எப்படி இருக்கிறதோ, அப்படியே அதனைப் பற்றிய நினைவை உங்கள் உள்ளத்துள் பேணி வைத்திருங்கள். எங்கள் அனைவரையும் கடவுள் நேசிப்பது போல, உங்கள் பிள்ளை களுக்காக, இந்த நிலத்தை இதயபூர்வமாக நேசித்துப் பேணுங்கள்.'

'எங்கள் கடவுளும் அதே கடவுளே. அவரைப் பொறுத்தவரையும் இது விலை மதிப்பற்ற நிலமே. வெள்ளையரும் பொதுவிதிக்கு விலக்காக முடியாது. எவ்வாறாயினும், நாங்கள் அனைவரும் சகோதரர்களாக விளங்கலாம். பொறுத்திருந்து பார்ப்போம்' (Seattle 1854). ■

## Supercare Pharmacy

3228 Eglinton Ave. East  
Scarborough ON M1J 2H6

Tel : 416 298 3784

Fax : 416 298 3052

## PharmaGrace Drug Mart

3850 Finch Ave. East  
Scarborough ON M1T 3J6

Tel : 416 267 9900

Fax : 416 267 1800



Contact: RAM, Pharmacist

# புத்தகங்களும் கதைகளும்

சச்சிதானந்தன் சுகிர்தராஜா

புத்தகங்களில் கதைகள் இருக்கும். ஆனால் புத்தகங்களுக்குப் பின்னாலும் கதைகள் இருக்கின்றன. சில வருடங்களுக்கு முன் நான் 'The Guardian Saturday Review' படித்துக் கொண்டிருந்தபோது ஒரு நாவலின் விமர்சனம் என் கண்களை ஈர்த்தது. நூலின் பெயர் 3 for 24 எழுதிய ஆசிரியர் Jennie Walker. கிரிக்கட் ஸ்கோர் தலைப்பு கொண்ட நூல்கள் எத்தனை இருக்கிறது என்பதைவிட என்னுடைய கவனத்தை கவர்ந்ததுக்கான காரணம் வரணையாளரின் முதல் வரிகள்: இந்த புத்தகத்தை வாங்க விரும்பினால் நூலை வெளியிட்ட CB Editions US 5 பவுண்ட் அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். இது கூட்டு ஸ்தாபனங்களால் பராமறிக்கப்படும் புத்தகக் கடைகளில் கிடைக்காது. இது தேவைக்கு மட்டும் அச்சிடும் நூல் (print on demand) என்று இந்த குறுநாவலுக்கு குறிப்புரை எழுதிய Nicholas Lezzard தெரிவித்திருந்தார்.

கிரிக்கட் ஆர்வம் என்னுடைய மரபணுவில் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். கிரிக்கட் மாட்குகள் நடக்கும் நாட்களில் தொலைக்காட்சிப் பெட்டியின் முன் என்னுடைய அங்க அசைவுகளைப் பார்ப்பவர்கள் நாட்டு வைத்திய பாஷையில் பித்தம் உச்சிக்கு ஏறிவிட்டது வேப்பிலை அடித்துதான் கலைக்க முடியும் என்பார்கள். கிரிக்கட் பற்றிய இந்த நூலை வாங்கிவிடவேண்டும், காசு அனுப்பிவிடவேண்டும் என்றிருந்தேன். ஆனால் பல வேலைகள் மத்தியில் இதைச் செய்ய தவறிவிட்டேன். சரித்திர நாவல்களில் தென்படும் வசனம் மாதிரி பல வருடங்கள் உருண்டோடின. இப்போது இந்த நூல் பிரித்தானிய பிரபல பிரசுராலயமான Bloombury நிறுவனத்தினால் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவர்கள் தான் Harry Potter நூல்களையும் வெளியிட்டவர்கள்.

கதைக்கு பின்னால் இருந்த கதை

இந்த நாவல் பிரசுரிக்கப்பட்ட பின்புலத்தைப்

பற்றியே ஒரு புத்தகம் எழுதிவிடலாம். நூல் வேண்டுமானால் அதன் வெளியீட்டாளரைத் தொடர்பு கொள்ளுங்கள் என்ற செய்தியை சொல்லிருந்தேன் அல்லவா. அந்த பதிப்பகம் அவருடைய நூலை வெளியிடுவதற்கு என்றே அதன் ஆசிரியராலேயே உருவாக்கப்பட்டது. அவருடைய செலவில் ஒரு குடிசைக் கைத்தொழில் போல் இந்த நூலை வெளியிட்டிருக்கிறார். இன்றைய மடிக் கணினியில் கோப்பி போடுவதைத் தவிர எதையுமே சாதிக்கலாம். இந்த நூலை எழுதி ஒரு பதிப்பகத்துக்கு அனுப்பிவிட்டார். ஆனால் அது திரும்பி வந்துவிட்டது. அது நிராகரிக்கப்பட்டு வந்த அன்றைய தினமே இவருடைய உறவினர் ஒருவர் அவருடைய உயிலில் ஒரு தொகையை இவருக்கு எழுதி வைத்திருந்த செய்தி அதே தபாலில் கிடைத்தது. அந்தப் பணத்தை வைத்து இந்த நாவலை பிரசுரித்திருந்தார். 'காட்டியன்' பத்திரிகையின் குதூசலமான விமர்சனம் ஒரு பெரிய பதிப்பாளர்களின் கண்களில் பட்டிருக்கிறது. மிகுதி வரலாற்றுப் பதிப்புகள் கூறுவது போல் சரித்திரமாயிற்று. அதன் விளைவு, ஒரு நூறு பிரதிகள் மட்டுமே விற்றிருக்கவேண்டிய இந்த நூல் இப்போது பல ஆயிரங்கள் விற்பதற்கான வாப்ப்பு கிட்டியிருக்கிறது.

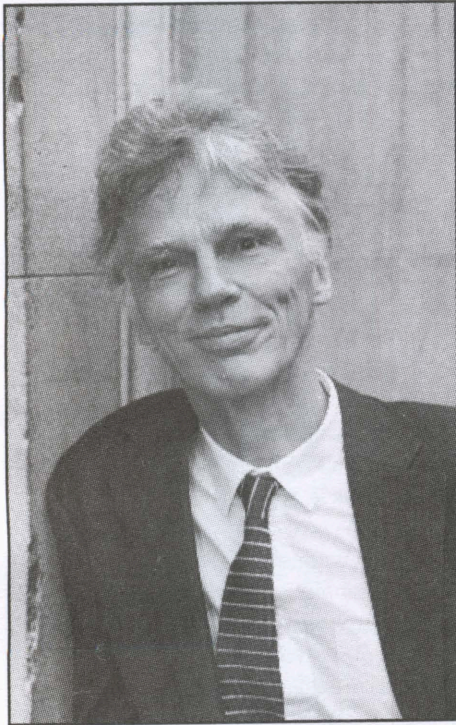
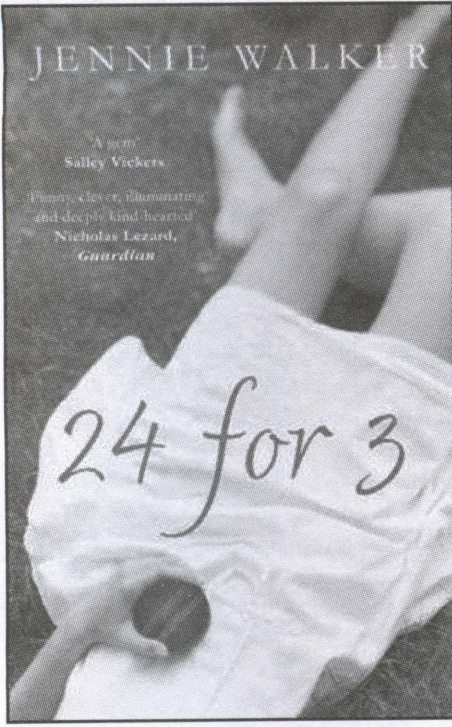
'காட்டியன்' விமர்சகர் இந்த புத்தகம் ஏற்படுத்திய மயக்கத்தில் அந்த ஆண்டுக்கான Orange Prize இந்த நூலை எழுதிய Jennie Walkerக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்திருந்தார். இலக்கிய விஷயங்களில் மெலிதான ஈடுபாடு உள்ளவர்களுக்குக்கூட இந்த பரிசு ஆண்டு தோறும் சிறந்த நாவலை எழுதும் பெண் எழுத்தாளர்களுக்கு வழங்கப்படுவது என்பது தெரிந்திருக்கும். இப்பொழுது இந்த நூலை எழுதியவர் பெண் அல்ல, ஆண் என்று தன்னைத்தானே வெளியேற்றம் செய்திருக்கிறார். அவரின் பெயர் Charles Boyle. இப்பொழுது CB Editions பின்னால் இருக்கும் எழுத்துகளின் சுருக்கத்தின் குறி

முறைகளைக் கட்டுடைக்க விண்வெளி விஞ்ஞானியின் அறிவு வேண்டியதில்லை. Orange Prizeக்குத் தகுதியில்லாவிட்டாலும் Charles Boyleக்கு இன்னொரு பரிசு கிடைத்திருக்கிறது. 2008 ஆண்டுக்கான McKitterick பரிசு. இது என்ன பரிசு என்ற இலக்கியத்தில் ஆர்வமுள்ளவர்கள் அந்தரப்பட்டு உலகம் அளாவிய வலையை (World Wide Web) மேயத் தொடங்கு முன் அங்கு கண்டறிந்ததை நானே சொல்லிவிடுகிறேன். இது நாற்பது வயதிக்கு மேற்பட்டவர்கள் எழுதும் முதல் நாவலுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. பரிசு தொகை 4000 பவுண்ட். இந்தப் பரிசுக்கான நிரந்தர வரவை ஏற்படுத்திய கூடிய McKitterick ஒரு நாவலை எழுதியிருந்தார். அது பிரசுரமாகவில்லை.

வாழ்வும் விளையாட்டும்

கையடக்கமான 136 பக்கங்கள் கொண்ட இறுக்கமான நாவலின் பலம் கதைப் பின்னல் அல்ல. சம்பிரதாயமான விஷயங்களைத்தான் சித்திரித்தாலும் கதையை முன்னிலைப்படுத்தி நேர் கோட்டுப் போக்கில் சொல்லப்படும் மரபுக்குச் சற்று மாறானது. மனித உறவுகள், அவற்றில் ஏற்படும் பிளவுகள், சிக்கல்கள், சிணுக்கங்கள், இடர்கள் இந்த நாவலில் உண்டு. கதை சொல்லும் ஒரு மணமான பெண். அவளுடைய பெயரைத் தெரிவிக்காமலேயே கதை நகர்கிறது. அவளுக்கு ஒரு காதலன். அவனுடைய பெயர் கூட வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்படவில்லை. அவளின் தொழில் நட்பு மத்தியஸ்தம் செய்யும் தரகர் வேலை. அவளுடைய கணவன் Alan, மறுதர மகன் Stephen மற்றும் அவர்களின் போலாந்து நாட்டு பணிப் பெண். இந்த நாவலில் தமிழ் பெயர் கொண்ட சிதம்பரம், அவருடைய மனைவி, ஜீவீதா என்ற அவர்களுடைய மகனுக்கும் ஒரு சின்னப் பங்குண்டு.

இந்த நூல் வித்தியாசப்படுவதற்குக் காரணம்



கிரிக்கட் ஆட்டம் இந்த கதாபாத்திரங்களுடன் இழைக்கப்பட்டு ஒரு உருவக அணியாக பயன் படுத்தப்பட்டிருப்பதுதான். நாவல் இங்கிலாந்திற்கும் இந்தியாவுக்கும் நடக்கும் டெஸ்ட் போட்டியில் முதல் நாள் தொடங்குகிறது. இந்த ஆட்டத்தைப் பற்றி ஒன்றுமே அறிந்திராத அந்த முக்கிய பெண் கதாபாத்திரம் அவளுடைய காதலனின் கட்டிலில் படுத்தவாரேதொலைக்காட்சியில் ஒளிபரப்பிக்கொண்டிருக்கும் இந்த ஆட்டதின் துலக்கமில்லாத விதிமுறைகள் பற்றி விசாரிக்கிறாள். அவன் விளக்கினால்

இன்னும் குழப்பமாகி விடும் என்று விலகிக் கொள்கிறான். அதற்கு மாறாக அவளுடைய கணவன் படங்கள் வரைந்து மதபணியாளரின் ஆர்வத்துடன், திடல் நிலைகள் (fielding positions) பற்றி ஒரு கருத்தரங்கமே நடத்துகிறான். கதை நகர அவளுடைய வாழ்வும் மாறுகிறது. இந்த விளையாட்டுமீது அவளுக்கு ஒரு ஆர்வமும் ஏற்படுகிறது. இந்த விசித்திரமான தனிப்பண்புகளுடைய ஆட்டத்துக்கும் அவளுடைய நிகழ் வாழ்வு சம்பங்களுக்குமிடையே பல இணைப்போக்குகளைப் பார்க்கிறாள். இந்த ஆட்டம் அவளுக்கு தற்செயலான வடிவத்தையும் அர்த்தத்தையும் கொடுக்கிறது. விளையாட்டுப் பிரியர்கள் மட்டுமல்ல கிரிக்கட்டின் நுண்ணிய வடிவங்களினால் திகைப்படைந்திருப்பவர்களும் திருப்தியடைய இந்த பிரதியின் கூறுமுறையில் பல மெய்யியல் கருத்துகள் கொண்ட பதிவுகள் இருக்கின்றன.

ஆவென்று உங்களை வாய்விட்டு சிரிக்க வைக்காவிட்டும் உங்களின் உதட்டின் தசைகளை மெலிதாக அசைக்க வைக்கும் நகைச்சுவை மிகுந்த வாக்கியங்கள் இந்த நாவலில் இருக்கின்றது. உங்கள் இலக்கிய சுவை நாட்டத்தை அதிகரிக்க ஒன்றிரண்டை தமிழாக்கலாம் என்று முயன்றேன். ஆனால் என் தமிழ் மொழியாக்கத்தில் பிரதியின் வரிகள் தமிழ் சினிமாவில் வரும் கீழ்த்தர காமடி வசனங்கள் போல் உருவேடுத்திருந்தன. ஆகையினால் இந்தப் பணியை கைவிட்டு விட்டேன்.

இந்த நாவலின் கதை சொல்லியை வசியப்படுத்திய கிரிக்கட்டின் தனித்தன்மைகளில் ஒன்று இந்த ஆட்டம் தரும் இரண்டாவது இன்னிங்ஸ். இது மற்ற விளையாட்டுகளில் இல்லாத சிறப்பம்சம். இந்த வாய்ப்பு அவளுக்கு மறுபிறவிக்கு சமானமானது போல் தோன்றுகிறது. ஆனால் பழையவற்றை மறந்து தூய்மையாக்கப்பட்ட கற்பலகை போல் வாழ்க்கையைப் புதிதாக தொடங்க முடிவதில்லை. கர்ம கோட்பாடு போல் மிஞ்சியுள்ள பலன்கள் அடுத்த ஆட்டத்துக்கு/அடுத்த பிறவிக்குக் கொண்டு செல்லப்படுகின்றன. மட்டை வீச்சாளருக்கு/தனிமனிதனுக்கு முந்திய செயல்பாடுகளை சரி செய்ய, திருத்த, எதிர்க்க மட்டுமல்ல புதிய நடத்தைக் கோலங்களை உருவாக மறு வாய்ப்பு தருகிறது.

ஓபாமாவும் கிரிக்கட்டும்

கிரிக்கட் பற்றி அனா ஆவனா தெரியாதவர்கள் கூட விரும்பி படிக்கும்படியாக

Joseph O'Neill எழுதிய 'Netherland' என்ற இன்னொரு நாவல் சென்ற ஆண்டு வெளிவந்தது. இந்த நாவல் அமெரிக்க ஜனாதிபதி பாராக் ஓபாமா தன்னுடைய படுக்கை அறை வாசிப்புப் பட்டியலில் இடம் பெற்றிருக்கிறது என்ற செய்தி விற்பனையை அதிகரிக்க உதவியது. 24 for 3யில் இந்த விளையாட்டின் விதிமுறைகள் விளக்க முயற்சி எடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் Netherlandலின் கிரிக்கட்டின் புகவிடாத்தன்மை (impenetrability) தெளிவாக்கப்படாமலேயே விடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் கிரிக்கட்டில் கலாச்சாரமற்ற அமெரிக்கச் சூழ்நிலையில் வளர்ந்த ஓபாமாவுக்கு இந்த நாவலில் அப்படி என்ன பிடித்திருக்கும் என்று நினைத்துப் பார்த்தேன். இந்த நாவலில் வரும் முக்கிய பாத்திரங்களில் ஒன்றான Chuck Ramkisson ஆளுமை காரணமாக இருக்கலாம். ஓபாமாவைப் போலவே ஆசார வாக்கியங்களை Ramkisson உபயோகிக்கிறான். ஓபாமா வின் Yes, we can மாதிரி Ramkisson வின் பொன்வாசகம் Think Fantastic. மற்றது Ramkisson காணும் கனவு. Trinidadian ஆன Ramkisson கிரிக்கட்டை அமெரிக்காவுக்கு அறிமுகப்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான் அவனுடைய வருங்காலத் திட்டம். அமெரிக்காவின் விளிம்பு நிலையில் வாழும் குடியேற்றவாசிகளான இந்தியர்கள், பாகிஸ்தானிகள், இலங்கையினர், மேற்கிந்திய தீவினரைக் கொண்ட பல் இன, பல் சமய ஆட்டக்குழு அமெரிக்காவுக்கு முன் உதாரணமாக இருக்கும் என்பதுதான் அவனின் ஆழ்ந்த சிந்தனையாகும். இந்த பன்முகப்பன் பாட்டியம் ஓபாமாவின் அரசியல், சமூக எண்ண இயல்களுடன் ஒத்துப் போவது இந்த நாவலின் கவர்ச்சியாக இருக்கலாம். Ramkissonக்கு ஒரு பாதகமான பக்கமும் உண்டு. அதைப்பற்றி இப்போது பேச வேண்டாம் என்று நினைக்கிறேன்.

Netherland நாவலில் லயித்திருந்த போது என் வாசிப்பை ஒரு வாசகம் தடங்கல் செய்தது. Ramkissonனின் காதலியான எலிசா ஒரு கட்டத்தில் கூறுகிறாள்: மக்கள் ஒரு கதைக்காக அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மக்களுக்குக் கதை பிடிக்கும். அமெரிக்கர்களுக்கு 9/11; ஆங்கிலேயர்களுக்கு 7/7; இந்தியர்களுக்கு 26/11. அதுபோல் ஈழத் தமிழர்களுக்கு 18/5. வைகாசி மாதப் பேரழிவுக்குப் பின் ஒரு புதிய கதை நம் சனங்களுக்கு தேவையாயிருக்கிறது, அவசரமாகிறது. காத்திருக்கிறார்கள். யார் சொல்வார்கள்?

# அனார்

தூக்கமாத்திரைகள்

.....

அதன்பிறகு

'பிரிட்டன்' ஒன்றை விழுங்குவதிலிருந்து  
உறங்கும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டேன்  
எப்போதும் புதிய பதில்கள் இருந்து வந்திருக்கின்றன  
ஏன் நித்திரைசெய்ய முடிவதில்லை என்ற கேள்விக்கு

குளியலறையில் தண்ணீரைச் சிந்தவிட்டபடி  
கண்ணாடி அதிரக் குலுங்கிவிழும் என்னுடைய கண்ணீர்;  
இதற்கு எப்போதும் ஓர் வலுவான சாட்சி  
குற்றம் சுமத்துதல்  
தப்பித்தல் இரண்டுக்குமிடையே  
மாத்திரைகளின் பங்களிப்பு தற்காலிகமானது

நினைவின் உணர்வை

உடம்பின் உயிரை..

இனி தீர்மானிப்பதற்கான உரிமையை  
மாத்திரைகளிடமே விட்டுவிடுகின்றேன்

கனவில் பெருகும் குருதிப் பிசுபிசுப்பிலிருந்து  
ஓடும் கால்களை விலக்கிக்கொள்வதற்கு..  
திருப்பங்களில் தென்படும் பதாகைகளில்  
மண்டையோட்டின் கீழ்  
துரோகம் எனும் குறியீட்டைத் தவிர்ப்பதற்கு ..

தப்பிக்கமுடியாத விரக்திகளிலிருந்துகொண்டே  
தப்பிச்செல்லும் போட்டியில்  
விளையாடுவதற்கான முன் ஆயத்தங்களுக்காக ..  
காரணங்களும்  
மாத்திரைகளின் எண்ணிக்கைகளும் அதிகாரிக்கின்றன

பெரும் சூறாவளிக்குத் தப்பிய

பரிசுப்பொருளின் சிதையாத பாகமாய்  
கிடைக்கின்ற தூக்கத்தை அணைப்பேன்

உறக்கத்தின் அரங்கத்தில்

மிதக்கும் திரைகளில் பிடித்த நெருப்பு  
உக்கிரமான நடனமாகின்றது..



முந்திரிமரத்தில் மழைத்துளிகள்

அது

காதலுக்கு அருகில் இருந்தது.

மிக அருகில்.

உக்கிரமிக்க யுத்த நிலத்தில் நீயும்  
கண்காணிப்பும் அச்சமுமான பயணத்தில் நானும்  
வாழ்வை எழுதிக் கொண்டிருந்தோம்  
இழப்புகள் உயிரில்  
கனவுகள் கண்களில் சேர்ந்திருந்தன

முதுவேனிற்கால வல்லூறுகள் சத்தமிடும்  
மின்சாரமற்ற இரவில்  
உன்னைச் சுட்டுக்கொன்றனர்  
செம்மணலில் என்னுடைய இரத்தம்  
உன்னுடைய இறுதிக்கவிதையை எழுதியது  
மனைவி, மகன்களின் கண்முன்னே  
புறாவின் ஒடுக்கமாய் நீ இறந்தாய்  
குமுறி வெடித்த அவர்கள் சப்தங்கள்  
இந்தப் பாழும் உலகை மோதிய போது  
உணர்வு மிக்க கவிஞனைப் பறிகொடுத்தேன்

காதலுக்கு மிக அருகில் இருந்தது  
கடலை ஊமையாக்கிவிடும் துயரம்

நாய்கள் ஊளையிடும் நடுநிசியில்  
நீ எனக்கெழுதிய கடிதங்களில்  
அந்நியமான காலடி ஓசைகளும்  
பயங்கரமான நடுக்கங்களுமிருந்தன  
இப்போது உன் எழுத்துகள் என்னோடு கிசுகிசுப்பதை  
எதையோ விசும்புவதை  
படுக்கையில் வியர்வை வழிய துணுக்குற்றுணர்ச்சியோடு  
உன் பிரிவிலிருக்கின்ற அகற்றமுடியாத இருட்டு  
மலை முகடுகளில் திரும்பத் திரும்ப உறைகின்றது

பனிக்காற்றில் சாந்தம் கொள்ளும்  
எளிமையான உனது கல்லறையில் வைப்பதற்கு  
உண்மைகள் பற்றிய கவிதையை  
மௌனங்களால் எழுதிவருவேன்  
விடுபடமுடியாத வலியுடனிருப்பவளுக்கு  
உனது மென்மையான இதயத்தைப்போன்ற பூச்செண்டை  
குழந்தைகளுக்கு முத்தங்களையும் கொண்டுவருவேன்

மழைத்துளிகள் சொட்டுகின்ற  
முந்திரி மரத்தை கடந்து செல்லும்  
புகைமூட்டமான காற்றில்  
பறந்துகொண்டே இருக்கின்ற உன் விழிகள்  
எல்லாவற்றையும் கவனித்துக்கொண்டிருக்கும்

(சந்திரபோஸ் சுதாகருக்கு)





## ஆனந்தியின் மோட்டார் சைக்கிள்

### செழியன்

ஆனந்தி, எனது நண்பன் ஒருவனின் தங்கை. அழகி. இந்த நண்பன் எனக்கு அறிமுகமாக முன்னதாகவே ஆனந்தியை எனக்குத் தெரியும். ஆனந்தி நான் படித்த அதே கல்லூரியில் படித்தவர். ஒரே ஊர். ஆனந்தியின் அம்மா ஒரு கோபக்காரி. தான் பிழை என்று ஒரு விடயத்தடி நினைத்துவிட்டால் அதற்காக உருத்திர தாண்டவம் ஆடத்தயாரான ஒரு தாயார்.

ஒரு நாள் பலாலி வீதியால் சென்றுகொண்டிருந்த என்னை ஆனந்தியின் அம்மா

வழிமறித்தார். 'சிவா, எனது மருமகனின் (ஆனந்தியின் கணவர்) மோட்டார் சைக்கிளை ஈபி இயக்க ஆட்கள் பலவந்தமாக கடத்திக் கொண்டு சென்றுவிட்டார்கள். அது மானிப் பாயில் உள்ள முகாமில் இருப்பதாக அறிந்தோம். நீதான் அதை மீட்டு எடுத்துத் தரவேண்டும்'.

இதுதான் ஆனந்தியின் அம்மாவின் வேண்டுகோள். என்னிடம் சொல்லி விட்டால் பின்னர் எல்லாம் சுகமே நடந்துவிடும் என்ற நம்பிக்கை அவருக்கு இருந்தது.

ஆனந்தியின் கணவருக்கு கொழும்பில் வங்கி ஒன்றில் வேலை. விடுமுறைகளில் யாழ்ப்பாணம் வரும்போது பயணம் செய்ய இந்த மோட்டார் சைக்கிள். அதையும் மிகக் கவனமாக வீட்டுக்குள் பதுக்கித்தான் வைத்திருந்தார்கள். இருந்தபோதும் அதை வீட்டுக்குள் புகுந்து சிலர் கடத்திச் சென்று விட்டார்கள்.

இப்படி ஒரு நிலைமையில் ஒருவர் நீதிமன்றம் தான் செல்வார். நீதியை நிலை நாட்ட நீதிமன்றங்கள் எவ்வளவு முக்கிய

மானவை என்பதை நான் உங்களுக்கு விளக்கத் தேவையில்லை. ஆனால் இந்த நீதிமன்றங்கள் எல்லாம் ஒரு நாள் செயல் இழந்தன. இது பலருக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கும். இது யாழ்ப்பாண மக்களுக்கு ஆச்சரியமான விடயம் இல்லை. பின்னர் வன்னி மக்களுக்கும் தான்.

நீதிமன்றங்கள் இயங்க வேண்டுமாயின் காவல்துறை இயங்க வேண்டும். யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த காவல் துறை அலுவலர்கள் எல்லாம் தமிழீழ விடுதலை இயக்கங்களால் கைப்பற்றப்பட்டு அந்தக் கட்டடங்கள்கூட தகர்க்கப்பட்டுவிட்ட நிலையில் வீதிகளில் ஒரு காவல் துறை அலுவலகர் கூட நடமாடுவதில்லை. எல்லாவற்றையும் மீறி அவர்கள் நடமாடினால் அதில் ஒரு சங்கதி இருக்கும். ஏதாவது மரக்கறி, மீன் வாங்குவதற்காகவோ, அல்லது மாட்டுக்கு புண்ணாக்கு வாங்குவதற்காகவோதான் இருக்கும். அந்நிலையில் கூட அவர்கள் மிகக் கவனமாக காக்கி நிற சாரம் கூட அணியமாட்டார்கள்.

ஆக மொத்தத்தில் விடுதலை இயங்கங்களே மக்களுக்கு நீதியை வழங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. இப்படியான நிலையில் பல தீர்ப்புகள் மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டன.

சட்டங்கள், குற்றவியல், சமூகவியல், உளவியல், அரசியல் எதுவும் அறியாதவர்கள் இந்தத் தீர்ப்புகளை வழங்கினார்கள். இது ஒன்றும் இல்லாமல் தீர்ப்புச் சொல்வது தீர்ப்பு வழங்கியவர்களுக்கு ஒன்றும் கஷ்டமான காரியமாகத் தெரியவில்லை. தீர்ப்பை வாங்கியவர்களுக்கு மட்டும் மிக கஷ்டமாக இருந்தது என்னவோ உண்மைதான். ஆனாலும் அதை அவர்கள் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாது. வாங்கியது வாங்கியதுதான். இந்தக் காரியங்களை செய்தவர்கள் இயக்கங்களில் இருந்த அரசியல் பிரிவினர் இல்லை. துப்பாக்கி ஏந்திய விடுதலை இராணுவத்தினர். இப்படி ஒரு வழக்கு நடந்தது.

'என்னை காதலித்து ஏமாற்றிவிட்டு, என்னுடைய காதலர் இரத்தினகோபால் இன்னொரு பெண்ணை மணம் முடித்து விட்டார்' என்று சாந்தி என்ற பெண் மக்கள் விடுதலைப் படையிடம் (ஈபிஆர் எல் எவ் இன் இராணுவப் பிரிவு) ஒரு மனு தாக்கல் செய்தார். இரத்தினகோபாலை உடனடியாகக் கைது செய்தது மக்கள் விடுதலைப்படை. தொடர்ந்து அவரைப் புலன்விசாரணை செய்தது. விசாரணை என்றால் அடி, உதை கொடுப்பது சாதாரணமான விடயம் என்பது உங்களுக்குத்

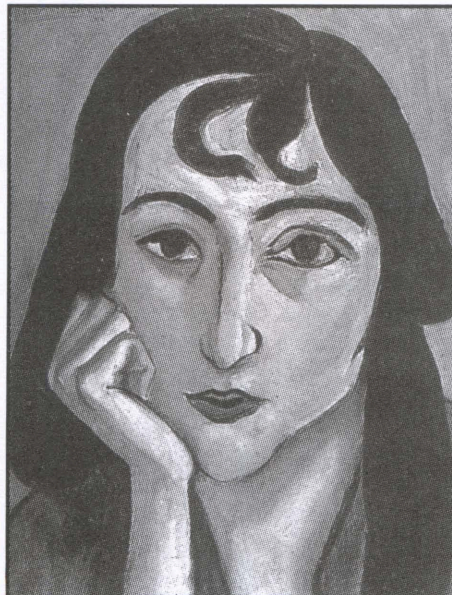
தெரிந்திருக்கும்.

விசாரணையின் முடிவில் 'ஒரு பெண்ணைக் காதலித்து ஏமாற்றுவது மகாதவறு. எனவே நீ சாந்தியை இன்றே திருமணம் முடிக்கவேண்டும்' என்று தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. திருமணம் மட்டுமல்ல முதல் இரவும் துப்பாக்கிகளின் முனையில் நடந்தேறியது. சாந்தியும், இரத்தினகோபாலும் மிக மகிழ்சியாக இந்த தீர்ப்பை ஏற்றுக் கொண்டனர். இரண்டு நாள் கழிந்த பின்னர் இன்னுமோர் புதிய வழக்கு மக்கள் விடுதலைப்படைக்கு வந்தது.

'என்னை திருமணம் செய்த எனது கணவர் இப்போது என்னைக் கைவிட்டு தனது பழைய காதலியுடன் வாழ்கின்றார்' என்று இரத்தினகோபாலின் மனைவி செம்பகம் முறைப்பாடு செய்தார். இந்தப் புதிய வழக்கு மக்கள் விடுதலைப்படையை சிக்கலுக்குள்ளாக்கி விட்டது.

இந்த வழக்குக்கு என்ன தீர்ப்பு வழங்கலாம் என்று தீவிர ஆலோசனை நடந்தது. முடிவில் 'இரத்தினகோபால் நீ சாந்தியையும், செம்பகத்தையும் மனைவிகளாக ஏற்றுக்கொண்டு வாழ வேண்டும்' என்று தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. இரத்தினகோபாலுக்கு ஒரே சந்தோசம். ஆனால் இந்தத் தீர்ப்பு செம்பகத்திற்கும், சாந்திக்கும் பெரிதாக திருப்தி இல்லை.

சுமார் 26 வருடங்களுக்கு முன்னர் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பு; இப்போது இவர்கள் எப்படி இருக்கின்றார்கள் என்று தெரியாது. குழந்தைகள் பிறந்து பேரக் குழந்தைகளும் கிடைத்திருக்கலாம். இடையில் பிரிந்தும் போயிருக்கலாம். இப்படியான ஒரு சூழ்நிலையில்தான் ஆனந்தியின் அம்மா தனது வழக்கை என்னிடம் கொண்டு வந்தார். இந்த



வழக்கு சிக்கலானது. தீர்ப்பு சொல்லிக் கொண்டிருந்த நீதவான்கள் மீதே குற்றம் சாட்டி வழக்கு.

'முயற்சி செய்து பார்க்கின்றேன் அம்மா' என்று ஒப்புக்குச் சொல்லி வைத்தேன்.

'உன்னுடைய ஆட்கள்தான் இந்த மோட்டார் சைக்கிளை எடுத்தது. நீ நினைத்தால் இந்த மோட்டார் சைக்கிளை மீட்டுத் தரலாம்.' ஆனந்தியின் அம்மா சற்று கோபமாக வலியுறுத்திச் சொன்னார்கள்.

'சரியம்மா. நான் இன்றைக்கே போய்ப் பார்க்கின்றேன்.'

ஒரு பலியாடு போனது போல மானிப்பாய்க்குப் போனேன். எந்தவொரு முகாமுக்கும் போகக் கூடிய மன நிலையோ, அங்கு போய் காரியம் சாதிக்கலாம் என்று நம்பிக்கையோ எனக்கு இருக்கவில்லை.

எல்லா முகாம்களுக்கும் பொறுப்பான தளபதியிடம் போய் நான் சொன்னாலும் 'எங்களுக்கு இன்னமும் நிறைய மோட்டார் சைக்கிள்கள் தேவை. மக்களிடம் இருந்துதானே நாங்கள் இதைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்' என்று அன்பான பதில் வரலாம். அல்லது போனால் 'தெரிஞ்சாக்கள், சொந்தக்காரர் என்று உந்தக் கதையளைக் கேட்டுக் கொண்டு இஞ்ச வரவேண்டாம்' என்று கொஞ்சம் காரமான பதிலும் வரலாம்.

மானிப்பாயில் இருந்து நூலகத்திற்குச் சென்றேன். நூலக அலுவலகர் கணேசமூர்த்தி எமது தோழர். மானிப்பாயில் முகாம் போட்டுத் தங்கியிருக்கும் நண்பர்களின் வழப்புகள், நடமாட்டங்கள், மனநிலைகள் அவருக்குத் தெரிந்திருக்கும். அந்தத் தென்பில் அவரிடம் சென்றேன். அவரிடம் போய் எனது பிரச்சனையைக் கூறினேன்.

'இந்தக் கிழமை என்னிடம் வந்த பன்னிரண்டாவது ஆள் நீங்கள்' என்று தெளிவான புள்ளிவிவரத்துடன் சோகமாக ஆரம்பித்தார் அவர். மோட்டார் சைக்கிள், கார், வீடு, ஆள், பொம்பிளைப் பிள்ளையள் என்று யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள காணாமல் போனாலும் மானிப்பாய்க்கு என்னைத் தேடிதான் வருகினம். இப்படியொரு விதி எனக்கு.'

'மன்னிக்க வேண்டும் தோழர். நான் உங்களுக்கு கஸ்டம் தரவில்லை.. ஒரே ஊர்.. அதை விட மோட்டார் சைக்கிளை எடுத்த தோழர்களையும் அடையாளம் தெரியுது. அந்த மோட்டார் சைக்கிளும் மானிப்பாய் முகாமில் இருக்கின்றது என்று தெளிவாய்ச் சொல்லுகினம்... அப்படி ஒரு மோட்டார்

சைக்கிள் இஞ்ச யாரும் வைச்சிருக்கின மோ....'

'நீங்கள் சொல்லுறமாதிரி ஒன்று இஞ்ச மானிப்பாயில் நிற்குதுதான். ஆனால் அதை இனிமேல் திருப்பித் தர மாட்டாங்கள்.. உங்களுக்குத் தெரியும் தானே தோழர்.. இதில் நான் ஒன்றும் புதிசாய் சொல்லுறதுக்கு இல்லை..'

'எனக்கு அது தெரியும்.. ஆனால் ஒரு தர்மசங்கடமான நிலை. ஊருக்குள்ள எங்கட அமைப்புக்குக் கெட்ட பெயர் வரப் போகுது.. சரி இனி என்ன செய்யிறது.. தளபதித் தோழர் மானிப்பாயில்தான் இருக்கிறாரா?.... இல்லை வெளியில எங்கயும் போயிட்டாரா?..'

'தோழர் தளபதி எங்கேயோ காலையில் போயிட்டார்? அவரிடட் சொன்னாலும் மோட்டார் சைக்கிள் திருப்பிக்கிடையாது.. ஒன்று செய்யலாம்...'

'என்ன?'

'இந்த மோட்டார் சைக்கிளை வேற மாவட்டத்திற்கு அனுப்பிவிடலாம்..'

'வேற மாவட்டத்திற்கு அனுப்பி பிரச்சனையை எப்படி தீர்க்கிறது?'

'இல்லை அடிக்கடி தங்கட மோட்டார் சைக்கிளைக் கண்டால் பறி கொடுத்தவைக்கு கோபமாயும், எரிச்சலாயும் இருக்கும்.. அதைதிரும்பிவாங்கவேண்டும் என்ற ஆசையும் வரும். தொலைஞ்சது தொலைஞ்சது தான் என்று போக வேண்டும் என்றால் அவர்களுடைய கண்ணில அது படக்கூடாது.. இரண்டு மூன்று சமயம் இப்படித்தான் நடந்தது..'

'சரி தோழர் நடக்கிறது நடக்கட்டும். என்ற ஊர்ப்பக்கம் நான் போகாமல் விட்டால் எனக்கு இந்த தலையிடி போய் விடும். நீங்கள் தோழர் தளபதியிட்டை சாடையாய் விசயத்தைச் சொல்லிப் பெடியளை கொஞ்சம் கட்டுப்பாடாய் வைச்சிருக்க பாருங்கள். நான் வந்து போனதையும் தோழருக்கு சொல்லி விடுங்கோ..'

தோழர் கணேசமூர்த்தியிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு மனச்சோர்வுடன் திரும்பினேன். அதற்குப் பிறகு எனது சொந்த ஊருக்கு போவதில்லை என்ற விடயத்தில் மிகக் கவனமாக இருந்தேன். ஐந்து நிமிடத்தில் போகவேண்டிய இடத்திற்கு ஒரு மணித்தியாலம் சுற்றிச் சுழன்று போனாலும் நான் எடுத்த முடிவில் எந்தவித மாற்றமும் கிடையாது.

ஒரு மாதத்திற்கு மேல் சென்றுவிட்டது. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக, ஒரு கெட்ட



கனவை மறப்பது போல அந்த மோட்டார் சைக்கிள் நினைவிலிருந்து மறைந்து போகத் தொடங்கியது. ஒரு நாள் யாழ்ப்பாணம் புதிய சந்தைப் பகுதி போக வேண்டியிருந்தது. போன வேலையை முடித்துக் கொண்டு திரும்ப, சில கடைகள் தள்ளி ஆனந்தியின் அம்மாவும், ஆனந்தியின் தங்கையும் ஏதோ வாங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். எனக்குப் பேய் அறைந்தது போல ஒரு உணர்வு. அந்த இடத்தை விட்டு அவர்களின் கண்களில் அகப்படாமல் மெல்லத் தப்பிப் போய் விடுவோம் என்று மெல்ல காலடி எடுத்து வைத்தேன். அப்போதுதான் அது நடந்தது. இந்தப்பக்கமாக திரும்பிய ஆனந்தியின் தங்கை, தனது தாயாரிடம் ஏதோ சொல்ல ஆனந்தியின் தாயார் எடுத்த பொருளை வைத்து விட்டு என்னைப் பார்த்தார். பிறகு என்னை நோக்கி நடந்தார். கூடவே ஆனந்தியின் தங்கையும் என்னை நோக்கி வந்தார். இனி ஒன்றும் செய்ய முடியாது, உண்மையை ஒத்துக் கொள்ளுவோம் என்று முடிவெடுத்தேன்.

'நான் இப்ப அமைப்பில் இருந்து முரண்பட்டு ஒதுங்கி இருக்கின்றேன். அதனால் எனக்கு ஒரு செல்வாக்கும் அமைப்பில் கிடையாது. நானும் முயற்சி செய்து பார்த்தேன்.. என்னால் உங்கட மோட்டார் சைக்கிளை பெற்றுத் தர முடியவில்லை. என்னை நீங்கள் மிகவும் மன்னிக்கவேண்டும்..'

இவ்வாக்கியங்களைப் பாடமாக்கிக் கொண்டு அவர்களை நோக்கி வீரமாக முன்னேறிச் சென்றேன்.

'சிவா உன்னைத்தான் தேடிக்கொண்டிருக்கிறேன். கொஞ்ச நாளாய் காணலை..'

ஆனந்தியின் அம்மா இப்படித்தான் ஆரம்பித்தார். சரி, இனி அடுத்தது அந்த மோட்டார் சைக்கிள் பிரச்சனையைத் ஆரம்பிக்கப் போகின்றார் என்பது எனக்குத் தெரிந்தது.

'வேற ஒரு இடத்திற்கு போகவேண்டி இருந்தது.. அதான்.. எப்படி இருக்கிறியள்?'. மோட்டார் சைக்கிளைப் பற்றி கதைவராமல் இருக்க இப்படி வார்த்தைகளை எடுத்துவிட்டேன் நான். ஆனால் அது சும்மா உருப்படாத வெத்து வேட்டு.

'சிவா நான் உன்னட்டை சொன்ன நான் எல்லே.. எங்கட மோட்டார் சைக்கிள்..'

'ஓம் அம்மா.. அது..'

'நன்றி சிவா..'

'என்னத்துக்கு அம்மா நன்றி?'

'மோட்டார் சைக்கிளை இரண்டு மூன்று நாளில் கொண்டு வந்து கொடுத்துவிட்டுப் போய் விட்டார்கள்.. நீ சொன்னதாய் சொல்லி உன்னை பெயரையும் சொன்னவை..?'

'ஓம்.. ஓம்.. சொன்னவை... வண்டி சரியாய் தானே இருந்தது..'

'வண்டியில் ஒரு சின்னக் கீறலும் கிடையாது.. உனக்கு நன்றி சொல்லத்தான் தேடிக்கொண்டிருந்தனான். இவளிட்டையும் சொல்லி வைச்சிருந்தனான்.. உன்னைக் கண்டால் சொல்லச் சொல்லி.. ஆனந்தியின் தங்கையும் வெகுநேரமாக சிரித்துக் கொண்டிருந்தார்.

'சரி அம்மா கணநேரம் நான் இதில் நிற்க ஏலாது... போட்டுவாறன்... மோட்டார் சைக்கிளை கவனமாய் பார்த்துக் கொள்ளுங்கோ..'

'அது கொழும்புக்கு போட்டுது..'

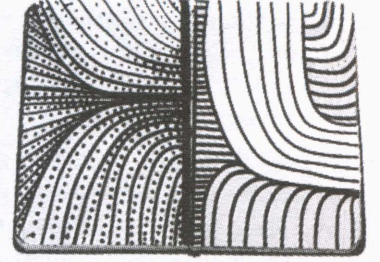
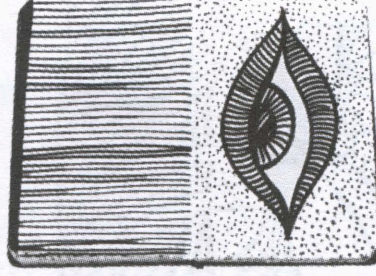
ஆனந்தியின் அம்மா சத்தமாக சொன்னது எனது காதில் வந்து விழுந்தது.

அவர்களுக்கு அந்த மோட்டார் சைக்கிள் பிரச்சனை முடிந்தது. ஆனால் எனக்கு இருபத்தி மூன்று வருசமாக அது முடியாமல் இருக்கின்றது.

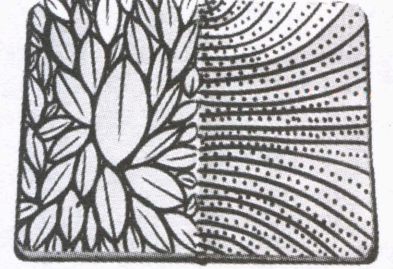
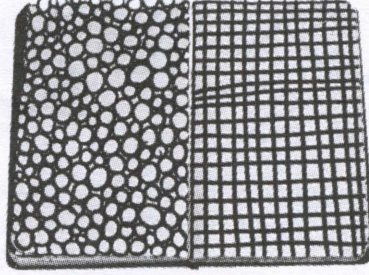
யார், யாரிடம் சொல்லி, அந்த வண்டியை திருப்பிக் கொண்டு போய் கொடுத்தார்கள் என்பது இன்றுவரை எனக்குப் புரியாத ஒரு மர்மம்.

■

மலைப்பிரதேசக் கனவுக் குடிலொன்றின்  
வெளியில் கிடக்கும் கட்டில்மீது  
அமர்ந்திருக்கும் என்னை நோக்கி  
மரத்தடியில் நிற்கும் நீ  
ஒரு கவிதை சொல்கிறாய்  
ஒவ்வொரு வரி முடிந்தபின்னும்  
உன்னைப் பார்க்காது  
மரம் பார்த்திருக்கும்  
என் அலட்சியத்துக்காக ஆதங்கப்படுகிறாய்  
சினுங்கிக் கோபம் கொள்கிறாய்



நானோ  
உன் ஒவ்வொரு வரிக்கும்  
மரக்கிளையின் ஒரு கொப்பு  
அசைந்தாடும் அதிசயத்தை  
வியந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன்



## சி.மோகன்

இந்த பூமியில் எங்கிருக்கிறது  
கரையோரம் நின்று  
நான் கண்டுகொண்டிருந்த  
பழுப்பு நிறக்கடல்.

இந்த பூமியில் எங்கிருக்கின்றன  
பரிசுத்த வெண்மைக் கழுத்தும்  
ஒளிர்நீலத் தோகையும்  
நளினமான உடல்வாகும் கொண்டு  
அச்சில் வார்த்ததுபோல்  
என்னருகில் பாந்தமாய் நின்று  
கரையோர நீரில்  
மீன்களைக் கொத்திக்கொண்டிருந்த  
மூன்று மயில்கள்.

இந்த பூமியில் எங்கிருக்கின்றன  
பழுப்பு நிறக் கடலில்  
ஒங்கி உயர்ந்து உறைந்து நின்றிருந்த  
பேரலைமீது  
பச்சைத் தலை மட்டும் தெரிய  
ஒன்றன்பின் ஒன்றாய்  
எம்பிக் கடந்து மறைந்த  
எண்ணற்ற குதிரைகள்

ஒரு கரிசல் கிராமத்தில்  
பருத்திச் செடித் தேனீயாய்  
கூடக் குலவியிருந்தேன்

ஒரு சிற்றூரில்  
கண்மாய் மீனாய்  
துள்ளித் திரிந்திருந்தேன்

ஒரு பொட்டல் பிரதேசத்தில்  
பனை மரத்துத் தேனாய்  
கள்ளருந்திக் களித்திருந்தேன்

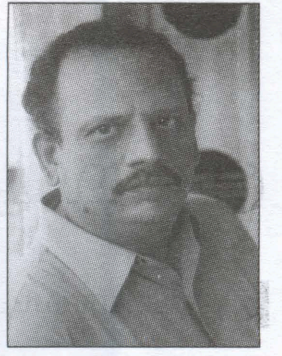
சிறுநகர வீடுகளில்  
பல்லியாய் ஒட்டியிருந்து  
சுகஜமாய் புழங்கியிருந்தேன்

பெரு நகர வீடுகளில்  
சகிக்க முடியா கரப்பானாய்  
பம்மிப் பதுங்கியிருந்தேன்

பெரு நகரத் தார்ச்சாலைகளில்  
எவரும் காணாச் சிற்றெறும்பாய்  
ஒதுங்கி ஊர்ந்திருந்தேன்

சின்னஞ் சிறு குருவியாய்  
சிங்கார சிட்டுக்குருவியாய்  
வாழ மட்டும் வாய்க்கவேயில்லை.

கரையில் விழுந்த இலை  
சருகானது  
குளத்தில் விழுந்த இலை  
மீனானது  
காற்றில் மிதந்த இலை  
பறவையானது



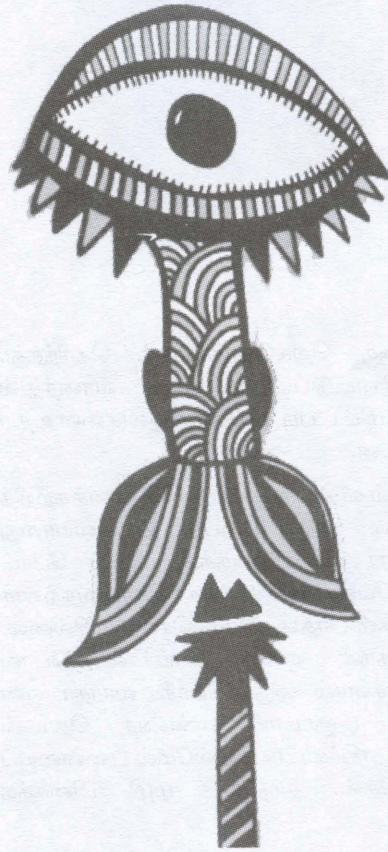
தொட்டிச் செடிகளுக்கு நீருற்றி  
மூன்று நாட்கள் கடந்துவிட்டன  
எரிக்கும் வெயிலில் இலைகள்  
களைத்துப் போய் விழுந்துகிடப்பதும்  
வாடி வதங்கி வாட்டம் கொண்டிருப்பதும்  
ஒவ்வொரு முறை வாசல் கடக்கும்போதும்  
கண்ணில் படுகிறது  
கவலையும் தருகிறது  
திரும்பி வந்ததும் நீருற்ற வேண்டுமென  
நினைத்துக் கொண்டுதான்  
வெளியேறுகிறேன்  
எனினும் உள்நுழையும்போது  
பார்க்கவும் பராமரிக்கவும் தவறிவிடுகிறேன்  
ஏனிந்த பிசகு

அவை வாட்டம் கொள்ளவும்  
பட்டுப் போகவும் விரும்பினேன் என்று  
உங்களில் ஒருவர் சொல்லக்கூடும்  
திசை மாறிய கோபமும் வெறுப்புமென்று  
வேறொருவர் அவதானிக்கக்கூடும்  
எண்ணம் நிலைகொள்ளத்  
தடுமாறுவதாகவும்  
மறதி பீடிக்கத் தொடங்கியிருப்பதாகவும்  
பிறிதொருவர் எக்களிக்கக்கூடும்  
சுயவெறுப்புக் கொள்வதற்கான  
முகாந்திரமென்று  
மற்றொருவர் முன்னுரைக்கக்கூடும்

உங்கள் கணிப்புகள் எல்லாமே  
உண்மையாக இருக்கலாம்  
ஏற்றுக்கொள்கிறேன்  
எனினும் நானறிந்த ஓர் உண்மையையும்  
உங்களுக்குச் சொல்லிவிடுவதே நல்லது:  
அவை என்மீது விரோதம் கொண்டு  
நான் நீருற்றுவதை அனுமதிக்கவில்லை

என் வசிப்பிடம்  
வீடாக இருந்தபோதிலும்  
அறை என்றே அழைக்கிறார்கள்  
நண்பர்கள்  
அவ்வப்போது நான் திருத்தினாலும்  
அப்போதைக்கு வருத்தம் தெரிவித்து  
அதன் பிறகும் அவ்வாறே  
அழைக்கிறார்கள்.

சுபாவமான பேச்சில்  
அறை என்றே சொல்கிறேன்  
நானும்



தனித்து வசிக்கும் ஆணின் இடம்  
அறைதான் போலும்.

கண்காணிப்புகளாலும் கட்டுப்பாடுகளாலும்  
கட்டமைக்கப்பட்டது வீடெனில்  
சேட்டைகளும் சோம்பலும்  
சொகுசாய் குடியிருக்குமிடம் அறை

கொஞ்சம் அலங்கோலமானது  
அறையெனில்  
சற்றே துலக்கமானது வீடு.

ஓர் அறையின் சுகந்தத்தை சுவாசித்தபடியே  
என் வசிப்பிடத்தை  
வீடாக பாவித்து  
நேசத்தோடு குடியிருக்கிறேன்  
நான்.

வீடுகளுக்குள் கட்டுண்டு கிடக்கும்  
தங்கள் போக்கிரி ஆசைகளுக்கு வசதியாக  
என் வசிப்பிடத்தை  
அறை என்றே அழைக்கிறார்கள்  
நண்பர்கள்.

நான் குடிக்கும் விதம்  
நீ குடிக்கும் விதம்  
அவர் குடிக்கும் விதம்  
எவர் குடிக்கும் விதமும்  
அவரவருக்குச் சரி  
பிறருக்குத் தவறு

நான் குடிக்கும் அளவு  
நீ குடிக்கும் அளவு  
அவர் குடிக்கும் அளவு  
எவர் குடிக்கும் அளவும்  
அவரவருக்குச் சரி  
பிறருக்குத் தவறு

போதையில் என் ஆட்டம் பாட்டம்  
உன் ரகளை  
ஒருவரின் நிதானம்  
இன்னொருவரின் ஆர்ப்பாட்டம்  
மற்றொருவரின் அமைதி  
பிறிதொருவரின் தள்ளாட்டம்  
எவரெவர் போதையும்  
அவரவருக்குச் சரி  
பிறருக்குத் தவறு

குடிக்கும்போதான கலவைகளும்  
கொறிக்கும் பதார்த்தங்களும்  
குடித்த பின்னான உணவுகளும்  
ஒவ்வொருவருக்கும் வெவ்வேறு வகை  
அவரவர் முறை  
அவரவருக்குச் சரி  
பிறருக்குத் தவறு

ருசித்துக் குடித்தாலும் சரிதான்  
சுளித்துக் குடித்தாலும் சரிதான்  
குடித்துக் களித்தாலும் சரிதான்  
குடித்துப் புரண்டாலும் சரிதான்  
குடித்து உண்டாலும் சரிதான்  
குடியே உணவானாலும் சரிதான்  
எவரெவர் குடிமுறையும்  
அவரவருக்குச் சரி  
பிறருக்குத் தவறு

# முன்று பூனைகள் பற்றிய ஏழு குறிப்புகள்

## ஓட்டமாவடி அறபாத்

24.08.2004

பூபாலசிங்கம் புத்தக நிலையத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். செட்டியார் தெருவில் நடந்துகொண்டிருந்தேன். பொன்னந்தியில் செட்டித்தெருவில் நடப்பதே பெரும்பாடு. கோயில்கள் நிறைந்த வீதி மருங்கில் ஆராதனையும் ஊது பத்திப்புகையும், மணியோசையும் ஒரு கதம்பமாய் தெருவில் கவிந்திருந்தது. கூந்தலில் பூக்கள் மலர்ந்த பெண்கள் மகிழ்ச்சியுடனும் பக்திப்பரவசத்துடனும் கோயில் நடையில் காத்திருந்தனர். அப்போதுதான் யதேச்சையாகக் கவனித்தேன். இரண்டு பூனைகள் எதிரே வந்து கொண்டிருந்தன. இரண்டும் எனது கிராமத்தின் மண் வீட்டுப் பீலிக்குள் முன்பு வாழ்ந்தவை. ஒன்று வறண்டு மெலிந்திருந்தது. பஞ்சத்தில் பாவப் பட்ட ஜீவன். மற்றதோவெனில் மொழு மொழுவென்று கொழுத்த கடுவன். சோற்றுக்கடை பூனை என்பார்களே, அதைப்போல.

செட்டிநாட் ரெஸ்டூரன் அருகில் ஓடும் வடிகாலுக்கு அண்மையில்தான் இரண்டையும் கண்டேன். உழுந்து வடையும் பசுப்பாலும் குடித்துவிட்டு கடைவாயை நாவால் துழாவிப்படி துர்நாற்றம் வீசும் ஓடையண்டையில் குந்தியிருந்தன. நீள் மீசையில் பாலின் நுரை உறைந்திருந்தது.

ஜெயகாந்தனின் 'அக்காரத்துப்பூனைகள்' போல் அளவிற்குச் சுட்டியில்லாத ஆனால் விசமம் நிறைந்த பூனைகள். ஒன்று திருட்டுப் பூனை மற்றதோ கருப்புக் கடுவன். ஊரில் இளைஞர் வட்டாரத்தில் அதை சரக்கு மாஸ்ரர் என்றும் அழைப்பதுண்டு.

09.10.2004

நிலா மெலிந்து போன வானத்தின்

பேரழகு ஜெகஜோதியாகத் தெரிந்தது. வெளிநாட்டுப் பறவைகள் வானத்தில் வட்டமிட்டபடி வினோத ஒலிகளை உதிர விட்டன.

எலிகள் வீதி மருங்கில் கீச்சீச்செனச் சுற்றித் திரிந்தன. ஒரு நாற்பது தடவையாவது சுகாதார பரிசோதகருக்கு மனுப் போட்டிருப்பேன். எலிகளைக் கொல்வதற்காக அவர்கள் எதனையும் செய்ய வில்லை. ஆபத்தான எலிக் காச்ச்சல் போல் பூனைகளால் ஒரு வியாதி வராதா என மனம் குரூரமாய் எண்ணத் தொடங்கியது. எதிர்வீட்டு மதில்மேல் பூனையைப் பார்த்தேன். திருட்டு முழி மிகைத்த பூனை.

மதாரின் தியத்தலாவ இறப்பர் தோட்டத்தில் இறப்பர் மரங்களில் வெட்டுண்டு தேங்கிக்கிடந்த இறப்பர் பாலை, பசும்பால் என நினைத்து அருந்தி விட்டுத் தொண்டை இறுக தோட்டம் முழுக்க ஓடித் திரிந்தது. பின், காவலாளிகளால் நையப்புடைக்கப்பட்டு வெளியேற்றப்பட்ட பூனை. அதனை நான் அடையாளம் கண்டுகொண்டதை அது கவனித்ததாக தெரியவில்லை. எலி பிடிக்கத்தான் காத்திருந்தது.

நிலவு வெளிச்சத்தில் பூனையின் கண்கள் கபடமாகச் சுழன்று மின்னின. நட்சத் திரங்கள் சிதைந்து கிடந்த வானம் பிரகாசத்தை விசிறிக்கொண்டிருந்தது. சக்தியில் 'கோலங்கள்' அபியின் விசம்பல் சில வீடுகளில் பிசுபிசுத்துக் கொண்டிருந்தது. தெருவில் காலாற நடக்கின்றேன்.

இரு பெண்கள் மதிலை உரசினாற் போல் வந்துகொண்டிருந்தனர். பேச்சு சுவாரஸ்யத்தில் அவர்கள் எதிரில் வந்த என்னையும் மதில்மேல் பூனையையும் பொருட்படுத்தவில்லை. 'அந்தா மனு

சனில பாயுர பூன பார்த்துப்போங்க' அவர்களின் முதுகுக்குப்பின் எனது குரல் காட்டமாக விழுந்திருக்க வேண்டும். சாட்டையால் தாக்குண்டவர்களைப் போல் அவர்கள் வீதியின் நடுவே பாய்ந்து வேகமாகப் பூனைகளைக் கடந்து போயினர். மதில்மேல் பூனை என்னை முறைப்புடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

10.12.2004

மாலை அலுவலகத்திலிருந்து வீடு திரும்பியிருந்தேன். முற்றத்தில் போகன்விலா இலைகள் தெரியாமல் பூத்துக் கிடந்தது. அதிகாலையில் புறப்படும் போது கவனிக்க மறந்த செளந்தர்யம். வீடு மருங்கிலும் பூக்கள் சிரித்தபடி தலையாட்டின. அவள் தேநீருடன் ஒரு கடிதத்தையும் கொண்டு வந்து நீட்டினாள். அருகில் வந்து அமர்ந்தவளின் முகத்தில் பனியில் நனைந்த ரோஜாவின் குளிர்மை ஊறியிருந்தது. தேநீரை உறிஞ்சியபடி ஓரக்கண்ணால் அவளை இரசித்தபடி மாலையில் பூத்த மகிழும்பூ என்றேன். செல்லமாக முறைத்தபடி பெரிய கவிக் கோ என்ற நினைப்பு என்றாள். அதை இரசித்தபடி கடிதத்தைப் பிரித்தேன்.

எதிர்வரும் பெப்ரவரியில் நடைபெறவிருக்கும் பூனைகளின் மாநாட்டுக்கான அழைப்பிதழ். மாநாட்டு அஜன்டாவில் சில குறிப்புகளும் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. மாநாட்டுக்கு வருகை தருபவர்கள் முன்கூட்டியே அறிவிப்பதற்கென நோட் என்ற அடிக்குறிப்புடன் ஒரு தொலை பேசி இலக்கமும் குறிக்கப் பட்டிருந்தது. முழுநீழ வெள்ளை சேர்ட், கருப்புக்கலரில் காற்சட்டை மற்றும் கழுத்துடை அணிந்திருக்க வேண்டும். வேட்டையாடுவதில் முன் அனுபவம், பிறர் வீட்டில் குறிப்பாக, தனக்குப்பால்

வார்த்த வீடுகளில் சமயோசிதமாக திருடும் சாணக்கியம் தெரிந்திருக்க வேண்டும். பெண் பூனைகளை அவசியம் அழைத்துவரல் வேண்டும். சப்தமின்றி கலவிசெய்வதற்கான கருத்தரங்கும் செய் முறைப் பயிற்சியும் வழங்கப்பட வுள்ளது. கலவிக்கான முன் ஆயத் தங்களுடன் வருபவர்களுக்கு இரகசிய லொட்ஜ் ஏற்பாடுகள் உண்டு (இதில் சிபாரிசு, சலுகைகள் இரத்து).

ஆகக்குறைந்தது, ஒரு பூனை பத்து நண்பர்களை அழைத்துவர அனுமதி வழங்கப்படும். எனினும் அனைவரும் மாநாட்டுத் தீர்மானங்களுக்கு இசைவானவர்களாகவும் விசுவாசிகளாகவும் நடந்து கொள்ள வேண்டும். தவிர்க்கப்பட வேண்டியவை: தூய்மையான கற்பு பற்றி பேசுவது. வாய்மை நேர்மை குறித்துப் பேசுவது, இலஞ்சம் ஊழலுக்கெதிரான சிந்தனை, இலக்கியத் திருட்டுகளை ஆராய்தலும் அம்பலப்படுத்தலும். பிறருக்கு முதுகுசொரிவதைக் கிண்டலடித்தலும் காக்காய்பிடித்து கூஜா தூக்குவதை அயோக்கியத்தனம் என ஏளனம் செய்வதும் மற்றும் பல ஊர் பெயர் தெரியாத பூனைகளின் பெயர்கள் அச்சிடப்பட்டிருந்தன. விசேட அதிதியாக வேலையற்ற ஒரு பூனையின் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது ஆச்சரியமாக இருந்தது. அவள் வேறு சுவாரஸ்யமான கதைகளைக் சொல்லிக்கொண்டிருந்தாள். எல்லாம் பூனைகளின் மகாத்தமியம்.

15.03.2005

நள்ளிரவுவிழிப்புத்தட்டிவிட்டது. மனைவி அருகில் ஆழ்ந்த உறக்கம். சீரான மூச்சில் மாட்புகள் ஏறி இறங்கி அழுகாட்டின. சின்ன மகள் அவளின் வலது கையில் முகம் புதைத்துப் படுத்திருந்தாள். அவளைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்க மகிழ்ச்சி பூரித்தது. துயிலும் தருணத்திலும் முகத்தில் பாவும் சிரிப்பில் வீடே ஒரு நிலாக்காடாக ஒளியில் நனைந்து கொண்டிருந்தது.

பாத்திரம் சென்று விட்டு நீர் அருந்தினேன். சமையலறையில் பாத்திரங்கள் உருளும் சப்தம் கேட்கவே எழுந்து போய் சுவிற்சைப் போட்டேன். கரிச்சட்டியை கால்களால் பிராண்டியபடி அந்தப் பூனை நின்றிருந்தது. கன்னங்கரேலென்ற கருப்புப்பூனை. அதன் விழிகள் தீக்கங்குகளாக ஜொலித்துக்கொண்டிருந்தன. வெள்ளைப்புள்ளிகள் ஏதுமற்ற சுத்தமான கருப்பு. அதனைப் பார்க்கப் பார்க்க மனசில் நடுக்கமெடுத்தது, மயிர்க்கால்கள் குத்திட்டு நின்றன. தலை விறைக்கத்

தொடங்கியது. அது என்னையே விறைத்த விழிகளுடன் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது. கருப்பு மீசையின் இடைவிடாத துடிப்பு மரணத்தை நினைவூட்ட நடுங்கும் கரங்களால் புகு என்றேன். ஒரே தாவலில் திறந்திருந்த ஜன்னல் வழியால் குதித்து ஓடியது. மிகுந்த எச்சரிக்கையுடன் புதுங்கி ஜன்னலண்டை சென்று அதை இழுத்து மூடிக் கொக்கியைப் போட்டேன். இரவு அதனை மூடாமல் படுத்த அவளின் மேல் கோபமாய் வந்தது. கருப்பு மீசையின் இடைவிடாத துடிப்பு என்னை அந்தரப்படுத்தியது.

திக்குத்தெரியாமல் தனித்துவிடப்பட்ட ஒரு பூனைக்குட்டியாய் சமையலறையில் திகைத்து நின்றேன். வீட்டுக்கூரையில் சரசரவென்று பூனைகளின் காலடித் தடங்கள் என் காதை அடைத்தது.

இன்னும் பல பூனைகள் என் ஜன்னலில் வழி நுழையக் காத்திருக்கவேண்டும். கால்கள் நடுக்கத்தில் தள்ளாடின. அசுத்தமான இடங்களில் மட்டும் பார்த்துப் பழகிய அவற்றின் விகாரம் என்னை கலவரப்படுத்தியது. கருப்பின் மீது முதற் தடவையாக அச்சம் தொற்றிக்கொள்ள உடம்பு முழுக்க வியர்வையில் பிசுபிசுத்தது. படுக்கையில் வந்து விழுந்த போது புரண்டு படுத்த மகளின் பிஞ்சுக் கரங்கள் என் மார்பில் படர்ந்தன.

26.08.2005

காலை 10.45 இருக்கும். அலுவலகத்தில் பணியில் மூழ்கியிருந்த சமயம், செல் போன் கூப்பிட்டது. என்னவென்றேன். சென்ற வாரம் பிஸ்னஸ் பார்ட்னராக என்னுடன் இணைந்து கொண்ட நண்பர்தான் லைனில் இருந்தார்.



நீங்க ஜே.பி.யா என்றார். இல்லை என் றேன். அவருக்கு உதவும் நோக்கில் ஏதாவது சான்றிதழ் உறுதிப்படுத்த இன்னார் இன்னார் ஊருக்குள் ஜே.பி. என்ற தகவலைச் சொன்னபோது, அவர் சப்தமாக சிரித்தார். ஏன் சிரிக்கிறீர்கள் என்றேன்? அப்படி ஒன்றுமில்லை, உங்களுக்கு ஒரு ஜே.பி பட்டம் எடுத்து தரத்தான் என்றார்.

ஓல் ஐலண்ட் ஜே.பி கொழும்பிலேர்ந்து ஒருத்தர் எடுத்து கொடுக்கிறாரு, ஒரு ஐந்து இலட்சம் இருந்தா போதும் என்றார். சும்மா கிடைத்தாலும் வேணாம் என்றேன். பின் சில தகவல்களை சொன்னார். நம்மட ஊருல ஒரு பூனைதான் இதெல்லாம் செய்து குடுக்கிறதாக அரசல் புரசலாக கதை.

ஜே.பிக்கு ஒரு ரேட், பெற்றோலியம் கூட்டுத்தாபனத்திற்கு ஒரு ரேட்; ஹார் பருக்கு ஒரு ரேட். கொரியாவுக்கு மட்டும் கொஞ்சம் கூடயாம். பூனைகளின் திரு விளையாடல் குறித்து நிறையவே சொன் னார். முகத்தில் மயிரடர்ந்த கடுவன் பூனையின் விழிகள் நினைவின் நுனியில் எழுந்து மறைந்தது. எனக்கும் பரிச்சயமான பூனைதான். இந்தப் பூனையுமா பால் குடிக்கும்? நம்ம மறுத்த எனக்கு ஆதாரங்களை அள்ளி வீசினார்.

திருட்டுப்பூனைகள் எல்லாம் ஒன்றி ணைந்து ஊரையே ஒருவழி பண்ண சபதம் செய்திருப்பதாகத் தோன்றிற்று. பூனைகளின் பூர்வீகம் குறித்து ஆராயத் தொடங்கினேன். பாலை காய்ச்சி, இந்த சனங்கள் பூனைகளையல்லவா காவல் தெய்வங்களாக்கியுள்ளனர்? கிராமத்து வீட்டில் தொந்தரவு செய்யும் பூனைகளைப் பெரிய சாக்கில் கட்டிக்கொண்டு போய் காட்டில் விடுவதை பார்த்திருக்கின்றேன்.

தந்திரமுள்ள சில பூனைகள் கூர் நகங் களால் கோணிகளைப் பிறாண்டி வழி யெடுத்து மறுபடியும் வீட்டிற்கே திரும்பி விடும். நண்பர் குறிப்பிட்ட ஜே.பி வியா பாரியான பூனையும் அக்காலத்தில் காட்டில் கொண்டு போய்விடப்பட்ட தறுதலைப் பூனைதான். எப்படியோ தலை நகரத்தில் குடியேறி இப்போது தரகு வியாபாரம் செய்யும் அளவிற்கு வந்து விட்டது. பூனைகளைக்கொண்டு எங்கு வைத்தாலும் அவைகளின் திருட்டுப் புத்தியை ஒழிக்கவா முடியும்?

08.10.2005

எனது வீட்டின் கூரையில் கடுவனின் முனகல். கலவிக்கான தகிப்பில் ஊரையே அழைத்துக்கொண்டிருந்தது. பெண்ணோ வெனில் பிசு பண்ணியபடி கூரையில் அழுந்திக்கிடந்தது. விடுமா கடுவன்

குரலைத் தாழ்த்தி ஆசையில் நெகிழ்ந் தலைத்தது. ஆணின் தேவை உணர்ந்த பெண்பூனை மறுபடியும் பிசு பண்ணி மறுகியது. விடுப்புக் காட்டக்காட்ட மோகம் வெகுண்டெழுந்தது. உள்ளக் கிளர்ச்சியுடன் நெருங்கி வரட்டுமே என்ற தவிப்புடன் பெண்பூனை நிலத்தில் தவழ்ந்தபடி மெலிதாக முனங்கியது. சம் போகத்திற்கான ஆனந்த அழைப்பு.

நிலவில் நனைந்த பூமி குளிர்ச்சியாக இருந்தது. தூரத்து வாகனங்களின் இடை விடாத ஹோர்ஸ் ஓலிகள் காதை அடைத்தன. நடுவீதியில் அசைபோட்டுப்படுத்திருக்கும் மாடுகளை விரட்டுவதற்கான பிரயத்தனம் தான் அந்த ஓலிகள். கடுவன் மெல்ல நகர்ந்து அதனை ஊர்கிறது. உச்சங்களைத் தொட விழையும் அதன் இன்பக்கதறலில் அவள் விழித்து விட்டாள். நாணம் பூத்த முகத்தில் அழகு வழிந்து என் நரம்பை நனை த்தது. சப்தமில்லாமல் எனக்குள் ஆயிரம் கடுவன்கள் தவழத் தொடங்கின. அவளின் மயங்கிய விழிகளில் வசீகரம் பொழிந்தது.

26.02.2006

ஜே.பி விற்கும் பூனைக்கும் ஏஜென்சி பூனைக்கும் ஒத்து வரவில்லை. வியா பாரத்தில் விசுவாசம் இல்லை என்பதைக் காரணம் காட்டி இரண்டும் ஒன்றை ஒன்று கடித்துக்குதறி விரட்டியபடி விலகிப் போயின.

நான் பூனைகள் பற்றி அதிகம் குறிப்புக் கள் எழுதுவதையும், ஆராய்வதையும் அவதானித்த மனைவி ஏளனம் செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டாள். இணையத்தில் பூனைகள் பற்றி ஆய்வில் இருந்த நான் அவளின் ஏளனங்களைப் பொருட்படுத்த வில்லை. தூக்கம் வராத இரவுகளில் பூனைகளின் அரவம் கேட்டு உடம்பு சில்லிடத் தொடங்கும். இணையத்தில் உலா வந்த போதுதான் சில பூனைகளின் திருட்டுகள் அம்பலமாகின. கண்களை மூடிக் கொண்டு பாலை அருந்தினால் பூலோகம் இருண்டு விடும் என்று யாரோ இந்த அசட்டுப்பூனைகளுக்கு சொல்லியிருக்க வேண்டும். பெரும்பாலும் களவிலும், கலவியிலும் பூனைகளின் இயல்பை மாற்றவே முடியாது என்பதை என் ஆய்வில் கண்டு பிடித்திருந்தேன். எனது ஆய்வுகளைப் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் ஒருவர் தனக்கு சமர்ப்பிக்கும் படி கடிதம் அனுப்பியிருந்தார். பூனை கள் பற்றி நான் நுட்பமாக ஆற்றிய சொற்பொழிவுகள் பிரபல்யம் பெற்றன. ஆய்வு மாணவர்களின் கவனத்திற்கு எனது கட்டுரைகள் சத்தூட்டியதாகச் சொன்னார்கள்.

எனக்கு இம்முறை விருது கிடைத்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை என அவள் வேறு நக்கலடித்தாள். அப்படியென்றால் உனக்கு பூனைப் பொம்மைகள் இரண்டு வாங்கித் தருவேன் என்று அவள் வாயை மூடினேன். அவள் ம்கூம் என மறுகியபடி விலகிச் சென்றாள்.

இந்த நினைவுக் குறிப்புகளை எழு தும் தருணமும் நான்கு பூனைகள் ஒருங்கே இணைந்து ஒழுங்கையில் வெகு அநாயாசமாக அணைந்தபடி செல்கின்றன. ஜன்னலிடுக்கால் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அவைகளின் முகத்தில் திருட்டுகளை மிகைத்திருந்தது. எதிர்வீட்டில் புதிதாகக் கோழிகள் வாங்கி வளர்ப்பதை நினைத்துக்கொண்டேன். அந்தக் கோழிகள் அழகானவை.

மொச மொசவென்று அடர்ந்த இறகு கள் கொண்டவை. இந்த பூனைகளின் பார்வை எதிர் வீட்டில் நிலைகுத்தி நின்றதையும் அவதானித்தேன். பாவம் அந்தக் கோழிகள். மாமியிடம் எச்சரிக்க வேண்டும். அவை அதிகார மிடுக்கு கொண்ட பூனைகள். நிச்சயம் மாமியை பயமுறுத்தும். அதுவும் அந்தக் கருப்புக் கடுவன் மகா முசுறு. கதிரையில் சாய்ந்தபடி சிந்தனையில் மூழ்கினேன். இந்தப் பூனைகளை என்ன செய்யலாம். தலைவலிக்கத் தொடங்கியது. விழிகளை மூடினேன். தூக்கம் என்னைக் கவ்வத் தொடங்கியது.

பொட்டல் வெளி. நான் தனியனாய் நிற்கி றேன். பூனைகள் கூட்டமாக இணைந்து என்னைத் தூரத்தத் தொடங்கின. ஓடிச் சவுத்த கால்கள் இருண்ட குகையுள் தரி பட்டு நின்றது. அதிர்ச்சியில் உறைந்து போக குகையைப் பார்க்கிறேன். எல்லாப் பூனைகளும் குகைக்குள் கூடியிருந்தன. மினுங்கும் கங்கு விழிகள், இடைவிடாத மீசைகளின் துடிதுடிப்பு, மரணத்தை வெல்லவே முடியாத பொறியில் மூடப் பட்ட குகைவாயில். நான் குகையைச் சுற்றிச்சுற்றி ஓடுகிறேன். கருப்புக்கடுவன் சீற்றத்துடன் விரட்டத் தொடங்கியது. உயிர் பிய்ந்து தொங்க குகையில் தலை முட்ட விழுந்து வீறிட்டேன். அவள் வந்து உலுக்கி என்ன என்றாள். உடல் வியர்வையில் தெப்பமாயிருந்தது. 'அந்தக் கருப்பு பூனை அந்தா..' என் நாக்குளறியது.

'என்ன இது சின்னப்புள்ள போல, எப்ப பாத்தாலும் பூன பூன..' ஆதுரமாய் என் தலையைக் கோதி விட்டாள். மனம் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தது.

23.05.09



# இனங்களின் கோடுகளை அழித்து அதிகாரத்தை எதிர்த்து வாழ்தல்

டி.சே. தமிழன்

ஒவ்வொருவருடைய வாழ்வும் அவரவர்கள் வாழ்கின்ற காலத்தையும், இருக்கின்ற சமூகங்களையும் பொறுத்து வேறுபடக் கூடியது. அனைத்து நிலப்பரப்புகளுக்கும் நம்மால் எப்படி பயணிக்க முடியாதோ, அவ்வாறே நம்மால் எல்லோருடைய வாழ்வையும் வாழ்ந்து பார்க்கவும் முடியாது. ஆனால் எம்மால் வெவ்வேறு வாழ்க்கை முறைகளையும், கலாசார பண்பாட்டுப் பின்புலங்களையும் வேறு வகைகளால் விளங்கிக் கொள்ள முயல முடியும். அதற்கு நம் எல்லோருக்கும் விசால மாய் சிந்திக்கும் மனோநிலையும், தெரியாததைத் தெரிந்து கொள்ளும் ஆர்வமும், இவற்றுக்கு அப்பால் முன் முடிவுகள் எதையும் எடுக்காத சகிப்புத்தன்மையும் அவசியமாகின்றன.

Aimee & Jaguar என்கின்ற இத்திரைப்படம் இரண்டாம் உலகப்போரின் போது நடக்கின்ற கதை. ஹிட்லரின் நாஸிப் படைகள், அமெரிக்காவினதும் அதன் நேசப் படைகளினதும் தாக்குதல்களினால் தோல்வியுற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற காலகட்டம்; விமானக்குண்டுகள் அகோரமாக ஜேர்மனிய நகரங்களில் விழுந்து வெடிக்கின்றன. வெவ்வதற்கான சந்தர்ப்பம் இன்னமும் உள்ளதென அதீத நம்பிக்கை கொள்கின்ற நாஸிப்படையினர் எல்லைகளில் நின்று சண்டை பிடித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

நான்கு குழந்தைகளின் தாயான லிலிக்கு (Lilly) நாஸிப்படையில் போரிட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற கணவனால், அவரின் உடல் சார்ந்த வேட்கையைத் தணிக்க முடியாதிருக்கின்றது. அந்த வேளையில் தலைமறைவாக வாழ்ந்து வருகின்ற யூதப் பெண்ணான பெலி சியிடன் (Felice), லிலிக்கு உறவு முகிழ்கின்றது. தொடக்கத்தில் காதலும் காமமும் வழிய வழிய வருகின்ற அநாமதேயக் கடிதங்கள் ஒரு ஆணால் அனுப்பப்படுகின்றதென லிலி நினைக்கின்றார். பின்னாளில் அது பெலிசியினால் எழுதப்பட்ட கடிதங்களெனக் கண்டுபிடித்து பெலிசியோடு சேர்ந்து வாழத் தொடங்குகின்றார்.



இவ்வாறிருக்கையில் தலைமறைவாக இருக்கும் பெலிசியின் நண்பரொருவர் நாஸி உளவுத்துறையால் சுடப்பட்டு கொல்லப்படுகின்றார். அதிலிருந்து தொடரும் விசாரணைகளில் யூதரான பெலிசியையும் நாஸிகள் தேடத் தொடங்குகின்றனர்.

இதற்கிடையில் குறுகிய விடுமுறையில் போர்முனையிலிருந்து திரும்பி வரும் லிலியின் கணவன், லிலி-பெலிசியின் உறவைக் கண்டுபிடிக்கின்றார். எனினும் நான்கு குழந்தைகளுடன் இருக்கும் லிலி தன்னுடன் திரும்பிவருவார் என்று கணவன் நம்புகின்றபோது, லிலி தனக்கு விவாகரத்துத் தரும்படி கணவனிடம் வேண்டுகின்றார்.

விவாகரத்துப் பெற்ற லிலியுடன் பெலிசியே சேர்ந்து குடும்பப் பொறுப்புக்களை எடுக்கும்போது, ஹிட்லரைக் கொல்வதற்கென உட்கட்டமைப்புக்குள் நிகழ்ந்த Valkyrie திட்டம் நிகழ்ந்து தோல்வியில் முடிகின்றது (இந்தக் கொலைத் திட்டத்தை வைத்து, அண்மையில் Tom Cruise நடத்து சொதப்பிய படம் நினைவுக்கு வருகிறது) அதன்பின் நிகழ்கின்ற படுமோசமான களையெடுப்பில், தாங்களும் அகப்படப் போகின்றோம் என்று அஞ்சி,

தலைமறைவாய் வாழும் பெலிசியின் நண்பர்கள் ஜேர்மனியை விட்டு வெளியேறுகின்றனர். தங்களுடன் கூடவே வர வற்புறுத்தியும் பெலிசியே, தன் காதலியான லிலியை விட்டு வரமாட்டேனென மறுக்கின்றார்.

இந்தப் பொழுதிலேயே லிலியிடம், பெலிசியே தான் தலைமறைவாய் வாழும் மொரு யூத இனத்தைச் சேர்ந்தவர் என்ற உண்மையைக் கூறுகின்றார். யூதர்களைத் தேடி அழிக்கும் நாஸிகளின் பதற்றமான காலகட்டத்தில் பெலிசியை லிலி ஏற்றுக்கொள்வதோடு, தனது காதலியைத் தனது பெற்றோர்களிடமும் அறிமுகப்படுத்துகின்றார். ஓரினப்பால் துணையாக மட்டுமின்றி, ஒரு யூதராகவும் இருக்கும் பெலிசியை, லிலியின் பெற்றோர் தயக்கத்துடன் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர்.

இறுதியில், பெலிசியின் கொல்லப்பட்ட தோழியிடம் கண்டெடுத்த தடயங்களை வைத்து, பெலிசியை லிலியின் வீட்டில் வைத்து நாஸிகள் கைது செய்கின்றனர். சிறையிலிருக்கும் பெலிசியை அவ்வப்போது லிலி சந்தித்தாலும் அவரால் பெலிசியை விடுதலை செய்ய முடியாதிருக்கின்றது. பின்னர் போலந்திலிருந்த ஒரு சித்திரவதை முகாமில் எவ்விதச் சாட்சியங்களுமின்றி பெலிசியே காணாமற் போய்விடுகின்றார் (கொல்லப்பட்டு விடுகின்றார்).

பின்னாளில் முதிய வயதில் லிலி தனது பால்காலத் தோழியொருவரை முதியோர் இல்லமொன்றில் சந்திக்கும் போதே இந்தக் கடந்தகால நினைவுகள் கிளறப்படுகின்றன. லிலியின் தோழி, பெலிசியே கைதுசெய்யப்பட்டு காணாமற் போனதன் பிறகு, எவ்வாறு லிலியின் வாழ்வு கழிந்ததென வினாவுகிறார். பெலிசியே கைதுசெய்யப்பட்டதன் பிறகு தான் எந்தப் புதிய உறவுக்குள்ளும் போகவில்லை என்கின்ற லிலி, பெலிசியோடு இருந்த காலங்களே உண்மையான காதலோடு இருந்த காலங்களெனக் கூறி நனவிடை தோய்வதோடு படம்

முடிவடைகிறது.

2.

இப்படம், போரின் பதற்றங்களை மட்டுமில்லாது போர்க்கால அழிவுகளையும் காட்சிப்படுத்துகின்றது. ஒரு காலத்தில் தேசியத்தின் பேரால் வெறியூட்டப்பட்ட மக்கள், அழிவுகள் தம் வீட்டு வாசல்களில் வந்து கொண்டிருப்பதைத் துயரத்துடன் பார்த்தபடி இருப்பது மனதில் தைக்கும் படியாக காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. ஒரு காட்சியில் குழந்தைகளை மிருகக்காட்சிச் சாலைக்குக் கூட்டிச் செல்லப்படும் போது அங்கே மிருகக்காட்சிசாலையென்றிருப்பது குண்டுத் தாக்குதலில் சிதிலமாகிப் போன ஒரு கட்டடத் தொகுதி மட்டுமே. குண்டுகள் தொடர்ச்சியாக வீழ்ந்து கொண்டிருக்க, மனிதர்கள் உடல்களைச் சர்வசாதாரணமாக - வேற்றுக் கிரகவாசிகள் மாதிரி - தாண்டியபடி நடமாடிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆனால் இவ்வாறாக தோல்வியின் விளிம்பில் நாஸிகள் நின்றபோதும் - தமது அதிகாரத்தைக் கைவிடாது - அரச இயந்திரம் யூதர்களை வேட்டையாடியபடியே இருக்கின்றது என்பதும் காட்டப்படுகின்றது. அதே போன்று எல்லாமே கைநழுவிப் போய் விட்டாலும், ஹிட்லரின் தேசியத்தின் மீது கடைசிவரை நம்பிக்கையிழக்காது போர் முனைக்குப் போய் இறக்கின்ற விலியின் கணவனைப் போன்றவர்களும் இருக்கத்தான் செய்கின்றார்கள்.

தமக்கான மகிழ்ச்சியை மட்டுமில்லாது தமக்கான பாலியல் விடுதலையைத் தேடுகின்றவர்களாய் விலியும் பெலிசியும் இருக்கின்றார்கள். தனது மரணம் வாசலடியில் ஒரு நிழலைப்போல மறைந்திருக்கிறது என்பதைத் தெளிவாக உணர்கின்ற பெலிசி அந்த நாளை மகிழ்வையோ அல்லது தனது காதலையோ கைவிடத் தயாரில்லாதவராகவே இருக்கின்றார். வாழ்வு என்பது என்ன என்கின்ற கேள்வி தோழிகளிடையே வரும்போது 'நான் இந்தப் பொழுதைக் கொண்டாடிக் கொண்டிருப்பவள் நாளை யைப்பற்றி ஒரு போதும் கவலைப்பட்டதில்லை' யென பெலிசி தன்னைப் பிரகடனம் செய்து கொள்ளவும் செய்கின்றார். இரண்டாம் உலகயுத்தத்தின் போது ஜேர்மனியில் கூட தலைமறைவாக மிகப்பெரும் எண்ணிக்கையான ஓரினப்பால் பெண்கள் இருந்ததை இப்படம் கவனப்படுத்துகின்றது.

ஹிட்லரின் நாஸிப் படைகள் யூதர்களை மட்டுமின்றி ஹிப்பிகள், ஓரினப்பாலார் போன்ற பல்வேறு விளிம்பு நிலை

மனிதர்களைப் பரிசுத்த இனப்பெருமையில் கணக்கில்லாது கொன்றொழித்ததை நாம் நினைவில் கொள்ளவும் வேண்டும். அதிகாரம் மறுத்த வாழ்க்கை முறைக்கு எதிராக தங்கள் வாழ்வு முறையையே ஒரு போராட்டமாக ஆக்கிக்கொண்ட விலியைப் போன்ற எத்தனையோ பேர்கள் காலங்காலமாக இருந்துகொண்டேதான் இருக்கின்றார்கள்.

தமிழ்ச் சூழல் சார்ந்து ஓரினப்பால் குறித்து மிகக் குறைவான உரையாடல்களே நிகழ்த்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஓரினப்பால் குறித்து தமிழில் படங்கள் ஏதாவது வந்திருக்கின்றதா எனப் பார்க்கும்போது, சமதி ரூபன் திரைக்கதை எழுதி, ரூபன் இயக்கிய You 2 என்ற (30-45 நிமிடங்கள்) ஓடக்கூடிய ஒரு குறும்படமே வந்திருக்கின்றதெனத் தோன்றுகின்றது. அந்தப் படத்தில் நடிப்பதற்கும் நடிகைகள் தேட தான் மிகவும் கடினப்பட்டதாய் சமதி எங்கோ ஓரிடத்தில் கூறியதும் நினைவினிலுண்டு. நடிகைகள் இல்லாது போனபோது திரைக்கதை எழுதிய சமதியே அதிலொரு பாத்திரம் ஏற்கவேண்டியும் இருந்திருக்கின்றது. You 2 என்கின்ற இக்குறும்படத்தின் கதை, குழந்தைகளுள்ள ஒரு பெண் தனது கணவனின் வன்முறையால் பாதிக்கப்பட்டு இன்னொரு தோழியின் வீட்டில் சென்று வாழத் தொடங்குகின்றார். கணவனை கண்கண்ட தெய்வம் என நம்புகின்ற - குடும்ப வன்முறையால் மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்ட பெண் கணவனிடம் மீண்டும் போக விரும்புகின்றவராய் தொடக்கத்தில் இருக்கின்றார்.

இவ்வாறான நீட்சியில் இரு தோழிகளுக்குமிடையில் ஓரினப்பால் உறவு முகிழ்கின்றது. ஆனால் அந்த ஓரினப்பால் உறவில் கூட ஏற்றத்தாழ்வுகள் இணைகளுக்குக்கிடையில் வருவதையே 'நீயும் கூடவா' என்று அந்த வன்முறையால் பாதிக்கப்பட்ட பெண் நினைப்பதாய் படம் முடிக்கப்பட்டிருக்கும். அற்புதமான ஒளிப்பதிவாலும், ஆக அலட்டலில்லாது சூட்சுமமாய் தோழிகளிடையே வரும் உறவைக் காட்டிய இந்தப் படம் குறித்து இதுவரை ஆக்கப் பூர்வமான உரையாடல்கள் நிகழவே யில்லை என்பது நம் காலத்தைய சோகம். ஓரினப்பால் பற்றிய சரியான புரிந்துணர்வுகளே இல்லா நம் சமூகத்தில், லெஸ்பியன் உறவுகளிலும் அதிகாரம் நுண்ணியதளத்தில் செயற்படுகின்றது என்பதை இப்போது காட்சிப்படுத்துவது அவசியமா என்று

இப்படத்தை முன்வைத்து சில கேள்விகள் இருப்பினும், எதையும் எந்தக் காலத்திலும் எடுக்கும் சுதந்திரம் ஒரு படைப்பாளிக்கு இருக்கிறதென்பதையும் மறுக்கமுடியாது.

Amiee & Jaguar படம், நுட்பமான பல கேள்விகளைப் பார்வையாளரிடையே முன் வைக்கின்றது. குடும்பம் என்ற அமைப்பைத் தீவிரமாக நம்பும் ஒரு வருக்கு நான்கு பிள்ளைகளுடன் உள்ள விலியின் பாத்திரம் உவப்பாக இருக்கப் போவதில்லை. விலியிடம் ஒரு சமயத்தில் இரண்டு தெரிவுகள் இருந்திருக்கின்றன. சமூகத்தின் சட்ட திட்டங்களுக்கு உட்பட்டு தனக்கு உவப்பில்லாத வாழ்வை வாழ்வது ஒன்று. தனக்குப் பிடித்ததொரு வாழ்வை சமூகம் வரையறுத்த சட்ட கங்களை உடைத்து வாழ்வது என்பது மற்றொன்று. இங்கே விலி தனக்குப் பிடித்தமான ஒரு தெரிவை எடுக்கின்றார். ஆனால் அவ்வாறு தீர்க்கமான முடிவுகள் எடுக்கமுடியாது ஆயிரங்காலப் பண்பாட்டுச் சமை சமக்கவேண்டிய அவலம் பல பெண்களுக்கு இருக்கிறது. தனக்கு நெருக்கமாகவும், தனது உடல் சார்ந்த மர்மங்களின் முடிச்சுகளை அவிழ்க்க கூடியவராகவும் இன்னொரு பெண்ணே இருக்கமுடியுமென விலி கண்டுபிடிக்கின்றார். தான் நம்பிய காதலுக்காய் விலி கடைசிவரை உண்மையாகவே இருக்கின்றார். தனது துணை, தங்களுக்கு எதிரிகளாகக் கட்டியமைக்கப்பட்ட யூத இனத்தவரைச் சேர்ந்தவர் என்று பின்னாட்களில் அறிகின்றபோதும், அந்தத் தடைகளை மீறி பெலிசியை முழுமனதுடன் தனது துணையாக ஏற்றுக்கொள்ள விலி தயங்கவும் இல்லை.

இந்தக் கதை, ஹிட்லரின் காலத்தில் நிகழ்ந்த ஒரு உண்மைக்கதையாகும். கிட்டத்தட்ட ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு பின் இந்தக் கதையை எரிக்கா பிஷர் என்பவர் நூலாக எழுத, பின்னர் இப்படமாக எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. உண்மைகள் எப்போதும் அடியாழங்களில் உறங்கிக் கொண்டிருக்காது; அவ்வாறு உண்மைகள் ஒருநாள் வெளியே வரும்போது அதிகாரத்திலிருந்து தமக்கான வரலாற்றை எழுதியவர்களை மீண்டும் புதைகுழிகளிலிருந்து வெளியே எடுத்து, அவர் களின் பீடங்கள் தகர்க்கப்படுவதும் நிகழ்ந்துகொண்டுதானிருக்கிறது.

# தமிழ்நதி

## போதிமரம்

என்னை விறுக்கென்று கடந்த  
 உன் விழிகளில்  
 முன்னிலும் முள்ளடர்ந்திருந்தது.  
 உன் உதட்டினுள்  
 துருதுருக்கும் கத்திமுனை  
 என் தொண்டைக்குழியை வேட்கிறது  
 மாறிவிட்டன நமதிடங்கள்  
 துடிப்படங்கும் மீனாக நான் தரையில்  
 துள்ளி நீர் கிழித்தபடி  
 நீ கடலில்.  
 துரோகி-தியாகிச் சட்டைகள் அவிழ்ந்துவிழ  
 சற்றுமுன்பே  
 அம்மணமானோம்.  
 இடுகாட்டில் குளிர்காயும்  
 குற்றவுணர்வில்  
 எரிகிறது எரிகிறது தேகம்  
 நம் அட்டைக்கத்திகளில்  
 எவரெவரின் குருதியோ வழிகிறது  
 நாம் இசைத்த பாடல்களைப்  
 பிரித்துப் பார்த்தேன்  
 ஒழுகிற்று  
 ஊரும் உயிரும் இழந்த  
 பல்லாயிரவரின் ஒப்பாரிகள்  
 வன்மம் உதிர்த்து  
 வந்தொருக்கால்  
 அணைத்துவிட்டுப் போய்த்தொலையேன்  
 மரணம் என்ற போதிமரத்தின்கீழ்  
 நிழலில்லை  
 நீயுமில்லை  
 நானுமில்லை  
 வதைமுகாம் மனிதர்களின்  
 கண்ணீர் இலையுதிர்ந்து கிடக்கிறது  
 தோற்றவரின் வேதம் என்பாய்  
 சரணாகதி என்பாய்  
 போடி போ!  
 இனி இழக்க  
 எவரிடமும் எந்த மயிருமில்லை!



We are in the business 18 years!

# Agincourt Party Rentals

*Make Your Ultimate  
Event Unforgettable!*



***Your Satisfaction is our priority***

- Tables • Chairs • Fine China
- Linen • Party Supplies
- Helium Balloons • Games etc.

1600 Brimley Road Unit #1  
Scarborough, ON. M1P 3H1

Tel: 416-291-1919

Fax: 416-291-1337

[www.agincourtpartyrentals.com](http://www.agincourtpartyrentals.com)

**Complete Line of Party Rental Supplies**



தெணியான், ஈழத்து நவீன தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் விசேட கவனிப்புக்குரிய ஓர் ஆற்றல் மிகு படைப்பாளி. கடந்த நான்கு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக சிறுகதை, குறுநாவல், நாவல், இலக்கியக் கட்டுரை, விமர்சனம் போன்ற பல்வேறு துறைகளிலும் ஆழக் கால் பதித்து, ஈழத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு அணிசேர்த்து வருபவர். மார்க்சிய சிந்தனையை அடிநாதமாகக் கொண்டு இலக்கியம் படைத்து வருபவர். சமூக மாற்றத் திற்கான உந்து சக்தியாக இந்த இலக்கியத்தைக் கருதும் முற்போக்காளர். ஏற்றத் தாழ்வற்ற ஒரு சமுதாயமே இவரது இலட்சியம். சமூக நியதிகள் என நிறுவப்பட்டு வரும் போலிக் கட்டுமானங்களைத் தகர்த்தெறியும் வேட்கையுடன் இயங்கி வருபவர். தமது படைப்பாற்றலைப் பயன்படுத்தி ஒடுக்கப்பட்டோர் அழகியலை அழகுபடுத்தி வருபவர். யாழ்ப்பாண வாழ்வியலின் ஒரு வெட்டு முகத் தோற்றத்தை தமது படைப்புகள் ஊடாகத் துல்லியமாகத் துலங்கச் செய்பவர். எழுத்துலகில் காலடி எடுத்துவைத்த காலம் முதலாக ஒரு தத்துவார்த்தப் பாதையைத் தமதாக்கிக்கொண்ட தெணியான், இற்றைவரை இப்பாதையிலிருந்து தடம்புரளாது நின்று செயற்பட்டு வருவது அவரது தனிச் சிறப்பு. ஒரு படைப்பாளியாக மட்டுமே பலராலும் அறியப்பட்ட இவர், ஒரு சமூக விடுலைப் போராளியாகவும், ஒரு சமூக விடுதலை வரலாற்றின் பேச்சாளராகவும் விளங்கி வருகின்றமை இவரது சமூக முக்கியத்துவத்திற்கு வலுச்சேர்க்கும் முக்கிய அம்சமாகும். இன்றும் தனது இலக்கிய செயல்பாடுகளைத் தொடர்ந்த வண்ணம் ஈழத்தில் வாழ்கின்றார். அவரைக் கௌவிரப்பதில் 'காலம்' பெருமையடைகின்றது.

## வடமராட்சி வாழ்க்கையின் முன்னிலைப் புனைகதை ஆசிரியர்

தெனியானின் புனைகதை எழுத்துக்கள் பற்றிய மதிப்பீட்டை நோக்கிய ஒரு சிந்திப்பு

### பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி

குறிப்பிட்ட ஒருவரது வரலாற்றுநிலைச் சாதனையைப் புரிந்து கொள்வதற்குச் சலபமான, அதேவேளையில் சிக்கல்கள் நிறைந்த, ஒரு முறைவழி உண்டு.

அந்த அணுகுமுறை நடைமுறைச் சாத்தியமானதல்லவெனினும் 'ஆய்வு நோக்கு அணுகு' முறையெனுமளவில் வலுவுடையதென்பதை மறுக்க முடியாது.

அதாவது ஒருவரைப் பற்றிய கணிப்பொன்று வேண்டுமெனில் அவரது ஆக்கங்களை எடுத்துவிட்டு, அந்தக் காலத்து இலக்கியத் தொகுதியினை நோக்கும் பொழுது அந்தக் காலத்துக்குரிய இலக்கிய வரலாற்றுச் செழுமை எந்த அளவுக்குப் பாதிப்படைந்துள்ளது என்பதை அறிந்துகொள்ளலாகும்.

இதனை எடுகோள் நிலையில் பல் வேறு மட்டங்களிலே கண்டறிந்து கொள்ளலாம். உதாரணமாக, உலக நாடக நிலையில் நாளைக் காலை திடீரென சேக்ஸ்பியருடைய நாடகங்கள் இல்லாமல் போய்விடின் உலக நாடகச் செழுமை எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்படுமென்று உய்த்தறிந்துகொள்ளலாம்.

இதனைப் பல மட்டங்களிலே செய்து பார்க்கலாம். புதுமைப்பித்தன் அல்லது கல்கி இல்லாத தமிழ்ப் புனைகதை, பேராசிரியர் கணபதிப் பிள்ளை அன்றேல் குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தின் நாடக எழுத்துருக்கள் இல்லாத ஈழத்து நாடகம், டானியலின் நாவல்கள் இல்லாத ஈழத்துப் புனைகதைகள் நிலை எவ்வாறு இருக்கும் என்பது பற்றிச் சிந்திப்பதையே இங்கு குறிப்பிடுகிறேன்.

இந்த அணுகுமுறையினைத் தெனியான் நிலையிலே பிரயோகித்துப் பார்க்க விரும்புகிறேன். அதாவது தெனியானது எழுத்துகள் இல்லையென்றால் இன்றைய ஈழத்து இலக்கியத்தின் செழுமை எந்த அளவிலாவது, எந்த மட்டத்திலாவது வெற்றிடமொன்றினை ஏற்படுத்தும் என்பதைத் திருஷ்டாந்தமாக நோக்குதல் வேண்டும்.

தெனியானின் புனைகதைகள் இல்லையெனின், நிச்சயமாக வடமராட்சியினது சமூக வரலாற்றில் ஒரு மிக முக்கியமான பகுதி தெரியாமலே போய்விடும். 'மாத்து வேட்டி,' 'பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்,' 'மரக்கொக்கு' என வரும் எழுத்துக்கள் இல்லையெனின் நிச்சயமாக வடமராட்சி வாழ்க்கையின் முழுமையை நாம் அறிந்துகொள்ள முடியாது. அந்த வகையில், தெனியானது நாவல்கள் மிக முக்கியமானவையாகும்.

தெனியானின் எழுத்துகள் இன்னுமொரு வகையிலே முக்கியமாகின்றன. 1950, 60களில் முற்போக்குத்துறை ஆக்க இலக்கியம், அடிநிலைச் சமூக எழுத்தாளர்கள் பலர், தங்கள் சமூகத்தைத் தாங்களே பார்க்கின்ற முறைமையிலே அமைந்திருந்தது. இது, தமிழிலக்கியத்துக்கு முன்னர் எக்காலத்திலும் காணப்படாத ஒரு பார்வையைத் தந்தது. அதாவது ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் தாங்களே அந்த ஒடுக்குமுறையின் அவலங்களைக் கூறுவதாகும்.

ஆனால் யாழ்ப்பாண வரலாற்றை நோக்கும் பொழுது சமூக மட்டத்தில் முக்கிய மாற்றங்கள் பல 1930கள் முதல்

குறிப்பாக 1950களிலிருந்து ஏற்படத் தொடங்கின. அது காரணமாக சமூக இயலாமைகள் குறையத் தொடங்கின. சமூக நிலையில் சமவாய்ப்புகள் கிடைக்கும் ஒரு நிலை ஏற்பட்டது. இதனால் அடிநிலைச் சமூகத்தினரென்று கருதப்பட்டவர்கள், சமூகத்தின் மற்றைய குழுமங்களை மதிப்பிடும் ஒரு பண்பு வளரத் தொடங்கிற்று. இதன் காரணமாக சமூக யதார்த்த நோக்கமுடைய எழுத்துகள் இடம் பெறத் தொடங்கின. கே. டானியல் இதற்கான நல்ல உதாரணம்.

இந்நோக்கு படிப்படியாக வளரத் தொடங்கிய பொழுது, அரசியல் நிலையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் காரணமாக யாழ்ப்பாணத் தமிழர் சமூகத்தைப் பொது நிலையில் பிரித்துப் பார்க்கின்ற முறைமை குறையத் தொடங்கிற்று.

உண்மையில் இந்தக் கட்டத்தில் சாதியும் வர்க்கமும் (Caste and Class) அமைப்பு நிலையில் முன்னர் இருந்தது போல இணைந்திருக்கவில்லை. இதனால் மத்தியதர வர்க்க வளர்ச்சி (Middle Class) ஏற்பட்டது. அது சாதி வேறுபாட்டை ஊடறுத்துக் கொண்டு முக்கியப் படத் தொடங்கிற்று. தொழின்மை வர்க்கத்தினர் (Professional) பலர், பெரும்பாலும் (ஆசிரியர்கள், விகிதர்கள்) மேற்கிளம்பினர். அவர்களை சமூகமும் உரிய முறையிலே மிகுந்த கௌரவத்துடன் நடத்தத் தொடங்கிற்று. இப்படி வளர்ந்த அந்த மட்டத்தில் ஒரு வர்க்க உணர்வு காணப்படத் தொடங்கிற்று. வடமராட்சியைப் பொறுத்தவரையில், இந்த வர்க்க வளர்ச்சியை வதிரி தேவரையாளிச்

சமூகமென நான் குறிப்பிடும் சமூகத்தின் வரலாற்றிலே காணலாம்.

தெனியானை இந்த வளர்ச்சியின் உதாரணமாகப் பார்த்தல் வேண்டும். மேலே சொன்னபடி இலங்கையின் இனக் குழமப் பிரச்சினையில் தமிழர்கள் என்ற இனக்குழமம் முக்கியமான தனி அரசியற் கூறாகக் கொள்ளப்படும் நிலைமையும் சாதி முரண்பாடும் வளர்ந்து சென்றுகொண்டிருக்க, மேற் சொன்ன வர்க்க வளர்ச்சியும் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. இந்தப் புதுத் தலைமுறை எழுத்தாளர்கள் தம்மைச் சூழவுள்ள, 'உயர் சாதியினரென்று' எடுத்துக் கூறப்படும் மக்கள் குழவினரை மனிதாயதக் கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கத் தொடங்கினர். இவர்களிடத்து தம்மைச் சூழவுள்ள வர்க்க நிலையிற் குறைந்த மக்களின் இன்பதுன்பங்களைத் தமது எழுத்துகளின் விடயப் பொருளாக்கினர்.

உண்மையில் தெனியான் இந்த வளர்ச்சி கட்டத்தினை உருவகித்து நிற்கிறாரென்றே கருதுகிறேன். உதாரணமாக நம்மிடையே உள்ள பிராமணச் சமூகத்தின் அவலங்கள் பலவற்றை 'பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்' என்ற நாவல் மூலம் எடுத்துப் பேசுகிறார். இக்கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கும் பொழுது 'மரக்கொக்கு' ஒரு மிக அற்புதமான நாவலாகும். கொக்கு மீன் பிடிக்கும். ஆனால் மரக்கொக்கு...? அது கொக்குப் போல இருக்குமே தவிர, கொக்கை நினைவுறுத்துமே தவிர கொக்கின் பணியை, பயன்பாட்டைத் தரமுடியாது.

பொதுவாக 1970களுக்குப் பின், குறிப்பாக 1983இன் பின், தமிழரின் ஒருமை நிலையை வற்புறுத்த வேண்டிய அரசியற் தேவையும் ஏற்பட்டது.

இந்தக் காலத்திலே இலக்கியம் பற்றிய சிரத்தை மிகக் குறைவாகவே காணப்பட்ட தெனலாம். இக்காலகட்டத்தில் இலக்கியத்தினை சமூக மாற்றத்துக்கான சாதனமாகக் கொள்ளும் மரபு வலுவிழந்தது என்று கூடச் சொல்லாம். ஆனால் இலங்கையில், வெகுஜன வாசிப்பு மரபு தமிழகத்திலே காலூன்றியது போல இங்கு காலூன்ற முடியவில்லை.

'மரக்கொக்கி'ல் வரும் பெண் பாத்திரங்கள் இவ்வகையில் நோக்கும்பொழுது மிக முக்கியமானவையாகின்றன. தெனியானின் இந்தப் பண்பு துரதிர்ஷ்டவசமாக அழுத்திக் கூறப்படாமற் போய்விட்டது. இதற்குக் காரணம் இல்லாமலில்லை. அந்தக் காரணம் தெனியானின் பலத்தையும் பலவீனத்தையும் ஒருங்கு சேரக் காட்டுகின்றது.

சாதிப் பிரக்ஞை என்ற ஒன்றைத் தவிர சமூக - பொருளாதார அந்தஸ்தில்லாத வர்களின் சுகதுக்கங்களை தெனியான் கதை கூறுபவராகக் கூறிச்செல்கிறார். இது அவரது பார்வைக்கு முக்கியமாகின்றது. இதனை எவ்வாறு சித்திரிப்பது (Portray) என்பது பற்றி தெனியான் சிந்திக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது.

அப்படியான ஒரு முயற்சி தெனியானது நாவல்களில் மாத்திரமல்லாமல் சமூக யதார்த்த நாவல் வளர்ச்சியிலும் ஒரு முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தும்.

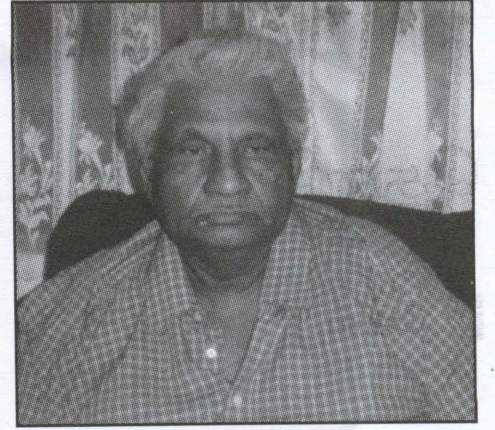
இதுவரை 11 நூல்கள் வெளிவந்துள்ள நிலையில் தெனியான் நாம் மேலே கூறிய அடுத்த கட்டத்திற்கு நமது பிரதேச சமூக வரலாற்று நாவல்களை எவ்வாறு எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்பது ஒரு முக்கிய வினாவாகிறது. இக் கட்டத்தில் ஆக்க இலக்கிய எழுத்துநடை பற்றியொரு முக்கியக் குறிப்பினை எடுத்துக் கூறவேண்டியது அவசியமாகும். (உண்மையில் இது ஆக்க இலக்கியத்துக்கு மாத்திரமல்ல, எந்த எழுத்துக்கும் பொதுவானது)

துரதிர்ஷ்டவசமாக நாம் இன்னுந்தான் நமது எழுத்தாளர்களின் 'உரை நடைக் கையாளுகை' பற்றி ஆராயத் தொடங்கவில்லை. அப்படிச் செய்கின்ற பொழுது இரண்டு விடயங்கள் முக்கியமானவையாகும். ஒன்று வாக்கிய அமைவு, இரண்டாவது சொல் தேர்வு.

வாக்கிய அமைதி பற்றிய ஓர் உளவியல் உண்மையினை இங்கு பதிவு செய்தல் வேண்டும். ஒரு வாக்கியமென்பது உண்மையில் அதனை எழுதுபவரின் சிந்தனையோட்டத்தின் வரைபடமேயாகும் (Graph). அந்த வாக்கியத்தில் எது முதலிலே சொல்லப்படுகின்றது, எது இறுதியிலே சொல்லப்படுகின்றது, அதன் எழுவாய் பயனிலை அமைதி யாது என்று சிந்திக்கத் தொடங்கும் பொழுது தான் இந்தப் 'பாடவியற் பகுப்பாய்வு' (Textual Analysis) இடம்பெறுகிறது.

இதனை வைத்துக்கொண்டு தெனியான் சம்பந்தமாகப் பின்வரும் வினாவைக் கிளப்புவதல் வேண்டும். அதாவது, அவர் ஒரு கதையைச் சொல்லிக்கொண்டு போகின்ற பொழுது அந்தக் கதை பற்றிய, அவரது மனதிலே விழுந்துள்ள படிமங்கள் யாவை என்பதாகும்.

தெனியானது நாவல்களைப் பார்க்கின்ற பொழுது அவரது கதைத் தலைப்புகளினூடே அவர் விடயங்களைப் பார்க்கும் தன்மை புலனாகும். 'விடிவை நோக்கி' என்ற தலைப்பிலும் 'கானலின் மான்' என்ற



கார்த்திகேச சிவத்தம்பி

தலைப்பிலும் 'இன்னொரு புதிய கோணம்' என்ற தலைப்பிலும் தொழிற்படும் அவரது மனப் படிமங்களை (Mental Images) ஊன்றி ஆராயும்பொழுது, பிரச்சினையை இனங்காணுகிற முறையும் பார்வையின் ஆழமும் வளர்ந்து செல்வதைக் காணலாம். இந்த விடயம் தனியே ஆராயப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். துரதிர்ஷ்டவசமாக, எமது பல்கலைக் கழகங்களிலே இந்த விமர்சன முறைமை கற்பிக்கப்படுவதுமில்லை; பயிற்றப் படுவதுமில்லை. ஆனால் தெனியான் போன்ற 40 - 45 வருட கால எழுத்தாளர்களின் வளர்ச்சிக் கோலத்தை அறிவதற்கு இத்தகைய நோக்கொன்று அவசியமாகிறது.

தெனியானது ஆக்கங்களை காலவரிசைப் படுத்தி அந்த வரிசையினூடே மேற்கிளம்புகின்ற, வளருகின்ற (வளராத போன) ஆக்கவியற் பண்புகளை இனங்கண்டு, ஆராய்தல் வேண்டும். ஈழத்திலக்கிய மட்டத்தில் அப்படி ஆராய்வதற்கு தெனியான் மிகவும் பொருத்தமானவர்.

இலக்கிய விமர்சனம் என்பது எதைச் சொல்கிறார், எப்படிச் சொல்கிறார், அதிலுள்ள சிறப்புகள் யாவை என்ற வாய்பாட்டுக்கு மேலே செல்லுதல் வேண்டும். உண்மையில் இது ஒரு நாவலை, கவிதையை எவ்வாறு வாசித்தல் வேண்டும் என்பது பற்றிய பிரச்சினையாகும்.

தெனியானது நாவல்களின் சமூக வரலாற்று முக்கியத்துவத்தை ஆராய்வதுடன் தொடங்கிய நாம், அவரது எழுத்தின் உளவியல் பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்குவது அவசியம்.

# தெணியானுடைய சமூக வலு

சேரன்

தெணியானுடைய இலக்கிய, அரசியல் வாழ்வையும் வளத்தையும் மதிப்பிடுவதற்கு இப்போது நல்ல வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. நமது இலக்கிய திறனாய்வு மரபில், இலக்கியச் செல்நெறிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட ஆய்வுச் சிறப்பிடம் இலக்கிய ஆளுமைகளுக்கு வழங்கப்படவில்லை என்கிற நிலை தொடர்ந்து நிலவி வருகிறபோதும் ஆங்காங்கே சில ஆய்வு முயற்சிகள் தனித்தனி ஆளுமைகள் குறித்து இடம் பெறுவது பயன்மிக்கதாகும். அந்த வகையில் தெணியான் பற்றிய இந்த மலர் சிறப்பிடம் பெறுகிறது.

தெணியானுடைய இலக்கியப் படைப்புகளை ஆய்வு செய்வதோ அல்லது அவை பற்றிச் சுவைப்பட விரித்துக் கருத்துரைப்பதோ அல்ல இக்கட்டுரையில் எனது நோக்கம் அன்று. இன்று அப்பணியை செய்வதற்கு அந்த துறை சார்ந்து புலமை மிக்க பலர் உள்ளனர்.

தெணியானுடைய வாழ்விலிருந்தும் இலக்கியத்திலிருந்தும் அரசியலையும் சமூக வரலாற்றையும் பிரிக்க முடியாது என்பதால் தெணியானுடைய படைப்புகளை இலக்கியத் தளத்தில் மட்டுமே அணுகுவது ஒற்றைப் பரிணாமம் கொண்ட பார்வைகளையே வலியுறுத்தி விடும். அவை பொருத்தமானவையும் அல்ல. தெணியானுடைய புனைகதை சாரா எழுத்துகளின் அடிப்படையில் அவருடைய வாழ்வையும் பணியையும் மதிப்பிடுகிறபோது புதிய பார்வைகளும், பயன் மிக்க அரசியல் நோக்குகளும் நமக்குக் கிடைக்கின்றன.

தெணியானுடைய வாழ்வையும் எழுத்துகளையும் முன் வைத்து இவ்விடயங்களைப்பேசுகிறபோது நான்கு சிறப்புமிக்க - கூடவே அரசியல் சார்ந்து முக்கியத்துவம் பெறக்கூடிய - அம்சங்களை பற்றி இக்கட்டுரையில் எழுத விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக, நான் குறிப்பிட விரும்புவது சமூக வரலாற்றுக்கும் படைப்பாளிக்கும் உள்ள உறவு என்ன என்கிற கேள்வியைப் பற்றியதாகும். இலக்கியப் படைப்புகளைச் சமூக வரலாற்று ஆவணங்களாகவும் சமூகவியல் தொல்லு பகரணங்களாகவும் குறுக்கி விடுகிற பெரும் பிழையை ஒருவர் செய்ய முடியாது. எனினும் அரசியல், வரலாற்று நிர்ப்பந்தங்கள் காரணமாக படைப்பாளி ஒருவர் சமூக வரலாற்றுக்கும் அரசியல் ஓட்டத்துக்கும் இழுத்து செல்லப்பட்டு விடுவதும் தவிர்க்க முடியாமல் நிகழ்ந்து விடுகிற ஒன்றுதான். தெணியானின் இலக்கியம் மட்டுமின்றி அவரது ஏனைய பல கட்டுரைகளும் நமது சமூக வரலாற்றின் கறை படிந்த பக்கங்களையும் துயர் சுமந்த நினைவுகளையும் எழுச்சி தரும் அனுபவங்களையும் தாங்கி நிற்கின்றன.

படைப்பாளிதான் விரும்பியோ, விரும்பாமலோ தன்னுடைய காலத்தின் குரலையும் பதிவு செய்து விடுகிறார். வேறு சான்றுகள் அற்ற நிலையில் இலக்கியப் பதிவுகளும் கலை வடிவங்களும் நமது வாழ்வினதும் சமர்களதும் எதிர்ப்பினதும் இருப்பையும் உயிர்ப்பையும் காட்ட முடியும்.

தெணியான் இலக்கியத்துக்கு அப்பால், ஒரு சமூக வரலாற்று ஆசிரியனாகவும் திட்டமிட்ட முறையில் செயல்பட்டு வந்திருக்கிறார். வடபுலத்துச் சாதிய எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் கல்வி மேம்பாடு போன்ற விடயங்கள் குறித்த அவருடைய கட்டுரைகள் ஈழத் தமிழ் மக்களின் சமூக வரலாற்று ஆவணங்களின் தொகுதிக்கு ஒரு காத்திரமான பங்களிப்பாகும். அவருடைய தன்வரலாறு 'இன்னும் சொல்லாதவை' என்ற பெயரில் இலங்கையிலிருந்து வெளியாகிற 'ஞானம்' இதழில் தொடராக வெளிவந்தது. அவருடைய பள்ளி அனு

பவங்களும், ஆசிரிய அனுபவங்களும் 'பூச்சியம் பூச்சியம் அல்ல' என்ற தலைப்பில் 'மல்லிகை'யில் தொடராக வெளிவந்தன. கே.டானியல், எம்.சி.சுப்பிரமணியம், ஆசிரியர் முருகேசு ஆகியோர் பற்றியும் தேவரையாளி சைவ / இந்து கல்லூரி பற்றிய அவரது கட்டுரைகளும் யாழ்ப்பாணத்துச் சாதிய மரபு, அந்த மரபைத் துடைத்தெறியப் புறப்பட்டவர்களின் சமர் வரலாறு, அவர்கள் எதிர்கொண்ட சவால்கள் பற்றிய துல்லியமான பதிவுகளாகும். படைப்பாளி, போராளி, சமூக வரலாற்றாசிரியன் என்ற மூன்று தளங்களிலும், மிக இயல்பாகக் 'கூடு விட்டு கூடு' பாய்வது போல மாறி மாறி இயங்கி வந்தவர் தெணியான் என்று சொல்வது மிகைப்படுத்தப்பட்ட கூற்று அல்ல. படைப்பாளியை - போராளி என்று நான்குறிப்பிடுகிற போது பலருக்கு சங்கடம் தரக்கூடிய கூற்றாக அது அமையலாம். ஆயுதப் போராட்டமும் படுகளமும் நமது வாழ்வையும், சிந்தனையையும், கற்பனையையும் எல்லைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிற காலக்கட்டங்களில் ஆயுதத் துடன் உறவற்றவர்கள் போராளிகள் அல்லர் என்ற கோட்பாடு பெரிதும் உரம் பெற்றுள்ளது. எனினும், 'நாளாந்த எதிர்ப்பு' அல்லது எம்மால் முடிந்த வரை எமக்குத் தெரிந்த மொழியிலும், வடிவத்திலும் ஒடுக்குமுறைக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிப்பதுகூட போராட்டம் தான் என்பதை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இந்த அம்சத்தான் தெணியான் பற்றிய மதிப்பீட்டின் இரண்டாவது தளத்திற்கு நம்மை இட்டு செல்கிறது.

ஒடுக்குமுறைகளுக்கு பலமான சமூக, அரசியல் தளங்கள் இருக்கின்றன. எனினும், ஒடுக்குமுறை அன்றாடம் செயல்படுகிற முறைமையை ஒடுக்கப்படுவர்கள் மட்டுமே நுணுக்கமாகப் பட்டறிந்து கொள்கிறார்கள். ஒடுக்கு முறையினதும் மேலாட்சித் திமிரின் தும் அன்றாட வெளிப்பாடுகளையும், வடிவங்





சேரன்

களையும் ஒருவர் பல்வேறு வகையில் எதிர்க்கமுடியும். இதற்குரிய சிறப்பான எடுத்துக்காட்டுகளைத் தெனியானின் வாழ்வி லிருந்து சுட்டிக்காட்டமுடியும். அவருடைய தன் வரலாற்றுப் பதிவுகளில் இத்தகைய எடுத்துக்காட்டுகள் பல பக்கங்களை நிறைத்துள்ளன. தந்தையாரின் கள்ளுக் கடையில் பணிபுரிந்தபோது சாதித்தமிழர் பிடித்தவர்களுக்குப் பதிலடித்தமிழர் காட்டியதிலிருந்து சாதி 'ஆசார சீலர்' கள் நிறைந்திருந்த ஆசிரியர் கலாசாலை விடுதி வாழ்வில், உணவு பரிமாறும் பொறுப்பை 'ஆக்கிரமிப்பு'டன் பெற்று கொண்டதன் மூலம் சாதி வெறிபிடித்த சுக மாணவர்களை எதிர்த்து அடக்கியதுவரை தெனியானின் அன்றாட எதிர்ப்புகளுக்கு ஒரு தொடர்ச்சியான வரலாறும் உள்ளது. ஒடுக்குமுறை, நுட்பமாகவும், மறைமுகமாகவும், 'நாகரிகமாகவும்' தன்னைக் காட்டி கொள்கிறபோது, பல தடவைகளில், வள்ளுவர் வழியையும் தெனியான் பயன் படுத்தியிருக்கிறார். அது தான் - இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் அவர் நாணநன்னயம் செய்துவிடல் - என்பதாகும். தெனியானுடைய வாழ்க்கை வரலாறு நூல் வடிவம் பெறுவது, அவசியமாகும்.

தெனியானிடமிருந்து நாம் பெற்றுக் கொள்கிற மூன்றாவது முக்கியமான விடயம், அவருடைய வாழ்வும் எழுத்து களும் தூண்டி விடுகிற சமூக வலு என்பதாகும். ஒருவருடைய வாழ்வும் படைப்புகளும் தமது சமூக வலுவை எவ்வாறு பெற்றுக் கொள்கின்றன, அப்படிப் பெற்றுக் கொள்ளப்படுகின்ற சமூக வலு தொடர்ச்சியாகப் பல தலைமுறைகளுக்கும் பேணப்பட

முடியுமா ஆகிய கேள்விகளை சமூக வலுத் தொடர்பாக நாங்கள் எழுப்ப முடியும். கூடவே, ஒருவரது வாழ்வும் படைப்புகளும் நிகழ்ந்தபோது இருந்த சமூக, அரசியல், வரலாற்று உறவு நிலை கள் மாற்றம் பெற்றுவிட்டபோதும் அப்படைப்பாளி கிளர்த்திய சமூக வலு தொடர்ச்சியாக, உயிர்ப்பாக இருக்க முடிவது எங்ஙனம்? இலக்கிய, அரசியல் விமர்சனங்களுக்கு இத்தகைய கேள்விகள் முக்கியம் என்று கருதுகிறேன், 'சமூகவலு' என்று நான்குறிப்பிடுகிறபோது, மரபார்ந்த மார்க்சியம் பேசுகிற 'சமூகப் பார்வை', 'வர்க்கப்பார்வை', என்பனவற்றை நான் கருதவில்லை. படைப்பாளி ஒருவரின் எழுத்துகளும் வாழ்வும் வலி, துன்பம், நகை, அச்சம், துணிவு, எதிர்ப்பு, சஞ்சலம், பேரவலம், பேருவகை, பெருங்கோபம், என்பவற்றைத் தூண்டக்கூடியதாக அமையமுடியும். இந்த உணர்வுகள் சிறு வாசகத்தளத்தில் ஏற்படலாம். அல் லது பரவலாக, பெரும் தளத்திலும் ஏற்படமுடியும். இந்த உணர்வுகள் ஒரே நேரத்தில் எழுப்பப்படலாம். அல்லது மாறி மாறி வருகிற காலகட்டங்களில் மாறி மாறி வர நேரலாம். இலக்கியப் படைப்பாளியும் அவரது வாழ்வும் உருவாக்குகிற சமூக வலு எத்தகையது என்பது நமக்கு முக்கியமானது. வெறும் இலக்கியவாதியாக மட்டுமே நின்று விடாமல் எதிர்ப்பாளராகவும் மறுத்தோடியாகவும் இயங்குகிற ஒரு படைப்பாளியின் உலகம் உருவாக்குகிற சமூக வலு கணிசமானது. அதேபோல, பொதுவான இலக்கிய வடிவங்களுக்கு அப்பால், தன் வரலாறு, புனைகதை சாரா எழுத்து, இதழியல் என்று பல்வேறு இருப்பிடங்களிலும் தரிப்பிடங்களிலிருந்து செயற்படுகிற ஒரு படைப்பாளி தரும் சமூகவலு மேலும் உயிர்ப்பானது. அந்த வகையில், தெனியான் உருவாக்குகிற சமூக வலு நுட்பமானதும் காத்திரமானதும் ஆகும். அவரும் அவர் போன்று ஒடுக்கப்பட்ட மக்களிடமிருந்து உருவாகிய ஏனைய பல எழுத்தாளர்களும் வழங்கிய சமூக வலு நமது அரசியல், இலக்கிய வாழ்வையும் நமது எண்ணக்கருக்களையும் தீவிரமாக மாற்றியுள்ளன.

தெனியானின் படைப்புகள் நமக்குத் தரும் மற்றுமொரு, முக்கியமான விடயம் உணர்வுத் தோழமை (Solidarity) பற்றி அவர் நேரடியாகவும் உள்ளார்ந்தும் பேசுவதாகும். Malcolm X என்னும் கறுப்பு மக்களின் போராளியின் வாழ்வும் அவரது மேடைப் பேச்சுகளும் மிகவும் புகழ்வாய்ந்தவை. அவர் பற் றிய திரைப்படம் ஒன்றில் Malcolm X

வருகிற காட்சியை இங்கு நினைவு கூர விரும்புகிறேன். அற்புதமான பேச் சொன்றினை நிகழ்த்துகிறார் Malcolm X. அவையில் கறுப்புமக்களுடன் வெள்ளை இனத்தவரும் இருக்கிறார்கள். Malcolm X வின் உரையால் மிகவும் உத்வேகம் பெற்ற ஒரு இளம் வெள்ளை இனப் பெண், பேச்சின் முடிவில் Malcolm X ஐ அணுகி ஒரு கேள்வி கேட்கிறார்: Malcolm, இந்தப் போராட்டத்துக்கு நானும் பங்களிக்க விரும்புகிறேன். நான் என்ன செய்ய வேண்டும்? மிகுந்த அலட்சியத்துடன் அப் பெண்ணைத் திரும்பிப் பார்த்த Malcolm X சொன்னது: எங்களுடைய போராட்டத்துக்கு உன்னால் எதுவும் செய்ய முடியாது. சொன்ன கணத்திலேயே Malcolm X திரும்பிப் போய்விட்டார்.

ஒடுக்கு முறைக்கு எதிரான போராட்டங் களில் நம்முடன் உணர்வுத் தோழமையுடன் செயல்பட முன்வருகிற அனைவரையும் இணைக்க வேண்டும் என்கிற அடிப் படையான அரசியல் அறத்தை Malcolm X பின்னர் உணர்ந்து கொண்டார். எனினும் இன்று வரை உணர்வுத் தோழமையை வலியுறுத்துவது தேசிய இன, பாலினப் போராட்டங்களில் அரிதாகவே நிகழ்கிறது. நமக்காக நாமே பேசவேண்டும், போராட வேண்டும் என்பது எவ்வளவு தூரம் உண்மையோ அதேயளவுக்கு முக்கி யமானது மற்றவர்களும் நம்மோடு உணர்வு தோழமையுடன் இணைந்து பேச முடியும் என்பது.

தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரியைத் தான் கட்டியெழுப்பிய வரலாற்றைப் பதிவு செய்கிற சூரன் அவர்கள் தன் னுடைய முயற்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்த ஏனைய சாதிக்காரர்களைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறார். தேவரையாளி இந்து வின் கல்வித் தொடர்ச்சியாகவும், மரபு தொடர்ச்சியாகவும் விளங்கி வருகிற தெனியான் உணர்வுத் தோழமையை போற்றுவதில் ஆச்சரியம் எதுவும் இல்லை. தெனியானுடைய 'பொற் சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்' வேறொரு தளத்தில் உணர்வுத் தோழமையைப் பற்றி பேசுகிறது. தெனியானுடைய அரசியல் கட்டுரைகளும், தன் வரலாறும் அவர் பற்றிய ஏனைய ஆவணங்களும் முறையாகத் தொகுக்கப்படுகிற போது தான் அவருடைய சமூக வலுவும், சமூக வரலாற்று ஆசிரியனாக அவர் இயங்கிய முறைமையும் உணர்வுத் தோழமையை அவர் போற்றிய முறையும் நமக்கு உரிய முறையில் தெரிய வரும். ■

# தெனியான் என்ற நாவலாசிரியர்

கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன்

தெனியான் என்ற புனைபெயர் தாங்கிய கந்தையா நடேசன் அவர்கள் ஈழத்தின் சமகாலத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றிலே தனிச்சுவைத்துக்குரிய இலக்கியவாதிகளுள் ஒருவராகத் திகழ்ந்து வருபவர். இலக்கியத்தின் சமுதாயப் பணியை வற்புறுத்தி நிற்கும் முற் போக்குப் பார்வை கொண்ட இலக்கியவாதியான இவர், புனைகதைப் படைப்பாளியாகவும் விமர்சனங்கள்மற்றும்விவாதங்கள்ஆகியவற்றில் ஈடுபடும் சிந்தனையாளராகவும் தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டவர். ஒரு படைப்பாளி என்ற வகையில் இவர் தன்னைச் சூழவுள்ள சமூகத்தின் முரண்பாடுகள், சிறுமைகள் மற்றும் அறியாமை சார் அவலங்கள் முதலிய வற்றைத் தோலுரித்துக்காட்ட முற்பட்டு வருபவர். இவ்வகையில், ஒருநாவலாசிரியராக அவர் புலப்படுத்தி நிற்கும் படைப்பாளுமை தொடர்பான ஒரு மதிப்பீட்டு முயற்சியாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

அ. தெனியானின் நாவலிலக்கிய முயற்சிகள்; அறிமுகம்.

தெனியான் அவர்களின் முதல் நாவலான 'விடிவைநோக்கி' என்ற ஆக்கம் 1973இல் வெளிவந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து கடந்த இருபத்தியாறு ஆண்டுக் காலப் பகுதியில் நாவல் மற்றும் குறுநாவல் வகைகளில் ஒன்பது ஆக் கங்கள் அவரால் எழுதப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் எட்டு ஆக்கங்கள் - 'கழுக்குள்' (1981), 'பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்' (1989), 'மரக்கொக்கு' (1994), 'காத்திருப்பு' (1999), 'கானலில் மான்' (2002), 'சிதைவுகள் மற்றும் பரம்பரை அகதிகள்' (குறுநாவல்கள் 2003), 'பனையின் நிழல்' - (குறுநாவல்

2006) என்பன நூல்வடிவம் பெற்றுள்ளன. ('சிதைவுகள்' என்ற தலைப்பிலான தொகுப்பில் 'பரம்பரை அகதிகள்' குறுநாவலும் இடம்பெற்றுள்ளது). இவர் எழுதிய 'தவறிப்போனவன்' கதை என்ற தலைப்பிலான ஆக்கம் இன்னும் நூலுருப் பெறவில்லை. இந்நிலையில், அவ்வாக்கத்தைத் தவிர்த்து, நூலுருப் பெற்ற ஆக்கங்களை மட்டுமே கவனத்திற் கொண்டு இம்மதிப்பீடு மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

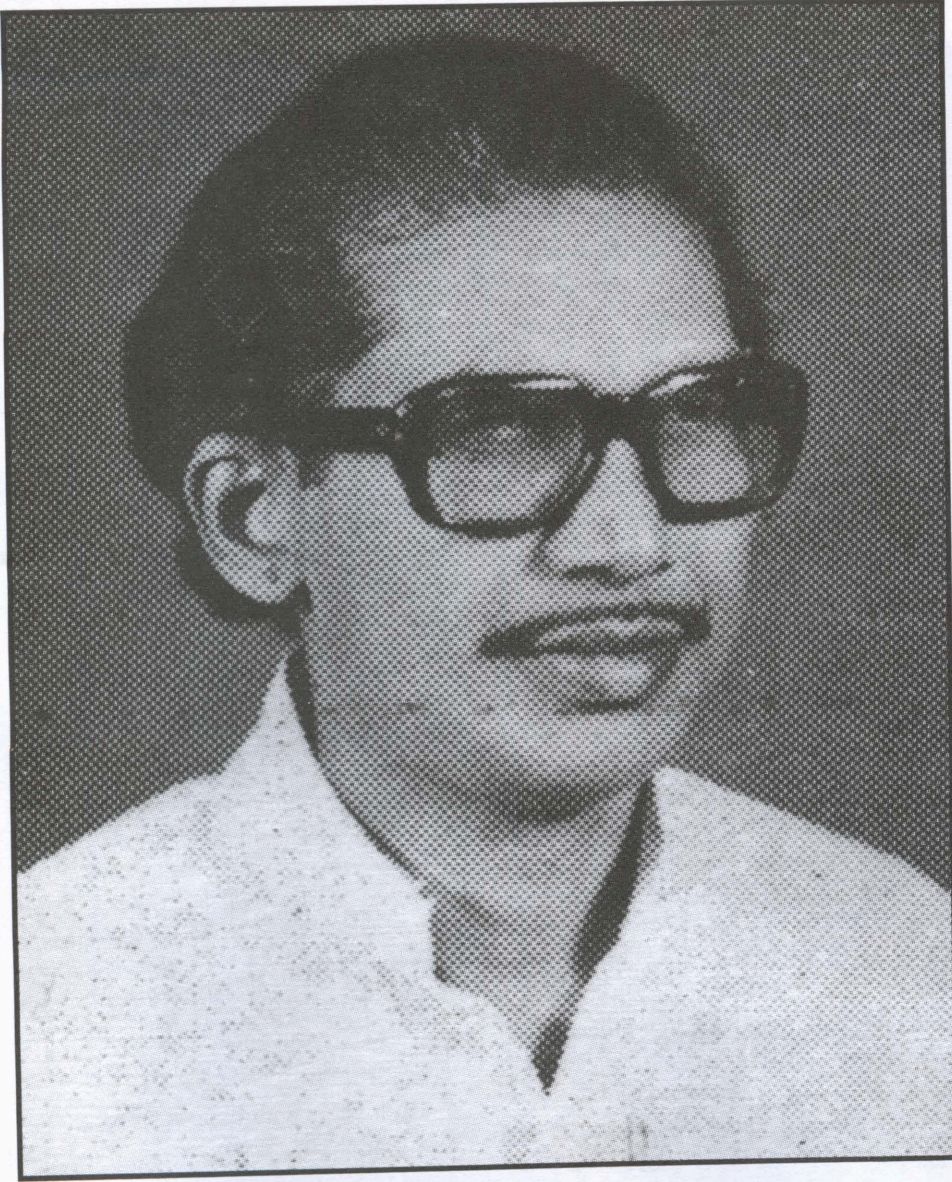
தெனியான் அவர்கள் இலக்கியத்தின் சமுதாயப் பணியை முதன்மைப்படுத்திய பார்வை கொண்டவர் என்பதை மேலே நோக்கினோம். இவ்வகையில் அவர் சமுதாயத்தில் நிலவி வரும் மரபுசார் மனப்பாங்குகள் மற்றும் மதிப்பீடுகள் என்பவற்றில் மாற்றங்கள் நிகழவேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்புடையவர். குறிப்பாக, சமகாலச் சமுதாயத்தில் நிலவும் பல்வேறு வகை ஏற்றத்தாழ்வுகள், சுரண்டல் சார்ந்த செயன்முறைகள் மற்றும் பண்பாட்டு நிலைசார் குறைபாடுகள் ஆகியன அழித்தொழிக்கப்பட வேண்டியன என்ற கருத்துடையவர் சுருங்கக் கூறுவதானால் அவர், சமுதாய மாற்றத்தை நாடி நிற்கும் ஒரு படைப்பாளியாவார் இதனை அவருடைய நாவல்கள் உட்பட அனைத்து வகை சார் எழுத்துகளிலும் நாம் கண்டுணரமுடியும்.

இவருடைய நாவல் வகை ஆக்கங்களில் ஒருவகையின குறிப்பாக ஈழத் தமிழர் மத்தியில் நிலவும் சாதியுணர்வு மற்றும் அது தொடர்பான 'பொருளியல் - பண்பாட்டுப் பிரச்சினைகள்', ஆகியன பற்றிய விமர்சனங்களாக வடிவங்கொண்டவை. விடிவை நோக்கி, பொற்சிறையில் வாடும்

புனிதர்கள், மரக்கொக்கு, பரம்பரை அகதிகள் ஆகியன இவ்வகைமைக்குள் அமைவனவாகும். இன்னொருவகை ஆக்கங்கள் பொருளியல் தேவைகள் முதன்மைப்படும் நிலையில் பண்பாட்டு நிலைகளில் நிகழ்ந்துவரும் வீழ்ச்சிகளை விமர்சிக்கும் பாங்கிலான கதையம் சங்கள் கொண்டவையாகும். கழுக்குள், காத்திருப்பு மற்றும் பனையின் நிழல் ஆகியவை பொதுவாக இவ்வகைமைக்குரியனவாகும்.

இவை தவிர, சமகாலப் போர்ச்சூழலின் அவலங்கள் மற்றும் தனிமனித - குடும்ப வாழ்வியல்சார் அநுபவங்கள் ஆகியனவும் இவருடைய நாவல்களுக்குப் பொருளாகியுள்ளன. முறையே சிதைவுகள் மற்றும் கானலில் மான் ஆகிய இரண்டையும் இவ்வகைமைகளுக்குரியனவாகச் சுட்டலாம்.

முதல் வகை சார் படைப்புகளுள் முதலாவதான விடிவை நோக்கி நாவலானது யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் ஒரு கிராமப்புறச் சூழலில் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகப் பிள்ளைகளின் கல்வித் தேவையை நிறைவு செய்வதில் அச்சமூக ஆசிரியரொருவர் எதிர் கொள்ளும் சிக்கல்களை எடுத்துப்பேசும் கதையம்சம் கொண்டது. சொந்த ஊருக்கு இடமாற்றம் பெற்றுவந்த ஒரு ஆசிரியரை மையப்படுத்தி இதன் கதையம்சம் விரிகிறது. அங்கு உயர் சாதியார் தலைமையாசிரியர் மற்றும் துணையாசிரியர் முதலியோராலும் தனது சமூகம் சார்ந்த சிலராலும் கூட அவ்வாசிரியர் எதிர்க்கப்படுகிறார். இவற்றை எதிர் கொள்வதில் சட்டம் அவருக்குத் துணை நிற்கிறது. எதிர்த்த தலைமையாசிரியர் மன மாற்ற



மடைகிறார் என்ற சப முடிவுடன் நாவல் நிறைவடைகிறது.

பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள் நாவல் உயர் சாதியினருள் ஒரு பிரிவினரான பிராமணர்களின் வாழ்வியலை விமர்சிப்பது. இந்து சமய மரபின்படி, சாதி என்ற படிநிலையில் மிக உயர் நிலையில் வைக்கப்பட்டுள்ள பிராமணர்கள் - குறிப்பாகக் கோயிற் பூசாரிகளாக உள்ள பிராமணர்களிற் பெரும்பாலோர் - ஈழத்திலே (குறிப்பாக யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்திலே) சமூக அதிகாரப் படிநிலையில் கோயில் மணியகாரர்களாகிய வேளாளர்களின் அதிகாரத்திற்கு அடங்கி நடக்க வேண்டியவர்களாகவே உள்ளனர். இவ்வாறான அதிகார அடக்கு முறையினின்று விடுதலை பெறத் துடிக்கும் அச்சமூகத்தின் அசைவியக்கம் இந்நாவலில், நமது காட்சிக்கு வருகிறது. ஆலயத்தைச் சார்ந்து வாழும் ஒரு பிராமணப் பூசகர் குடும்பத்தின் அநுபவங்களை

மையப்படுத்தி இதன் கதை விரிந்து செல்கிறது. இவ்வாக்கம் போலவே, மேற்சட்டியவாறான அடக்குமுறைகளினின்று விடுபடத்துடிக்கும் பிராமணர்களின் வாழ்வியலின் அசைவியக்கங்களை எடுத்துப் பேசும் வகையில் ஈழத்துச் சோமு (நா. சோமகாந்தன்) அவர்கள் விடி வெள்ளி பூத்தது (1989) என்ற ஒரு நாவலைச் சமகாலத்தில் - சுற்றுப் பின்னராக - எழுதியுள்ளார் என்பது இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய முக்கிய வரலாற்றுத்தகவல் ஆகும்.

மர்க்கொக்கு நாவல் உயர்சாதி சமூக மொன்றின் சாதி அகம்பாவ நிலைபற்றிய விமர்சனமாகும். உயர்சாதி என்ற பெருமை, அதிலும் குறித்த ஒரு பகுதி என்ற கர்வம் என்பவற்றுடன் திகழ்ந்த ஒரு குடும்பத்தின் வீழ்ச்சியின் வரலாறாக அமைவது இது. கால மாற்றங்களுக்கு ஏற்பச் சிந்தனை மாற்றம் எய்தமுடியாத நிலையில் பழம்பெருமையுணர்வுடன் மட்டும் தேக்கமுற்று நிற்கின்ற - ஆசிரியர்

கூற்றின்படி, பாரம்பரியப்பெருமை என்னும் வெண் கொற்றக் குடையின் கீழ், சாதி அகங்காரம் என்னும் சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற<sup>2</sup> முதிர்கன்னியான ஒரு பெண்ணை மையப் படுத்தியமைந்த இவ்வாக்கம் 1980களின் தொடக்கப் பகுதியில் எழுதப்பட்டு 1994இல் நூல்வடிவம் பெற்றதாகும்.

பரம்பரை அகதிகள் என்ற ஆக்கமானது சாதித்தாழ்வுநிலை காரணமாக, சொந்த மண்ணிலேயே குடியிருப்பதற்கு நிலமற்று அலைந்துமுலும் சமூக அவலத்தைக் காட்சிப்படுத்தி நிற்பது. உயர்சாதியினர் நிலவுடைமையாளர்களாகவும் திகழ்வதால் அவர்களின் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கேற்பத் தமது இருப்பைத் தீர்மானித்துக் கொள்ள வேண்டிய நிலை யிலுள்ள பரம்பரை அகதிச் சமூகத்தின் வரலாற்றுக் காட்சி இது.

இரண்டாவது வகையான 'பொருளியல் தேவைகள் முதன்மைப்படும் நிலை' சாரந்த ஆக்கங்களுள் கழுக்குள் நாவல் இருவகையான பண்பாட்டு வீழ்ச்சிகளைப் பேசுவது. ஒன்று, பரம்பரைச் சொத்துடைமை என்ற பொருளியல் அம்சம் சமூகத்தின் குடும்ப உறவுகளின் பாசபந்தங்களைப் பாதித்து நிற்கும் நிலைமை. மற்றது, மனித நேயத்துடன் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய தான மருத்துவப் பணியில் சுரண்டலும் சுய நலமும் கோலோச்சும் கொடுமையாகும். இவ்விரண்டினாலும் சிதைவுற்றுக் கண்ணீர் விடும் மானுடத்தின் அவலமே கழுக்குளின் கதையம்சமாக விரிகின்றது.

நோய்வாய்ப்பட்டு மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கும் ஆறுமுகத்தார் அங்கு உரிய கவனிப்பற்ற நிலையில் படிப்படியாக மரணத்தை நோக்கிச் செல்கிறார். ஈற்றில் வீட்டுக்குக் கொணர்ந்து சேர்க்கப்பட்ட பின் சில நாட்களில் மரணமெய்துகிறார். அவருடைய சொத்துக்கு அவரின் இளம் மனைவியும் ஏனைய உறவினர்களும் உரிமை கோரும் நிலையில் மரணச்சுடங்கானது மனிதாபிமானமற்ற வெற்றுச் சுடங்காசாறமாகி விடுகிறது.

இதுதான் கதை. இக்கதை இருதளங்களில் நிகழ்கிறது. ஒன்று யாழ்ப்பாணத்தின் பொது மருத்துவமனை, மற்றது, வடமராட்சியின் ஒரு கிராமப்பகுதி.

சமூகத்தில் நிலவும் வறுமையும் அதிக பணமீட்டும் நோக்கில் மேற் கொள்ளப்படும் வெளிநாட்டுப் பயணங்களும் குடும்ப வாழ்வியலில் ஏற்படுத்திவரும் பாலியல் மற்றும் உளவியல் தாக்கங்களை காத்திருப்பு, பணியின் நிழல் ஆகிய ஆக்கங்கள்

நமது கவனத்துக்கு இட்டு வருகின்றன. இரண்டும், குடும்பத் தலைவியர; இருவரின் பாலியல்சார் உளவியற் சிக்கல்களைப் பேசுவன என்ற வகையிற் பொதுமையுடையன.

காத்திருப்பு நாவல் குடும்பத்தின் அடிப் படையான பொருளியல் தேவைகளுக்காக மற்றொருவனிடம் தன்னை இழந்த ஒரு குடும்பப் பெண் மற்றும் சமூகத்தின் ஏளனத்துக்குள்ளான அவள் கணவன் ஆகியோரின் உளவியல்களை மையப் படுத்தியது. அப்பாவியும் சுயமதிப் பற்றவனுமாகிய கணவன், இயலாமை காரணமாக மனச்சிதைவுற்று உயிர; விடுகிறான். அதன் பின்னர் அவள் தன் கணவனுக்கு உண்மையானவளாக வாழ முற்படுகிறாள் என்பது இந்நாவலின் கதையம்சம்.

பனையின் நிழல் குறுநாவல், ஆடம்பர நோக்கிலான பொருளாசை காரணமாக கணவன் வெளிநாட்டுப் பயணம் மேற் கொண்ட நிலையில் பாலியல் உணர்வுகளால் மனம் தடுமாறும் ஒரு பெண்ணின் கதையாகும்.

சிதைவுகள் குறுநாவல் சமகால இனப் போராட்டச் சூழல் சார்ந்த வெளிப்பாடாகும். 1991இல் அரசு ஆணைப்படி வடமராட்சியினின்று வெளியேறி தென் மராட்சி மற்றும் வலிகாமம் பகுதிகள் நோக்கியும் அயல்நாடுகள் நோக்கியும் புலம்பெயர்ந்தோடிய குடும்பங்களின் சிதைவுகள் பற்றிய சோகச் சித்திரம் இது. இராணுவ நடவடிக்கைகள் ஒருபுறம் உயிரச்சத்தை ஏற்படுத்தும், நிலையில் இன்னொருபுறம் குடும்ப உறவுகளின் பாசபந்தங்கள் மற்றும் பொருளியல் பிரச்சினைகள் என்பன நெருக்கடிகளை ஏற்படுத்துகின்றன. இவற்றுக்கிடையில் தமது இருப்பை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள விழையும் சமகால ஈழத்தமிழ்ச் சமூக மாந்தரில் ஒரு சாரார் இதிலே காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றனர்.

தனிமனித - குடும்ப அநுபவ வெளிப் பாடாக அமைந்துள்ள கானலில் மான் என்ற ஆக்கம் அன்புக்காக ஏங்கும் மனிதம் பற்றியதாகும். நிறைவேறாத காதல், மனைவியாக அமைந்தவனிடம் அன்பு கிட்டாத நிலை என்பவற்றால் பாதிப்பற்ற ஒரு ஆணின் மனவோட்டத்தை மையப் படுத்திய சோகக்கதையாக இது அமைந்துள்ளது.

மேற்குறித்த நாவல்களும் குறுநாவல்களும், பொதுவாக, சமூக - பொருளியல் நிலைகளிலும் பண்பாட்டு அம்சங்களிலும் குறைபாடுகளற்ற சமுதாய அமைப்பை இலட்சியமாகக் கொண்டவை என்ற வகை

யில் சமுதாய மாற்றத்தை அறைகூவி நிற்பன என்பதை உய்த்துணர முடிகிறது. இந்த அம்சமே அவரது இவ்வகை ஆக்கங்களின் பொதுவான தொனிப்பொருள் எனவும் கொள்ளலாம். சில ஆக்கங்களில் இந்த - சமுதாயமாற்றத்துக்கான - அறைகூவல் அம்சம் வெளிப்படையாக ஒலிக்கிறது. வேறு சிலவற்றில், இது சிந்தனையைத் தூண்டும்வகையிலான மௌனராகமாக மட்டும் அமைந்துவிடுகிறது.

சாதி அம்சத்தை மையப்படுத்திய ஆக்கங்களிலே சமுதாய மாற்றம் தொடர்பான தமது எண்ணப்பாங்கைத் தெனியான் அவர்கள் வெளிப்படையாகவே புலப்படுத்தி விடுகிறார். சமகால சமூகத்தின் புறநிலையான நிகழ்வுகள் மற்றும் நேரடி அநுபவங்கள் என்பவற்றின் பதிவுகளாக இவ்வாக்கங்கள் அமைந்த மையால் சமுதாய மாற்றத்துக்கான உணர்வோட்டத்தை இவற்றில் தெளிவாக இனங்காண முடிகின்றது.

விடிவை நோக்கி நாவலிலே தலைமை யாசிரியர் எய்திய மனமாற்றம், பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள் நாவலில், பூசகர் குடும்பம் மணியகாரனின் அதி காரத்துக்குட் பட்ட நிலையிலிருந்து விடுவித்துக் கொண்டு வெளியேறிய நிலை, மரக்கொக்கு நாவலில், பரம்பரைப் பெருமை என்ற சிம்மாசனத்தில் முதிர் கன்னியான விஜயலட்சுமி மட்டும் தனிமைப்பட்டிருக்க அவளுடைய உடன் பிறப்புகள் காலமாற்றத்தோடு தாமும் மாற்றமடைந்து சென்றுவிட்ட காட்சிகள், பரம்பரை அகதிகள் குறுநாவலில், 'இந்தப் பரம்பரை இனிமேலும் தொடரக் கூடாது' என்ற உணர்வுடன் அகதிகள் ஆக்குரோசமாக எழுந்த நிலை ஆகியன சமுதாய மாற்றத் தொனிப்பொருளை வெளிப்படையாகவே அழுத்தமாக உணர்த்தி நிற்பன.

கழுக்குகள் நாவலிலே யாழ்ப்பாணப் பிரதேசச் சமூக அமைப்பின் கட்டுக்கோப்பு சிதைவுறுவதை அதன் கதையம்சம் தெளிவாகவே உணர்த்திவிடுகிறது.

இவள் செல்லம் (ஆறுமுகத்தாரின் மனைவி) பெரிய பாவம் ஐயா! தனி மரமாக நிற்கிறாள். ஆறுமுகத்தாற்றை பெறாமக்களும் நிக்கினம். நீங்கள் ஒருக்காற் சுடலைக்கு வந்து அவளின்ரை அந்தத் தாலிக்கொடியை எடுத்துக் கொண்டுவந்து, அவளின்ரை கையிலே குடுத்துவிடுங்கோ..<sup>3</sup>

இது அவ்வூரின் விதானையார் என்ற கிராமத் தலைமைக்காரரை நோக்கி ஒரு பாத்திரம் கூறுவதாகும். இதன் ஊடாக உறவுகளும் பாசபந்தங்களும் வெறும்

சடங்காசாரங்களாகப்பொருளற்றுப்போய் விட்டமையை ஆசிரியர் மௌனமாகவே உணர்த்தி விடுகிறார்.

மேற்குறித்த வகைகள்சார் படைப்பு களின் முக்கிய களமாகத் திகழ்வது இவரின் வாழ்விடச் சூழலான யாழ்ப்பாண மண்ணின் வடமராட்சிப் பிரதேசமாகும். சில ஆக்கங்களின்; - கழுக்குகள், சிதைவுகள், கானலில் மான், பனையின் நிழல் முதலியவற்றின் - கதை நிகழ்வுகளின் சில கூறுகள் மேற்படி பிரதேச எல்லைக்கப்பாலும் விரிகின்றன; எனினும் மையக்களமாக அமைவது மேற்படி பிரதேசச் சூழலையாகும். அச்சூழலின் கடந்த ஏறத்தாழ அரை நூற்றாண்டுக்காலப் பகுதியின் சமூக இயங்கு நிலைகளிலிருந்தே இவ்வாக்கங்களின் உள்ளடக்க அம்சங்கள் அவரால் தேர்ந்து கொள்ளப்பட்டுள்ளன என்பது தெரிகிறது.

மேற்சுட்டிய நாவல்வகைசார் ஆக்கங்களினூடாகப் புலப்பட்டுநிற்கும் தெனியானுடைய படைப்பானமை மற்றும் ஈழத்துத் தமிழ் நாவலிலக்கிய வரலாற்றில் அவருக்குரிய இடம் என்பன தொடர்பான அம்சங்களை விமர்சன நிலையில் தெளிந்து கொள்வதற்கு ஈழத்துத் தமிழ் நாவலிலக்கியத்தின் வரலாற்றுப் பின் புலத்தை இங்கு தொடர்புபடுத்தி நோக்குவது அவசியமாகிறது.

ஆ. ஈழத்துத் தமிழ் நாவலிலக்கிய வரலாற்றுப் பின்புலமும் தெனியானும்...

ஈழத்தின் தமிழ்நாவல் வரலாறானது 1885 இல் வெளி வந்ததான சித்தி லெவ்வை மரைக்காயரின் அசன் பேயுடைய கதை என்ற ஆக்கத்துடன் தொடங்குகிறது என்பது மரபாகி விட்டது. எனினும், ஈழத்தின் சமூகப் பிரச்சினைகளை மையமாகக் கொண்ட தமிழ் நாவலிலக்கிய வரலாறானது 1914 இல் வெளிவந்ததான நொறுங்குண்ட இருதயம் என்ற ஆக்கத்துடனேயே தோற்றங் கொள்கிறது. மங்கள நாயகம் தம்பையா என்பவரால் எழுதப்பட்ட இவ்வாக்கம், யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் நடுத்தரவர்க்க குடும்ப உறவுகளில் அக்காலப் பகுதியில் (இன்றும்சூட) நிலவி வரும் அந்தஸ்துணர்வு மற்றும் ஆணாதிக்க மனப்பாங்கு என்பவற்றைப் பிரதிபலிப்பதும் விமர்சிப்பதுமான கதையம்சத்துடன் வெளிப்பட்டதாகும்.<sup>4</sup>

இதனை அடுத்து, சமூகப் பிரச்சினைகளைப் பொருளாகக் கொண்ட நாவல்கள் பல எழுந்துள்ளனவெனினும் நாவலுக்குரியதான சமூக யதார்த்த வகையிலான படைப்பாக்க முறைமை

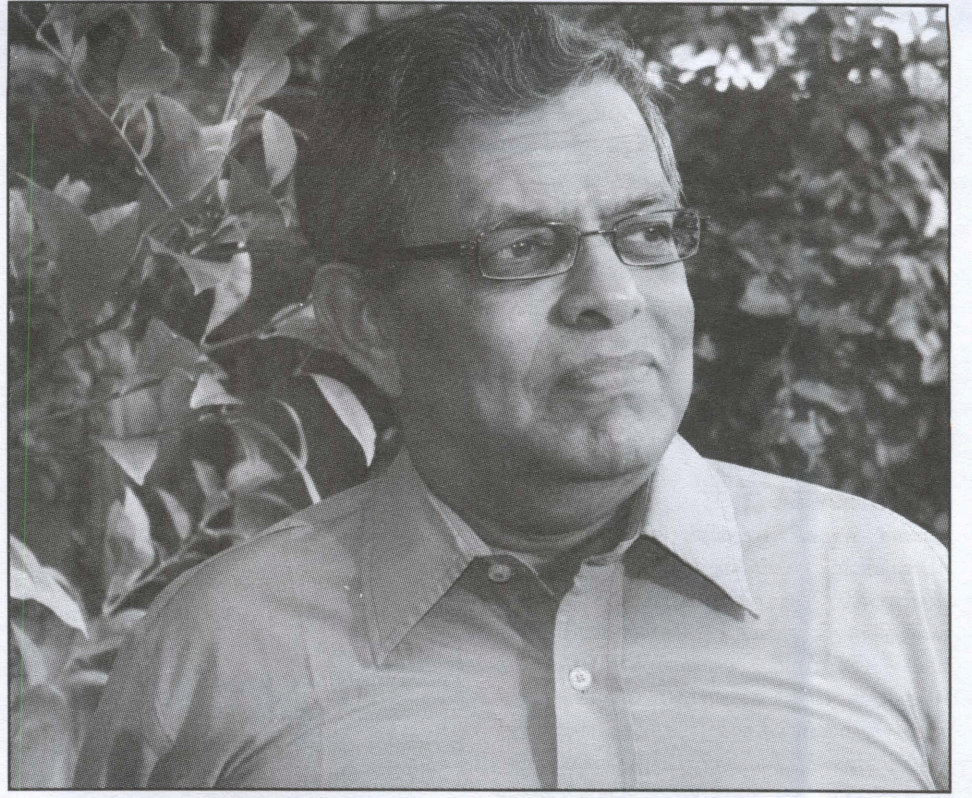
ஈழத்தில் ஏறத்தாழ 1950கள் வரை உரிய வளர்ச்சியை எய்தவில்லை என்பது இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய முக்கி வரலாற்றம்சமாகும்.<sup>5</sup>

தனிமனித - குடும்பம் - சமூக உறவு நிலைகள் சார்ந்த பல்வேறு பிரச்சினைகளையும் காரண - காரிய நிலையில் தொடர்புறுத்தி நோக்கி விமர்சிப்பதான படைப்பாக்க முறைமையே இங்கு சமூக யதார்த்த வகைசார் படைப்புமுறை எனப்படுகிறது. சமூகத்தை இயக்கி நிற்கும் முக்கிய உணர்வுத் தளங்களையும் அவற்றின் வரலாற்றியக்கத்தையும் நுனித்து நோக்குதல் என்ற பார்வை அம்சமும் அவற்றை அநுபவ நிலைப்படுத்திப் பதிவு செய்தல் என்ற படைப்புத் திறனும் இணைந்த செயற்பாங்கு இது. இதுவே நாவல் மற்றும் சிறுகதை ஆகிய புனைகதை வடிவங்களின் உயிர்நிலையாகக் கொள்ளப்படுகிறது. ஈழத்தில் ஐம்பதுகள் வரையான காலகட்டத்தில் நாவல்கள் எழுத முற்பட்டோருட் பலரும் பிரச்சினைகளை மையப்படுத்திச் சீர்திருத்த சிந்தனைகளை முன்வைத்துச் சுவை படக் கதைகூறுதல் என்ற எழுத்தாக்க முறைமையையே பெரிதும் கைக்கொண்டனர். அதன் பின்னரே இப்போக்கில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் நிகழ்ந்தது.

1940களில் சமூக விஞ்ஞானமாகிய மார்க்சிய தத்துவம் ஈழத்தமிழர் மத்தியில் அறிமுகமான சூழல், அதன் தொடர்ச்சியாக இலக்கியவாதிகள் மத்தியில் உருவான 'சமூகமாற்றத்தைநாடிநிற்கும்முற்போக்குச் சிந்தனை' என்பன மேற்படி மாற்றத்துக்கு வித் திட்டன. இதன்விளைவாக நாவல் என் பது சமூக யதார்த்தப் பண்புகொண்ட ஒரு படைப்பாக்கம் என்ற கருத்துநிலை ஈழத்து இலக்கியவுலகில் உருவாகத் தொடங்கியது. இதன் தொடர்ச்சியாகவே 50களிலிருந்து நாவலாக்க முறைமையில் மாற்றங்கள் நிகழத் தொடங்கின.

குறிப்பாக, இளங்கீரனால் (எம்.சுபைர்) எழுதப்பட்டதான தென்றலும் புயலும் (1955), நீதியே நீ கேள்! (1959) ஆகிய நாவல்களில் இந்த மாற்றத்தை எம்மால் இனங்காண முடிகின்றது. ஈழத்தமிழர் மத்தியில் நிலவும் சாதியுணர்வு, பொருளியல் ஏற்றத்தாழ்வு நிலை மற்றும் தமிழர் சிங்களவர் என்ற இனவேறுபாட்டுணர்வு ஆகியன தனிமனித - குடும்ப - சமூக உறவு நிலைகளில் ஏற்படுத்திவந்துள்ள தாக்கங்களை இந்நாவல்கள் மூலம் எடுத்துப்பேச முற்பட்டுள்ளார் இளங்கீரன் அவர்கள்.

சாதியுணர்வு, இனவுணர்வு என்பவற்றை விட வர்க்க உணர்வு வலுவானது என்ற மார்க்சியச் சார்பான கருத்தோட்டம்



கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன்

இந்நாவல்களில் அடிச்சரடாக இழையோடுவதை இவற்றின் கதையம்சங்கள் உணர்த்தி நிற்பன.

இவ்விரு ஆக்கங்களும் பொதுநிலையில் சாதாரண காதல் கதைகளாகவே கருதப்படத்தக்கன. ஆயினும் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ள முறைமை காரணமாக இக்கதைகள் அக்காலச் சூழலின் சமூக அசைவியக்கத்தையும் சமூக உணர்வுகளில் நிகழ்ந்து வந்த சிந்தனை மாற்றங் களையும் ஓரளவு உணர்த்தி நிற்பன. இவ் வகையிலேயே இவை ஈழத்து நாவல் வரலாற்றில் படைப்பு நெறிக்கான தொடக்க முயற்சிகளாகக் கணிப்பெய்தியுள்ளன.

இவ்வாறு இளங்கீரன் தொடங்கி வைத்த சமூக யதார்த்தப் படைப்பு முறைமையானது செ. கணேசலிங்கன் அவர்களால் இன்னொரு கட்டத்துக்கு வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது. இயங்கீரனைப் போலவே மார்க்சியச் சார்பினரான இவரது படைப்புகளான நீண்ட பயணம் (1965), சடங்கு (1966), செவ்வானம் (1967), தரையும் தாரகையும் (1968), போர்க்கோலம் (1969) ஆகியவற்றில் சமகால சமூக - பொருளியல் - அரசியற் சூழல்களின் இயங்குநிலைகளை கதையம்சங்களாயின.

சாதி நிலையில் தாழ்த்தப்பட்டோர் தமது உரிமைகளை வென்றெடுப்பதற்காகப் பல நிலைகளில் வெகுசனப் போராட்டங்களை

முன்னெடுத்து, குறிப்பிடத்தக்க வெற்றிகளை ஈட்டி வந்த காலப்பகுதி அது. அப்பேரெழுச்சியின் இருவேறு கட்டங்களே நீண்ட பயணமாகவும் போர்க் கோலமாகவும் அவரால் இலக்கியப்படுத்தப்பட்டன. அக்காலப் பகுதியில் உயர்சாதியினர் மத்தியில் நில விய உள் முரண்பாடுகள் பற்றிய விமர்சனமாக வெளிப்பட்டதே அவரின் சடங்கு நாவல். 1960-65 காலப் பகுதியில் மார்க்சியவாதிகள் தேசிய முதலாளித்துவத்துடன் கை கோர்க்க முற்பட்ட அரசியற்குழல் பற்றிய விமர்சனமாக வெளிப்பட்டது, செவ்வானம் நாவல். நடுத்தரவர்க்கத்தினர் தமக்கு மேலேயுள்ள வர்க்கத்தினரின் வசதி வாய்ப்புகளை நோக்கி ஏங்கிக் கொண்டிராமல் தமக்குக் கீழேயுள்ள அடிநிலைமாந்தரின் அவலங்களையும் உணர்வுகளையும் புரிந்துகொள்ள முற்பட வேண்டும் என்ற தொனிப் பொருளை முன்வைத்து எழுதப்பட்ட ஆக்கமான தரையும் தாரகையும் 1956 - 60 காலகட்ட சமூக - அரசியற் சூழலைப் பின்புலமாகக் கொண்டதாகும்.

இவ்வாறுகணேசலிங்கனால்மேற்கொள்ளப்பட்ட சமூக யதார்த்தப் படைப்பாக்க முறைமையானது கே. டானியல் அவர்களின் எழுத்துகளில் அநுபவச் செழுமை என்ற இன்னொரு தளத்துக்கு இட்டுச் செல்லப்பட்டது. மேற்சட்டியவர்களைப்

போலவே மார்க்சியச் சார்பினராகிய இவர் சாதிகள் ஒடுக்குமுறையின் கொடுமைகளைக் கெதிராகச் சமூகத் தளத்தில் குரல் கொடுத்து நின்றவர். அத்துன்ப - துயரங்களை இலக்கியப்படுத்துவதில் தனி ஈடுபாடு காட்டிய இவர் தமது படைப்புச் செயற்பாட்டில் தத்துவங்களை முன்னிலைப் படுத்தாமல் நாட்டார் வழக்காற்றியல் மரபுசார் கதைகள், செய்திகள் மற்றும் நேரடி அநுபவ அம்சங்கள் என்பவற்றை முன்னிலைப் படுத்தியவராவார் இவரால் எழுதப்பட்டனவாகிய பஞ்சமர்வரிசை நாவல்களான பஞ்சமர் (1972), பஞ்சமர் 1-2 (1982) கோவிந்தன் (1982), அடிமைகள் (1984), கானல் (1986), தண்ணீர் (1987), பஞ்சகோணங்கள் (1993) ஆகியவை யாழ்ப்பாணச் சமூகச் சூழலின் சாதிகள் ஒடுக்கு முறையின் பல்வேறு முகங்களையும் அவற்றால் அடிநிலை மாந்தர் எய்திய பல நிலைத் துன்ப துயரங்களையும் பேசுவன. இவற்றுட் பலவற்றின் கதையம் சங்கள் நான்கு தலைமுறைகளின் (ஏறத்தாழ நூறாண்டுக்கால) சமூக வரலாற்றியக்கங்களைக் காட்சிப் படுத்துவன. இவ்வாக்கங்களுட் பலவும் யாழ்ப்பாணச் சமூகச் சூழலின் நாட்டார் வழக்காற்றியல் சார் பண்பாட்டு மரபுகளின் பதிவுகளாகவும் கணிக்கப் பெறுவன.

இவ்வாறு இளங்கீரன் முதல் டானியல் வரையான பலரால் மார்க்சியச் சார் புடையதான சமூக யதார்த்தப்பார்வையில் சாதி மற்றும் பொருளியல், அரசியல் அம்சங்கள் நாவல்களாகி வந்த சூழலில் சமர்ந்தரமாக மேற்படி அம்சங்களையும் குடும்ப - சமூக உறவுநிலைகள் சார் பல்வேறு பிரச்சினைகளையும் பொதுவான மனித நேயநோக்கில் சித்திரிக்கும் படைப்பாக்க முறைமை

களும் உருவாகித் தொடர்ந்தன. குடும்ப உறவுகளில் பாலியல் வகிக்கும் முக்கியத்துவம் மற்றும் நடுத்தரவர்க்க வாழ்வியலின் பலநிலைப்பட்ட முரண்பாடுகள், ஏக்கங்கள் முதலியனவும் நாவல்களுக்குப் பொருள்களாயின. எஸ். பொன்னுத்துரை அவர்கள் வாழ்வியலில் பாலியல் உணர்வுகள் வகிக்கும் பாத்திரத்தை மையப்படுத்தி தீ (1961), சடங்கு (1966) ஆகிய நாவல்களை எழுதினார். 1970 களில் சமூக - குடும்ப உறவுகள்சார் பல்வேறு பிரச்சினைகளையும் மையப்படுத்திச் செங்கை ஆழியான் (பிரளயம் - 1975, இரவின் முடிவு - 1976 மற்றும் பல.) முதலிய பலர் நாவல்களைப் படைக்கத் தொடங்கியிருந்தனர்.

இதே காலப்பகுதியில் குறித்த சில பிரதேசங்களின் சமூகச் சூழலை மையப் படுத்தி, அவற்றின் தனிநிலைப் பிரச்சினைகளையும் எடுத்துப்பேசும் முறைமையிலான படைப்பாக்க முறைமையும் உருவாகியது. மலையகத்தை மையப் படுத்தி வெளிவந்த கோகிலம் சுப்பையாவின் தூரத்துப்பச்சை (1964), நந்தியின் மலைக்கொழுந்து (1964) மற்றும் பெனடிக்ற் பாலனின் சொந்தக்காரன் (1968) முதலியன இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கன.

இவ்வாறான படைப்பாக்க முறைமையின் இன்னொருகட்ட வளர்ச்சி எனத்தக்க வகையில் பிரதேச நாவல்கள் - மண் வாசனை நாவல்கள் - உருவாகத் தொடங்கின. அ.பாலமனோகரன்எழுதியநிலக்கிளி (1973) நாவல் இப்படைப்பாக்க முறைமைக்குத் தோற்றுவாய் செய்திருந்தது.

தெணியான் அவர்கள் நாவலிலக்கியத்

துறையில் கால் பதித்து இயங்கத் தொடங்கிய ஆரம்ப ஆண்டுகள் வரையான காலப்பகுதியின் ஈழத்து நாவலின் வரலாற்றுப் பின்புலநிலை இதுதான். அக்காலப்பகுதியில் நாவல் வெளியீட்டு வாய்ப்பு பற்றிய ஒரு வரலாற்றுக் குறிப்பும் இங்கு அவசியமாகிறது. 1970களில் வீரகேசரி இதழ் நிறுவனம் நாவல் வெளியீட்டில் கால்பதித்து ஈழத்தின் பல்வேறு பிரதேச இலக்கியவாதிகளின் படைப்பார்வத்துக்கும் ஊக்கமளித்து நின்றது. மேற்சட்டிய நிலக்கிளி என்ற பிரதேச நாவலாக்கம் அந்நிறுவன வெளியீடாக வெளிவந்ததேயாகும். அந்நிறுவனமே தெணியான் அவர்களின் விடிவைநோக்கி நாவலையும் வெளியிட்டு அவருடைய நாவலிலக்கியப் பிரவேசத்துக்கு வழிசமைத்தது.

இவ்வாறு நாவலிலக்கியத் துறையில் அடிபதித்த தெணியான் அவர்கள் இலக்கியத்தின் சமுதாயப்பணியை வற்புறுத்தி நிற்கும் முற்போக்குப் பார்வை கொண்ட இலக்கியவாதி என்ற வகையில் இளங்கீரன், செ. கணேசலிங்கன் மற்றும் கே. டானியல் ஆகியோரின் வழிதொடரும் ஒருவராகவே இலக்கிய அரங்கில் அறிமுகமானவர். அவர்களைப் போலவே மார்க்சிய சிந்தனைகளால் தூண்டப்பெற்று சமூக - அரசியல் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டு நின்றவர் அவர் என்பதும் இங்கு நம்கவனத்துக்குரியதாகும்.<sup>6</sup>

இவ்வாறு இவர் மார்க்சியச் சார்பு கொண்டவராகத் திகழ்ந்த போதும் மேற்சட்டியவர்களுள், முதலிருவரைப் போல கோட்பாட்டு அம்சங்களை மையப் படுத்தும் படைப்பாளியாக இவர் தன்னை இனங்காட்டிக் கொள்ளவில்லை. மாறாக, டானியல் அவர்களைப்போல அநுபவங்களை மையப்படுத்தும் ஓர் படைப்பாளியாகவே நாவலுலகிற்கு அறிமுகமாகிறார் என்பதை அவருடைய முதலாவது நாவலான விடிவை நோக்கி என்ற ஆக்கம் உணர்த்தி நிற்கிறது. டானியல், தெணியான் ஆகிய இருவருக்கும் பொதுவான ஒரு அம்சம், இருவரும் ஒடுக்கப்பட்ட, அடிநிலை மாந்தர் சமூகங்களினூடாக மேற்கிளம்பிய படைப்பாளிகள் என்பதாகும். அதனால் அச்சமூக அவலங்களை நேரடியாக அநுபவநிலையில் பேசுவதற்கான வாய்ப்பு அவர்களுக்கு இயல்கபாகவே அமைந்திருந்தது.

இத்தொடர்பிலே, டானியலுக்கும் இவருக்கு மிடையில் நிலவிய இலக்கிய உறவுநிலை பற்றிய மேலும் ஒரு முக்கிய குறிப்பை இங்கு முன்வைப்பது அவசியமாகிறது. டானியல்

**சமூகப் பிரச்சினைகளைப் பொருளாகக் கொண்ட நாவல்கள் பல எழுந்துள்ளனவெனினும் நாவலுக்குரியதான சமூக யதார்த்த வகையிலான படைப்பாக்க முறைமை ஈழத்தில் ஏறத்தாழ 1950கள் வரை உரிய வளர்ச்சியை எய்தவில்லை என்பது இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய முக்கிய வரலாற்றம்சமாகும்**

அவர்கள் தமக்குப்பின் தமது இலக்கிய வாரிசாகத் தொடரக்கூடியவராகத் தெணியானை இனங்கண்டிருந்தார் என்பதும் அவ்வாறான அவரின் எதிர்பார்ப்பை நிறைவுசெய்வதில் மனப்பூர்வமாகவும் நன்றியுணர்வுடனும் தெணியான் ஈடுபாடு காட்டியுள்ளார் என்பதுமே அந்த இலக்கிய உறவுநிலை பற்றிய செய்தியாகும். டானியல் தெணியான் மீது கொண்டிருந்த நம்பிக்கைக்கு, அவருக்கும் காலஞ்சென்ற எழுத்தாளர் நந்தி (செ. சிவஞானசந்தரம்) அவர்களுக்கும் நிகழ்ந்த உரையாடற் பகுதியொன்று முக்கிய சான்றாகின்றது.

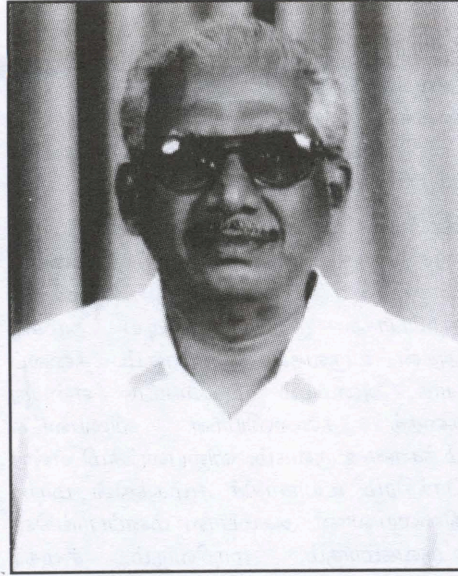
தெணியானின் எழுத்தின் ஆளுமையை எனக்கு இனங்காட்டி விமர்சித்தவர் டானியல். அவரின் இலக்கியப் படைப்பாக்கல் மேல் வைத்திருந்த தனது நம்பிக்கையை 1985 மழை காலத்தின் போது மிக உருக்கமாக வெளிப்படுத்தினார்..

டானியல், அவர் எழுதிக் கொண்டிருந்த நாவல் பற்றிக் கூறினார்.

என்னால் இனி ஏலாது, டொக்டர் என்றார் ஆனால் ஒரு நிம்மதி, நான் எழுதி முடிக்கேலாத பகுதியை எழுதுவதற்குச் சரியான பொடியன் இருக்கிறான் - தெணியான். (தெணியான் அப்போது பையன் அல்ல. வயது 40 சொச்சம். அன்பிலும் நம்பிக்கையிலும் வயதுக் கணிப்பு தடுமாறும் போலும்). இது நந்தியவர்களின் நினைவுப் பதிவு.<sup>7</sup> இவ்வாறு டானியல் தன்மீது வைத்துள்ள நம்பிக்கையைத் தெணியான் உணர்ந்திருந்தார் என்பது மரக்கொக்கு நாவலில் தெளிவாகப் புலனாகிறது. இந்த நம்பிக்கைக்கான நன்றியுணர்வைப் புலப்படுத்தும் வகையில் தெணியான் அவர்கள் இந்நாவலை டானியல் அவர்களுக்குச் சமர்ப்பணம் செய்துள்ளார். அத் தொடர்பில், மேலும் அவர் விளக்கம் தருமிடத்து,

டானியல் அவர்கள் என்னிடத்தில் எதனை எதிர்பார்த்தாரோ, அதனை இவளுக்கூடாக (மரக்கொக்கு நாவலுடாக) நான் செய்திருக்கின்றேன் என்பது எனது நம்பிக்கை. மேலும் சூழ்நிலைகள் கனிந்துவரும்போது, சமூகநீதியை நிறுவுவதற்கான, டானியலின் இலக்கினை நிச்சயமாகத் தொடருவேன்.<sup>8</sup> எனவும் கூறியுள்ளார்.

நந்தி அவர்களின் நினைவுகளுடாகப் பதிவாகியுள்ள டானியலின் நம்பிக்கையானது, அவர்தான் மேற்கொண்டதான சாதிப் பொருண்மை சார் - சமூகநீதியை நிறுவுவதற்கான - படைப்பாக்க முறைமை தொடரப்படுவது பற்றியதாகும். தெணியான் அவர்கள் அப்பொருண்மையைத் தொடர்ந்தவராயினும் அதன் எல்லைக்குள் மட்டும் தன்னை வரையறுத்துக் கொண்டவரன்று என்பதை மேலே முதலில் நாம் நோக்கியுள்ள நாவல்



களின் பொருட்பரப்பு உணர்த்தும்.

சாதிப்பொருண்மை சார் படைப்பாக்கங்களிலுங் கூட டானியல் போன்ற முன்னோரின் பார்வையிலிருந்து தெணியான் அவர்கள் ஓரளவு வேறுபட்டுச் சென்றுள்ளார் என்பதும் இங்கு நமது கவனத்துக்குரியதாகும். இது பற்றிய ஒரு குறிப்பை இங்கு சுருக்கமாக முன் வைப்பது அவசியமாகிறது.

சாதிமுறைமை தொடர்பான கணேசலிங்கன் மற்றும் டானியல் ஆகியோர் பார்வைகள் பொதுவாக தாழ்த்தப்பட்ட சமூகங்களின் பிரச்சினைகளையும் அவலங்களையும் மையப்படுத்தியவை. அவற்றுடன் தொடர்புடைய நிலையில் - அப்பிரச்சினைகள் மற்றும் அவலங்களுக்குக் காரணமானவர்கள் என்ற வகையிலேயே - உயர்சாதிச் சமூகத்தினர் பலரின் வாழ்வியல் இவர்களது படைப்புகளில் விரிவான நிலையில் விமர்சனத்துக்குள்ளாகும். இதுவே பொதுநிலை. (கணேசலிங்கனின் சடங்கு நாவல் இதற்கு விதிவிலக்காகும். உயர்சாதியினர்மத்தியில் நிலவிய உள்முரண்பாடுகள் பற்றிய விமர்சனம் இது.) தெணியானின் மரக்கொக்கு மற்றும் பொற்சிறையில் வாழும் புனிதர்கள் ஆகிய இரு ஆக்கங்களும் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினரின் அனுபவங்களைப் பேசுவது என்ற எல்லைக்கப்பால் சென்று உயர்சாதிச் சமூகங்களின் அசைவிக்கம் பற்றிய விமர்சனங்களாகவே உருப்பெற்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாட்டம் சமாகும்.

இவ்வேறுபாட்டைப் பேராசிரியர் சிவத்தம்பியவர்கள் நுனித்து நோக்கியுள்ளார். பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள் நாவலின் அறிமுகவுரையிலே அவர், மேற்படி

வேறுபாட்டுக்கான வரலாற்றுக்காரணி பற்றிச் சிந்தித்து, எடுத்துரைத்துள்ளார். முற்போக்கு இலக்கியத்தின் மூன்றாவது தலைமுறையினர் (தெணியான் முதலியோர்) மனித இன்னல்களைத் தமக்குத் தெரிந்த ஒரு வட்டத்துள் மட்டும் நின்று தேடாமல், முந்திய தலைமுறையினரின் தோளில் ஏறிநின்று, அவர்களின் பார்வைப் பரப்புக்கு அப்பாலும் சென்று தேடமுற்பட்டுள்ளனர் என்பதே பேராசிரியர் தந்துள்ள வரலாற்றுக் கணிப்பின் சாராம்சமாகும்.<sup>9</sup>

தெணியான் அவர்களின் நாவல் வகை ஆக்கங்கள் பற்றியும் அவர் நாவலிலக்கியத்தில் அடிபதித்த வரலாற்றுப் பின்புலம், அதில் அவர் இயங்கிய முறைமை என்பன பற்றியுமான முக்கிய குறிப்புகள் இதுவரை முன்வைக்கப்பட்டன. இவற்றை அடுத்து, அவருடைய மேற்படி படைப்புகள் பற்றிய சில மதிப்பீட்டுக் குறிப்புகள் இங்கு முன் வைக்கப்படவுள்ளன.

இ. தெணியானின் நாவல்வகை ஆக்கங்களின் இலக்கியத் தகைமை - சில மதிப்பீட்டுக் குறிப்புகள்

தெணியானின் சாதிப்பிரச்சினை தொடர்பான ஆக்கங்களில் மரக்கொக்கு ஒன்றே நாவல் என்ற வகையில் கணிப்புக்குரிய முக்கிய ஆக்கமாகும். விடிவை நோக்கி மற்றும் பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள் ஆகிய இரண்டும் நாவல் என்பதற்கான விரிவான அநுபவப் பரப்பைக் கொண்டிருக்க வில்லை என்பதே அவை பற்றி இங்கு வைக்கப்படும் முக்கிய விமர்சனமாகும். இவற்றில் குறித்த முடிவுகளை - தீர்வுகளை - முன்வைத்துச் சம்பவங்களை அமைத்துக் கதையம் சங்கள் வளர்த்துச் செல்லப்படுகின்றன. இவ்வாறான கதைகூறும் முறைமையால் நாவல் என்பதற்கான விரிநிலை அநுபவத்தை இவற்றால் நல்க முடியவில்லை என்பதே இவைபற்றிய எனது மனப்பதிவாகும்.

விடிவை நோக்கி என்ற ஆக்கம், சாதிப் பிரச்சினை கொதிநிலையில் இருந்த 1960-70கள் காலப்பகுதியில் அப்பிரச்சினையால் பாதிப்புற்றிருந்த சமூகம் சார்ந்த நேரடி அநுபவங்களின் உடனடி இலக்கியப் பதிவு என்றவகையில் வரலாற்று முக்கியத்துவமுடையதாக அமைந்தது. இது வெளிவந்த காலப்பகுதியில் பாதிப்புற்றிருந்த சமூகம் சார்ந்த நேரடி அநுபவங்களுடன் தொடர்புடைய முக்கிய ஆக்கம் என்ற வகையில் டானியல் அவர்களின் பஞ்சமர் முதலாவது நூல்

(பாகம் -1) மட்டுமே 1972இல் நூல் வடிவில் வெளிவந்திருந்தது என்பது இங்கு நினைவில் இருத்தவேண்டிய வரலாற்றம்சமாகும். டானியலின் பஞ்சமர் வரிசை சார்ந்த பின்னைய ஆக்கங்களான பஞ்சமர் 1-2 பாகங்கள், கோவிந்தன், அடிமைகள்; கானல், தண்ணீர் முதலியன புலப்படுத்தி நிற்கும் விரிவான அநுபவப் பரப்பின் பின்புலத்தில் நோக்கும்போது விடிவைநோக்கி நாவல் ஒரு சாதாரண முயற்சியாக மட்டுமே காட்சிதருகிறது. ஆயினும் ஆரம்பகால அநுபவப்பதிவு என்ற மட்டிலான வரலாற்று முக்கியத்துவம் அதற்கு உளது என்பதை இங்கு சுட்டுவது அவசியமாகிறது.

பொற்சிறையில்வாடும் புனிதர்கள் என்ற ஆக்கம் தெனியான் அவர்களுடைய அநுபவ எல்லைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட சமூகம் பற்றியது என்பதால் அவருடைய பார்வை விரிவை உணர்த்தும் ஓர் ஆர்வ முயற்சியாக மட்டுமே அமைந்து விடுகிறது. நாவலாக்க நிலையில் சித்திரிப்பு என்ற நிலையை எய்தாமல் விவரிப்பு என்ற நிலை சார்ந்ததாகவே இது காட்சி தருகின்றது என்பது இவ்வாக்கம் பற்றிய முக்கிய விமர்சனமாகும். இதனை இவ்வாக்கத்தின் அறிமுகவுரையிலே பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் நுட்பமாக உணர்த்திவிடுகிறார்.

இந்த மனித இன்னல்களைச் சொல்லுகிற முறை மையில் முக்கிய பண்பினை அவதானித்துக் கொள்ளலாம். தெனியான் மனித இன்னல்களை விபரிக்கிறார். இந்த விவரணம் சித்திரிப்பா என்பது சுவாரசியமான இலக்கிய விமரிசன வினாவாகும். சித்திரிப்பு என்பதற்கும் விவரிப்பு என்பதற்கும் வேறுபாடு உண்டு. விவரிப்பில் சம்பவங்கள் முக்கியமாகும். சித்திரிப்பில்

படிமங்கள் முக்கியமாகும்...<sup>10</sup>

இப்படிச் செல்கிறது பேராசிரியரின் அவதானிப்பு. அறிமுகவுரைக்கான எல்லைக்குள் நின்றுகொண்டு இந்நாவல் பற்றி அவர் நுட்பமாக உணர்த்தியுள்ள விமர்சனம் இது.

மேற்படி இரு ஆக்கங்களையும் விட மரக்கொக்கு பலபடிகள் உயர்ந்த படைப்பாகும். அவ்வாக்கத்தின் முக்கிய சிறப்பாகக் குறிப்பிடக்கூடிய அம்சம் அதன் உருவகப் பண்பாகும். தலைப்பாக அமையும் மரக்கொக்கு என்பது கதைத் தலைவியான விஜயலட்சுமி மிக்கான உருவகம். விஜயலட்சுமி என்ற பாத்திரம் உயர்சாதிச் சமூகத்தின் மாறா நிலையிலான அகம்பாவ மனப்பாங்கின் உருவகமாகும். மாறிவரும் சமூகச் சூழல் மற்றும் சமூக மதிப்பீடுகள் என்பவற்றைப் புரிந்துகொள்ளாமல் கடந்த காலம் பற்றிய கற்பனைகளில் வாழ்ந்து கொண்டு நிகழ்காலத்தை வீணடித்துக் கொண்டிருக்கும் எல்லோருமே விஜயலட்சுமிகள் தான் - மரக் கொக்குகள்தான். நிஜக் கொக்குக்கு என்றாவது மீன் கிட்டலாம். ஆனால் மரக்கொக்குக்கு?

இந்த உருவக அம்சத்தை சிந்தாமல் சிதறாமல் ஒரு பாத்திரத்தில் நிறைவித்து கட்டுக்கோப்பான ஒரு கதையாக வளர்த்தெடுத்துள்ள முறை மையில் தெனியான் அவர்கள் பாராட்டுக்குரியவர். விஜயலட்சுமி, ஈழத்துத் தமிழிலக்கியத்தில் தோற்று விக்கப்பட்டுள்ள மிக முக்கியமான, மிகக்கவர்ச்சியுடைய பாத்திரங்களுள் ஒன்று என துணிந்து கூறலாம்<sup>11</sup> என்ற பேராசிரியர் சிவத்தம்பியவர்களின் கணிப்பை இங்கு நான் வழிமொழிகிறேன்.

பரம்பரை அகதிகள் குறுநாவலின்

முக்கிய சிறப்பம்சமாகச் சுட்டக்கூடியது அதன் தலைப்பு உணர்த்திநிற்கும் தொனிப் பொருண்மையாகும். இன விடுதலைக்கான போராட்டச் சூழலில் உடைமைகளை இழந்து புலம் பெயர்ந்தோடியவர்களே பொதுவாக அகதிகள் எனச் சுட்டப்பட்டனர். அச்சூழலிலே,

இங்கே பாருங்கள் இவர்களும் அகதிகள் தான்! இவர்கள் போராட்டச் சூழலின் அகதிகளல்ல! உங்கள் மத்தியில் பரம்பரையாகவே அகதிகளாக உள்ளவர்கள். அகதிகளாகவே பிறந்து வளர்ந்தவர்கள் இவர்களையும் உங்கள் கவனத்திற்கொள்ளுங்கள். எனத் தமிழர் சமூகத்தை ஓங்கிக் குரல் கொடுக்கிறது. இத்தலைப்பு.

தெனியான் அவர்களின் சாதிப் பொருண்மை என்ற பார்வையெல்லைக்கப் பாறப்பட்ட ஆக்கங்களில் கழுகுகள் நாவல் குறிப்பிடத்தக்க தரமுடைய முக்கிய படைப்பாகும். யாழ்ப்பாணப் பிரதேசச் சமூக அமைப்பின் கட்டுக்கோப்பு சிதைவுறுவதையும் அதற்குக் கரணமான பரம்பரைச் சொத்துடைமை என்ற பொருளியல் அம்சத்தையும் தெளிவாகவே இந்நாவல் உணர்த்தி நிற்கிறது. பின்னத்தின்னும் கழுகுகள் போல சுரண்டலில் ஈடுபடுபவர்களையும் சொத்துகளை அபகரிக்க முயலுபவர்களையும் இவ்வாக்கம் தோலுரித்துக் காட்டுகிறது. இவ்வகையில் கழுகுகள் என்ற தலைப்பு பொருட் பொருத்த முடையதாக அமைந்துள்ளது. செ. கணேசலிங்கனின் படைப்புகளில் புலப்படத் தொடங்கிய சமூகயதார்த்தப் பார்வை - குறிப்பாகப் பொருளியல் சார்ந்த பார்வை - தெனியானால் இந்நாவலில் சிறப்பாகவே தொடரப்பட்டுள்ளது. மரக் கொக்கு நாவலைப்போல தெனியானின் படைப்பாளுமைக்குத் தக்க சான்றாகச் சுட்டக்கூடிய ஆக்கம் இது.

ஏனையவற்றுள் சிதைவுகள் குறுநாவல் சமகால - போர்க்கால அவல நிகழ்வுகளின் பதிவு என்ற அளவில் கவனத்திற்கொள்ளப்பட வேண்டியது.

காத்திருப்பு, பனையின்நிழல் ஆகியவை பாலியல் மற்றும் அத்தொடர்பிலான உளவியல் அம்சங்கள் என்பவற்றைப் பேசுபவை என்ற வகையில் முக்கியமானவை. குறிப்பாகப் பொருளியல் தேவைகள் என்ற அம்சம் குடும்ப உறவு சார்ந்த பாலியலில் எத்தகு தாக்கங்களை விளைவிக்கின்றது என்பதை இலக்கிய மாக்க விழைந்த வகையில் அவருடைய படைப்புப் பார்வை விரிவுபெறுகின்றமையை உணரமுடிகின்றது. பாலியல் என்ற அம்சத்தை விரசமில்லாமல் - யாரும் முகஞ் சுழிக்கா

டானியல், தெனியான் ஆகிய இருவருக்கும் பொதுவான

ஒரு அம்சம் இருவரும் ஒடுக்கப்பட்ட அடிநிலைமாந்தர்

சமூகங்களினூடாக மேற்கிளம்பிய படைப்பாளிகள் என்பதாகும்.

அதனால் அச்சமூக அவலங்களை நேரடியாக அநுபவநிலையில்

பேசுவதற்கான வாய்ப்பு அவர்களுக்கு இயல்கபாகவே

அமைந்திருந்தது.



வண்ணம் - இலக்கியப்படுத்தவேண்டும் என்பதில் அதித எச்சரிக்கையுடன் இவர் செயற்பட்டுள்ளார் என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது. இந்த எச்சரிக்கையுணர்வு பாத்திரப் பண்புகளை உருவாக்கி வளர்த்தெடுப்பதற்குத் தடையாக அமைந்து விடுகின்ற தென்பதை இங்கு சுட்ட வேண்டியது அவசியமாகிறது. குறிப்பாக, காத்திருப்பு நாவலில் கணவனின் உளவியல் அம்சத்தைப் பேசுவதற்காட்டிய ஈடுபாட்டை, மனைவியின் உளவியல் அம்சத்தைப் பேசுவதில் தெணியான் காட்டவில்லை. கதையின் முடிவில் கணவனுக்கு உண்மையான வளாக வாழ முற்படும் கதைத் தலைவி - ஈசுவரி - யின் கழிவிருக்க நிலையிலான மனக்கோலங்களைக் காட்டியவர், தொடக்கத்தில் - கணவனுக்குத் துரோக மிழைக்க முற்படும் சூழ்நிலையில் - எத்தகு மனநிலையுடன் இணங்கினார் என்பது உணர்த்தப்படவில்லை. இது அவருடைய பாத்திரப்பண்பு வளர்ச்சியை இனங்காண்பதற்குத் தடையாகிவிடுகிறது என்பது எனது கருத்து.

கானலில் மான் நாவல் தெணியானின் ஒரு வித்தியாசமான முயற்சியாகும். புதிய உத்தி களையும் புதிய பரிசோதனைகளையும் மேற் கொள்வதில் அவருக்கிருக்கும் ஆர்வத்தின் வெளிப்பாடாக இதனைக் கொள்ளலாம்.

ஒட்டுமொத்த மதிப்பீட்டிலே மரக் கொக்கு, கழுகு ஆகியவை தெணியானின் படைப்பு நிலையில் ஏனையவற்றைவிட உயர் தரத்தில் உள்ளன. இளங்கிரன், செ. கணேசலிங்கன் மற்றும் டானியல் ஆகியோரின் வழி தொடரும் சமூக யதார்த்தப் படைப்பு நெறியைச் சமகாலத்தில் தொடரும் முக்கிய படைப்பாளியாகத் தெணியான் திகழ்கிறார் என்பதை இவ்வாக்கங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன என்பது எனது கணிப்பு. காத்திருப்பு, பனையின் நிழல், கானலில் மான் முதலிய ஆக்கங்கள் தெணியானின் பார்வை விரிவு மற்றும் புதுவகைப் பரிசோதனை ஆர்வம் என்பவற்றை இனங்காட்டி நிற்பன. அவ் வகையில் அவர் எதிர்காலத்தில் நடைபயிலக்கூடிய புதிய பாறைகளை அவை இனங்காட்டுவன என்று ஊகிக்கமுடிகிறது. நிறைவாக....

தெணியான் என்ற நாவலாசிரியர் என்ற தலைப்பிலான இக்கட்டுரையில் முதலில் அவருடைய ஆக்கங்கள் பற்றி பொது அறிமுகம் மேற்கொள்ளப் பட்டது. அடுத்து அவருக்குப் பின்புலமாக அமைந்த ஈழத்து நாவலிலக்கிய வரலாறு எடுத்துரைக்கப்பட்டது. இறுதியாக அவ

தெணியான் அவர்களின் சாதிப் பொருண்மை என்ற பார்வையெல்லைக்கப் பாற்பட்ட ஆக்கங்களில் கழுகுகள் நாவல் குறிப்பிடத்தக்க தரமுடைய முக்கிய படைப்பாகும். யாழ்ப்பாணப் பிரதேசச் சமூக அமைப்பின் கட்டுக் கோப்பு சிதைவுறுவதையும் அதற்குக் காரணமான பரம்பரைச் சொத்துடைமை என்ற பொருளியல் அம்சத்தையும் தெளிவாகவே இந்நாவல் உணர்த்தி நிற்கிறது.

ருடைய படைப்புகள் தொடர்பான சில மதிப்பீட்டுக் குறிப்புகள் முன் வைக்கப்பட்டன.

கடந்த அரை நூற்றாண்டுக் காலமாக ஈழத்தில் வளர்ந்து வரும் சமூக யதார்த்தப் பாங்கான படைப்புநெறியைத் தொடர்ந்து முன்னெடுத்து வரும் முக்கிய படைப்பாளிகளுள் ஒருவராகத் தெணியான் திகழ்ந்து வருகிறார் என்பதையும் அவ் வகையில் ஈழத்து நாவலிலக்கிய வரலாற்றில் அவருக்கு முக்கிய இடம் உண்டு என்பதையும் இக்கட்டுரையில் மேலே முன்வைக்கப்பட்ட வரலாற்றுச் செய்திகள் மற்றும் மதிப்பீட்டுக் குறிப்புகள் என்பவற்றின் மூலம் இலக்கிய உலகினர் தெளிந்து கொள்ளமுடியும்.

தெணியான் அவர்கள் தமது நாவலிலக்கியப் படைப்பாளிமை பற்றி மன நிறைவு கொள்வதற்கும் அதேவேளை அவர் தம்மைச் சுயவிமர்சனம் செய்து கொண்டு படைப்புச் செயற்பாடுகளை மேலும் ஊக்கமுடன் தொடர்வதற்கும் இக்கட்டுரை துணைபுரியும் என்ற நம்பிக்கையுடன் இக்கட்டுரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

குறிப்புகளும் சான்றுகளும்

1. இவ்வாக்கம் பற்றிய தகவலைத் தந்தவர் தெணியானின் இளவலும், 'நான்காவது பரிமாணம்' இதழின் ஆசிரியருமான திரு. க. நவம் - நவரத்தினம் அவர்கள்.
2. தெணியான், 'மரக்கொக்கு', 'நான்காவது பரிமாணம்' - வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்.. 1994. பக். 8
3. தெணியான், 'கழுகுகள்', 'நர்மதா வெளியீடு', சென்னை. 1981. பக். 175

4. இந்நாவல் பற்றிய மேலதிக விளக்கங்களுக்கு பார்க்க: நா. சுப்பிரமணியன், 'ஈழத்துத் தமிழ்நாவல் இலக்கியம்' திருத்திய விரிவாக்கப்பதிப்பு, குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு. 2009. பக். 239-51.

5. இவ்வரலாற்றும்சம் பற்றிய தெளிவிற்கு: பார்க்க: நா. சுப்பிரமணியனின் மேற்படி நூல். பக். 23-54.

6. தெணியான் அவர்களின் மார்க்சிய ஈடுபாடு மற்றும் அத்தொடர்பிலான சமூக-அரசியல் செயற்பாடுகள் பற்றிய தகவல்களுக்கு பார்க்க: இராகவன், தெணியான் நேர்காணல் 'மூன்றாவது மனிதன்' - இதழ் 16. (பெப் - மார்ச் 2003) பக். 4-11

7. தெணியான் மனிவிழா மலரில் இடம்பெற்றதான நந்தியவர்களின் மேற்படி நினைவுப்பதிவுக் குறிப்பைத் தந்துதவிவவர் தெணியானின் இளவலும், 'நான்காவது பரிமாணம்' இதழின் ஆசிரியருமான திரு. க. நவம் - நவரத்தினம் அவர்கள்.

8. தெணியான், 'மரக்கொக்கு' பக். 9

9. கார்த்திகேச சிவத்தம்பி, அறிமுகவுரை தெணியானின் 'பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்', முரசொலி வெளியீடு. யாழ்ப்பாணம். 1989. பக். (x)

10. மேற்படி. பக். .. (xi)

11. மரக்கொக்கு. பக். .. (v-vi)

## உளவியல் நோக்கில் தெனியானின் காத்திருப்பு

கலாநிதி த. கலாமணி

இலங்கையின் முற்போக்கு இலக்கியப் பாரம்பரியத்தின் மூன்றாவது தலைமுறையினருள் முக்கியமான ஒருவராகச் சுட்டப் பெறுபவர் தெனியான். ஆசிரியத்துவத்தைத் தனது தொழில் வாழ்க்கையாக (Career) கொண்டு விளங்கிய அவர் அக்காலத்தே தான் பெற்ற அநுபவங்களை இலக்கியக் கருப்பொருளாக்கி, சிறுகதைகளாகவும் நாவல்களாகவும் தந்துள்ளார். இன்றும் தொடர்ந்து எழுதி வரும் தெனியான், இதுவரை நூற்றுமுப்பது சிறுகதைகளையும் ஒன்பது நாவல்களையும் எழுதியுள்ளார். அவர் எழுதிய சிறுகதைகளுள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவை 'சொத்து', 'மாத்துவேட்டி', 'இன்னொரு புதிய கோணம்' ஆகிய மூன்று தொகுதிகளாக வெளி வந்துள்ளன. தமிழகத்தில் 'தலித்தியக் கதைகள்' என்ற மகுடத்துடன் தொகுப்புகள் வெளி வந்துகொண்டிருக்கும் இன்றைய பின்னணியில் இலங்கை நிலைமையை ஒப்பு நோக்கின் இங்கு வெளிவந்த சாதியச் சிறுகதைகளில் அதிக எண்ணிக்கையானவற்றை எழுதியவர் என்ற வகையிலும் தெனியான் கவனிப்புக்கு உரியவராகின்றார்.

'முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் கலைத்துவத்தில் அதிக அக்கறை கொள்வதில்லை' என்ற குற்றச்சாட்டு, முன்னர் முற்போக்கு இலக்கிய எதிர்ப்பாளர்களாலும் அண்மைக் காலங்களில், முற்போக்கு இலக்கிய அனுசரணையாளர்கள் என்று கருதப்பட்ட திறனாய்வாளர்கள் சிலராலுங்கூட முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை மறதலித்து, கலைத்துவ நேர்த்தியில் கவனஞ் செலுத்தி, அக்கலைத்துவ நேர்த்திக்காகக் கனிப்புப் பெறும் சிறுகதை ஆசிரியராகவும் நாவலாசிரியராகவும் முகிழ்த்து வருபவர் தெனியான். இவரின் நாவல்களான விடிவைநோக்கி, கழுருகள், பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள், மரக்கொக்கு, காத்திருப்பு, கானலில் மான், பணையின் நிழல்,

பரம்பரை அகதிகள், சிதைவுகள், ஆகியவை வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் வெவ்வேறு கதைக்கருக்களுடன் படைக்கப் பட்டவை. ஆயினும், இந்நாவல்கள் யாவற்றினதும் தொனிப் பொருள் ஒன்றே. எமது பாரம்பரிய வாழ்க்கை முறைகளுட் சிறைப்பட்டுக்கிடக்கும் மனிதாபிமானமற்ற ஒடுக்குமுறைகளைத் தோலுரித்துக் காட்டி சமூக யதார்த்தத்தை வெளிக்கொணர்ந்தலே தெனியானின் நாவல்களின் அடிச்சரடாக விளங்குகின்றது.

தெனியானின் முதலாவது நாவலான 'விடிவை நோக்கி' தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்து ஆசிரியன் ஒருவன் யாழ்ப்பாணத்துச் சாதிக்கட்டமைப்புச் சூழலில் பெறும் அநுபவங்களைச் சித்திரித்தது. 'கழுருகள்' நாவலில், சொத்துரிமை காரணமாக ஏற்படும் துன்பங்களையும் துயரங்களையும் தெனியான் ஆக்ரோஷமாக எடுத்துரைத்தார். 'பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்' அதன் பெயரிலேயே கதைக் கருப்பொருளைத் தாங்கி, யாழ்ப்பாணத்து நிலமானிய சமூக அமைப்பில் வேளாள சமூகத்தின் அடக்குமுறைக்குள் பிராமண சமூக வாழ்க்கை ஒடுங்கி, அடங்கி நிற்கும் அவல நிலையை வெளிக்கொணர்ந்தது. இம்மூன்று நாவல்களும் சித்திரிப்பு முறையை விட மனித இன்னல்களை வெளிக்கொணர்ந்த வகையிலேயே சிறப்புடையன எனப் பொருள்படும் வகையில் அவற்றின் 'கலைத்துவம்' குறித்த விமரிசனம் திறனாய்வாளர்களால் பூகமாக வேளும் முன்வைக்கப்பட்டது. ஆனால் ஆரம்பகாலங்களில், முற்போக்கு இலக்கியத்தின் செல்நெறியில், முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் உருவத்தை விட உள்ளடக்கத்தையே முதன்மைப்படுத்தினர். சமூக ஒடுக்கு முறைச் சோகத்தையும் சமூக யதார்த்தத்தையும் தமது படைப்புகளினூடாக வெளிக்கொணர்ந்து சமூக மாற்றத்திற்கான கருவியாக இலக்கியத்தைப் பயன்படுத்தலை முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் தமது இலட்சி

யமாக வாரித்துக் கொண்டமையே இதற்குக் காரணமாகும். ஆனாலும், காலப்போக்கில், 'கலையாக்கம் என்பது சித்திரிப்பு முறை மீதான கவனக்குவிப்பை உள்ளடக்கியது' என்ற உணர்த்துதலின் வழியே முற்போக்கு எழுத்தாளர்களும் தமது படைப்புகளை 'கலையாக்கங்களாக' வெளிக் கொணர் முனைந்து வெற்றியும் கண்டார்கள். இதற்கான சிறந்த ஓர் உதாரணம் டானியலின் 'கானல்' நாவல் ஆகும். 'கானல்' வெளிவந்த அதே காலகட்டத்தில் தெனியானிடத்தும் கலையாக்கம் மீதான 'கவனக்குவிப்பு' செறிவு பெறுவதை அவரது எழுத்துக்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

'சமூக மெய்மையை அதன் இரத்தமும் சதையும் புலப்படும் வண்ணம் வெளிப்படுத்துவது' என்ற முதலாம் கட்ட இலட்சிய நிலையைக் கடந்து, படிமவார்ப்பினூடு சமூக மெய்மையின் விவரணத்தைச் சித்திரிப்பாக மாற்றும் இரசுவாதத்தின்மீது அக்கறைகொண்டு தெனியானின் எழுத்து தடம்பதிக்கத் தொடங்குகின்றது என்பதற்கான ஆதாரங்களை பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி குறிப்பிடுகின்றார். அவர் குறிப்பிடுவது போன்று, 'நான் ஆளப்பட வேண்டும்' என்ற சிறுகதையும் 'மரக்கொக்கு' நாவலும் தெனியானின் எழுத்துத்தடத்தில் முக்கிய திருப்பு முனைகளாகவே அமைகின்றன. சமூக மாற்றத்தைச் சுட்டிய வகையிலே தெனியானின் படைப்புகளுள் 'மரக்கொக்கு' காத்திரமான நாவலாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. ஆயினும், 1999 இல் வெளிவந்த 'காத்திருப்பு' நாவலே நுணுகச் செப்பனிடப்பட்ட கலைபடைப்பாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. தெனியானின் படைப்புகளை உளவியல் அணுகுமுறையில் நோக்குவதற்கான உந்து தலையும் 'காத்திருப்பு' நாவலே ஏற்படுத்துகின்றது. பாலியல் நாவல் ஒன்றை பாலியற் கிளர்ச்சிகளைத் தோற்றுவிக்காமல் மிகவும்



கவனமாகவும் நிதானமாகவும் எழுத முடியும் என்பதற்கு இந்நாவல் சாட்சியமாகவுள்ளது. பாலியல் என்பது இன்னும் நமது சமுதாயத்தில் வெளியே பேசக் கூச்சப்படும் ஒரு விடயமாகவே உள்ளது. அவ்வாறு வெளிப்படையாகப் பேசக் கூச்சப்படும் ஒரு விடயத்தையும் கவனமான மொழிக் கையாட்சி மூலம் அழகு நயத்துடன் சித்திரிக்க முடியும் என்பது இந்நாவலின் மூலம் புலனாகின்றது. பாலியல் விவகாரம் சம்பந்தமான உணர்வுச் சுளிப்புகளைக் 'கத்தி விளிம்பில் நின்று' தெணியான் வெளிப்படுத்தி இருக்கிறார்.

'காத்திருப்பு' நாவலின் கதையம்சம் மூன்று முக்கியமான பாத்திரங்களுக்கிடையே யான ஊடாட்டத்தைச் சித்திரிப்பதாகும். சுப்பிரமணியம் - ஈசுவரி - நந்தகோபாலன் ஆகிய மூன்று பாத்திரங்கள், அவை வார்ப்புச் செய்யப்பட்ட முறையில் முக்கிய பாத்திரங்களாகின்றன. பாலுணர்வு வழி உந்தல்களாலான இவர்களின் நடத்தை களை மிகவும் நாசுக்காக, 'சொல்லாடல் சித்துகள்' எதுவுமின்றிச் சராசாரி வாச கனுக்கும் விளங்குமாற்போல் சித்திரிப்புச் செய்கின்ற முறைமை, தெணியானின் எழுத்தநுபவத்திற்குக் கிடைத்த வெற்றி யாகும். வாசகனுக்கு எந்த ஊறும்

விளைவிக்காமல் அவனின் வாசிப்பு மட்டத்திற்கும் அநுபவத்திற்கும் ஏற்ப விஸ்தாரஞ் செய்யப்படக் கூடிய செய்திகளையும் நிகழ்வுகளையும் உணர்வுகளையும் கதையோட்டத்தில் தெணியான் விதைத்துச் செல்கின்றார். இவை படிமங்களாக மெல்ல மெல்ல வாச கனிபடத்து உணர்வுகளைத் தொற்ற வைத்து, புது அநுபவங்களைத் தோற்று விக்கின்றன.

இந்நாவலின் கதை சாதாரணர்களின் வாழ்வியலில் பாலியலினதும் வறுமை யினதும் செல்வாக்கை ஒரு குறுக்கு வெட்டாகப் பார்க்க வைக்கின்றது. இந்நாவலின் 'தலைச்சன்' பாத்திரமான சுப்பிரமணியம், தாயை - தகப்பனைச் சிறுவயதிலேயே இழந்து 'பெரியம்மா வின்' அரவணைப்பில் வளர்ந்து வருப வன். பாடசாலையில் நல்ல பிள்ளைக்கு உதாரணமாக விளங்கிய இவன், யார் என்ன துன்பம் செய்தாலும் அவற்றைச் சகித்துக்கொண்டிருப்பான். இதனாலேயே 'பேய்ச்சுப்பு' என்று சகமானவர்களால் அழைக்கப்படுகின்றான்.

சின்னப்பிள்ளைகளின் சீண்டலும் படிப்பில் கெட்டித்தனமின்மையும் பள்ளிக்கூடத்தை அவன் வெறுக்கக் காரணங்களாகின்றன. பாடசாலை அவனுக்குக் கசப்பதை

உணர்ந்த பெரியம்மா எட்டாம் வகுப்புடன் அவனைப் பாடசாலையில் இருந்து நிறுத்திவிட்டுப் பின்னர் தனது முயற்சியால் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கக் கடை யொன்றில் விற்பனையாளனாகவும் சேர்த்து விடுகின்றாள். காலகதியில், ஈசுவரி என்பவளைப் 'பெண்பார்த்து' அவனுக்கு மணம்முடித்தும் வைக்கின்றாள்.

சுப்பிரமணியத்துக்கு, சங்கக்கடை வேலை மூலமான ஊதியம் வாழ்க்கையைக் கொண்டு செல்லப் போதுமானதாக இருக்க வில்லை. 'அப்பிராணி'யான அவனுக்கு சங்கக் கடையில் 'சம்பாத்தியம் செய்யவும்' தெரியவில்லை. ஆனாலும், அவன்மனைவி ஈசுவரி அவன் மீது உயிரை வைத்திருந்தாள். 'அவன் எப்பொழுதும் அழகாக உடுத்துக் கண்களுக்கு நேர்த்தியாகத் தோன்ற வேண்டும்; வாய் திறந்து மற்றவர்களைப் போல பேச வேண்டும்' என்றெல்லாம் அவள் விரும்பினாள். அவளின் முயற்சியினால் சுப்பிரமணியத்தில் மாற்றங்கள் தெரிந்தன. கௌரவமான ஒரு மனிதனாக அவன் மாறிப் போகிறான். ஆனால், இராஜபோக வாழ்வு என்று இல்லாவிடினும் சுமையில்லாத ஒரு வாழ்வை வாழக்கூட ஈசுவரியும் சுப்பிரமணியமும் சங்கடப் படுகின்றார்கள். 'விற்பனையாளன் உத்தியோகம்', அவர் களுக்குப் பிறந்த குழந்தைக்குப் பால்மாவு வாங்கக் கூட 'வக்கில்லாத' அவல வாழ் வைத்தான் அவர்களுக்குத் தந்தது. சுப்பிரமணியம் 'மாலை வீடு திரும்பும் போது அரிசியோ, மாவோ கையோடு கொண்டு வருவான்' என்ற ஈசுவரியின் எதிர்பார்ப்பு என்றும் நிராசையாகவே கழிந்தது.

இந்த வாழ்வியல் ஓட்டத்தில் தான் சுப்பிரமணியத்துக்கும் ஈசுவரிக்கும் இடையே நந்தகோபாலன் வந்தான். நந்தகோபாலன், விடலைப்பருவத்தில், அப்பருவத்திற்குரிய 'சேட்டைகள்' எல்லாம் செய்து வளர்ந்தவன். அப்பருவத்தில் தான் விரும்பிய பெண் தன்னைப் புறக்கணித்ததனாலும் அவனின் தம்பியையே காதலித்து அவன் மணந்து கொண்டதனாலும் 'இனிக் கல்யாணம் செய்வதில்லை' என்றும் அவன் சபதம் எடுத்தவன். சுப்பிரமணியம் விற்பனையாளனாகக் கடமையாற்றும் சங்கக் கிளைமுகாமையாளராக வரும் நந்தகோபாலன் சுப்பிரமணியத்தின் பல யீனத்தையும் அவனின் வறுமையையும் தனக்குச் சாதகமாக்கித் திட்டமிட்டு, படிப்படியாக ஈசுவரியைத் தன் வசப் படுத்திக் கொள்கிறான். நாளடைவில், சுப்பிரமணியத்தின் கண்ணெதிரிலேயே ஈசுவரி நந்தகோபாலனிடம் சோரம் போகிறாள். நந்தகோபாலனுடனான உடற்

சுகத்தில் ஈசுவரி தன்னிலை மறக்கிறாள். ஆனால், சுப்பிரமணியத்துக்குத் திடீரென ஏற்பட்ட நோயும் சுய உணர்வற்ற நிலையும் ஈசுவரி மீதான அன்பை வெளிப்படுத்தும் அவன் பிதற்றலும் ஈசுவரிக்கு இல்லற வாழ்வின் அர்த்தத்தையும் உண்மையான அன்பின் ஆழத்தையும் உணர்த்துகின்றன. இந்த உணர்த்துதலின் வழியே அவனுக்கு அவள் சகல பணிவிடைகளையும் செய்கிறாள். ஆனாலும் சுப்பிரமணியத்தின் உயிர் திடீரெனப் பிரிந்து விடுகின்றது. சுப்பிரமணியத்தின் மறைவின் பின், 'உனக் கொரு குறையில்லாமல் உன்னை நான் வச்சிருப்பன்' என்றுவந்தநந்தகோபாலனை உதாசீனம் செய்துவிட்டு, 'நான் இனித்தான் அவரோடு (சுப்பிரமணியத்தோடு) உண்மையாக வாழப்போகிறேன்', என்று ஈசுவரி முடிவெடுப்பதாகக் கதை முடிவடைகிறது.

வழமையான முக்கோணக் காதற் கதை போல அமைந்திருப்பதாக மேலோட்டமாகத் தெரியினும், இம்மூன்றுபாத்திரங்களினதும் உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்புகளை எந்தவிதமான ஆர்ப்பாட்டமும் இன்றித் தெணியான் சொல்லியிருக்கும் பாணியே இந்நாவலின் கலைப்பெறுமானம் குறித்த அவதானிப்புக்கு அடிகோலுகின்றது. இந்நாவலில் பல இடங்களில் கதை சொல்லியின் தலையீட்டைத் தெணியான் தவிர்த்திருக்கிறார். கதையின் தொடர்ச்சியைப் பேணும் வகையில் கதைசொல்லியின் அவசியம் தேவைப்படுகின்ற சந்தர்ப்பங்களில் தெணியான் உருவகங்களைப் பயன்படுத்துவது நாவலுக்குக் கலையழகைத் தருகின்றது. சீவிச்சிங்கரித்துக் கொண்டிருக்கும் ஈசுவரி, எங்கோ புறப்பட்டுப்போவதற்குத்தயாராகநிற்கின்றாள். 'தேத்தண்ணி தறதே' என்ற ஈசுவரியின் போலியான உபசரணையைச் சட்டை செய்யாமல் சுப்பிரமணியம் பாயொன்றினை விரித்துப் படுத்துக் கொள்கின்றாள். அதன் பின்பான நிகழ்வின் விவரணத்தை உருவக வெளிப்பாடாகக் கதாசிரியர் சித்திரிக்கிறார்.

'நேரம் இளமாலைப் பொழுது மயங்கும் வேளை. பகலவன் பதுங்கிப் பதுங்கிச் சென்றுபட்டென்றுபனைவடலிக்கூலுக்குள் புகுந்து கொண்டான். எவளோ ஒருத்தி மிகுந்த தாபத்துடன் அவன் வருகையை ஏக்கத்துடன் எதிர்பார்த்து. அங்கு காத்திருக்க வேண்டும். இல்லையேல் அவனுக்கு ஏனிந்த அவசரம்! ஓடி மறையும் மோகவெறி! இந்த மண்ணின் கிராமியக் காதல் நெஞ்சங்கள் அந்தரமாகக் கூடிக்குலவும் மனோரம்மியமான பூங்காக்கள் இந்தப் பனைவடலிக் கூடல்கள். ஒன்றுபட்ட நெஞ்சங்கள் அந்தரமாக வந்து கூடுவதனால், இவைகள் கூடல்களெனப்

பெயர் பெற்றிருக்க வேண்டும். இணை விழைச்சு நாடிக் கூடலுக்குள் நுழைந்திருக்கும் பகலவன் அவளையும் தன்னையும் மறைத்துக் கொள்ள விரும்பியிருப்பான். அதனால் இளநீல வண்ணக் காகிதம் போல இருக்கும் வானத்தில் கடும் சிவப்பு வண்ணச் சாந்தை முதலில் தடவி, பின்னர் அடர்த்தியான கருமையை அள்ளிப் பூச ஆரம்பித்து விட்டான்.'

இந்த விபரிப்பில் எந்த விரசமும் இல்லை. முழுக்க முழுக்கப் பாலியல் விவகாரம் சார்ந்த ஒரு நிகழ்வு இயற்கைத் தோற்றப்பாட்டின் சித்திரிப்பாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. இச்சித்திரிப்பினூடு கதையின் இறுக்கத்தைக் குலையவிடாது, இதன் முத்தாய்ப்பாக,

'சுப்பிரமணியத்துக்குப் பகலவன் பனைவடலிக் கூடலுக்குள் புகுந்துவிட்டான் என்பது தொரியவராது. அவன் ஒன்றும் அறியாதவனாக அசந்து தூங்கிக் கொண்டு கிடக்கிறான்.'

என எழுதிச் செல்வதன் மூலம் ஈசுவரி - நந்தகோபால் - சுப்பிரமணியம் ஆகியோரின் நிலைகள் கலைநயத்தோடு சொல்லப்படுகின்றன. இவ்வாறாகச் சொல்ல வந்த விடயத்தைப் பட்டவர்த்தனமாகச் சொல்வதை விடுத்துக் கதாசிரியர் நாசூக்காகப் பல இடங்களில் சொல்லிச் செல்கிறார். ஈசுவரிக்கும் நந்தகோபாலுக்கும் இடையே ஏற்படும் நெருக்கத்தை - அது பாலியல் ஈர்ப்பின் அடிப்படையிலானது என்பதை - பாலியல் கிளர்ச்சியைத் தூண்டாமல் தெணியானால் அழகாக எழுத முடிகின்றது. இவ்வகையில், 'அவள் நந்தகோபாலன் மேசைமீது இரண்டு கைகளையும் வைத்து முன்னோக்கிச் சற்றுச் சரிந்து முழங்கைகளால் அழுந்தித் தாங்கியவண்ணம் அவனோடு நெருக்கமாக எதையோ பேசிக்கொண்டு நிற்கின்றாள். அவன் சொல்வது கேட்டு அடிக்கடி சிரிப்பதும், அவன் முகம் பார்த்து நாணிக் குழைவதுமாக அழகு காட்டுகின்றாள்.'

எனவும், சுப்பிரமணியத்தின் குடும்ப வாழ்க்கைக்குள் நந்தகோபாலன் புகுந்து விட்டான் என்பதை சங்கக் கடைக்கு வரும் பெண்கள் பேசும் கேலிப் பேச்சின் ஊடாக,

'சுப்பிரமணியம் வாய்திறந்து பேசாது'

'நந்தகோபாலன் சுப்பிரமணியம் பேச வேண்டியதையும் சேர்த்துப் பேசும்'

'இரண்டு பேரும் சேர்ந்தாத்தான் கூப்பன் கடையை ஒண்டாக நடத்தலாம்.'

எனவும் எழுதிச் செல்லும் இடங்கள் இந்நாவலில் ஆசிரியர் எடுத்துக் கொண்ட கூடிய கவனத்துக்கான சில சான்றாதாரங்கள்

எனலாம். இன்று பாலியல் விவகாரங்களைச் சித்திரிக்கும் இலக்கியப் படைப்புகளை உளவியற் கண்ணோட்டத்தில் விமர்சனம் செய்யும் முனைப்பு திறனாய்வாளர்களிடத்தே காணப்படுகின்றது. இதற்குக் காலாய் அமைந்தவர்களில் முக்கியமானவர்கள் ஃபிராய்ட் (Freud), யுங் (Jung) ஆகிய உள் பகுப்பாய்வாளர்கள் ஆவர். இவர்களின் உள்பகுப்பாய்வுக் கோட்பாடுகளின் தாக்கம் இருபதாம் நூற்றாண்டு இலக்கியங்களின் கணிசமான ஒரு பகுதியை ஆக்கிரமித்துள்ளது என்பர். இதன் பேறாக உளவியல் திறனாய்வு, தொன்மத்திறனாய்வு ஆகிய அணுகு முறைகள் உருவாகின. இலக்கியத்தில் உளவியல் கோட்பாடுகளின் செல்வாக்கை விளங்கிக்கொள்வதற்கு ஃபிராய்டின் உள்பகுப்பாய்வுக் கோட்பாடுகளை அறிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும்.

ஃபிராய்டின் உள்பகுப்பாய்வுக் கோட்பாடுகளை பின்வருமாறு சுருக்கமாகப் பட்டியலிடலாம்.

1. மனித உள் செயற்பாடுகளுள் அநேகமானவை நனவிலி மனம் (Unconscious mind) என அழைக்கப்படும் அடிமனத்தவை.

2. மனித நடத்தைகளானவை பாலுணர்வு (Sexuality), பாலியற்சக்தி (Sexual Energy) என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு உந்தப் பெறுபவை

3. குறிப்பிட்ட சில பாலுணர்வு நாட்டங்களுக்கு எதிரான சமுதாயத் தடைகள், கட்டுப்பாடுகள் (taboos) காரணமாக, மனித ஆசைகளும் நினைவுகளும் ஒடுக்கப்படுகின்றன.

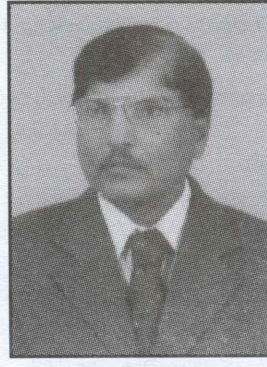
இக்கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் மனித ஆளுமையும் நடத்தைகளும் உருவாகக் காரணமான முரணான உளவியல் விசைகள் நனவுநிலை, நனவடிநிலை, நனவிலிநிலை ஆகிய விழிப்புணர்வின் மூன்று நிலைகளில் தொழிற்படுவன என்றும் ஒவ்வொருவரும் கொண்டிருக்கின்ற உளவியல் சக்தியானது ஆளுமையின் மூன்று அடிப்படைக் கட்டமைப்புக் கூறுகளான இட் (Id), ஈகோ (Ego), சுப்பர் ஈகோ (Super Ego) ஆகியவற்றை உருவாக்குகின்றது என்றும் ஃபிராய்ட் குறிப்பிடுகின்றார்

'இட்' என்பது நனவிலி அழுத்தங்கள், மனித செயற்பாடுகளுக்கு விசையூட்டுகின்ற வலு என அனைத்தையும் உள்ளடக்கியபரிமாணமாக அமைவது. அதாவது பிரக்ஞை அல்லது உணர்வு பூர்வமான மனநிலைக்குக் கீழிருந்து தொழிற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற சிந்தனைகள், உணர்வுகள், விருப்பங்கள், உந்தல்கள் என அனைத்தையும் குறிப்பதான நனவிலி

நிலையில் இருந்து எழும் ஊக்கல்தான் வலிமையுடையதாக விளங்கி ஒருவனை வழிநடத்துவதாகவும் ஒருவனது நடத்தைகளை அல்லது தொழிற்பாடுகளை விசை கொள்ளச் செய்வதாகவும் அமையும். குழந்தை நிலையில் இருந்து நிறைவேறாத பாலியல் உணர்வுகள், விருப்பங்கள், வேட்கைகள் நனவிலி நிலையில் தேக்கி வைக்கப்பட்டு அடங்கியிருக்கும். அதே வேளை சந்தர்ப்பங் கிடைக்கும் போது வெளிப்படும். அத்தோடு இந்த 'இட்' ஆனது, தர்க்கம், விழுமியங்கள், ஒழுக்கப்பண்பு, அபாயம் என்பவற்றாலோ புற உலகின் தேவைகளாலோ சற்றும் பாதிப்புறாததும் ஆகும். இதுவே பின்பு ஈகோ, சுப்பர் ஈகோ என வெளிப்படுகின்ற பகுதிகளுக்கான உளவியற் சக்தி ஆரம்ப மூலமும் ஆகும். இயல்புக்கத் தூண்டல்களினால், குறிப்பாக பாலியற் தூண்டல்களினால், உடனடித் திருப்தியைப் பெறுவதற்கான வன்மையான உந்தலைக் குறிப்பதான மகிழ்ச்சிக் கோட்பாட்டினால் (pleasure principle) 'இட்' ஆளப்படுவதனால், நனவிலி நிலையில் உணர்வின்றி, காரண-காரிய ஒழுங்கின்றி, அது மூர்க்கத்தனமாய்த் தொழிற்படுகின்றது.

மூர்க்கத்தனமான 'இட்'யின் தொழிற்பாட்டிலிருந்து மனிதனைக் காக்கும் வகையில் தொழிற்படுவதோடு நனவு நிலையில் வெளியுலகோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருக்கும் பரிமாணமே; ஈகோ' ஆகும். 'இட்'யினது இயல்புக்கத் தேவைகளுக்கும் புற உலகின் கட்டுப்பாடுகளுக்கும் இடையே மத்தியஸ்தம் வகிக்கும் வகையில் யதார்த்தக்கோட்பாட்டின் (reality principle) ஆளுகைக்குட்பட்டுத் தொழிற்படுகின்ற ஈகோ, நனவுநிலையில் நன்கு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டதும் பகுத்தறிவுப் பூர்வமானதும் திட்டமிடப்படுவது மான ஆளுமையின் பரிமாணங்களைக் குறித்து நிற்கிறது. 'இட்'யினது இயல்புக்கம் காரணமான தூண்டல்களின் இறுக்கத்தைத் தளர்த்துவதற்காக, பல்வேறு சமரச உடன் படிக்கைகளைக் கற்றுக் கொள்கின்ற பயன்கொள் ஆளுமைக் கூறாகவும் ஈகோ விளங்குகிறது. பாலியற் தூண்டல் போன்ற இயல்புக்கம் காரணமான தூண்டலைத் திருப்தி செய்து கொள்வதற்கான ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டக் கூடிய சமரச உடன் பாட்டை 'ஈகோ' இனங்காண முடியாவிடின் அக்கணத்தாக்கை அது கடக்க முயலும் அல்லது பிரக்ஞை நிலையிலிருந்து அதனை அகற்றிவிடும்.

இதேவேளை, ஈகோவிலிருந்து கிளைத் தெழுந்த மற்றொரு பரிமாணமே 'சுப்பர் ஈகோ' ஆகும். இது, மனச்சாட்சி, அறம்,



கலாநிதி த. கலாமணி

தர்மம், பாவுபண்ணியம், விதி என எல்லாவற்றினதும் அழுத்தத்தின் வழியே செயற்படுவதற்கான ஏதுவாக அமைந்து, அறநெறிக்கோட்பாட்டினால் ஆளப்படுகின்ற பரிமாணமாகவும் அமைகின்றது.

ஒன்றோடொன்று முரண்பட்ட 'இட்', 'சுப்பர் ஈகோ' ஆகிய ஆற்றல்களைச் சமரசம் செய்து மன ஆரோக்கியத்தைப் பேணுவதில் ஈகோ பெரும் பங்காற்ற வேண்டி இருப்பதனால் ஈகோ பல திசைகளிலும் செல்ல வேண்டியுள்ளது. இதன் வழியே ஈகோ எதிர்த்தற் பொறிநுட்பங்களும் உருவாயின. இவ்வாறாக நனவிலி நிலை, நனவு நிலை, நனவுடி நிலை என மனத்தின் மூன்று நிலைகளைக் குறிப்பிட்டதற்கும் மேலாக, குழந்தைப் பருவத்திலேயே பாலுணர்வு அனுபவம் தொடங்கி விடுகின்றதெனக் குறிப்பிட்டு, ஐந்து உளப் பாலியற் பருவங்களையும் ஃபிராய்ட் குறிப்பிட்டார். இதனால் ஃபிராய்டிய உளப் பகுப்பாய்வியல் விமர்சனங்களையும் எதிர்நோக்கவேண்டியிருந்தது. ஆனாலும் ஃபிராய்டிய சிந்தனைகளின் விடரிவாகவோ அல்லது அதற்கான விளக்கமாகவோ தான் நவஃபிராய்டியர்களின் (Neo-Freudians) கருத்துகளும் பின்னை ஃபிராய்டியர்களின் (Post-Freudians) கருத்துகளும் வளர்ச் பெற்றன. பொதுவாக நவஃபிராய்டியர்கள் மூன்று முதன்மையான அம்சங்களில் இணக்கமற்றிருந்தனர்:

1. நடத்தைக்கான தொடக்க ஊக்கம் பாலியல் உந்தல்களினாலேயே கிடைக்கிறது என்ற ஃபிராய்டின் நம்பிக்கையை விமர்சனத்துக்குரியதாகவும் பிரச்சினைக்குரியதாகவும் கொண்டனர்.
2. ஆளுமையானது ஆரம்பப் பிள்ளைப் பருவ அநுபவங்களால் அடிப்படையாகத் தீர்மானிக்கப்படுகின்றது என்ற ஃபிராய்டின் வாதத்துடன் இணக்கமில்லாதிருந்தனர். மாறாக, வாழ்க்கை வட்டம் முழுவதும் கிடைக்கின்ற அனு

பவங்களினாலும் ஆளுமை பாதிக்கப்படலாம் என நம்பினர்.

3. மனித இயற்கை பற்றியும் சமுதாயம் பற்றியுமான ஃபிராய்டின் பொது வான எதிர்மறை நோக்கிலிருந்து (pessimistic view) விலகிக் காணப்பட்டனர்.

நவஃபிராய்டியவாதியான யுங், கூட்டு நனவிலி (collective unconscious), தொல்வகைகள் (archetypes) ஆகிய இரு பண்புகளை முக்கியத்துவப்படுத்தினார். 'கூட்டு நன விலி' என்பது, பரம்பரை அலகுகள் மூலம் கையளிக்கப்பட்டு வருவதும், மூதாதையரின் அனுபவங்களிலிருந்தும் கருத்துகளிலிருந்தும் தொகுக்கப்பட்டதுமாகும். 'தொல்வகைகள்' என்பது இயல்புக்கம் சார்ந்தவையாகவோ அல்லது கருத்துகள் சார்ந்தவையாகவோ உள்ள கூட்டு நனவிலியின் உள்ளார்ந்த உறுப்புகளாகும். இத்தொல்வகைகளை அனிமா (Anima), அனிமஸ் (Animus) என அழைத்து இவற்றை முறையே பெண்ணுக்குரிய இயல்பு எனவும் ஆணுக்குரிய இயல்பு எனவும் வகை குறித்தார் ஒவ்வொருவரிடத்தும் இந்த இரண்டு அம்சங்களும் உள்ளன என்றும் உளவியற் சமநிலையை ஏற்படுத்துவதற்கு ஆண்கள் தம்மிடமுள்ள பெண்மைத் தன்மையையும், பெண்கள் தம்மிடமுள்ள ஆண்மைத்தன்மையையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமெனவும் குறிப்பிட்டார். அத்தோடு ஆளுமை வகையை இரண்டாகப் பிரித்து அகமுகிகள் (Introverts), புற முகிகள் (Extroverts) என வகையீடு செய்தார். தமது கருத்துகளை அல்லது பாலியல் வேட்கைகளை பிறருக்குக் கூறாது அடக்கி வைத்திருப்பவர்களை அகமுகிகள் என்றும் தமது விருப்பங்களை, வேட்கைகளை வெளிப்படையாகக் கூறுபவர்களை புற முகிகள் என்றும் யுங் அழைத்தார்.

'பின்னை ஃபிராய்டிய'ரான எரிக்சன், ஃபிராய்டின் ஐந்து கட்ட உளப்பாலியற் கோட்பாட்டின் எதிரொலியாக, மனித உளவாழ்க்கையை எட்டுப் பருவங்களாகப் பகுத்தார். அவரைப் பொறுத்த வரை, ஐந்தாவது பருவமான, 13 - 19 வயதுப் பருவத்திலேயே உண்மையான உள வாழ்க்கை தொடங்குகிறது. இந்த விடலைப் பருவத்திலேயே தனியாளர் அடையாள உணர்வு மனிதனிடத்தில் தோன்றுகிறது. தனது அடையாளம் என்ன என்பதை முதன்முதலில் அவன் அறிய முற்படுகிறான். உணர்ந்து கொண்ட அடையாளத்திற்கேற்ப எவ்வாறு நடந்து கொள்வது என்ற குழப்பம் ஏற்படாதிருப்பதற்கு அவன் தனது சமூகம் சார்ந்த அடையாளத்தை அறிந்து

கொள்ளும்போது, கடமைதவறாத குணம் ஈகோவிற்கு அமைந்து ஈகோ வலுப் பெறுகின்றது. அதேவேளை, அடையாளக் குழப்பம் மேலோங்கி இருந்தால் சமுதாய வாழ்வில் ஈகோ திருப்தியின்மையை உணரும். சமுதாய வாழ்வில் சமூக விதிகளுக்கு இணங்க நடந்துகொள்ள வேண்டியிருப்பதால், அடையாளத் தெளிவைப்பெற்று குழப்பமின்றி ஈகோ இருக்கமுடிகிறது. வாலிபப் பருவத்தில் ஏற்படும் அடையாள உணர்வு வாழ்நாள் முழுவதும் தொடரும் என்றும் அவ்வாறு தொடர்வதற்கு சமூகத்தின்மீது மனிதன் வைத்துள்ள 'அடிப்படை நம்பிக்கை' அவசியம் என்றும் எரிக்கன் குறிப்பிட்டார் இந்த அடையாளக் கோட்பாடு சமூகத் தோடும் நம்பிக்கையோடும் மட்டுமே தொடர்புடையதாக இருக்கும் என்றும் குறிப்பிடும் எரிக்கன் நனவிலிமனக் காரணிகளுக்குத் தனது கோட்பாட்டில் இடமளிக்கவேயில்லை.

இக்கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் நோக்கும்போது, ஃப்ராய்டியசுருத்துப்படி, 'காத்திருப்பு' நாவலின் நந்தகோபாலன், ஈசுவரி ஆகிய இருவரும் புற உலகின் கட்டுப்பாடுகளையும் மனச்சாட்சியையும் அற ஒழுக்கப் பண்புகளையும் உதாசீனம் செய்து பாலியற் தூண்டல்களின் வழியே திருப்தியைப் பெற்றுக்கொள்ளும் பாத்திரங்களாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளனர் எனக் கொள்ளவேண்டும். இவ்வகையில் இவர்கள் அறியாமலே இவர்களிடத்துப் புதைந்து கிடந்த 'இட்'டினது நனவிலி அழுத்தங்களே இவர்களது பிறழ்வு நடத்தைகளுக்குக் காரணமாகவும் இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால், நந்தகோபாலன், விடலைப் பருவத்தில் தான் விரும்பிய பெண் தன்னை உதாசீனம் செய்து தனது தம்பியுடனே ஓடிப்போனதைத் தாங்க முடியாதவனாய், 'இனிக் கலியாணம் செய்வதில்லை' என்றும் சபதம் எடுத்திருப்பதாக நாவலாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். யுங்கின் சுருத்துப்படி, விடலைப் பருவத்தில் புற முகியாகத் தோற்றமளித்த நந்தகோபாலன், ஏமாற்றத்தின் காரணமாகத் தனது பாலியல் வேட்கைகளை அடக்கி, 'இனிக் கலியாணம் செய்வதில்லை' என்ற தீர்மானத்தினூடாக, ஓர் அக முகியாகத் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறான். அகமுகி, புறமுகி என்ற யுங்கின் வகைப்பாடு தவறானதென்றும் ஒரு மனிதனிடத்திலேயே அகமுகிப் பண்பும் புறமுகிப் பண்பும் ஒன்றாகக் காணப்படுமென்றும், யுங்கின் கோட்பாட்டுக்கு எதிராக எழுந்த விமர்சனத்தை ஓட்டியதாக, நந்தகோபாலனின் பாத்திரப்

படைப்பு அமைந்திருப்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

சுப்பிரமணியமும் பாலியல் வேட்கைகளைத் தன்னுள் புதைத்து வைத்திருந்தான். ஈசுவரியின் மீது அவன் கொண்டிருந்த அகீத அன்பும் பெரியம்மாவின் 'வளர்ப்பும்' நந்தகோபாலனுடனான ஈசுவரியின் உறவைக் கண்டும் காணாமலிருக்கச் செய்து விடுகின்றன. தனக்குப் பிறந்த பிள்ளை யோடு நந்தகோபாலனுக்குப் பிறந்த இரண்டு குழந்தைகளையும் தனது குழந்தைகளாகவே சுப்பிரமணியம் ஏற்றுக் கொள்கிறான். ஈசுவரி சீவிச் சிங்காரித்துக் கொள்வது கூடத் தனக்காக இல்லை என்று தெரிந்தும் அவன் அமைதியாகவே இருக்கிறான். ஆனால் அவன் ஓர் அகமுகியாக, பாலியல் வேட்கைகளைத் தன்னுள் புதைத்துப் பொறுத்திருந்தான் என்பது, அவன் கண்ணெதிரிலேயே ஈசுவரி சோரம் போகின்றபோது கிளர்ந்தெழும் அவனின் ஈகோவின் செய்கையிலிருந்து புலனாகின்றது. ஈசுவரியுடன் நந்தகோபாலன் அடுக்களையினுள் ஒன்றாக இருக்கிறான் என்ற உறுத்தலால் ஏற்பட்ட மனவெழுச்சி சார் கணத்தாக்கை, அங்கு நின்ற நந்தகோபாலனின் சைக்கிளின் இரண்டு சக்கரங்களிலுமுள்ள 'வால்வ்' கட்டைகளை கழற்றித் தூரலீசி எறிவதன் மூலம் 'இடமாற்றம்' செய்கின்றான். ஈகோவின் எதிர்த்தற் பொறிநுட்பங்களுள் ஒன்றாகக் கொள்ளப்படும் 'இடமாற்றம்' என்பது இக்காட்சிக்கூடாக நுணுக்கமாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றது.

'காத்திருப்பு' நாவலின் கதாநாயகியான ஈசுவரியின் பாலியற் பிறழ்வு நடத்தைகள் அவள் மீது வாசகனுக்கு எரிச்சலை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஆனால் இந்நாவலைப் படிப்போர் அவள்மீது வஞ்சினம் கொள்ளாது அவளுக்காக இரங்கும் வகையில் பாத்திரப் படைப்பைச் செய்து, அவள் பக்கத்து நியாயங்களை அவளின் சிந்தனையூடாக வாசகரிடத்துத் தெணியான் தொற்றவைக்கின்றார்.

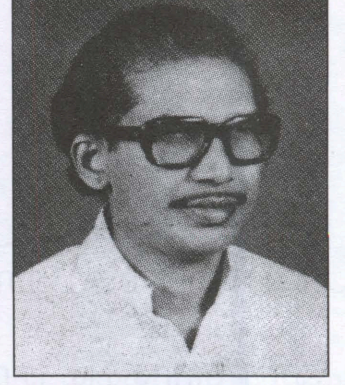
'என்ன பேசவேண்டிக் கிடக்கு! அவர் (சுப்பிரமணியம்) என்மீது மாறாத அன்பு வைத்திருந்தார். உயிரையே வைத்திருந்தார் ஆனால் நீ எனக்குத் தேவைப்பட்டாய்.. நீ என்னைச் சந்திக்காமல் இருந்திருந்தால், அந்தத் தேவையை நான் உணராமல் இருந்திருக்கக் கூடும். அதை உணர்த்தியவன் நீ. அந்த உணர்த்துதல் மட்டும் தான் உனக்குத் தேவைப்பட்டது. ஆனால், அவருக்கு என்மீது வற்றாத அன்பு இருந்தது. அந்த நேசம் ஒன்றையே அவர்

இறுதிவரை சுமந்திருந்தார். நான் இதைக் கண்டுகொள்ளாமல் இருந்துவிட்டேன்.'

ஈசுவரியின் இந்த நினைப்பு இந்தக் கதையின் முக்கியத் திருப்புமுனை எனலாம். கணவனை இழந்த ஈசுவரியின் முன்னாலே அவளின் குழந்தைகளின் எதிர்காலம்கேள்விக்குறியாக எழுந்துநிற்கிறது. 'பாலியற் திருப்தி' மனித வாழ்வின் ஓர் அம்சம் மட்டுமே என்ற உறுத்தலும், குடும்ப உறவில் பரஸ்பர நேசமே வாழ்க்கையைக் கொண்டு செலுத்த வல்லது என்ற உண்மையும் அவளின் இந்தச் சிந்தனைக்கூடாக உணர்த்தப்படுகிறது. நந்தகோபாலன் சொன்ன வார்த்தைகளின் உள்ளர்த்தம் அவளுக்கு விளங்கியிருக்கவேண்டும். 'ஈசா, உனக்கொரு குறை இல்லாமல் உன்னை நான் வைச்சிருப்பன்.' என்று மட்டுமே நந்தகோபாலனால் சொல்லமுடியும் என்பது ஈசுவரிக்கு உறைத்திருக்கவேண்டும். 'வறுமையின் பிடியில் நான் சூறையாடப்பட்டுவிட்டேனே' என்ற ஆதங்கமே, பாலியற் சுகத்தையும் விஞ்சி அவளிடத்து நிலைகொள்கின்றது என்பதையே இத்திருப்புமுனை மூலம் கதாசிரியர் உணர்த்த விழைகிறார் என்றே கொள்ளவேண்டும். ஈசுவரி தனது சமூகம் சார்ந்த அடையாளத்தை அறிந்து கொள்ளாமையே அவளிடத்து ஈகோ வலுப் பெறாமையுக்காரணமாக அமைந்திருக்கவேண்டும் என்ற உளவியல் விளக்கத்தை இது அளித்து எரிக்கனின் கோட்பாடுகளின் வழியே வாசகரைச் சிந்திக்கவும் வைக்கிறது.

உளவியற் கண்ணோட்டத்தில் கதா மாந்தர்களையும் சம்பவங்களையும் நோக்குவதற்கு 'காத்திருப்பு' நாவல் அதிகம் இடமளிக்கின்ற வகையில், இந்நாவலின் 'காத்திரம்' கனதியானது. இன்றும் வளர்ந்து வருகின்ற துறையான உளவியல், பல புதிய கோட்பாடுகளைப் பிறப்பித்துக் கொண்டே இருக்கின்றது. விரிவஞ்சி, இக்கோட்பாடுகளுள் ஒரு சிலவற்றைப் பொருத்திப் பார்ப்பதாக இக்கட்டுரை அமைந்தது. ஆயினும், இக்கண்ணோட்டத்துக்கும் அப்பால், இந்நாவல் சொல்ல விழைந்த செய்தியே 'தூக்கலாக'த் தெரிகின்றது. 'வறுமையும் சமூக அமைப்பும் மனித சமுதாயத்தில் பாலியற் சரண்டலுக்கும் வழிவகுத்திருக்கின்றது' என்பதையே, சமூக அநீதிக்காகக் குரல்கொடுக்கும் தெணியான் இந்நாவல் மூலம் உணர்ந்த விழைந்தார் என்பதே இக்கட்டுரை முன்வைக்கும் முடிவாகும். ■

# தெனியான் படைப்புகளும் அவை மீதான ஆய்வுகளும்



## நாவல்

விடிவை நோக்கி  
வீரகேசரி வெளியீடு - 1973

கழுக்குகள்  
நர்மதா வெளியீடு - 1981 'தகவம்' பரிசு  
பெற்றது.

பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்  
முரசொலி வெளியீடு - 1989

மரக்கொக்கு  
நான்காவது பரிமாணம் வெளியீடு - 1994  
இலங்கை அரசு, வடக்கு கிழக்கு மாகாண  
அமைச்சு சாகித்தியப் பரிசுகள், இலக்கியப்  
பேரவைப் பரிசு பெற்றது.

காத்திருப்பு  
பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை வெளியீடு - 1999  
வடக்கு கிழக்கு மாகாண அமைச்சுப் பரிசு  
பெற்றது.

கானலின் மான்  
பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை வெளியீடு  
- 2002 இலங்கை அரசு சாகித்தியப் பரிசு,  
இலக்கியப் பேரவைப் பரிசு பெற்றது

## சிறுகதைகள்

சொத்து  
என்.சி.பி.எச். வெளியீடு - 1984

மாத்து வேட்டி  
மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடு - 1996.

இன்னொரு புதிய கோணம்  
பூமகள் வெளியீடு - 2007 குறுநாவல்கள்

## குறுநாவல்கள்

சிதைவுகள்  
கொழும்பு மீரா பதிப்பக வெளியீடு - 2003  
'சிதைவுகள்' குறுநாவல் - தேசிய கலை  
இலக்கியப் பேரவை, சுபமங்களா பரிசு  
பெற்றது.

பனையின் நிழல்  
குறுநாவல் - மயூரன் நினைவு வெளியீடு -  
2006

## வெளிவர இருப்பவை

ஒடுக்கப்பட்டவர்கள்  
சிறுகதைகள்

பூச்சியம், பூச்சியமல்ல  
இலக்கிய அனுபவங்கள்

மனசோடு பேசு  
சிறுகதைகள்

தவறிப்போனவன் கதை  
நாவல்

இன்னும் சொல்லாதவை  
வாழ்வனுபவங்கள்

## தொகுத்த நூல்கள்

டொமானிக் ஜீவாவின் 'ஈழத்தில் இருந்து ஓர்  
இலக்கியக் குரல்'  
'தேவரையாளி' - இரண்டு வெளியீடுகள்,  
'மல்லிகை ஜீவா' - (இணையாசிரியர்),  
'அரும்புகளின் கீதங்கள்'  
'முடிமறைக்காதீர்'

கலாபூஷணம் - விருது 2003  
இந்து கலாச்சார அமைச்சு

2008 இலக்கியத்துக்கான ஆளுனர் விருது  
வடக்கு மாகாணக் கலாசாரத் துறை

## தெனியான் படைப்புக்கள் மீதான ஆய்வுகள்

தெனியானின் சிறுகதைகள் - ஓர் ஆய்வு  
மீனலோஜினி, என். கலைமாணி, சிறப்பு,  
யாழ் பல்கலைக்கழகம்

நந்நி, சட்டநாதன், கோகிலா மகேந்திரன்,  
தெனியான் சிறுகதைகளின் ஒப்பாய்வு  
விமலா வேலுதாசன், முதுகலைமாணி,  
யாழ் பல்கலைக் கழகம்

தெனியானின் நாவல்கள் - ஓர் நுண்ணாய்வு  
தேவகி ரமேஷன், கலைமாணி சிறப்பு, யாழ்  
பல்கலைக்கழகம்

அறுபதுகளின் பின் ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்  
களில் சாதிப் பிரச்சினைகள் - தெனியானின்  
நாவல்கள் பற்றிய நோக்கு  
யோகேஸ்வரி, தி. கலைமாணி சிறப்பு,  
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

தெனியான் சிறுகதைகளில் சாதியம்  
வலென்ரீனா, ஜே. கலைமாணி சிறப்பு,  
யாழ் பல்கலைக் கழகம்

தெனியானின் சிறுகதைகளில் மனிதம்  
அகிலன், வே. முதுகலைமாணி, யாழ்  
பல்கலைக்கழகம்

## இதுவரை எழுதியவை

சிறுகதைகள் 130  
கவிதைகள் 30  
நாவல்கள் 7  
குறுநாவல்கள் 3  
வானொலி நாடகங்கள் 5

## ‘பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்’ விடிவை நோக்கிக் குரலெழுப்பியவர்

### முருகபூபதி

தொண்ணூறுகளில் நண்பர் ராஜ ஸ்ரீகாந்தன், தெணியானின் ‘பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்’ நாவலின் சில பிரதிகளை அவுஸ்திரேலியாவுக்கு வருகை தந்த ஒரு குடும்ப நண்பரிடம் கொடுத்தனுப்பியிருக்கிறார். அந்த நண்பரின் குடும்பம் அவுஸ்திரேலியாவில் வசிப்பதற்குக் குடியுரிமை பெற்று வந்தது.

கொழும்பு சர்வதேச விமான நிலையத்தில் அவர்களின் பொதிகள் சோதனையிடப்பட்டன. பாதுகாப்புக்காரணங்களின் நிமித்தம் நடக்கும் வழக்கமான சோதனை தான். அவர்களின் ‘பேக்’-கில் தெணியானின் நாவலைப் பார்த்ததும் சோதனையிட்டவர்களுக்கு அதிர்ச்சி வந்துவிட்டது.

தமிழ் ஓரளவு வாசிக்கத் தெரிந்த பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தர்கள் நாவலின் பெயரைப் பார்த்துவிட்டு யோசிக்கத் தொடங்கி விட்டனர். அதில் ‘சிறை’ என்ற சொல்தான் அவர்களை யோசிக்க வைத்துவிட்டது. தேசிய இனப் பிரச்சினையும் தமிழினப் போராட்டமும் முடிவில்லாமல் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும்

பொழுது அவுஸ்திரேலியாவுக்குச் செல்லும் ஒரு தமிழ்க் குடும்பத்திடம் ‘சிறை’ என்ற சொல் இடம்பெற்ற புத்தகமா? நல்ல காலம். அந்த நாவலின் முகப்பு அட்டை பாரதாரமாக இல்லை எனினும் ‘சிறை’ உறுத்துகிறது. குறிப் பிட்ட நாவலின் பிரதிகளைப் பறிமுதல் செய்துவிட்டார்கள்.

நண்பரும் குடும்பத்தினரும் நலமே வந்து சேர்ந்துவிட்டார்கள். அவர்களின் பிள்ளைகளும் வளர்ந்து திருமணமும் முடித்துவிட்டார்கள். ‘பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்’ நாவலை அந்த பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தர்கள் பின்னர் எழுத்துக் கூட்டி வாசித்தார்களா அல்லது ஏதும் ஆவணங்களுடன் வைத்துப் பாதுகாக்கின்றார்களா அல்லது எங்காவது எறிந்துவிட்டார்களா என்பதும் தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கு முடிவு தெரியாதது போன்றேபதில்தெரியாதவினாக்கள்தான். ஆனால் புனிதர்கள் இன்னும் பொற்சிறைகளில் வாடிக்கொண்டு தானிருக்கிறார்கள்.

இலங்கையின் வட புலத்தில் கோயில்களில் பூசை செய்து வரும் பிராமண சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கோயில் நிர்வாகஸ்தர்களினாலும் முதலாளி மாரினாலும் எப்படி பாதிக்கப்படுகிறார்கள்? என்பதைச் சித்திரித்து அவர்களுக்கு சோஷலிஸ்யதார்த்தப் பார்வையில் தெணியான் தந்த தீர்வு குறித்துப் பேசுகிறது அந்த நாவல்.

தெணியான் யார்? தனது பூர்வீகத்தின் குறியீடாக - அந்தப் பெயரைச் சூட்டிக் கொண்டு இலக்கியத்தில் தடம் பதித்த கந்தையா நடேசன்.

டானியல், ரகுநாதன், ஜீவா ஆகியோர்தான் சாதியம் குறித்த அதிக சிறுகதைகளை எழுதியிருக்கிறார்கள் என்றுதான் ஈழத்து இலக்கிய விமர்சகர்கள் நினைக்கக்கூடும்.

ஆனால், அது தவறு. நூற்றி முப்பதுக்கும் அதிகமான சிறுகதைகளை எழுதியுள்ள தெணியான் தான் சாதியம் குறித்த அதிகப்படியான சிறுகதைகளையும் தந்துள்ளார். இந்த ஆண்டு (2009) ஜனவரியில் மல்லிகை 44 ஆவது ஆண்டுமலரில் அவர் எழுதியுள்ள ‘அறாத வேர்’





விவகாரங்களை உருவாக்கிவிடும் என்று தயங்கிய பாக்கியராஜ் என்ன செய்தார் தெரியுமா?

எழுத்தாளரும் திரைப்பட வசன கர்த்தாவுமான பார்ப்பனிய சமூகத்தைச் சேர்ந்த பாலகுமாரன் அந்தத் திரைப்படத்தின் இயக்குநர் என்று சுவரொட்டிகளை ஒட்டிப் படத்தைத் திரையிட்டார். நல்ல வியாபார தந்திரம் என்று அக்காலத்தில் பேசப்பட்டது.

தெனியான் வெறுமனே சாதிப் பிரச்சினைகளை மாத்திரம் கருப்பொருளாகக் கொண்டு சிறுகதைகளையோ நாவல்களையோ படைக்கவில்லை. சமூகத்தின் பல தளங்களிலும் நிகழும் ஒடுக்கு முறைக்கு எதிராகவே எழுதியவர். அதனால் தான் வடபுலத்தில் ஒடுக்கு முறைக்கு ஆளாகியிருக்கும் மற்றுமொரு சமூகத்தைச் சேர்ந்த கோயில் ஐயர்களின் பிரச்சினையை தனது பேனாவுக்கு எடுத்துள்ளார்.

அவரது குறிப்பிட்ட 'பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்' இலக்கிய வாசகரிடத்திலும் விமர்சகர்களிடத்திலும் மிகுந்த கவனத்தைப் பெற்றது. லண்டனில் வசிக்கும் தெனியானின் மாணவர் ஒருவர், இந்த நாவலை இயக்குநர் பாரதிராஜாவின 'வேதம் புதிது' திரைப்படத்துடன் ஒப்புநோக்க முயற்சிக்கின்றார்.

தெனியானின் 'கழுமுகள்' நாவல் மருத்துவ பீட பேராசிரியரும் எழுத்தாளருமான டொக்டர் நந்திக்கு அதிர்வை ஏற்படுத்திய படைப்பு. அதனைப் படித்து விட்டு தமது மருத்துவ பீட மாணவர்களுக்கும் படிக்கக் கொடுத்ததுடன், அதில் வரும் பாத்திரமான சேர்ஜன் கருணாநாயகம் போன்று வாழத் தலைப்பட்டு விடாதீர்கள் என்றும் எச்சரிக்கை விடுத்திருக்கிறார்.

இந்த விமர்சனரீதியான அபிப்பிராயங்களில் இருந்துதான் தெனியான் ஏனைய பல எழுத்தாளர்களிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபடுகிறார்.

இலங்கையில் கோயில் முதலாளிகள் ஐயரை மாத்திரமல்ல, நாதஸ்வர, தவில் வித்துவான்களையும் எப்படி நடத்தினார்கள் என்பதற்கு பல கதைகள் உண்டு. இலங்கையில் பிராமண சமூகத்தைச் சேர்ந்த பல எழுத்தாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் செய்ய முடியாத அரிய செயலைச் செய்த ஒருவராகவே தெனியானைப் பார்க்கின்றேன். பலரும் தெனியானை டானியலின் வாரிசு என்றும் சொல்லக் கேள்விப்பட்டுள்ளேன்.

ஆனால் டானியலின் அரசியல் கருத்துக்

சிறுகதை தான் நான் இறுதியாகப் படித்த அவரது படைப்பு. அதுவும் சாதியத்தின் ஒரு முகத்தைத் தான் காண்பிக்கின்றது. வடபுலத்தில் அடிநிலையில் வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்விலும் போராட்டங்களிலும் கலந்து கொண்டவர் - அவர்களின் ஆலயப் பிரவேசப் போராட்டங்களிலும் பங்கேற்றவர், ஆலயத்துக்குள் 'மூலஸ்தானம்' வரையில் சென்று பூசை செய்யும் ஐயர்களின் வாழ்வை சித்திரித்ததன் மூலத்தை - ரிஷி மூலம், நதிமூலம் போன்று - நாம் ஆராயப் புகுந்தபொழுது, எனக்கு தெனியானின் வாக்குமூலத்திலிருந்தே பதில் கிடைக்கிறது.

ரத்னசபாபதி ஐயர் என்ற மற்றுமொரு எழுத்தாள நண்பரிடமிருந்து பெறப்பட்ட தகவல்களின் அடிப்படையில் தெனியான், ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் பெறும் அந்த நாவலை எழுதியிருக்கிறார்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் எனக்கு ஒரு சுவாரஸ்யமான தகவல் நெஞ்சில் வந்து ஊஞ்சலாடுகிறது. பல வருடங்களுக்கு முன்னர் இயக்குநர் பாக்கியராஜ் 'இது நம்ம ஆளு' என்றொரு படம் எடுத்திருந்தார்.

நாவிதர் சமூகத்தைச் சேர்ந்த கதாநாயகன் வேலைதேடி அலைந்து கிடைக்காமல் ஒரு பார்ப்பனரின் சிநேகிதத்தினால் அவரது முறுக்குவியாபாரத்தில் இணைந்து காலப்போக்கில் பார்ப்பன வேடமே தரித்து ஆஸ்திக பிராமணரின் மகளையே காதலித்து திருமணமும் செய்துவிடுவான். உண்மை அம்பலமானவுடன் மானம் போய்விட்டதென்று ஆஸ்திக பிராமணத் தந்தை தீ மூட்டி அதில் சங்கமமாகி இறந்து விடுவதற்கு முயலுவார். கதாநாயகன் அவரைக் காப்பாற்றி தனது தவறுக்கு மன்னிப்புக்கேட்பான். அவரும் மனந்திருந்தி அவனை ஏற்றுக்கொள்வார். இந்தத்திரைப்படம் வெளியானால் பல

களில் இருந்தும் வேறுபட்ட தெணியான், பல சந்தர்ப்பங்களில் அவரிடமிருந்தும் வேறுபடுகிறார். டானியலின் மோட்டார் சைக்கிளில் ஏறிச் சென்று பாராளுமன்றத் தேர்தலில் போட்டியிட்ட இடதுசாரி வேட்பாளர் பொன். கந்தையாவுக்காக மேடையேறி பிரசாரம் செய்த தெணியான் தான் பிறிதொரு சந்தர்ப்பத்தில் - தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி வேட்பாளர் இராஜலிங்கத்துக்காக மேடையேறினார்.

டானியல் வர்க்க முரண்பாடுகள் குறித்த தெளிவுடன்தான் எழுதினாரா? என்று அவரிடமே நேரில் கேட்டும் விவாதித்து மிருக்கின்றேன்.

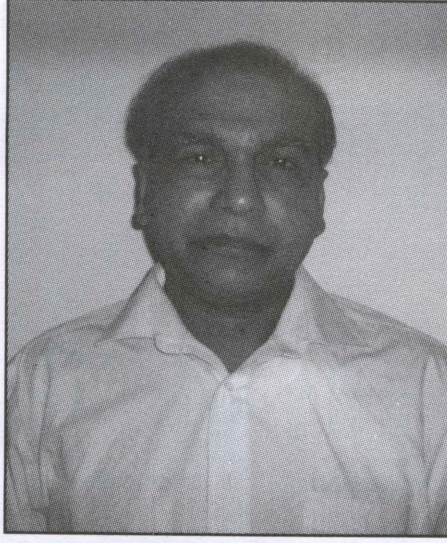
தெணியானின் எழுத்துகளில் அந்தத் தெளிவு இருந்தது. அதனால்தான் அடிநிலை மக்களைப்பற்றி எழுதிய அதே சமயம் ஐயர்களைப் பற்றியும் அவரால் எழுத முடிந்திருக்கிறது.

உளவியல்ரீதியாகவும் எழுத முடிந்திருக்கிறது. (உ.ம்: காந்திருப்பு, கானலில் மான்)

1973 ஆம் ஆண்டளவில் நீர்கொழும்பில் எமது இலக்கியவட்டத்தின் சார்பாக தெணியானின் விடிவை நோக்கி நாவலுக்கு (வீரகேசரி பிரசாரம்) அறிமுக விழா எடுத்த நாள் முதலாக அவர் எனது நெஞ்சத்துக்கு நெருக்கமான இனிய நண்பர். முப்பத்தியாறு ஆண்டுகளையும் கடந்து இந்த இலக்கிய உறவு எந்த விக்கிணமும் இல்லாமல் நீடிப்பதிலிருந்து தெணியானின் இலக்கிய - தனிமனித - குடும்ப- ஆசிரிய சமூக- அரசியல் - வெகுஜன இயக்கத் தளங்களை என்னால் இனங்கண்டுகொள்ள முடிகிறது.

இவற்றினுடாக தெணியான் என்ற சமுதாயச் சக்கரத்தின் அச்சாணியை அவதானிக்க முடிகிறது.

தான் கல்வி கற்ற பாடசாலையிலேயே ஆசிரியப்பணியை மேற்கொண்ட பெரும் பேறு பெற்றவர். மாணவர்களுக்கு ஆசிரியராகவும் ஆசிரியர்களுக்கு மாணவனாகவும் 'மாணவாசிரியர்' நிலையில் வாழ்ந்த தெணியான், தனது சம்பளத்தை தந்தையிடமும் தாயிடமும் பின்னர் சகோதரிகளிடமும் கொடுத்துப்பழகி - மனைவி வந்ததும் அவரிடம் கொடுத்து தனது செலவுகளுக்கு வாங்கிக்கொள்ளும் பழக்கத்தை இன்றளவும் ஓய்வுதியம் பெறத் தொடங்கிய பின்பும் நடைமுறையில் வைத்திருக்கும் முற்றிலும் வித்தியாசமான மனிதர். இங்குதான் அந்த அச்சாணியின் மகிமை புலனாகிறது. அவர் ஒரு நிறுவனம் என்றும் ஒரு



முருகபதி

இயக்கம் என்றும் முழுமையில் ஆளுமையுள்ளவராக ஏனைய எழுத்தாளர்களுக்கு முன்னுதாரண புருஷ ராகவும் காண்பிக்கின்றது.

பொதுவாக எழுத்தாளர்கள் - கலைஞர்கள் சிறந்த நிருவாகிகளாக இருக்க மாட்டார்கள் எனச் சொல்லப் படுவதுண்டு. மல்லிகையில் 'பூச்சியம் பூச்சியமல்ல' என்ற வாழ்க்கைச்சரித தொடரை 24 அத்தியாயங்களில் எழுதியிருந்தார். அதனைத்தொடர்ந்துபடித்தபொழுதுதான் தெணியான், தனது அன்றாடச் சம்பவங்களையெல்லாம் திகதி குறித்துப் பதிவு செய்திருக்கிறார் என்பது தெரிந்தது. முன் தீர்மானத்துடன் வாழ்ந்திருக்கும் ஒருவரிடம்தான் இத்தகைய விந்தையான இயல்புகள் இருக்கும்.

இந்த இடத்தில் எனக்கு வட இந்திய எழுத்தாளர் அருண்ஷோரியின் கருத்துத் தொன்று நினைவுக்கு வருகிறது. அவர் சொல்கிறார்: 'இயல்புகள்தான் ஒருவரது விதியைத் தீர்மானிக்கும்'

தெணியானின் இயல்புகள் அவரது வாழ்வை - குடும்பத்தை - இலக்கியத்தை - தொழிலை - இயக்கத்தை தீர்மானித்திருக்கிறது. அவரது படைப்புலகமும் அவரது 'இயல்பு அச்சாணி'யிலிருந்தே சக்கரமாக சுழல்கிறது.

சிறுகதை, நாவல், குறுநாவல், விமர்சனம், கட்டுரை, கவிதை, பத்தி எழுத்து, நாடகம், தொகுப்புப் பதிவுகள்.. என அவரது உலகம் சுழல்கிறது.

இலக்கிய விவாதங்களையும் தொடங்கி வைத்தவர். அதன்மூலம் வட இலங்கைக்கு அப்பாலிருக்கும் இலக்கிய வாசகர்களும் அறிந்திராத பல பக்கங்களை

தரிசிக்க வைத்தவர்.

வடமராட்சியின் பொலிகண்டி கிராமத்தில் அந்தப் பனங்கூடல்களுக்கு கூடாக சைக்கிளிலும் கால்நடையாகவும் உலாவந்து கொண்டிருக்கும் இந்தக் கிராமத்து மனிதனின் வாழ்வும் பணியும், அந்தக் கிராமங்களின் உயிர்ப்பையும் இழந்து பனங்கூடல்களுக்கூடாக பரவும் பருவக் காற்றையும் சுவாசிக்கமுடியாமல் அந்நிய தேசங்களில் குளிரிலும் பனியிலும் கோடையிலும் வாடிக்கொண்டிருக்கும் வாசகர்களின் கவனத்தையும் ஈர்த்திருப்பதாகவே கருதுகின்றேன்.

அந்தக் கிராமத்தையும் அந்த மக்ளையும் விட்டு அகலாமல் அவர்கள் சந்தித்த போராட்டங்களையும் பாரிய இடப் பெயர்வுகளையும் அவலங்களையும் ஜீரணித்தவாறு இன்றும் அயர்ந்து போகாமல் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் தெனியானுக்கு கடந்த 01-02-2009 ஆம் திகதியன்று நான் எழுதிய கடிதத்தின் இறுதி வரிகள் இதோ:

வடபிரதேச சமூக ஆய்வுகளை தொகுக்கும் பணிகளில் அல்லது வடபிரதேச நாடோடிக் கதைகளை, கிராமியக் கதைகளை, கிராமிய இலக்கியங்களை, போர்க்காலக் கதைகளை தொகுக்கும் பணிகளில் இளம் தலைமுறையினரை உங்களைப் போன்றவர்களின் வழிகாட்டுதலுடன், ஈடுபடச் செய்தால் பயனிருக்கும் என நம்புகிறேன்.

டானியல் விட்ட சில பணிகள் மீண்டும் தொடரப்படவில்லை என்று கருதுகிறேன். வடமராட்சியில் இன்னும் சில ஆலயங்களில் சிலருக்கு கதவடைப்பு நீடிப்பதாகவும் அறிகின்றேன். வடமராட்சி மக்களின் ஆத்மாவைப் பிரதிபலிக்கும் கிராமியக் கதைகள் முதிய தலைமுறையினர் வாயிலாக பெறப்பட்டு தொகுப்பதற்கு முயலலாம்.

தமிழ்நாட்டில் கி.ராஜநாராயணன் இது விடயத்தில் கூடுதல் அக்கறை காட்டியிருக்கிறார். தங்கள் அன்புத் துணை வியாரை அன்புடன் கேட்டதாகச் சொல்லுங்கள்.

தமது குழந்தைகள் அனைவரையும் திருமணம் செய்துகொடுத்து அனுப்பினாலும் ஒரு குழந்தை மாத்திரம் எங்கும் செல்லாமல், தொடர்ந்தும் அவர்களின் கால்களைத் தான் சுற்றிக் கொண்டு வரும். அந்தக் குழந்தையின் பெயர் தெணியான்..

# தெனியான் நேர்காணல்

## செங்கை ஆழியான்

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் நான்கு தசாப்தங்களாகத் தன் படைப்புகளால் அணி சேர்த்திருக்கும் இலக்கியப் படைப்பாளி. சிறுகதை, நாவல், இலக்கிய ஆய்வு நிலைக்கட்டுரை என்பனவற்றில் முதலிடம் பெறும் பலதுறைப் பரிமாணம் பெற்றவர். க. நடேசன் இயற்பெயர். தெனியான் பல புனைபெயர்களில் ஒன்று. நிருத்தன், கூத்தன், அம்பலத்தரசன், ஐயனார் என புனைபெயர்களில் வடிவமெடுப்பார். 1942இல் வல்வெட்டித்துறை, பொலிகண்டியில் பிறந்தவர். மார்க்ஸிசியச் சிந்தனை வழி இலக்கியம் படைக்கும் இலக்கியப் படைப்பாளி. தனக்குச் சரியெனப்பட்ட கருத்தை வலியுறுத்தும் படைப்புப் பிடிவாதக்காரர். முற்போக்காளர். மக்களின் விடுதலைக் குரலாக அவரது சிறுகதைகள் ஒலித்தாலும் குடும்ப உறவுகளை இறுக்கமாகச் சித்திரிக்கும் தன்மையர். அவரது சிறுகதைகள் சமூகத்தின் அடிவேரைச் சுட்டிப் பேசுகின்ற சமூக விமர்சனங்கள். அனைத்துப் படைப்பாளிகளையும் படைப்புகளையும் விமர்சிப்பதோடு, அவரவர் திறனை மதிக்கும் பக்குவம் தெரிந்த மனிதாபிமானி. தெனியான் ஈழத்து நாவலாசிரியர்களில் முக்கியமானவர். ஏழு எட்டு நாவல்களைத் தந்தவர். தான் தழுவின கோட்பாடுகளை சமூகத்தின் எம்மானுடரிடமும் காணும் வல்மையுடையவர் என்பதற்கு 'பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்' தக்க எடுத்துக்காட்டு. சமகாலப்பிரச்சினைகளுக்கு வடிவம் தந்தவர். ஈழத்தின் நல்லதொரு ஆய்வுக்கட்டுரையாளன் தெனியான். பல்வேறு இலக்கிய நிலைகளின் செயற்பாடுகளையும் அவலங்களையும் எழுதும்போது சர்ச்சை இருந்தாலும் ஆரோக்கியமானவை. கண்டனக்காரர். கண்டிக்க வேண்டியதைக் கண்டிப்பவர். படைப்பனுபவத்தினை அவர் படைப்புகளில் காணலாம். சமூகமாற்றத்தக்கான உந்து சக்தியாக இலக்கியத்தைக் கருதுபவர். இலக்கியத்துக்காக வாழ்பவர். இளம் இலக்கியவாதிகளை மொட்டிலே கருகாமல் வளர்ப்பவர். அனைவரையும் நேசிக்க அவருக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. அதுதான் தெனியான். - செங்கை ஆழியான்

உங்களைப் பற்றிக் கூறுங்கள். முக்கியமாக சமூக, குடும்பப் பின்னணி பற்றி அறிய ஆவல்?

யாழ்ப்பாணம் வடமராட்சியில் பொலிகண்டிக் கிராமத்தில் சராசரியான ஒரு தொழிலாளி குடும்பம் நான் பிறந்தது. தந்தையார் பெயர் நா. கந்தையா. எங்கள் குடும்பத்து ஆண்கள் அக்காலத்தில் சுமாரான கல்வியைப் பெற்றவர்களாக இருந்தார்கள். எனது தந்தையாரின் பெரிய தகப்பன் பிரபலமான சுதேச வைத்தியர். அதனால் வைத்தியம் சம்பந்தமான அறிவும் நாடகக் கலையுடன் தொடர்பும் அவர்களுக்கு இருந்து வந்திருக்கிறது. எனது தாயார் அல்வாய் வடக்கை சேர்ந்தவர். பெயர் சின்னம்மா. என்னோடு குடும்பத்தில் ஆறுபேர் உடன் பிறந்தவர்கள். பெண்கள் மூவரும் இளையவர்கள். நான் இரண்டாவது மகன். எனக்கு இளையவன் 'நான்காவது பரிமாணம்' - க. நவம்

(க. நவரத்தினம்). நான் 1968இல் தந்தைவழி உறவுக்காரர் பெண் மரகதத்தைத் திருமணம் செய்து கொண்டேன். எங்களுக்கு நான்கு பிள்ளைகள். மூத்தவர்கள் இருவரும் பெண்கள். எல்லோரும் திருமணமானவர்கள் இப்ப, நான் பேரக் குழந்தைகளுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு தாத்தா.

தங்கள் படைப்புகளில் சாதியம் முதன்மை பெறுவதாகக் கூறுகின்றார்கள். அது எவ்வளவில் சரி?

தமிழர் சமுதாயத்தில் சாதியம் எங்குமே ஆழ வேரோடிக் கிடக்கிறது. இந்தச் சாதியத்தினால் பாதிக்கப்படும் சமூகத்தில் பிறந்த என்னுடைய படைப்புகளில் சாதியம் முதன்மை பெறுவது புதுமையல்ல. ஆனால் என்னுடைய எல்லாப் படைப்புகளும் சாதியம் பற்றியவையல்ல. சாதியம் பற்றி எழுதாது பலரும் நழுவிக்கொண்டு போகும் இந்தச் சமயத்தில் நான் அதுபற்றி எழுதுவது

பலருடைய கவனத்தையும் ஈர்க்கிறது போலும்!

இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில் சாதித்துவத்துக்கு அப்பால் இனத்துவம் முதன்மை பெற்றிருப்பதை மறுக்க முடியுமா? நமது நாட்டின் சமூகப் பண்பாடுகளின் அடிப்படை வேர்கள் சாதித்துவத்தாலும் இனத்துவத்தாலும் நிர்ணயிக்கப்பட்டதாக நினைக்க வில்லையா?

நாட்பட்ட பழைய புண் சாதித்துவம். அதனுடன் ஒப்பிடும்போது புதிய காயம் இனத்துவ முரண்பாடு. இனத்துவ முரண்பாட்டுக்கு மருத்திடப் புறப்பட்டவர்கள், சாதித்துவ முரண்பாடு வெளிப்படாதவாறு அமுக்கி வைத்திருக்கின்றனர். அதுவும் ஒரு வகையில் சாதித்துவத்தைத் தொடர்ந்து பேணுவதாகவே அமைந்தது. சாதித்துவம் நாறிப் புழுத்து, புதிய புதிய புழுக்கள் நெளி கின்றன. நாட்பட்ட புண்ணை நமக்கு

மத்தியில் வைத்துக்கொண்டு புதிய காயத் துக்கு மருந்திட நினைப்பது விவேகமான செயலாக எனக்குத் தோன்றவில்லை.

தங்களது படைப்புகளில் தாங்கள் சமூகத்தில் அனுபவித்த காயங்களின் வலி தெள்ளெனத் தெரிவதாக எனக்குப் படுகின்றது. யாழ்ப்பாணச் சமூக அமைப்பின் பலவீனமான நிலைப்பாடு அதற்குக் காரணமாகும். அந்தக் கேவலமான சமூக அமைப்பை மாற்றியமைக்க நீங்கள் எடுத்த முயற்சிகள் எவை?

நான் மிக இளம் வயதிலேயே அகில இலங்கைச் சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபையிலும் பின்னர் இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலும் இணைத்து எம்.ஸி. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் தலைமையின்கீழ் சமூக விடுதலைக்கான நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டு வந்திருக்கின்றேன். மகாசபையின் பல நடவடிக்கைகளில் பங்கு கொண்டிருப்பினும், குறிப்பாக எனது கிராமத்து கந்தவனக் கோயிலை சகல மக்களும் சென்று வழிபடத் தகுந்த வண்ணம் எம்.ஸி தலைமையில் திறந்து வைப்பதற்குக் காரணமாக முழுமூச்சுடன் பின்னணியில் நின்று செயற்பட்டிருக்கின்றேன். பிறகு அல்வாய் முத்துமாரியம்மன் கோவில். இப்படி இன்னும் சில சம்பவங்களைச் சொல்லலாம். இவற்றோடு எனது எழுத்தையும் பயன்படுத்துகிறேன்.

சமூகரீதியில் ஏற்பட்ட காயங்களைத் தங்கள் படைப்புகளில் கொண்டுவந்துள்ள நீங்கள் அரசியலரீதியாக நமக்கு ஏற்பட்டுள்ள காயங்களைச் சுட்டிக்காட்டக் கூடாதா? காலம் கனிய வேண்டுமெனக் காத்திருக்கின்றீர்களா?

நான் அடித்தள மக்கள் பக்கம் நிற்பவன். அவர்களுள் ஒருவன். ஆயுதம் தாங்கிய போராட்டம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னர், இந்த அடித்தள மக்களுக்கு அரசியலரீதியான காயங்கள் பெருமளவு ஏற்படவில்லை. வாக்க நலனுக்காக ஆயுதந் தூக்கியவர்களின் போராட்டம், அடித்தள மக்களையும் பாதித்தது. இதனைச் சுத்திரமாக நடுநிலை நின்று எழுதக் கூடிய சூழ்நிலைகள் இருக்கவில்லை. எழுத்தாளர்கள் பலர் இனரீதியான பல படைப்புகளைப் படைத்தார்கள். நான் ஒருவன் எழுதாது விட்டதனால் எந்த விதமான நட்டமும் இல்லை. ஆனால் ஆரம்பத்தில் நானும் சிலவற்றை மக்கள் பக்கம் நின்று எழுதி இருக்கிறேன். கடந்த காலத்தில் முழு மூச்சாக எழுதியவர்கள் எல்லோரும் இனி எப்படித் திசை திரும்பப் போகின்றார்கள் என்பதைப் பொறுத்திருந்துதான் பார்க்க வேண்டும்!

தங்களது இலக்கியக் கருத்தியல் சுட்டும்

நோக்கங்கள் உரியவர்களை அடைந்துள்ளனவா? தங்கள் அனுபவம் யாது?

வைத்தியர்கள் ஏற்றும் ஊசிமருந்து நோயைக் கண்டிப்பது போல, கருத்தியலானது உரியவர்களை உடனடியாகப் பாதிக்குமென எதிர் பார்க்க இயலாது. ஆனால் பாதிக்காமல் விடுவதில்லை. பாதிப்பின் வெளிப்பாடு வெளியே தெரியாமலும் இருக்கலாம். இலக்கியக் கருத்தியல் சுட்டும் நோக்கங்கள் உரியவர்களைச் சென்றடைந்து, அதனால் அவர்களிடத்தில் தோன்றிய நடத்தை மாற்றங்களை நான் அவதானித்திருக்கின்றேன். சிலர் நேரிற் சொல்லியும் இருக்கின்றார்கள்.

ஈழத்தின் இலக்கியப் போக்கில் பிரதேசவாதம், சமயவாதம் (யாழ். இலக்கியம், மட்டக்களப்பு இலக்கியம், மலையக இலக்கியம், இஸ்லாமிய இலக்கியம், கத்தோலிக்க இலக்கியம் என) முதன்மை பெற்று வருகின்றமை கவலைதருகின்றது. அத்துடன் தலித் இலக்கியம், புலம்பெயர் இலக்கியம்

என வேறுபட்டுள்ளது. இவை இலக்கிய வளர்ச்சியின் ஆரோக்கியமாகுமா?

உங்களுடை கவலை நியாயமானதுதான். எவ்விதப் பாகுபாடுமின்றி ஈழத்து இலக்கியம் எனப் பேசி வந்தவர்கள் நாம். ஆனால் இன்று பிரதேச, மத அடிப்படையில் ஏற்பட்டிருக்கும் இலக்கிய வளர்ச்சி பிரதேச, மத அடிப்படையிலான பாகுபாடுகளை முன் நிறுத்துகின்றது. இவ்வகையான பாகுபாடுகளுக்குக் காரணமாக அமைந்திருப்பது அரசியல் நிலைப்பட்ட பிரிவினைகளே. நமது தேசம் உணர்வுநிலையில் பிளவுபட்டு, பிரதேசவாதம், மதவாதம் முனைப்புப்பெற்று இருக்கும்போது, இலக்கியம் மாத்திரம் பிளவுபடாமல் இருக்கவேண்டுமென எப்படி எதிர்பார்க்கலாம்? ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் பற்றிய இலக்கியத்தை தமிழ் நாட்டவர் போலத் தலித் இலக்கியம் என்று குறிப்பிடப்படுவதில் எனக்கு அவ்வளவு



உடன்பாடில்லை. தமிழ்நாட்டில் தலித் இலக்கியம் தோன்றுவதற்கு முன்னரே அந்த வகையான இலக்கியங்களை ஈழத்து முற்போக்கு இலக்கியவாதிகள் படைத்தார்கள். அதன் முன்னோடி கே. டானியல் எனத் தமிழ்நாட்டாராலேயே கொண்டாடப்படுகின்றார். ஈழத்து முற்போக்கு இலக்கியத்தின் ஒரு பகுதிதான் சாதிய இலக்கியம். புலம்பெயர் இலக்கியம் என்பதும் ஒரு அடையாளந்தான். எல்லோமே இலக்கியமென்னும் பெரும் பரப்புக்குள் வைத்து நோக்கப்பட வேண்டியவையே.

பாதிப்புக்குள்ளான அடக்கப்பட்ட மக்களே அவர்களின் காயங்கள் பற்றிப் படைக்க வேண்டும் (தலித்தே தலித்துகள் பற்றி எழுதவேண்டும்) என்ற கோட்டாட்டில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. அப்படியாயின் நாங்கள் தங்களின் ஒரு அற்புதமான, 'பொற் சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்' நாவலை இழந்திருப்போம் இல்லையா? உங்கள் கருத்து என்ன?

குறிப்பிட்ட ஓர் இலக்கியத்தைக் குறிப்பிட்ட ஒரு சாரர்தான் படைக்க வேண்டும் என்பதில் எனக்கு உடன்பாடில்லை. யாரும் படைக்கலாம். ஆனால் காயப்பட்டவன் தான் அதன் வலியை முழுமையாக உணர முடியும். அந்த வலியை, ஆத்மாவோடு இலக்கியமாகக் கொண்டுவருவதற்கு அவனுக்கே இயலும் என்பதும் உண்மை. அதேசமயம், அந்த வலியை உணர்ந்தால் மாத்திரம் போதுமானதாகாது. அதனை உயிர்ப்புடன் இலக்கியமாக்கும் படைப்பாற்றலும் இருக்கவேண்டும்.

தாங்கள் நாவல், சிறுகதை ஆகிய புனைகதைத் துறைகளில் ஈடுபாடு கொண்டுள்ளீர்கள். அத்துறையில் தாங்கள் சாதித்தவை, கனதியானவை. கருத்தியல் வேறுபாடுகள் இருந்தாலும், யாழ். இலக்கிய வட்டம் தங்களின் படைப்புகளைக் கௌரவித்திருக்கின்றது. வேறுபாடுகளை மீறி அந்தக் கௌரவிப்பை எவ்வாறு உங்களால் உவந்தேற்றுக் கொள்ள முடிந்தது?

இலக்கிய அடிப்படையிலான கருத்தியல் வேறுபாடு உடையவர்கள், தனிப்பட்ட எனது எதிரிகள் அல்ல. இலக்கியக் காரர்களுடன் நெருக்கமான நேச உறவை எக்காலத்திலும் பேணுகின்றவன் நான். முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவன். முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் யாழ் கிளைச் செயலாளராக ஒரு சமயம் இருந்திருக்கின்றேன். இலக்கியத்துக்கான ஆளுநர் விருது 2007இல் எனக்குக் கிடைத்தமையைக் கௌரவித்து யாழ். இலக்கிய வட்டம் விழா ஒன்றை எடுத்தது. சிறுகதைக்கான நாவேந்தன் விருது - 2007 செங்கை ஆழியானின்

ஒவ்வொருவரது கருத்தும் முழுமையானதென்று கொள்ள முடியாது. எனது பங்குக்கும் ஒன்றைச் சொல்லலாம். ஒரு சிறுகதை இறுதிவரை வாசகனைத் தன்னுடன் நகர்த்திக் கொண்டு செல்லும் சிறப்பினை உடையதாக அமையவேண்டும். இறுதியில் வாசகன் உள்ளத்தில் ஓர் அதிர்வினைக் கொடுக்கவேண்டும். அந்த அதிர்வின் விகசிப்பாக மேற்கிளம்பும் சிந்தனையை வளர்க்க வேண்டும். அந்தச் சிந்தனை, சமுதாயப் பயன்பாடுமிக்கதாக இருக்கவேண்டுமென நான் கருதுகின்றேன்

'வற்றாந்தி', எனது 'இன்னொரு புதிய கோணம்' ஆகிய இரு தொகுதிகளுக்கும் வழங்கிப் பெருமைப்படுத்தியது. யாழ். இலக்கிய வட்டம் என்பது ஓர் எழுத்தாளர் சங்கம். கருத்தியல் முரண்பாடுகளைக் கருத்தில் கொள்ளாது, அவர்கள் என்னைக் கௌரவிக்க முன்வரும்போது, நான் அவர்களை நிராகரிக்கும் அளவுக்கு அநாகாரிகமானவன் அல்ல. அதேசமயம் யாழ். இலக்கிய வட்டத்தின் முக்கிய பொறுப்புக்களை வகிக்கும் தலைவர் செங்கை ஆழியான், செயலாளர் நயினை கி. கிருபாநந்தா ஆகிய இருவரும் எனது நண்பர்கள் என்பதும் கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியதுதான்.

கட்டுரையியலுக்குத் தாங்களாற்றிய பங்கு முக்கியமானதெனக் கருதுகின்றேன். ஆரம்பத்தில் நீங்கள் எழுதிய கட்டுரைகள் சிறப்பானவை. வீழ்ந்து கிடந்த முற்போக்கை நிமிர்ந்தெழச் செய்தவை. அத்துறையில் தொடர்ந்து ஈடுபடாது ஏன்?

மல்லிகையில் தொடர்ச்சியாக நான் எழுதி வந்திருக்கும் விவாதக் கட்டுரைகளையும் ஏனைய சில கட்டுரைகளையும் மனதில் கொண்டு இக்கேள்வியை நீங்கள் முன் வைக்கின்றீர்களென நான் கருதுகின்றேன். முற்போக்கு என்பது மிக உயரிய சிந்தனை. அது எக்காலத்திலும் வீழ்ந்து விடக் கூடியதல்ல. சில காலங்களில் அது பின்னடைவைச் சந்தித்திருக்கிறது. அரசியல், சமூக நிலைமைகளே இதன் பின்னடைவுக்குக் காரணமாக அமைகின்றன. இந்த நிலைமைகள் மாற்றமுற்று மீண்டும் முற்போக்கு எழுச்சி பெறலாம். தொடர்ந்து முற்போக்கான, நிதானமான கருத்துகளை முன்வைக்கத்தகுந்த சூழ்நிலைகள் இருந்து வரவில்லை. அதனால் கருத்துச்செறிவான அத்தகைய கட்டுரைகள் எழுதுவதை நான் தவிர்ந்துக் கொண்டேன்.

சிறுகதை இலக்கியம் எவ்வாறு அமைய வேண்டும்? தற்போதைய இளம் படைப்பாளிகளை வாசிப்பதுண்டா? அவற்றின் அதிர்வு எனக்குள் உள்ளது, உங்கள் உணர்வு

யாது?

எந்தவொரு இலக்கியப் படைப்பும் இவ்வாறுதான் அமைய வேண்டுமென அறுதியிட்டு வரைவிலக்கணம் வகுத்துச் சொல்லிவிட முடியாது. இது சிறுகதை இலக்கியத்துக்கும் பொருந்தும். ஆனால் சிறுகதை இலக்கியம் பற்றி அவ்வப்போது சொன்ன படைப்பாளிகள் தமக்குத் தோன்றிய கோணத்தில் கருத்துகளை வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள். ஒவ்வொருவரது கருத்தும் முழுமையானதென்று கொள்ள முடியாது. எனது பங்குக்கும் ஒன்றைச் சொல்லலாம். ஒரு சிறுகதை இறுதிவரை வாசகனைத் தன்னுடன் நகர்த்திக் கொண்டு செல்லும் சிறப்பினை உடையதாக அமையவேண்டும். இறுதியில் வாசகன் உள்ளத்தில் ஓர் அதிர்வினைக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த அதிர்வின் விகசிப்பாக மேற்கிளம்பும் சிந்தனையை வளர்க்க வேண்டும். அந்தச் சிந்தனை சமுதாயப் பயன்பாடுமிக்கதாக இருக்க வேண்டுமென நான்கருதுகின்றேன். இளம்படைப்பாளிகள் சிலரது சிறந்த படைப்புகள் மகிழ்ச்சியையும் வியப்பையும் தருகின்றன.

போராட்டம் தொடங்கியதும் சிலமுற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் அதன் பக்கம் சார்ந்தார்கள். தாங்கள் ஏன் ஈர்க்கப்படவில்லை?

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றினை நீங்கள் காலவரையறை செய்யுமிடத்தில், தற் காலத்தினைப் போர்க்காலம் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளீர்கள். போர்க்கால இலக்கியத்தின் பங்காளிகளாகத் தாங்களும் இருக்க வேண்டுமென்னும் உத்வேகத்துடன் படைப்பாளிகள் எல்லோரும் தான் எழுதினார்கள். இதற்கு முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் விதிவிலக்கல்ல. போராட்டம் ஆரம்பித்த காலம் முதல் அதனால் அடிக் கடி கஷ்டங்களை அனுபவித்தவர்கள் வடமராட்சி மக்கள். நான் கடற்கரையை அண்டிய கிராமத்தைச் சேர்ந்தவன். அதனால் குடும்பத்துடன் அடிக்கடி இடம் பெயர்ந்து,

நான்பட்டஅவலங்கள் அளப்பரியன. அந்தத் துயரங் களால் என்னை நான் நிதானப் படுத்திக் கொண்டேன். உரிமைக்காக ஆயுதம் எடுத்துப் போராடப் புறப்பட்டவர்கள், தங்கள் மத்தியில் வாழும் உரிமை குறைந்த மக்களுக்கு உரிமையைப் பெற்றுக் கொடுப்பதில் நாட்டமில்லாதவர்களாக இருந்தமையும் இன்னொரு காரணம். ஆனால் போராட்டத்தின் பக்கம் நான் நாட்டம் கொள்ளாதது போல, அதனை நான் எதிர்க்கவுமில்லை.

உங்கள் எழுத்துலக இலட்சியம் என்ன? இலட்சியமில்லாது இலக்கியமில்லை என்று கருதுபவன் நான்.

தன்னையும் சமூகத்தையும் விளங்கிக் கொண்ட மனிதனுக்கு ஒரு இலட்சியம் இருக்கவேண்டும். அப்படி இல்லாதவன் சராசரி மனிதனாக இருக்க முடியாது. இந்த வகையில் நான் மார்க்ஸில சித்தாந்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டவன். ஏற்றத் தாழ்வில்லாத ஒரு சமுதாயம் உருவாக வேண்டும் என்பதே எனது இலட்சியம். சாதி, இனம், மதம், தொழில், பொருள், பதவி எனப் பல்வேறு பிளவுகளால் ஒருவனை ஒருவன் தாழ்த்துகின்றான். அவமதிக்கின்றான். இத்தகைய இழிநிலை இல்லாது ஒழிய வேண்டும். ஒவ்வொருவனும் முதலில் தானொரு மனிதன் என்றும், அடுத்தவனும் தன்னைப் போன்ற இன்னொருமனிதன் என்றும் எண்ணும் உயர்ந்த சிந்தனையுள்ள ஒரு சமுதாயம் தோன்ற வேண்டும் என்பது எனது வாழ்வின் கொள்கை. தனிப்பட்ட எனது கொள்கைக்கும் எழுத்துலக இலட்சியத்துக்கும் வேறுபாடில்லை. நான் வரிந்துக்கொண்ட மார்க்ஸிலக் கொள்கை, எனது எழுத்துலக இலட்சியத்தின் ஒளியாக அடிப்படையில் இருந்து வருகின்றது. அந்த ஒளியிலேயே சமுதாயத்தை நோக்குகிறேன். மார்க்ஸிலம் இன்று தோற்றுப் போய் விட்டதாகப் பலத்த ஆரவாரம் எழுவதை நான் அறியாதவனல்ல. ஆனால் உயர்ந்த கொள்கைகள், இலட்சியங்கள் என்றும்

தோற்றுப் போனதில்லை. சில பின்னடைவுகள் எதிர்காலப் பாய்ச்சலுக்கான சமிக்கை என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். பசிக்கின்ற ஒரு மனிதன் இருக்கின்றவரை இந்தக் கொள்கைக்கான தேவை இருந்து கொண்டே இருக்கும்.

இன்றைய ஈழத்தின் தாங்கொணப் பிரச்சினைகள் பல. சாதியக் கொடுமை, இன விடுதலை உந்தல், வறுமை, சூழல், பெண்ணியம் எனப் பல இருந்தும், சாதியக் கொடுமையைத் தொட்டு வாசிப்பவரின் மனதில், ஒரு தனிப் புள்ளியைத் தக்க வைக்கின்ற முயற்சியில் கூடுதலாக ஈடுபட்டுள்ளீர்கள். தெணியானின் படைப்புகள் சமூகப் பிரச்சினைகள் பலவற்றையும் பேசக்கூடாதா?

நான் எழுதுவதற்கு ஆரம்பித்து 45 வருட காலத்தில் இதுவரை 132 சிறுகதைகள் எழுதி இருக்கின்றேன். இவற்றுள் 30 சிறுகதைகள் மாத்திரம் சாதியம் பற்றியவை. ஏனைய கதைகள் யாவும் நீங்கள் குறிப்பிட்டுள்ள பிரச்சினைகளும், வேறுசில பிரச்சினைகளும் பற்றியவைகள்தான். ஈழத்தில் சாதியம் பற்றி அதிகமான சிறுகதைகளை எழுதி இருக்கின்றவன் நானாகத்தான் இருக்க முடியும். சாதியம் பற்றிய படைப்புகள் பதினான்கை உள்ளடக்கி 'தீண்டத்தாதவன்' என்னும் ஒரு தொகுதி பிரான்ஸில் இருந்து வெளிவந்திருக்கிறது. அத்தொகுப்பில் எனது 'தீண்டத்தாதவன்' 'வெளியில் எல்லாம் பேசலாம்' ஆகிய இரண்டுசிறுகதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. ஆனால் ஈழத்தில் என்ன நடக்கிறது? சஞ்சிகைளில் சாதியம் பற்றிய எனது சிறுகதைகள் வெளிவரும் சமயங்களில், அச்சஞ்சிகைப் படைப்புகளை மதிப்பீடு செய்கின்றவர்கள், 'வழமையான சாதியம் பற்றிய கதை' யென மெல்லத் தட்டிக் கழித்து விட்டுப் போவதை நான் அவதானிக்கின்றேன்.

சாதியப் பிரச்சினை தீர்ந்துவிட்டதாகப் பம்மாத்துப் பண்ணுகிறார்கள். 'ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்த நிலையிலா சாதி இன்று இருக்கிறது?' எனப் பலர் கேட்கின்றார்கள். சாதி பார்க்கின்ற சமூகம்,

வளர்ச்சி ஏதுமின்றி ஐம்பதாண்டுகளுக்கு முன் இருந்த நிலையிலா இன்று இருக்கின்றது? கால ஓட்டத்தில் இயல்பாகச் சமூகங்களுக்கிடையே தோன்றி இருக்கும் வளர்ச்சி இது. இது இயங்கியல். இந்த வளர்ச்சிக்குத் தகுந்தவாறு மிக நுட்பமாகச் சாதியம் கூர்மைப்பட்டிருக்கின்றது. உதாரணமாக அண்மைக்காலச் சம்பவங்கள் பலவற்றை எடுத்துக் காட்டலாம். சாதியம் ஒரு விஷப்பாம்பு. அது எப்படி, எங்கே மறைந்திருக்கின்றது என்பது சிலருக்குத் தெரியாதிருக்கலாம் ஆனால் அந்த விஷப்பாம்பினால் தீண்டப்படுகின்றவனுக்குமா அது தெரியாது போகும்? அதனால்தான் அது பற்றி எழுதுகின்றேன். யார் இருட்டடிப்புச் செய்தாலும், வாசகர் மனதில் ஒரு தனிப்புள்ளியாகத் தக்க வைக்குமேயாயின், அது எனது எழுத்தின் வெற்றியெனக் கருதுவேன்.

தங்கள் முதல் நாவலான 'விடிவைநோக்கி' என்பதில் பார்த்திர வார்ப்புகள் எடுப்பாக விழுந்துள்ளன. 'கழுக்குள்' நாவலில் சிறப்பாக அமையவில்லை என நினைக்கின்றேன். ஆனால் கழுக்குள் உருவ அமைதி கொண்ட நாவல். நாவலின் முழுமை தருவது யாது?

'விடிவை நோக்கி' 'கழுக்குள்' இரண்டும் எனது ஆரம்பகால நாவல்கள். 'விடிவை நோக்கி' எனது முதல் நாவல் மாத்திரமன்றி, வடமராட்சிப் பிரதேச மண்ணில் இருந்து தோன்றிய முதல் நாவலும் இதுதான். இப்பிரதேசத்தில் தோன்றிய முதல் நாவலா சிரியன் நான். நண்பர் செ. கதிர்காம நாதனின் 'நான் சாகமாட்டேன்' என்னும் நாவல் 'விடிவை நோக்கி' நாவலுக்கு முன் வெளிவந்த போதிலும், அது கிஷன் சந்தர் நாவலின் மொழிபெயர்ப்பு. எனது ஆரம்பகால நாவல்கள் இரண்டையும் பற்றி உங்கள் மனப்பதிவைச் சொல்லி இருக்கின்றீர்கள். ஒரு தாய்க்கு அவள் பெற்ற குழந்தைகளுள் எந்தக் குழந்தை மேலான குழந்தை? ஆனால் ஒரு தாயின் குழந்தைகள் எல்லோரும் சமமானவர்களாக இருப்பதில்லை. ஒரு நாவலின் முழுமைக்குப் பல்வேறு அம்சங்கள் அந்தப் படைப்பில் சிறப்பாக வந்து அமைய வேண்டும். பாத்திர உருவாக்கம், கதைப் பின்னல், உரையாடல், சித்திரிப்பு, அடிநாதமான மையக்கரு, வலுவூட்டும் கிளைக்கதைகள் வாசக ஈர்ப்பு, சொல்லாமல் சொல்லும் செய்திகள், அகண்ட நோக்கு என்பன ஒரு நாவலில் சிறப்பாக அமைந்தால் அந்த நாவல் முழுமை பெற்றதாக இருக்கும். இவற்றுள் உண்டாகக் கூடிய தொய்வு நாவலின் முழுமையைப் பாதிக்கவே செய்யும்.

'பொற்சிறையில் வாழும் புனிதர்கள்' என்ற நாவல் ஈழத்து நாவல்களில் குறிப்பிடத்தக்கது. அது தெணியானின் எழுத்தால் சிறப்புற்றது.

**சாதியம் ஒரு விஷப் பாம்பு. அது எப்படி, எங்கே மறைந்திருக்கின்றது என்பது சிலருக்குத் தெரியாதிருக்கலாம். ஆனால் அந்த விஷப்பாம்பினால் தீண்டப்படுகின்றவனுக்குமா அது தெரியாது போகும்? அதனால்தான் அது பற்றி எழுதுகின்றேன். யார் இருட்டடிப்புச் செய்தாலும், வாசகர் மனதில் ஒரு தனிப்புள்ளியாகத் தக்க வைக்குமேயாயின், அது எனது எழுத்தின் வெற்றியெனக் கருதுவேன்**

சோமகாந்தன் அவ்வாறான உள்ளடக்கத் தோடு ஒரு நாவல் படைந்துள்ளார், பார்த்தீர்களா? எது முந்தியது?

வெளியுலகத்தில் மிக கௌரவமான உயர்ந்த மனிதர்களாத் தோன்றினும், பொருளாதார நிலையில் அடிநிலையில் வாழ்ந்து, உள்ளே புழுங்கி வேதனையுறும் கோயிற் பூசகர்களான பிராமணர்களுடைய வாழ்வு என் நெஞ்சைச்சுட்டது. அவர்களுக்காகவும் நான் பேனா பிடிக்கத் தீர்மானித்தேன். சிலகாலம் அவர்களைத் தொடர்ந்து அவதானித்து வந்தேன். நான் கல்வி கற்பித்த பிராமண சமூகத்துமாணவர்களுடன் உரையாடினேன். எனது நண்பர் பா. ரத்னலபாபதி அய்யரிடம் இருந்து பல தகவல்களைப் பெற்றேன். அதன் பிறகு அந்த நாவலை எழுதி முடித்து அதனைப் பார்வையிட்டுத் தருமாறு நான் கொடுத்தவர்களுள் முக்கியமான ஒருவர் எனது இன்னொரு நண்பர் பேராசிரியர் நா. சுப்பிரமணிய ஐயர். இதன் பிறகுதான் 'முரசொலி' ஆசிரியர் நண்பர் எஸ். திருச்செல்வம் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க 'முரசொலி'யில் பிரசுரிக்கக் கொடுத்தேன். 03.08.1987 முதல் நாற்பத்தைந்து தினங்கள் தொடர்ச்சியாக 'முரசொலியில்' வெளிவந்தது. பிரசுரமாகிக் கொண்டிருந்த சமயம் நண்பர் எஸ்.தி. அந்த நாவலின் ஒரு அத்தியாயத்தை நீக்கி, புனிதர்களை மேலும் புனிதர்களாக்கிவிட்டார் என்பது சுவாரசியமான இன்னொரு விடயம். 13.09.1987இல் இந்த நாவல் வெளிவந்து முற்றுப் பெற்றது. இந்த நாவலை உடனடியாக நூலாக்கும் முயற்சி, நாட்டு நிலைமை காரணமாகவும், முரசொலிக்கு நிகழ்ந்த விபத்தினாலும் பின்போடப்பட்டுக் கொண்டு சென்று, இறுதியில் 'பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்' என்ற இந்த நாவல் செப்ரெம்பர் 1989இல் நூலாக வெளிவந்தது. இந்த நாவல் சோமகாந்தனுக்கு உள்ளீடான அதிருப்தியைக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். அதன் வெளிப்பாடாகத்தான் 'விடிவெள்ளி பூத்தது' என்னும் நாவலை அவசரமாக எழுதியிருக்கின்றார் என்பதை அதனைப் படித்தபோது நான் விளங்கிக் கொண்டேன். ஈழத்துப் பிராமணர்களின் அவலமான வாழ்வை, இருண்ட பக்கத்தை நான் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியது அவருக்கு உவப்பாக இருக்கவில்லை. ஈழத்துப் பிராமணர்கள் பொற்சிறையில் இல்லை. அவர்களுக்கு விடிவெள்ளி பூத்துவிட்டது என்று காட்ட விரும்பினார் போலும். சோம காந்தனின் 'விடிவெள்ளி பூத்தது' நாவலும் 1989இல் தான் வெளிவந்தது. ஆனால் எனது 'பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்' இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பத்திரிகையில் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்தது. ஈழத்துப் பிராமணர்கள்

ஈழத்தில் ஆற்றல் மிக்க நாவலாசிரியர்கள் இல்லாமல் இல்லை. ஆனால் சிறுகதைகள், கவிதைகள் போன்று நாவல்களை வெளியிடுவதற்கு ஈழத்தில் போதுமான களங்கள் இல்லை. நாவலாசிரியர்களாக இன்று பேசப்படும் கே. டானியல், செங்கை ஆழியான், செ. கணேசலிங்கன், செ. யோகநாதன் ஆகியோர் தமது சொந்தப் பணத்திலும், தமிழ்நாட்டில் வெளியிடக்கூடிய வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்தியும் தமது நாவல்களை நூல்களாக வெளியிட்டனர். எனது நாவல்களை வெளியீட்டாளர் சிலர் நூல்களாக வெளியீட்டு உதவினர்.

பற்றி வெளி வந்த முதல் நாவல் 'பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்' தான். இதனைக் கவனத்தில் கொள்ளாது சோம காந்தனின் நாவலை முதன்மைப்படுத்தி பார்க்கும் ஆய்வாளர்களையும் நான் அவதானித்து வைத்திருக்கின்றேன். ஈழத்து நாவலாசிரியர்கள் பற்றித் தங்களது கருத்து யாது?

ஈழத்தில் ஆற்றல் மிக்க நாவலாசிரியர்கள் இல்லாமல் இல்லை. ஆனால் சிறுகதைகள், கவிதைகள் போன்று நாவல்களை வெளியிடுவதற்கு ஈழத்தில் போதுமான களங்கள் இல்லை. நாவலாசிரியர்களாக இன்று பேசப்படும் கே. டானியல், செங்கை ஆழியான், செ. கணேசலிங்கன், செ. யோகநாதன் ஆகியோர் தமது சொந்தப் பணத்திலும், தமிழ்நாட்டில் வெளியிடக் கூடிய வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்தியும் தமது நாவல்களை நூல்களாக வெளியிட்டனர். எனது நாவல்களை வெளியீட்டாளர் சிலர் நூல்களாக வெளியீட்டு உதவினர். படைப்பாளிகள் நமது நாவல்களை நூல்களாக வெயிடத்தகுந்த வாய்ப்பு ஈழத்தில் இல்லை. அதனால் ஈழத்தில் நாவல்கள் வெளிவருது மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. நாவலாசிரியர்களும் குறைந்த தொகையினராகவே காணப்படுகின்றனர். அவர்கள் ஆற்றலில் யாருக்கும் குறைந்தவர்களாக நான் கருதவில்லை. ஈழத்து வாசகருக்குப் பெரும்பாலும் அவர்கள் அனுபவப்பட்ட களங்களில் இருந்தே ஈழத்துப் படைப்பாளி நாவல்களைப் படைக்கின்றான். வாசகன் அறியாத புதிய களங்களில் இருந்து நாவல்கள் படைக்கப்படும்போது, வாசகன் மாத்திரமல்லாது, விமர்சகனும் அந்தப்படைப்பினை உச்சிமீது வைத்துக் கொண்டாடும் ஒரு சூழ்நிலை இருந்து வருகின்றது. இதற்கு உதாரணமாக ஈழத்து நாவல்களுள் 'நிலக்கிளி' யைச் சொல்லலாம். இதனால் 'நிலக்கிளி'

தரமற்ற நாவல் என்பது எனது கருத்தல்ல. டானியலின் 'கானல்', செய்கை ஆழியானின் 'காட்டாறு', ஆகிய இரண்டு நாவல்களுமே ஈழத்து நாவல்களில் தேறக் கூடியவை எனச் சொல்லப்பட்டு வருகின்றது. முக்கியமான விமர்சகர் ஒன்றைச் சொல்லி விட்டால் அதை வாய்பாடு போலச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் கிளிப் பிள்ளைத்தனமே இந்தநாட்டு விமர்சனத்தை ஆக்கிரமித்துள்ளது. அப்படிப் பார்ப்பதானால் டானியலும் செங்கை ஆழியானுந்தான் ஈழத்து நாவலாசிரியர்கள் என்றாகிவிடும். குறிப்பிட்ட இந்த இரண்டு நாவல்களையும் தவிர, வேறு நல்ல நாவல்களையும் இவர்கள் எழுதி இருக்கின்றார்கள். இவர்களோடு கணேசலிங்கம், எஸ்.பொ., செ. யோகநாதன், தெணியான், அகஸ்த்தியர், நந்தி, புலோலியூர் க. சதாசிவம், தெளிவத்தை ஜோசப், ஞானசேகரன், கைலாயநாதன், தேவகாந்தன் (இறுதியாகவந்த இவரது நாவலை நான் படிக்கவில்லை, ஆனால் பலரது பாராட்டைப் பெற்றதை அறிவேன்) இன்னும் சிலரை ஈழத்து நாவலாசிரியர் வரிசையில் குறிப்பிடலாம். இன்று சமூகம் பற்றிய பெரிய ஒரு நாவலை எழுதுவதற்கான விருப்பம் மனதில் எனக்குண்டு. அதனை நூலாக்குவதற்கான உத்தரவாதம் இல்லாததினால் எழுதுவதற்குத் தயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றேன். வாய்ப்புகள் இருந்திருந்தால் இன்னும் சில நாவல்களை முன்னரே எழுதி இருப்பேன்.

டானியல் தனது வாரிசாகத் தங்களைக் கருதுகின்றார். டானியல் போர்க்குணமுள்ள எழுத்தாளர். ஒரு பகுதியை வன்மத்தோடு நோக்குபவர். உங்கள் சமூக நோக்கு, அரவணப்பு, அவரோடு ஒத்துப் போகாதே?

டானியலும் நானும் கொள்கையால் இணைந்தவர்கள். ஆனால் அவர் தீவிரமானவர். அது மாத்திரமல்லாது தீவிரமாகச் செயற்பட்டவர். அவரைப் போலக் கருத்து

நிலையில் சாதியத்துக்கு எதிரானவனாகவும் அதனை இலக்கியமாகப் படைக்கத் தகுந்த ஆற்றலுள்ளவனாகவும் அவர் என்னை இனங்கண்டார். அவருடைய கணிப்பு மிகச் சரியானது என்பதை என்னுடைய எழுத்துகள் இன்று நிறுவிக் கொண்டிருக்கின்றன. டானியல் 'ஒரு பகுதியை' வன்மத்தோடு நோக்குபவர் என்ற கருத்துடன் என்னால் உடன்பட முடியவில்லை. நீங்கள் குறிப்பிடும் ஒரு பகுதியைச் சார்ந்த பலர் டானியலின் நெருங்கிய நண்பர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் டானியலின் எழுத்துகளை அங்கீகரித்தார்கள். அவர்களால் எவ்வாறு அங்கீகரிக்க முடிந்தது? அதுதான் யதார்த்தம் என்பதனையே அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். டானியல் ஒரு பகுதியார் முழுப்பேரையும் வன்மத்தோடு நோக்கவில்லை. 'தண்ணீர்' நாவலின் வரும் சித்தமணியம், ஏன்? பஞ்சமர் ஐயாண்ணன் போன்றவர்கள் நீங்கள் குறிப்பிடும் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் தானே! அவர்களைச் சிறந்த பாத்திரங்களாகவே டானியல் படைத்திருக்கின்றார். டானியலின் படைப்புகளுக்கு ஒரு இலக்கு இருந்தது. அந்த இலக்கினை அடைவதற்குத் தகுந்த பாத்திரங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவர் தனது படைப்புகளுக்குள் கொண்டுவந்தார். கொள்கைப் பிடிப்புள்ள ஒரு படைப்பாளியின் பாத்திரத்தேர்வும் அதன் நகர்ச்சியும் அவ்வாறுதான் இருக்கும், இருக்கவும் வேண்டும்.

டானியலின் எழுத்துகள் பற்றி யாது நினைக்கிறீர்கள்?

டானியல் சிறந்த ஒரு நாவல் ஆசிரியர். நாவல் இலக்கியத்துறையில் அவரது சாதனை மிகப் பெரியது. சாதிக் கொடுமைகளுக்கு எதிராக இறுதிவரை தமது எழுத்தைப் பயன்படுத்தியவர். யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தின் இருண்ட பக்கங்களை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியவர். 'சமூகத்தில் மிகக் கீழே இருந்து பார்த்தனால், மேலே இருந்தவர்களின் குறைபாடு எல்லாம் அவர் பார்வைக்குத் தெரிந்திருந்தது' என பேராசிரியர் கா. சிவதம்பி குறிப்பிடுவார். யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்கு வெகு சிறப்பாக அவரது படைப்புகளில் இடம் பெற்றுள்ளது. யாழ்ப்பாண மக்களின் பாரம்பரியம், பழக்கவழக்கம், சடங்குகள், மரபுகள் என்பவை மிகக் கூர்மையாக அவதானிக்கப் பெற்று அவைகள் யாவும் அவர்படைப்புகளில் பதிவாகி உள்ளன. கிராமமக்களின் உணவுகள், உணவு தயாரிக்கும் முறை என்பவை சுவை படச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. நாவல் இலக்கியம் படைப்பதில் வியக்கத்தகுந்த ஆற்றல் அவரிடத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறது. 'தண்ணீர்' நாவலை அத்தியாயம் அத்தி

யாயமாக எழுதி என்னிடத்தில் தந்து கொண்டிருந்தார். நூலாக வெளிவந்திருக்கும் 'தண்ணீர்' அவரது எழுத்தின் முதற்பிரதி. ஏனைய சில நாவல்களும் அவரது எழுத்தின் முதற் பிரதியாகவே நூலுருவில் வெளிவந்திருக்கவேண்டும். முதற் பிரதியில் இவ்வளவு சிறப்பாக ஒரு நாவலைப் படைக்கும் ஆற்றலுள்ள டானியல், மீள்பார்வையிட்டு மெருகுபடுத்தி இருந்தால், மேலும் உன்னதமான படைப்பாக உருவாகி இருக்கும். அவரது படைப்புகளில் 'அடிமைகள்' நாவலே அவர் இலக்கினைத் தொட்டு நிற்கும் உன்னதப் படைப்பு என்பது எனது கருத்து. 'கானல்' உச்சமெனப் போற்றப் படுவதற்கு அவர் 'அடக்கி வாசித்ததும்' ஞானப்பிரகாசரைப் பாத்திரமாக்கி வரலாற்றுப் பாங்கினை தோற்றுவித்ததும், இன்னும் சில நியாயங்களும் அடிப்படையில் இருக்கின்றன என நான் கருதுகின்றேன். டானியலின் போர்க்குணவீச்சு சற்றுத் தளர்ந்த 'கானல்' நாவல், சிறந்த படைப்பு என யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தினால் அங்கீகரிக்கப் பெறுவது ஆச்சரியமான ஒன்றல்ல. யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தின் மரபு சார்ந்த பழக்க வழக்கங்களை பத்திரிகையில் வெளிவந்த 'ஐம்பதுகளில் யாழ்ப்பாணம்' என்னும் கட்டுரையில் சிறப்பாகப் பதிவு செய்துள்ளார். செப்பனிடப் பெற்ற பத்திரிகைப் பிரதியை டானியல் என்னிடம் தந்து வைத்தார். அதனை அவர் பிள்ளைகளிடம் நான் ஒப்படைத்தேன். அது இன்னும் நூலாக வெளிவராதிருப்பது வேதனைக்குரியது. அதேபோல அவர் மறைவதற்கு முன்னர் தமிழ்நாட்டில் தங்கி இருந்த சமயம் எழுதிய 'சாநிழல்' என்னும் நாவலுக்கு என்ன நடந்தது என்பதும் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இறுதிக் காலத்தில் டானியல் என்ன எழுதி இருக்கின்றார் என்பதை அறியும் விருப்பம் இன்னும் நிறைவேறவில்லை.

நீங்கள் மல்லிகை ஆண்டு மலரில் எழுதிய சிறுகதை 'வெளியில் எல்லாம் பேசலாம்' ரகுநாதனின் 'நிலவிலே பேசுவோம்' சாயலைப் பிரதிபலித்ததே?

**டானியலின் போர்க்குணவீச்சு சற்றுத் தளர்ந்த - 'கானல்' - நாவல், சிறந்த படைப்பு என யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தினால் அங்கீகரிக்கப் பெறுவது ஆச்சரியமான ஒன்றல்ல.**

ரகுநாதன் எனக்கு மூத்த தலைமுறையைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர். என் போன்றவர்களுக்கு முன்னோடியான எழுத்தாளர்களுள் ஒருவர். அவரும் நானும் சமூகத்தில் ஒத்த தளத்தில் இருந்து வந்தவர்கள். இருவரும் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்களாக இருக்கும் எழுத்தாளர்கள். அதனால் இருவரும் சிந்தனையால் ஒன்றுபட்டு நிற்பது புதுமையல்ல. ரகுநாதனின் 'நிலவிலே பேசுவோம்' என்ற சிறுகதை சுதந்திரன் பத்திரிகையில் 1951இல் 'வெளியே நல்ல நிலவு' என்ற தலைப்பில் வெளிவந்திருக்கின்றது. அந்தக் காலத்தில், நான் பாடசாலையில் படித்துக்கொண்டிருந்த வயதில் சிறிய மாணவன். நான் அக் காலத்தில் அந்தக் கதை பற்றி எதுவும் அறிந்திருக்கவில்லை. பின்னர் ரகுநாதனின் முதற் சிறுகதைத் தொகுதி 'நிலவிலே பேசுவோம்' வெளிவந்த வேளையில் அக்கதையைப் படித்திருக்கின்றேன். 'வெளியில் எல்லாம் பேசலாம்' என்னும் எனது சிறுகதை மல்லிகை ஆண்டு மலரில் 2006இல் வெளிவந்திருக்கின்றது. ரகுநாதனின் கதையில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை வீட்டுக்குள் அனுமதிக்கக்கூடாது என்னும் எண்ணத்தை மனதில் வைத்துக் கொண்டு, முற்றத்து மணலில் நிலாவொளியில் இருந்து பேச அழைத்து வரும் சாதி வெறியைச் சித்திரிக்கிறது. எனது சிறுகதை வீட்டு முற்றத்தில்லென்ன, வீட்டு வளவுக்குள் னேயே அனுமதிக்காது, சங்கடப்படலைக்கு வெளியே வீதியில் ஒடுக்கப்பட்டவர்களை நிறுத்திப் பேசி அனுப்பி வைக்கும் யாழ்ப்பாணத்துச் சாதிய வெறிபற்றிச் சொல்லும் கதை. ரகுநாதனின் கதையில் வரும் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் சாதாரண மக்கள். எனது கதையில் வரும் ஒடுக்கப்பட்ட பாத்திரங்கள் இருவரில் மூத்தவர், கிராம சேவையாளராக அரசு உத்தியோகம் பார்த்து, பின்னர் வெளிநாடு சென்று மிகுந்த பொருளாதார வசதிகளுடன் திருப்பி வந்திருப்பவர். இளையவர் வங்கியில் உதவி முகாமையாளராக இருப்பவர். இந்த வங்கியாளர் எனக்கு மிக நெருக்கமானவர். சாதியின் பெயரால் தங்களுக்கு நிகழ்ந்த அவமதிப்பை அவரே எனக்கு நேரில் சொன்னார். இருவரும் பொருள் வசதியுடன் நல்ல நிலையில் வாழுகின்றார்கள். படித்து பதவி வகித்தவர்கள். ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் கல்வி அறிவும் பொருளாதார வசதியும் ஏற்படும் போது சாதியம் அழிந்து போய்விடும் என்பது எவ்வளவு பொய்? ரகுநாதன் 'நிலவிலே பேசுவோம்' கதையை எழுதி ஐம்பத்தைந்து ஆண்டுகள் கடந்த பின்னர் 'வெளியில் எல்லாம் பேசலாம்' என்னும் எனது இந்தச் சிறுகதை வெளிவந்திருக்கின்றது. அரை நூற்றாண்டு காலம் கடந்து மேலும்



ஐந்து ஆண்டுகள் கழிந்து போயின. சாதிக் கொடுமைகள் எங்கே தீர்ந்து போய் விட்டன? காலத்துக்குத் தகுந்ததாக இன்று தீவிரப்பட்டல்லவா இருக்கின்றன? நான் சாதியம் பற்றித் திரும்பத் திரும்ப எழுதிக் கொண்டிருக்கின்றேனெனக் குற்றம் சுமத்துவது எவ்வளவு தவறு என்பதை இப்பொழுதாவது ஒப்புக் கொண்டாக வேண்டும். பிரான்ஸில் இருந்து வெளி வந்த திருக்கும் 'தீண்டத்தகாதவன்' (2007) என்னும் சிறுகதைத் தொகுதியில் குறிப்பிட்ட இரு கதைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. அந்தத் தொகுதியை நான் வாசித்த சமயத்தில் இரு சிறுகதைகளையும் ஒப்பு நோக்கத் தவறிவிட்டேன். நீங்கள் எனது கவனத்துக்குக் கொண்டு வந்ததற்கு நன்றி. யாழ்ப்பாணத்துச் சாதி வெறியின் அரை நூற்றாண்டு கால வரலாற்றினை அறிய வேண்டுமானால், இந்த இரண்டு சிறுகதைகளையும் படித்துப் பார்க்குமாறு வாசகர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

'சமூகப் பயன்' யாதெனப் புரிந்து கொள்ளாது இன்றைய எழுத்துகள் வெளி வருகின்றனவே! கதை கூறுவது மட்டும் இலக்கியமா?

உங்களுடைய கவலை நியாயமானது. இலக்கியம் பற்றி அடிப்படையான அறிவு இருந்தாலே, இலக்கியத்தின் 'சமூகப் பயன்' பற்றிய தெளிவு ஏற்படும். தமது அறியாமையை அறியாதிருப்பது மாத்திரமன்றி. அதுவே அறிவெனக் கருது கின்றவர்களுக்கு எக்காலத்திலும் தெளிவு ஏற்படப்போவதில்லை. எமது ஆரம்ப காலத்தில், நிறைய வாசித்திருந்தபோதும் தயக்கத்துடனேயே எழுதி வந்தோம். இப்பொழுது எந்தத் தயக்கமோ, கூச்சநாச்சமோ எழுதவரும் ஆரம்ப எழுத்தாளரிடம் இல்லை. சில பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளுக்குப் பக்கங்களை நிரப்ப வேண்டிய தேவை இருக்கிறது. அதனால் தரங்கண்டு பிரசுரிக்காது, கிடைத்தவற்றைக் கொண்டு தம்மை நிரப்பிக் கொள்ளுகின்றன. இலக்கியப் படைப்புகள் சமூகப் பயன் உள்ளவைகளாக அமைய வேண்டுமென்னும் எண்ணமில்லாது புகழ், பிரபல்யம் தேடுவதற்கான குறுக்கு வழி யாகவும் கருதுகின்றார்கள். கணினிப் பதிப்புகளினால் நன்மை மாத்திரமல்ல, தீமையும் விளைந்திருக்கின்றது. கணினி வசதி, பொருள் வசதி படைத்தவர்கள் தமது மன அவசங்களைக் காட்டித் தீர்த்து நூல்களாக வெளியிடுகின்றார்கள். வெறுங் கதைகளை எழுதிவிட்டு பயனுள்ள சிறுகதை இலக்கியம் படைத்து விட்டதாக மயங்குகின்றார்கள். இது கவிதைகளுக்கும் பொருந்தும். ஒரு பத்திரிகையில் அல்லது சஞ்சிகையில் கவிதைகள் என்ற பெயரில்

வெளிவரும் ஐந்தாறு ஆக்கங்களில் எங்கே கவிதை இருக்கிறது என்று தேடிப்பார்க்க வேண்டி இருக்கிறது. விநாயகன் அல்லது முருகன் பெயர்களை அவர்கள் செய்த அற்புதங்களை வரிசையாக அடுக்கிவிட்டு, அவை பக்திப்பாடல்கள் என்னும் கூத்து இன்னொருபுறம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்தக்குறைபாடுகளைவிளக்கிக்கொண்டு இலக்கியம் படைப்பார்களேயாயின் 'சமூகப் பயன்' உள்ள இலக்கியங்கள் அவர்களிடம் இருந்தும் பிறக்கும். இல்லையேல் அவர்கள் பாவம்!

ஈழம் கவிதைத்துறையில் வளர்ந்த அளவு புனைகதைத் துறையில் வளரவில்லையாம். தங்கள் கருத்து யாது?

அந்தக் கருத்தில் உண்மை இல்லாமல் இல்லை. அதுதான் உண்மையென்றும் இல்லை. கடந்த இருபத்தைந்து வருட ஈழத்து இலக்கியம் போர்க்கால இலக்கியம் எனப் பேசப்படுகின்றது. போரையும் போரினால் விளைந்த அவலங்களையும் நேர் நின்று பேசாது குறியீடுகளாகவும், படிமங்களாகவும் எடுத்துச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பான இலக்கிய வடிவமாகக் கவிதை அமைந்தது. போர்பற்றிப் பேசும் இலக்கியங்களே சிறந்த இலக்கியங்கள் எனக் கருதப் பெற்றது. இதனால் ஒரு கால கட்டத்தில் குறிப்பிட்ட அக்கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. புனைகதை சார்ந்த, குறிப்பாகச் சிறுகதை சார்ந்த வளர்ச்சி போர்க்காலகட்டத்தில் சற்றுத் தாமதமாகவே தோன்றியது என்பது உண்மை. ஆனால் முன்னையகருத்தினையே இன்றும் திரும்பத் திரும்ப ஒப்புவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். புனைகதை இலக்கியத் துறை ஈழத்தில் இன்று வளர்ந்து தான் இருக்கிறது.

தங்கள் நாவலான 'கானலின் மான்' பிறந்த



செங்கை ஆழியான்

கதையைக் கூறுங்கள்.

அந்த நாவலின் நாயகன் எனக்குப் பரிச்சயமான மனிதன். இடையிடையே அவரைச் சந்திக்க நேரும்போது அவருடன் உரையாடுவேன். அவர் சராசரி மனிதனாக இல்லாது பல பிரச்சினைகள், சிக்கல்கள் உள்ள ஒருவராக எனக்குத் தோன்றினார். அவர் மனம் நொந்துபோகாத வண்ணம் மிக எச்சரிக்கையாக அவருடன் பழகினேன். அவர் என்னோடு பேசுவதை மிகவும் விரும்புகின்றார் என்பதையும் நான் அவதானித்து வைத்திருந்தேன். அவருக்கு ஒரு மகள் இருந்தாள். அவளுக்குப் பத்து வயதிருக்கும். அவர் மனதிலுள்ள சிக்கலை விளங்கிக்கொள்ளும் நோக்கத்துடன், 'உங்களுக்கு ஒரு மகள் போதுமா?' என அவரிடம் ஒரு தினம் கேட்டேன். 'நான் மகிழ்ச்சியாக இருந்திருந்தால் இன்னொரு குழந்தையைப் பெற்றிருப்பேன்' எனச் சட்டென்று பதில் சொன்னார். நான் அதிர்ந்து போனேன். அவர் வெளியில் சொல்லிக்கொள்ளாத பலவற்றை விளங்கிக் கொண்டேன். அவருக்காக வேதனைப்பட்டேன். பின்னர் ஒரு தினம் அவர் என்னைத் தேடிக்கொண்டு என் வீட்டுக்கு வந்தார். என் மனைவி வழங்கிய தேநீரைப் பருகிக்கொண்டு 'என்னை ஆதரித்து இப்படி ஒரு தேநீரைத் தருகின்ற போது எனக்கு எவ்வளவு மகிழ்ச்சியாக இருக்கின்றது, தெரியுமா?' எனக் கூறினார். எனக்கு மீண்டும் ஒரு அதிர்ச்சி தொடர்ந்தது. தனது வாழ்க்கைச் சம்பவங்களை எடுத்துச் சொல்லத் தொடங்கினார். நான் சற்று நேரம் கேட்டிருந்துவிட்டு, 'நீங்கள் சொல்பவற்றை களை நான் குறித்துக் கொள்ளலாமா?' என அவரிடம் அனுமதி கேட்டேன். 'நீங்கள் எழுத வேண்டுமென்பதற்காகவே நான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன்' என்றார் அவர் சொல்லச் சொல்ல நான் குறித்துக் கொண்டேன். சொல்லி முடித்து விட்டு நிம்மதியுடன் எழுந்து போய்விட்டார். அதன் பிறகு என்னைச் சந்திக்கின்ற சமயங்களில் எல்லாம் தன் கதையை நான் எழுதி விட்டேனா? என்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். அவர் பற்றிய எனது புரிதலும், நோக்கும் அவருக்கு உடன்பாடாக இல்லாது போனால், அவர் மனம் வருந்தக்கூடும் என எண்ணி எழுதுவதை நான் தவிர்ந்து வந்தேன். மனநோயாளியான தாயிடம் அன்பைப் பெறாத அந்த மனிதன், வாழ்வில் சந்தித்த எந்தப் பெண்ணிடம் இருந்தும் அதைப் பெற முடியவில்லை. இறுதியில் மனைவி, பிள்ளையிடம் இருந்தும் அது கிடைக்கவில்லை. வாழ்ந்த காலமெல்லாம் அன்புக்காக அலைந்த ஒரு ஜீவன் அந்த மனிதன். அவர் இறக்கி வைத்து விட்டுப் போன மனச்சுமை இடையிடையே

என்னைத் துன்புறுத்திக் கொண்டிருந்தது. சில ஆண்டுகளின் பின்னர் திடீரென அவர் இறந்துபோனார். அதன் பிறகு அவர் எதிர் பார்த்திருந்த படைப்பினைக் 'கானலின் மான்' என்ற நாவலாக எழுதி முடித்தேன். பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை உரிமையாளர் நண்பர் ஸ்ரீதரசிங் எனது மணிவிழா நினைவாக அந்த நாவலை வெளியிட்டு வைத்தார். இலங்கைச் சாஹித்திய மண்டல விருதினை இரண்டாவது தடவையாக அந்த நாவல் பெற்றுத் தந்தது. இலங்கை இலக்கியப் பேரவையின் பரிசினையும் அது பெற்றது.

டொமினிக் ஜீவாவுடன் தங்களுக்குள்ள உறவு எத்தகையது?

டொமினிக் ஜீவாவை அகில இலங்கைச் சிறுபான்மைத் தமிழர் மசாசபைக் கூட்டங்களிலேயே முதலில் சந்தித்தேன். பின்னர் மார்க்ஸியக் கொள்கையிலும் இருவரும் ஒரே அணியில் இணைந்து நின்றோம். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, இலக்கியம் எங்களை இணைத்தது. 'மல்லிகை' இருவரையும் ஒரே இலக்கியக் குடும்பத்துக்குள் கட்டிப் போட்டது. எனது பெரும்பாலான எழுத்துகள் 'மல்லிகை' யில் வெளிவந்தன. எனது கருத்துகளை சுதந்திரமாக நான் எழுதத்தகுந்த ஒருதளமாக மல்லிகை இருந்து வருகிறது. நான் விரும்பிய சமயங்களில் எல்லாம் 'மல்லிகை'யில் எழுதினேன். ஜீவா கேட்டபோதெல்லாம் நான் எழுதிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தேன். இன்றும் இந்த நிலை தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. மல்லிகையால் நான் வளர்ந்தேன். மல்லிகையின் வளர்ச்சியில் எனக்கும் பங்குண்டு. நான் 'மல்லிகைக் காரன்' என்று சொல்வதில் இன்றும் பெருமைப்பட்டுக் கொள்பவன். எனது சிறுகதைத் தொகுப்பு 'சொத்து', நாவல் 'கழுமுகள்' இரண்டினையும் தமிழ் நாட்டுக்குக் கொண்டுசென்று நூலாக்கித் தந்தவர் ஜீவா. எனது இன்னொரு சிறுகதைத் தொகுப்பு 'மாத்து வேட்டி'யை மல்லிகைப்பந்தல் வெளியீடாகக் கொண்டு வந்தார். விரைவில் வெளி வர இருக்கும் 'பூச்சியம் பூச்சியமல்ல' என்னும் எனது சுயசரிதையைத் தமிழ் நாட்டில் நூலாக்கும் பொறுப்பினைத் தானே ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார். ஜீவாவின் 'ஈழத்தில் இருந்து ஓர் இலக்கியக்குரல்' என்னும் நூலினைத் தொகுத்துக் கொடுக்கும் பணியினை நான் ஏற்றுச் செய்து கொடுத்தேன். ஜீவாவின் மணிவிழாக் காலத்தில் 'மல்லிகை ஜீவா' என்னும் நூலினை நந்தியுடன் இணைந்து தொகுத்தளித்தேன். சாதியத்துக்கு எதிரான கருத்துகளையும் படைப்புகளையும் முன்

**பிரான்ஸில் இருந்து வெளி வந்திருக்கும் 'தீண்டத்தகாதவன்' (2007) என்னும் சிறுகதைத் தொகுதியில் குறிப்பிட்ட இரு கதைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. அந்தத் தொகுதியை நான் வாசித்த சமயத்தில் இரு சிறுகதைகளையும் ஒப்பு நோக்கத் தவறிவிட்டேன். நீங்கள் எனது கவனத்துக்குக் கொண்டு வந்ததற்கு நன்றி.**

வைப்பதில் இருவரும் முனைப்புடன் செயற்பட்டு வந்திருக்கின்றோம். சாதியம் பற்றிய சிறுகதைகளை சுதந்திரமாக நான் 'மல்லிகையி'லேயே எழுதி வந்திருக்கின்றேன். இன்றும் எழுதி வருகின்றேன். அந்தவகையில் தனித்துவமான ஓர் இடம் மல்லிகையில் எனக்குண்டு. எனது மணிவிழாக் காலத்தில் மல்லிகைப் பந்தலுக்கூடாக, கொழும்பில் ஒரு விழா எடுத்துக் கௌரவிக்கப்பட்டேன். சடங்கு சம்பிரதாயங்களை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு நடை பெற்ற எனது திருமணத்தை, எனது ஆசிரியர்கள் இருவரும், டொமினிக் ஜீவாவும் வருகை தந்து நடத்திவைத்தார்கள் என்பதை இன்றும் நான் நினைவு கூருகின்றேன். ஜீவா இன்று கொழும்பில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தாலும் இடையிடையே சுகநலன்களை விசாரிக்கத் தவறு வதில்லை. அத்தகைய நெருக்கம் எனக்கும் ஜீவாவுக்கும் இடையே உண்டு.

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பிக்கும் தங்களுக்கு முள்ள உறவுபற்றி அறிய விரும்புகின்றேன். தொடக்கப் புள்ளி வித்தியானந்தனாக இருந்தபோதும், கைலாசபதி, சிவத்தம்பி ஆகிய இருவரும் பல்கலைக் கழகத்துக்கு வெளியே இருந்த எழுத்தாளர்களுடன் மிகநெருக்கமான உறவுகளை வைத்துக் கொண்டார்கள். எழுத்தாளர்களாக, முக்கியமான விமர்சகர்களாக இருவரும் இருந்தார்கள். இவர்கள் வழிவந்த உறவின் தொடர்ச்சியாகவே, கலை, இலக்கிய ஈடுபாடுள்ள பல்கலைக்கழக விரிவுரை யாளர்களுக்கும் பல்கலைக் கழகத்துக்கு வெளியேயுள்ள எழுத்தாளர்களுக்கும் இடையேயான தொடர்பு இன்றுவரை நீடித்து வருகின்றது. இந்த வகையில் இந்த நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களில் இருக்கும் விரிவுரையாளர்களுக்கும் எனக்கும் பழக்க முண்டு. சிலர் எனக்கு மிகவும் நெருக்க

மான நண்பர்கள். அந்த நட்பு வட்டத்துள் மிக முக்கியமான ஒருவர் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள். பேராசிரியர் தமது திருமணத்தின் பின்னர் யாழ். பல்கலைக் கழகத்தில் இருந்த காலத்தில் வல் வெட்டித்துறையில் வாழ்ந்து வந்தார். எனது கிராமத்தில் இருந்து வல்வெட்டித்துறை அதிக தூரமில்லை. வாரத்தில் ஒருதடவை அவர் வீட்டில் தவறாது இருவரும் சந்தித்துக் கொள்வோம். காலம் கடந்துபோவது மறந்து நீண்ட நேரம் உரையாடுவோம். மாலை நேரம் சந்தித்தால் சில நாட்கள் இரவு ஒன்பது மணியையும் தாண்டிவிடும். அவர் வாழ்ந்த சூழலில் அவர் சொல்வதைக் கேட்பதற்கு ஒருவர் தேவைப்பட்டார். அந்த ஒருவனாக நான் இருந்தேன். நான் கேட்டறிந்து கொள்வதற்கு எனக்கொருவர் தேவைப்பட்டார். அவராகச் சிவத்தம்பி இருந்தார். காலப் போக்கில் அவர் குடும்பத்தில் ஒருவனாக நான் வாழ்ந்தேன். இன்று அவர் கொழும்பில் வாழ்ந்தாலும் அந்த உறவு எமக்குள் இருந்து வருகின்றது. எனக்குள் எழும் ஐயங்களைத் தீர்த்து எனது உருவாக்கத்துக்கு உறுதுணையாக இருந்து வந்தவர். அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் நாமும் வாழ்ந்தோம் என்பது மாத்திரமல்லாது, அவருக்கு நெருக்கமான அன்புக்குரியவனாக வாழ்ந்தேன் என்பது மனதுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

தாங்கள் எழுத்தாளராக வரத் தூண்டிய முக்கியமானவர்கள்? நிகழ்ச்சிகள்?

ஆரம்பகாலத்தில் டானியல், ஜீவா ஆகிய இவரையும் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிட்டியது. அதனால் அவர்களிடத்தில் எனக்கொரு கவர்ச்சி இருந்தது. அக் காலத்தில் எழுதிக் கொண்டிருந்த ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளை நான் தேடித்தேடிப் படித்தேன். வே. சாமிநாத சர்மாவின் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களை விரும்பி வாசித்தேன். ஜெயகாந்தன் எழுத்தில் எனக்கொரு மோகம் இருந்தது. காண்டேகரின் நாவல்களை விரும்பிப் படித்தேன். ஜானகிராமன், கல்கி, அகிலன், நா.பா. இப்படிப் பலரை விரும்பிச் சுவைத்தேன். இவர்கள் எல்லோரும் என்னை எழுதத் தூண்டியவர்கள் என்றே சொல்லவேண்டும். ஆசிரிய கலாசாலையில் நான் பெற்ற அனுபவங்கள், கலா சாலை விட்டு வெளியேறிய பின்னர் என்னைப் பேனா தூக்க வைத்தன. 'பூச்சியம் பூச்சியமல்ல' என்ற எனது சுயசரிதையில் இவற்றைத் தெளிவாக எழுதி இருக்கின்றேன்.

# தெணியான் பற்றி, சில எழுத்தாளர்களும் விமர்சகர்களும்...

தெணியானின் ஆக்கங்கள் பெரும்பாலும் சாதிய மைப்பின் கொடூரங்களுக்கான கருத்து நிலை, ஆள்நிலைப் பின்புலங்களை விவரிப்பதாகும். வட மராட்சியில் வாழும் ஒருவருக்கு இதுபற்றி எழுதுவதற்கு கற்பனைத் தேடல் எதுவும் தேட வேண்டிய அவசியமில்லை. தமக்குத் தெரிந்த, தாம் அறிந்த சிலருடைய வாழ்க்கைகளை போதுமானவையாகும். தெணியானின் கதைகளில் இந்தச் சாயல் ரொம்பமடையாக இருக்கும்.

'மரக்கொக்கு' முதல் 'பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்' வரை ஒரு அகண்ட பார்வை வீச்சு உண்டு. இந்த அகண்ட பார்வை வீச்சு காரணமாக இவர் யாரோ தெரிந்த சிலரைப் பற்றி எழுதுகிறார் என்ற குற்றச்சாட்டும் எல்லாக் காலத்திலும் உண்டு. உண்மையில், அத்தகையவொரு எளிமை நிலைப்படுத்தப்பட்ட பார்வை இவருடைய ரிஷி மூலத்தை வெளிக் கொணராது. தொல்காப்பிய நிலையில் நின்று கூறுவதானால், தெணியானுடைய எழுத்து, நாடகவழக்கு இணைந்த புல நெறி வழக்காகும்.

- பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி,  
'தெணியான் மணிவிழா மலர்' கட்டுரையில்  
நண்பர் டானியலை நினைவு கூராமல் தெணியான் பற்றி எழுத முடியவில்லை. தெணியானின் எழுத்தின் ஆளுமையை எனக்கு இனங்காட்டி விமர்சித்தவர் டானியல். அவரின் இலக்கியப் படைப்பாக்கல் மேல் வைத்திருந்த தனது நம்பிக்கையை 1985 மழை காலத்தின் போது மிக உருக்கமாக வெளிப்படுத்தினார். அவருக்குப் போதிய சுகம் இல்லை என்பதை அறிந்து, அவரின் தொழிலகத்தில் சந்தித்தேன். 'டாக்டர், எனக்கு மரண பயம் வந்துவிட்டது' என்று பேசத் தொடங்கினார். அந்த வசனம்

என்னை உலுக்கியது.

'எதற்கும் நெஞ்சு கொடுக்கும் டானியல் என்ற இரும்பு இலக்கியவாதிக்கா மரண பயம்?'

பின்பு தனக்கே உரிமையான முறையில் தனக்குக் கண் முதல் குதிக்கால் வரை இருந்த உபாதைகளைக் கூறினார். இந்தியா சென்று முழு 'செக்கப்' செய்து வருமாறு சொன்னேன். (அந்த ஆலோசனை சரியா தவறா என்பதை என் மனம் இப்போது விவாதிப்பது உண்டு) அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தான் டானியல், அவர் எழுதிக்கொண்டிருந்த நாவல் பற்றிக் கூறினார். 'என்னால் இனி ஏலாது, டொக்டர்' என்றார். 'ஆனால் ஒரு நிம்மதி, நான் எழுதி முடிக்கேலாத பகுதியை எழுதுவதற்குச் சரியான பொடியன் இருக்கிறான் - தெணியான். (தெணியான் அப்போது பையன் அல்ல. வயது 40 சொச்சம். அன்பிலும் நம்பிக்கையிலும் வயதுக் கணிப்பு தடுமாறும் போலும்)

'என்னைப் போல் எழுதக்கூடிய..' என்ற டானியலின் நம்பிக்கைக்கு மேல், ஒரு முற்போக்கு எழுத்தாளனுக்கு வேறு அணிகலன் வேண்டுமா?

- நந்தி, 'தெணியான் மணிவிழா மலர்' கட்டுரையில்

கிராமத்தில் பிறந்து, கிராமத்திலேயே தொழில் புரிந்து, கிராம மண்ணோடு புரண்டு, வாழ்வுநடத்திக்கொண்டிருக்கும் இவரது படைப்புக்களில் கிராமப் பகுதிகளுக்கே உரித்தான அம்சங்கள் எல்லாமே பரவிக் கிடக்கும். கிராமப்புற மனிதனின் இருதயத்தையே தமது படைப்புகள் மூலம் ஈழத்து வாசகனுக்குத் தந்துள்ள தெணியான் அவர்கள், அமைதி நிறைந்த கிராமத்து மண்ணிலே

காலத்தின் கோலத்தால் கால் ஊன்றப் பார்க்கும் வேறோர் வாழ்வின் சீரழிவினை 'பனையின் நிழல்' என்ற நாவலுக்கூடாகத் தொட்டுக் காட்ட முற்படுகின்றார்.

- கே. டானியல், தெணியானின் 'பனையின் நிழல்' நாவல் அறிமுகக் குறிப்பில்

தெணியானிடம் அன்றும் இன்றும் வெகு சிறப்பான குணம் உண்டு. எந்த மக்களிடமிருந்து உருவாகினாரோ, எந்த மக்களுடன் தினசரி புழங்கி வருகிறாரோ அந்த மக்களுக்கான நிரந்தர விடுதலையின் பக்கம் அவர் திடமாக நின்று, சிந்தித்து, எழுதி பேசி வருகின்றார்.

இவருக்கென்று ஒரு தத்துவப் பார்வை உண்டு. ஆரம்ப காலந்தொட்டே அதன் வழிகாட்டுதல் வழியே தொடர்ந்து நடைபோட்டு வருபவரான இவரிடம் தடம்புரளும் மனப்பான்மை சிறிதுகூடக் கிடையாது.

- டொமினிக் ஜீவா, 'தெணியான் மணிவிழா மலர்' கட்டுரையில்

தெணியான் அவர்கள் தெளிவான இலக்கியப் பார்வை கொண்டவர். ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே முற்போக்கு இலக்கிய முகாமில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டு இயங்கி வருபவர். எழுத்தில் மாத்திரமல்ல, சமுதாயத்தின் பல்வேறு போராட்டங்களிலும் முன் நின்று பணியாற்றி வருபவர். இவரது பேனா ஒடுக்கப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட, உரிமை மறுக்கப்பட்ட மக்களுக்காகச் சதா இயங்கி வருகின்றது. நாவல், சிறுகதை, கட்டுரைத் துறைகளில் இவரது பங்களிப்பு வளர்ந்து வரும் ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய மண்ணுக்குத் தகுந்த பசளையிட்டு வருகின்றது.

- டொமினிக் ஜீவா, தெனியானின் 'மாத்து வேட்டி' சிறுகதைத் தொகுதி பதிப்புரையில்

தெனியானின் இலக்கியப் பங்களிப்புகள் தனியாக நோக்கப்படத் தக்கவை. யாழ்ப்பாணத்து வாழ்வியலின் ஒரு வெட்டு முகத் தோற்றத்தை அவரது சிறுகதைகளில் தரிசிக்க முடிகிறது. அவரது நாவல் ஒவ்வொன்றும் புதிய புதிய அநுபவங்களை வாசகனுக்குத் தருகின்றது...

இவற்றோடு ஈழத்து இலக்கிய உலகில் சில ஆக்கப்பூர்வமான இலக்கியச் சர்ச்சைகளுக்கு அவரே காரண கர்த்தாவாகவும் விளங்கியுள்ளார். தெனியானின் மிகப் பெரிய சாதனையாகக் கொள்ளத்தக்கது, சமுதாயத்தில் சவால்களுக்கு உறுதியுடன் முகம் கொடுத்து வெற்றி பெற்றமையாகும். இது அவரது எழுத்துக்கும் ஆக்கப்பூர்வமான ஒரு கனதியை ஏற்படுத்துகின்றது எனக் கூறலாம்.

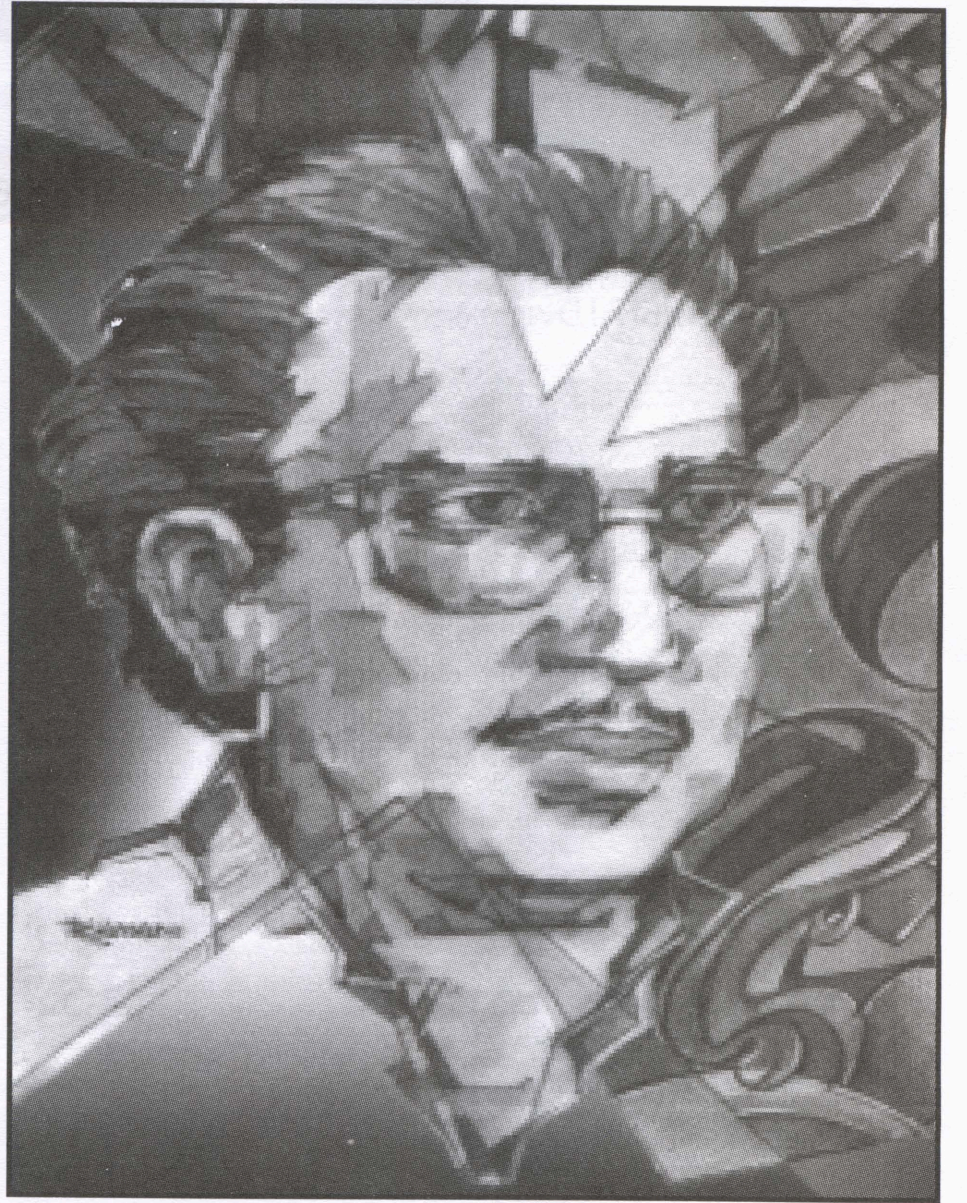
- கலாநிதி துரை மனோகரன், 'தெனியான் மணிவிழா மலர்' கட்டுரையில்

தெனியான் இலங்கைத் தமிழ்இலக்கியப் பரப்பிற்குக் கிடைத்த ஒரு முக்கிய ஆளுமையாகும். கடந்த நான்கு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக இப்படைப்புலகில் தனது ஆழமான தடங்களை விட்டுச் சென்றது மட்டுமன்றி, தொடர்ந்து பதித்த படி முன்னகர்கிறார். சிறுகதை, குறுநாவல், நாவல், விமர்சனம், இலக்கியக் கட்டுரைகள், மேடைப் பேச்சு என இலக்கியத்தின் ஒவ்வொரு அலகிலும் அவரது இருப்பு செறிவாகவும் உறுதியாகவும் உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

- வைத்திய கலாநிதி எம். கே. முருகானந்தன், தெனியானின் 'இன்னொரு புதிய கோணம்' சிறுகதைத் தொகுதி அறிமுகக் குறிப்பில்

ஈழத்து நவீன தமிழ் இலக்கிய வரலாறு தெனியான் இன்றிப் பேசப்பட முடியாதது. பிற எழுத்தாளர்களால் இனங் காணப்படாதகாட்சிகளையும் தரிசனங்களையும், பேசாப் பொருள்களையும், புணையாத சிதைவுகளையும் நிதானமாக நேர்நின்று, சத்திய தரிசனத்துடன் எடுத்துக் காட்டுபவர் அன்புக்கும் நட்புக்கும் உரிய தெனியான்.

சமூக நிலையிலும் பண்பாட்டு நிலையிலும் ஆழ்ந்து மௌனமாகி, உறைந்து ஒடுங்கி, ஆனால் பெரும் பெருந்த விசையுடன் உள்ளுறை பொருளாகி நிற்கும் வட மராட்சிப் பண்பாட்டின்



நெருடல் களைத் தமது புனைகதை வீச்சுக்குள் அடக்கிய எழுத்தாளர் தெனியானுடைய கலையாளுகை அருவி போன்ற தொடர்ச்சியும், அக்கினி போன்ற சுவாலையும் கொண்டது.

இன்றைய நவீன திறனாய்வு வளர்ச்சியில் விதந்து பேசப்படுவது ஒடுக்கப்பட்டோர் அழகியல் பற்றிய கருத்துகளாகும். ஒடுக்குவோரால் பேசப்பட்டு வந்த உள்ளடக்கங்களையும் கலைப் பார்வையையும் தகர்த்தெறிந்து, போலிநிலை அழகியற் கட்டுமானங்களின் மேலோட்டங்களை எடுத்துக்காட்டி வருபவர் தெனியான்.

நிதானமான சமூக ஊடாட்டங்களைப் புறக்கணித்தலும், போட்டியுணர்வு மிக்க தனிமனித உணர்ச்சிகளுக்குத் தூபமிடுதலும், கொடுமை மிக்க சமூகத்

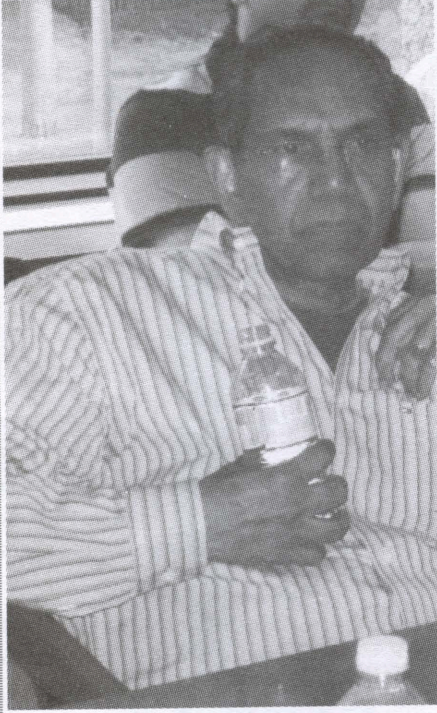
தோற்றப்பாடுகளை குறுகிய புலக் காட்சிகளால் அங்கீகரித்தலும், அழகென்றும் நியதியென்றும் பேசப்பட்ட வேளை - ஆழமாகவும், நிதானமாகவும், அயராத கலையாற்றலுடனும் நின்று நிமிர்ந்து நிதானித்துக் கலைப் படைப்புகளை மேற்கொண்டவர் அன்புக்குரிய தெனியான் ஆவார்.

அவரிடத்து பொதிந்துள்ள கலையுள்ள மும், நிறைந்து சிறந்த மனிதாபிமானமும், நீடித்து வேர் பதித்த நட்பும், அழியாத நினைவுப் பதிவுகள்.

- கலாநிதி சபா ஜெயராசா தெனியானின் மணிவிழா வாழ்த்துரையில்.

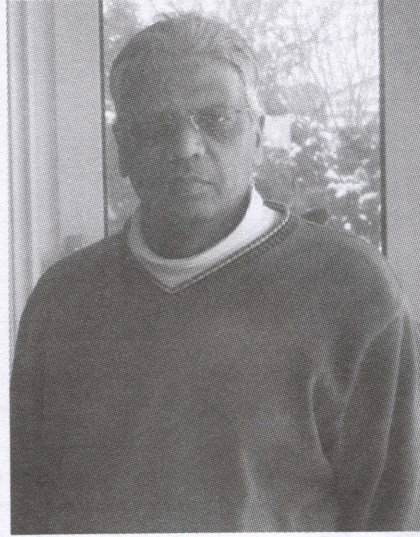
■

அங்கதம் ஆறாத  
கதை சொல்லலுக்கு  
ஐம்பது ஆண்டுகள்



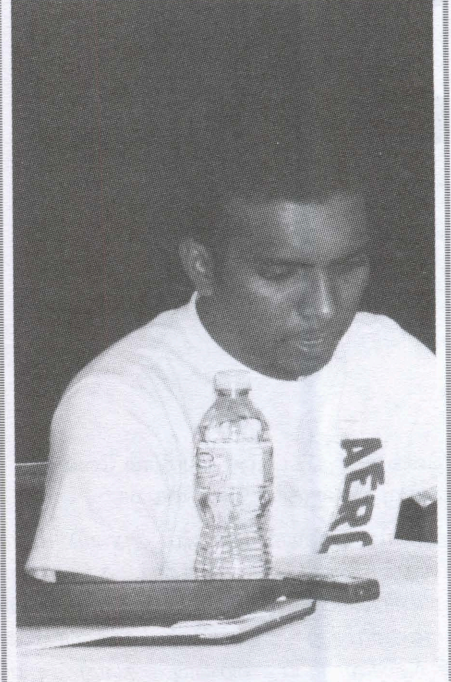
அ.முத்துலிங்கம் எனும் அங்கதம் ஆறாத கதை சொல்லியின் ஐம்பது ஆண்டுகள் இலக்கியப் பணி குறித்து, காலம் சஞ்சிகையால் 23 மே 2009 அன்று ரொறொன்ரோவில் நடத்தப்பட்ட இந்த நிகழ்வு மிகச்சிறப்பாக அமைந்திருந்தது

மாயமீட்சி



மணிவேலுப்பிள்ளையின் மொழிபெயர்ப்பு நூல் வெளியீடும் இலக்கிய உரையாடலும். ஓக்டோபர் 31, 2009 காலை 10 - மாலை 6. ஸ்காபரோ சிவிக் சென்டர். காலம் சஞ்சிகையின் வாழும் தமிழ் புத்தகங்களின் கண்காட்சியும் இடம்பெறும்.

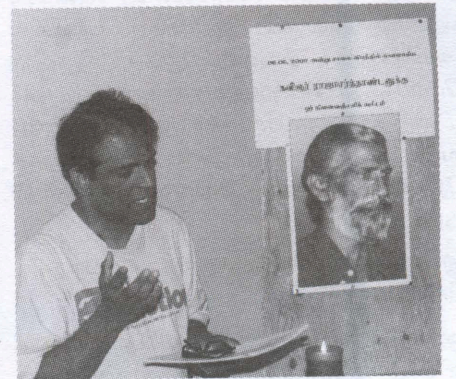
முருகையன்  
நினைவுக் கூட்டம்



கனடா வகைதுறை நிலையத்தால் (தேடகம்) ஆடி பதினொராம் திகதி கவிஞர் முருகையனிற்கான நினைவுக்கூட்டம் நிகழ்த்தப் பெற்றது. இந்நிகழ்வில் பேராசிரியர் சி.சிவசேகரம் கலந்து கொண்டு முருகையன் பற்றிய தன் நினைவுகளைப் பகிர்ந்து கொண்டார்.

ராஜமார்த்தாண்டன்  
நினைவுக்கூட்டம்

06.06.2009 அன்று சாலை விபத்தில் காலமாகிய கவிஞர் ராஜமார்த்தாண்டனுக்கு அஞ்சலி செலுத்துமுகமாகக் கனடாவாழ் தமிழ்மக்கள் சார்பில் நினைவஞ்சலிக் கூட்டம் ஒன்று கடந்த ஜூன் மாதம், 14ம் தேதி, 2009 அன்று ரொறொன்ரோவில் நிகழ்த்தப்பட்டது. அவ்வஞ்சலிக் கூட்டத்தில் காலச்சுவடு கண்ணன், ஈழத்து எழுத்தாளர் கனிபா ஆகியோர் அனுப்பியிருந்த அஞ்சலி உரைகள் வாசிக்கப்பட்டன. தொடர்ந்து தேவகாந்தன், காலம் செல்வம், நடராஜா முரளிதரன், திருமாவளவன் ஆகியோர் தமிழ்க் கவிதை இலக்கியத்துக்கு கவிஞர் ராஜமார்த்தாண்டன் ஆற்றிய சேவைகள் பற்றியும் குறிப்பாக ஈழத்துக் கவிதை களைத் தமிழகத்தில் அறிமுகப்படுத்துவதில் அவர் காட்டிய தீவிர அக்கறை குறித்தும் உரையாற்றினார்கள். உணர்வுபூர்வமாக நடைபெற்ற அவ்வஞ்சலிக் கூட்டத்திற்கு குறிப்பிடத்தக்களவு இலக்கிய ஆர்வலர்கள் வருகை தந்திருந்தார்கள்.



# ஹண்டி பேரின்பநாயகம்

## கனகசபாபதி

இலங்கைக்குப் பூரண சுதந்திரம் வேண்டும் என முதலில் குரல் கொடுத்தவர்

ஹண்டி மாஸ்டர் 1899ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 28ந் தேதி பிறந்தார். தந்தையார் மானிப்பாயினைச் சேர்ந்த ஆசிரியர் சரவணமுத்து அவர்கள் பிறப்பாலே கிறிஸ்தவராகிய ஹண்டி தனது உயர் கல்வியை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் கற்றார். அங்கே பட்டதாரி வகுப்புகள் நடைபெற்றன. இலண்டன் சர்வகலா சாலைப் பட்டதாரியாக ஹண்டி அவர்கள் 1929ஆம் ஆண்டில் தேறினார். யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிலேயே தனது ஆசிரியப் பணியினை ஆரம்பித்தார். ஆங்கிலம் மற்றும் இலத்தீன் மொழிகளைப் பயிற்றுவித்தார். ஹண்டி அவர்கள் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி மாணவராக இருந்த சமயம் தொட்டு அங்கே அதிபராக விளங்கியவர் சங்கைக்குரிய பிக்னெல் பாதிரியார். அவர் ஒரு பெருமகன். கருத்துச் சுதந்திரம் என்பதற்கு முக்கியத்தும் கொடுக்க வேண்டும் என்பதில் தீவிரம் காட்டியவர். ஆகவே அவரது வழிகாட்டலில் ஹண்டி மிக உயர்ந்த சிந்தனாவாதியாக மிளிர்ந்ததில் ஆச்சரியமில்லை. எனவே, ஹண்டி அவர்கள் ஆசிரியப் பணியில் அமர்ந்ததும் மாணவர்களுக்குக் கல்வி போதித்ததுடன் சிறந்த உதாரண புருடராயும் மிளிர்ந்தார் அவர்க்கென ஒரு மாணவர் வட்டம் உருவானது. அதன் விளைவாகத் தோன்றியது தான் மாணவர் காங்கிரஸ் (Student Congress).

இளைஞர் காங்கிரசும் அரசியல் செயற்பாடுகளும்:

ஓரேற்றர் சுப்பிரமணியம், A.E. தம்பர், நாகலிங்கம் போன்றோர் யாழ்ப்பாணக்

கல்லூரி யில் கற்றவர்கள். ஹண்டி அவர்கள் அப்போது அங்கே ஆசிரியராக இருந்தார். ஹண்டியினது மாணவர் காங்கிரஸ் அவர்கள் யாபேரையும் கவர்ந்தது. இவர்கள் அதில் சங்கமமாயினர் விரைவில் மாணவர் காங்கிரஸ் இளைஞர் காங்கிரசாகப் (Youth Congress) பரிணமித்தது. இளைஞர் காங்கிரஸ் ஓர் பேரியக்கமாகச் செயற்படத் தொடங்கியது. இளைஞர் காங்கிரஸ் நான்கு பிரதான குறிக்கோள்களுடன் செயற்பட்டது.

1. அந்நிய ஆட்சியிலிருந்து விடுபட்டு இலங்கை பூரண சுதந்திரம்பெற்ற நாடாக விளங்க வேண்டும்.
2. தமிழ்ச் சமூகத்தின் புற்றுநோயாகப் பீடித்திருக்கும் சாதிபோதம் முற்றாகவே ஒழிக்கப்பட வேண்டும்.
3. ஏழை மக்களது வாழ்க்கைத் தரம் கெளரவமான நிலைக்கு உயர்த்தப்பட வேண்டும்.
4. பாடசாலைகளில் மாணவர்களுக்கு அவரவர் தாய்மொழியிலே கற்பித்தல் நடைபெற வேண்டும்.

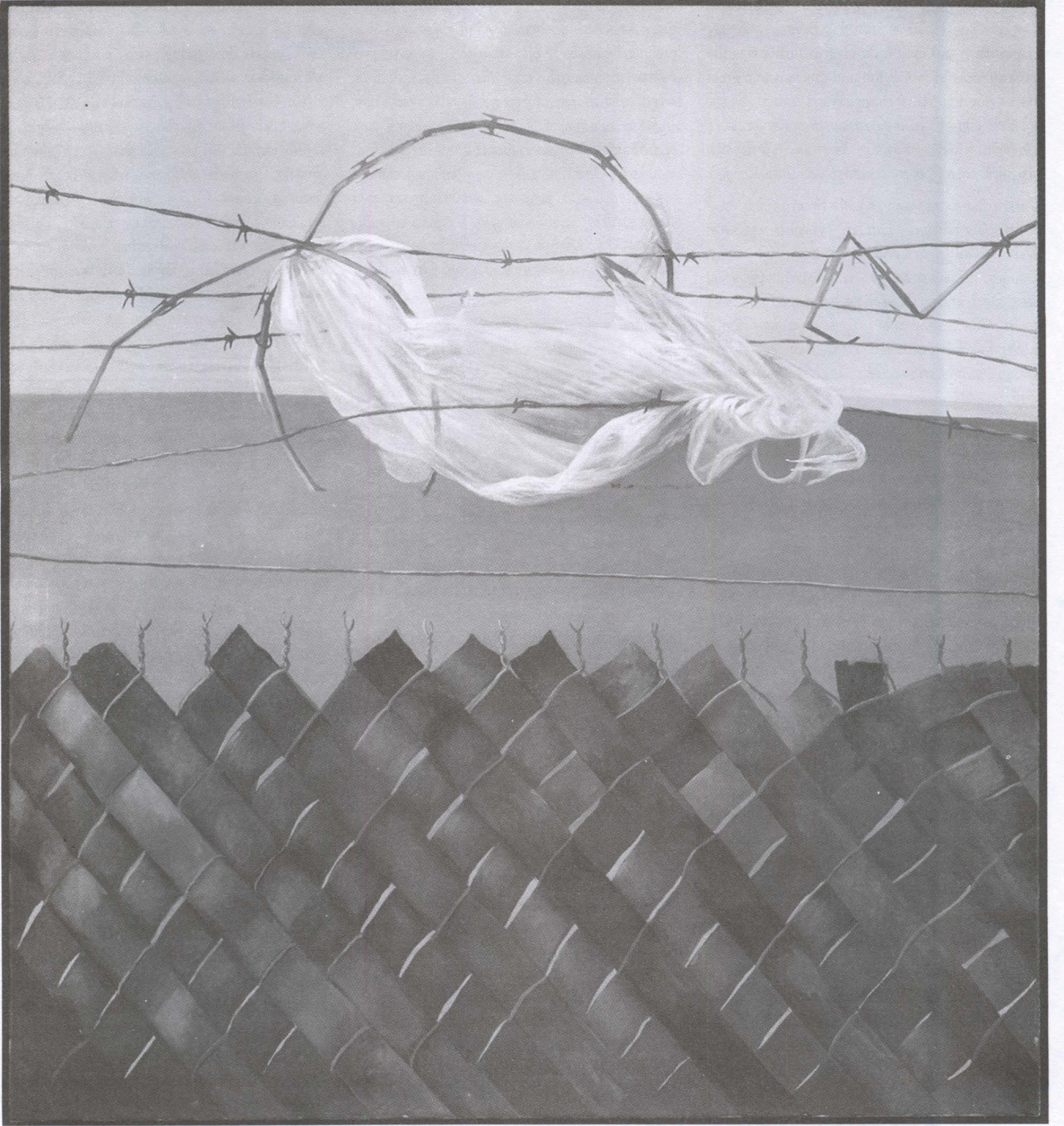
எனது பெருமதிப்பிற்குரிய அதிபர் ஓரேற்றர் சுப்பிரமணியம் மிக அழகாக The story of the Congress is almost the story of Handy Master's life என்கிறார். அவர் எழுதிய கட்டுரையிலிருந்து ஒரு பகுதியைத் தருகிறேன். 'அந்தக் காலத்திலே நினைக்கக் கூட முடியாத தேசிய உடையினை, அதுவும் சுதரினாலான உடையினையே ஹண்டி அவர்கள் கொழும்பில் இருக்கும் பொழுது கூட உடுக்கத் தவறியதில்லை. ஹரிஜன சமூகத்து இளைஞன் ஒருவனையே தனது உதவியாளராக வைத்திருந்தார். சங்கைக்குரிய பிக்னெல் பாதிரியார் அவர்கள் ஹரிஜன

சமூகத்து மாணவர்களைப் பாடசாலையில் சேர்த்த பொழுது அதனை எதிர்த்து ஏனைய ஆசிரியர்கள் பகிகரித்த போது ஹண்டி மாஸ்டர் மாத்திரமே பிக்னெல் அவர்களுடன் இருந்தார்.'

கல்யாணசுந்தர முதலியார், சத்தியமூர்த்தி P.D.E.S. குலரத்தினா, S.W.R.D பண்டார நாயகா, Dr. N.M பெரேரா, பிலக்குணவார்தனா போன்ற இந்திய இலங்கை பிரபலங்களை அழைத்து தங்களது கொள்கைப் பிரசாரக் கூட்டங்களை இளைஞர் காங்கிரஸ் நடத்தியதுடன் தொடர்ந்து 15 வருடங்கள் தங்கள் வருடாந்தக் கூட்டங்களையும் நடத்தியது. ஒவ்வொரு வருடாந்தரக் கூட்டத்திலும் இலங்கைக்குப் பூரண சுதந்திரம், வேண்டும் எனத்தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. வருடாந்தக் கூட்டங்களில் சம பந்திபோசனம் முதன்மை பெற்றது.

மிகப் பிரமாண்டமான ஓலைக் கொட்டிகள் போடப்பட்டு நடத்தப்பட்ட இக்கூட்டங்கள் சாதிப் பக்தர்களாலும் வேதாகம சமாஜத்தினராலும் பல வகைகளில் எதிர்க்கப்பட்டன. கொட்டிகள் தீக்கிரைய பாக்கப் பட்ட சம்பவங்களும், கூட்டத்துக்கு வந்தோர் குடிப்பதற்கு நீர் எடுக்கும் கிணறுகளிலே பாம்புகளைக் கொன்று போடப்பட்டதும், கல்லெறி ஆட்களை விரட்டியதுமான சம்பவங்கள் நடந்தன.

1931ம் ஆண்டு இளைஞர் காங்கிரஸ் முயற்சிகள் யாவற்றுக்கும் மிகவும் பிரதானமான ஆண்டாகியது. சட்டசபைக் கான தேர்தல் நடைபெற்றது. டொனல்டர் ஆணைக்குழு வளங்கிய சலுகைகள் பூரண சுதந்திர வேட்கையைத் தணிப்பதாயிருக்கவில்லை. ஆகவே இளைஞர் காங்கிரஸ் கூட்ட



சபைத் தேர்தலைப் புறக்கணிப்பதாக ஏக மனதாகத் தீர்மானம் எடுத்தது. தேர்த லுக்கு நிற்க முற்பட்டோரை ஹண்டி அவர்கள் தலைமையிலான இளைஞர்கள் தேர்தலுக்கு மனுச் செய்ய வேண்டாமென இறைஞ்சினர். அதில் வெற்றியும் பெற்றனர் மன்னார் தவிர யாழ்ப்பாணத்தின் ஏனைய தொகுதிகளுக்கு எவருமே நியமனப் பத்திரம் தாக்கல் செய்யவில்லை. இது இளைஞர் காங்கிரஸ்

நிகழ்த்திய சாதனை என சிங்களத்தலைவர்கள் கூட கூறியதுடன் அகில இலங்கை இளைஞர் காங்கிரஸ் என்ற அமைப்பே உருவாகுவதற்கும் வழிவகுத்தது. தேர்தல் பகிஸ்காரம் சாதாரிய மானதா என நீண்டகாலம் சர்ச்சை நடந்த போதும், டொனமூர் ஆணைக்குழு கொண்டு வரவிருந்த சீர்திருத்தங்கள் மக்களது அபிலாசைகளை ஈடுசெய்மாட்டா என உணர்த்தியது இளைஞர் காங்கிரஸின் இந்தச் செயற்பாடு

என்பதை மறுக்க முடியாது.

ஹண்டி அவர்களின் அழைப்பின் பேரில் மகாத்மா காந்தி அவர்கள் 1927ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் யாழ்ப்பாணம் வந்தார் நவம்பர் 26ந்தேதி இளைஞர் காங்கிரஸில் அவர் ஆற்றிய உரையின் போது, You have taken upon yourselves and very rightly the credit of bringing me to this fair island எனச்

கூறியதிலிருந்து மாகாந்தமாவின் இலங்கை வருகைக்கு மூல காரணர் ஹண்டி என்பது புலனாகிறது. Gandhiji's visit to Jaffna was the most successful in Ceylon and this was to a great extent due to Mr. Perinpanayagam என காந்தி ஜியின் பிரத்தியேக செயலாளராகக் கடமை யாற்றிய மஹாதேவ் தேசாய் அவர்கள் எழுதியமை இதனை ஊர்ஜிதம் செய்கிறது.

வெ. இளங்குமரன் அவர்கள் எழுதிய 'வரலாறு சொல்லும் பாடம்' எனும் புத்தகத்தில் 1927ல் இலங்கை வந்த காந்திஜி 'எந்தவொரு சிங்களவரது வாயிலும் இருந்து சுதந்திரம் என்ற பேச்சைக் கடந்த 15 நாட்கள் நான் கேட்டதில்லை. இங்கு வந்த பிறகு தமிழர்களின் வாயிலிருந்துதான் சுதந்திரம் என்ற வார்த்தையைக் கேட்கிறேன்' என்றார்.

தனிச் சிங்களச் சட்டம் வந்தற்குக் கூட ஹண்டியும் அவரது இளைஞர் காங்கிரசும் தான் காரணமாக அமைந்தது எனச் சிங்களப் பேராசிரியர் ஒருவர் திரு A.E தம்பர் அவர்களுக்குக் கூறினாராம். அது வேடிக்கையாகக் கூறப்பட்டதோ அல்லது வினயமாகக் கூறப்பட்டதோ தெரியவில்லை. அவரது கருத்துப்படி தாய் மொழிக் கல்வி என்ற இளைஞர் காங்கிரஸ் ஒலித்தமையே சிங்களப் பேரினவாதிகளுக்குத் தனிச் சிங்களம் என்ற எண்ணத்தினைக் கொடுத்திருக்கலாம். 'A university professor and an M.P once told me that had it not been for the evil agitation carried it by Nesiiah, myself and our friends in the ACUT, English would have continued as the medium of education and administration and that it would not have occurred to our Sinhalese brotheren to demand Sinhala only!' - Handy S. Perinpanayagaam - Memories - A.E. Thamber

ஆசிரியராகக் ஹண்டி யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் ஹண்டி

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியினுக்கு ஒரு மாணவராக, ஆசிரியராக ஹண்டி அவர்களுக்கு ஏறக்குறைய 30 ஆண்டுகள் தொடர்பு இருந்தது. 'ஹண்டி மால்லர், பொதுவாகவே அவரை அப்படித்தான் அவருடன் பழகியவர்கள் அழைப்பார்கள், அத்தனை சிறப்பானது அவரது ஆசிரியப் பணி. ஆசிரியப் பணியினை அவர் நேசித்தார். மாணவர்கள் அவரை பூசித்தனர். 1933ல் சட்டம் பயில வேண்டும் என்ற ஆசை வந்து ஆசிரியப் பணியினை விட்டு சட்டம் படிக்கச் சென்றார். ஆனால் ஒரு வருடத்தில் அதனை விட்டுவிட்டு மீண்டும் ஆசிரியப் பணிக்கே வந்துவிட்டார். யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் ஹண்டி வெர்களின் மாணவ ராக இருந்த கார்த்திகேசு ஜெகநாதன் அவர்கள் , ஹண்டி

அவர்கள் மிகச் சிறந்த ஆசிரியராகவும் இலங்கையில் உள்ள மிகச் சிறந்த ஆங்கில ஆசிரியர்களில் அவரையும் ஒருவராகக் கொள்ள முடியும் எனவும் எழுதியுள்ளார். மாணவர்கள் அவரை ஒருதத்துவஞானியாக, வழிகாட்டியாக, நண்பராகக் கருதினர். ஆங்கிலத்தில் மிக்க புலமையுடைய ஹண்டி அவர்கள் சேக்ஸ்பியரில் ஒரு வல்லுனராகக் கருதப்பட்டவர். ஹண்டி அவர்களுக்கு ஒரு தனித்துவம், அவர்கள் ஒருபோதும் வகுப்பு களுக்கு நேரத்திற்கு வந்ததுமில்லை. வகுப்புகளை விட்டு மணியடித்தபோது வெளியேறியதும் இல்லை.

மகாந்தா காந்தியினது போதனையினைப் பின்பற்றிய காரணத்தினால் எப்பொழுதும் கைத்தறியினால் நெய்யப்பட்ட தேசிய உடையினி லேயே உலவிவரும் ஹண்டி அவர்கள் இந்திய சுதந்திரத்துக்காகப் போ ரடிய அகில இந்திய காங்கிரசினதும் அதன், 'வெள்ளையனே வெளியேறு' என்ற கோஷத்திலும் அஜீதப் பற்றுடையவராக விளங்கினார். யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி அமெரிக்கன் மிஸனரிகளால் நடத்தப் பட்டு வந்தது. எனவே, ஹண்டி அவர்களின் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான போக்கு அவர்களால் ஜீரணிக்க முடியவில்லை. ஹண்டி ஒரு சிறந்த ஆசிரியர் என்பதில் அவர்களுக்கு இரு வேறு கருத்துக்கள் இருந்ததில்லை. ஆனால் அவரது பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு மற்றும் தீவிரவாதம் அவர்களுக்குப் புளியைக் கரைத்தது என்பதுதான் உண்மை. இதற்குச் சிகரம் வைத்தது போன்று அமைந்தது 1937ல் ஜவஹர்லால் நேருவினது முதல் முறையான இலங்கை வரவு. நேரு அவர்கள் கூட்டங்களில் இளைஞர்களைத் திசை திருப்பும் வண்ணம் புரட்சிகரமாகவும் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராவும், கூட்டங்களில் ஆவேசமிக்க உரை நிகழ்த்துவார் என்பது அரசாங்கம் அறிந்ததே. எனவே, முன்னச்சரிக்கையாக அரசாங்க அதிபருக்கும், கல்வி அதிபதிக்கும் அத்தகைய கூட்டங்கள் நடைபெற்று தடுக்கும் முயற்சியை மேற்கொள்ளுமாறு கட்டளைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டன. பாடசாலைகளுக்கும் மறைமுகமான எச்சரிக்கைகள் விடப்பட்டன. ஹண்டி அவர்கள் இந்த சுற்று நிருபங்கள் எதனையும் சட்டை செய்யவில்லை. வட்டுக்கோட்டைச் சந்தியிலேயே மேளவாத்தியம் இன்னிசை முழங்க ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களுக்கு மகத்தான வரவேற்பு கொடுத்ததுடன் மேள தாளம் முழங்க நீண்ட ஒரு பவனியும் ஏற்பாடு செய்தார். அது வெகு விமரிசையாக நடைபெற்றது. ஹண்டி அவர்களுக்கு மன நிறைவான நிகழ்ச்சி, மக்களுக்கு ஆரவாரமான கொண்டாட்டம். ஆனால் அரசுக்கு?

அரசு ஆணைக்கு எதிராக இயங்கிய ஹண்டியை சும்மா விடலாமா? அவர் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்குமாறு கல்லூரி நிர்வாகத்திற்குக்

கட்டளை பிறந்தது. கல்லூரியின் அதிபராக விளங்கியவர் சங்கைக்குரிய பிக்னெல் பாதிரியர் அவர்கள். துர்நதிருஷ்டவசமாக அச்சுந்தர்ப்பத்தில் அப்பெருமகனார் விடுப்பில் அமெரிக்கா சென்றிருந்தார். தற்காலிக அதிபர் செய்வதறியாமல் திசைத்தார். இருதலைக் கொள்ளி னும்பானார். நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருந்து அரசின் குரோதத்தைச் சம்பாதிப்பதா அல்லது மிகச் சிறந்த ஆசிரியர் ஹண்டியை இழப்பதா என்ற மனப்போராட்டம். அரசின் வெறுப்பினை எதிர் கொள்ள அவர் விரும்பவில்லை. எனவே ஹண்டி அவர்களைப் பணி நீக்கம் செய்தார். அரசினைத் திருப்திப் படுத்தினார் ஆனால் அடாத செயல் இது என கிராமம் ஆரத்தெழுந்தது. விடுப்பில் அமெரிக்கா சென்றிருந்த அதிபர் பிக்னெல் ஒரு சில வாரங்களில் ஊர்திரும்பியமை. பிரச்சினை பெரிதாகாமல் போனதற்குக் காரணமாயது. இந்த அடாத செயல் கண்டு குமுறிய பிக்னெல் பாதிரியார் ஹண்டி அவர்களை அழைத்து வந்து மீண்டும் கல்லூரியில் ஆசிரியப் பணியில் தொடர வைத்தார். அரசாங்கமோ கல்வி அதிபதியோ பார்த்துப் பரிதவிக்க முடிந்ததேயன்றி, பழிவாங்கலை ஈடேற்ற முடியவில்லை. ஹண்டி அவர்களினது முயற்சிகள் அத்தனைக்கும் உறுதுணையாக நின்ற பிக்னெல் பாதிரியார் அவர்கள் அடுத்த இரண்டு வருடங்களில் மறைந்துவிட்டார். கல்லூரிச் சூழல் ஹண்டி அவர்களின் போக்குக்கு முன் போல் சாதகமாக அமையவில்லை. சட்டக்கல்வி கற்பது பற்றி மீள ஆலோசனை செய்தார். சட்டம் கற்று வழக்குரைஞர் ஆகவேண்டும் என்ற ஆசை மேலோங்கியதன் காரணமாக 1943ஆம் ஆண்டு தனது ஆசிரியப் பணியினைத் துறந்தார்.

அரசியலவாதியாக ஹண்டி

இடது சாரி இயக்கம் யாழ்ப்பாணத்தினைப் பொறுத்தமட்டிலே என்றுமே மக்களின் அபரிமிதமான ஆதரவு பெற்ற இயக்கமாக அமையவில்லை. தேசத்தின் ஒருமைப்பாடு, அங்கு வாழ்கின்ற மக்களின் ஐக்கியம் மற்றும் பல்வேறு தேசிய இனங்களின் ஐக்கியம் என்பதையே போதித்து வந்த இடதுசாரி இயக்கம் அதன் மூலம் தான் தமிழ் மக்களினது இலட்சியத்தினை ஈட்டமுடியும் என்ற நம்பிக்கையையே கொண்டிருந்தது. ஆனால் தமிழ்த்தேசியவாதம் இதற்கு நேர்மாறான போக்கினைக் கடைப்பிடித்தது. மக்களின் அறிவுப்பூர்வமான சிந்தனையை உணர்ச்சி ஆட்கொண்டமையால் இடது சாரிக் கொள்கைகள் மக்கள் மனதினைப் பெரும்பாலும் கவர முடியாது போயிற்று. இடது சாரி இயக்கத்தில் கொள்கைப் பற்றாளர்களும் சிறந்த அறிவுஜீவிகளுமான தோழர்கள் காத்திகேசன், அ.வைத்திலிங்கம்,



வி. பொன்னம்பலம், நாகலிங்கம், M.C கப்பிரமணியம், பி. கந்தையா, காராளசிங்கம் போன்றோர் நடத்திய அரசியல் கூட்டங்கள் மக்களைப் பெரும் தொகையினில் ஈர்த்தன என்பது உண்மையே. ஆனால் பாராளுமன்றத் தேர்தல் என்று வந்தபோது அவைவாக்குகளாக மாறவில்லை. அவர்களது உரைகளில் தேங்கிய நியாயத்தினை மக்கள் உணர்ந்தார்கள். ஆனால் தேர்தல் என வந்தபோது மக்கள் கண்முன்னே நின்றது தமிழ் உணர்வு மாத்திரமே யாழ்ப்பாணத்தில் பாராளுமன்றத் தேர்தலில் இடது சாரித் தலைவர்கள் என்றுமே வெற்றி பெற முடிந்ததில்லை. பருத்தித்துறைத் தொகுதியிலே தோழர் பி. கந்தையா அவர்கள் பொதுவுடமைக் கட்சியின் சார்பாகத் தேர்தலில் நின்று 1952ல் வெற்றி பெற்றது உண்மையாயினும் அது அவரது கொள்கை ரீதியான வெற்றி என்பதிலும் பார்க்க அனுதாப அலையினால் ஏற்பட்ட வெற்றி என்றே நான் கருதுகிறேன். இலங்கையின் சரித்திரத்திலேயே அற்புதமான, ஆற்றல் மிக்க தலைவர்களாகவும், பேச்சாளர் களாகவும், ஒப்பற்ற அறிவுஜீவிகளுமான கலாநிதிகள் N.M. பெரேரா, கொல்வின் ஆர்.டி. சில்வா, மற்றும் பீற்றர் கெனமன், S.A. விக்கிரம சிங்கா, எட்மண்ட் சமரக்கொடி, லெஸ்லி குணவார்த்தனா போன்ற இடதுசாரித் தலைவர்கள் யாழ்ப்பாணம் வந்து கொள்கைப் பிரசாரக் கூட்டங்கள் நடத்தியபோது கேட்போர் கூடங்கள் நிறையும், கரகோசம் வாளை எட்டும் ஆனால் கூட்டம் முடிந்ததும் அங்கே கேட்டது அத்தனையுமே காற்றில் கரைந்து விடும்.

ஹண்டி அவர்கள் இடது சாரிக் கொள்கையில் ஊறித் திளைத்தவர். இடதுசாரித் தோழர்கள் பலரை N.M., கொல்வின் என முதற்பெயர் சொல்லி அழைத்துப் பேசும் அளவுக்கு நெருக்கமானவர். ஆனால் கட்சி அரசியலில் தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள விரும்பாதவர்.

ஹண்டி அவர்களின் அரசியல் ஆர்வம் இரண்டு முறை பாராளுமன்றத் தேர்தலில் போட்டியிட வைத்தது. ஆனால் இரண்டு முறைகளும் அவர் படுதேவ்லி கண்டார். வைப்புத் தொகை பணத்தினையே இழக்க நேர்ந்தது. இடதுசாரிக் கட்சிகள் அத்தேர்தல் களில் தமது ஆதரவாளர்களையோ, அல்லது கட்சிப் பிரதிநிதிகளையோ வேட்பாளர்களாக நியமித்தமையால் ஹண்டியினுக்கு இடது சாரிக் கோட்பாடுகளில் நம்பிக்கை உள்ளோரின் வாக்குகள் கிட்டவில்லை. அதோடு மாத்திரமல்லாமல் மிக்க வாக்கு சாதாரியம் மிக்க இடதுசாரித் தலைவர்களின் பிரசார ஆவேசப் பேச்சுக்களும் கிடைக்க வில்லை.

இவை எல்லாவற்றினுக்கும் மேலாக

ஹண்டி அவர்கள் தேர்தலில் நிற்பதற்கு தேர்வு செய்த ஆண்டுகள் முக்கியமானவை எனலாம். 1947ஆம் ஆண்டினிலே நடைபெற்ற தேர்தலில் ஹண்டி அவர்கள் வட்டுக் கோட்டைத் தொகுதியில் முதல் முதலாகப் போட்டியிட்டார். ஜி.ஜி பொன்னம்பலம் அவர்கள் பொனமூர் ஆணைக்குழு முன் தோன்றி, ஐம்பதுக்கு ஐம்பது என வாதிட்டு அதை வைத்தே தமிழ் மக்களை ஆக்கிரமித்து தமிழர்களின் ஏகபோக தலைவன் என்று அரியாசனம் ஏறிய காலம். தமிழ்க் காங்கிரஸ் சின்னப் பொற்காலம். வட்டுக் கோட்டைத் தொகுதியில் தமிழ்காங்கிரஸ் சார்பாக திரு. மு. கனகரத்தினம் போட்டியிட்டார். அவரை எதிர்த்து ஹண்டி உட்பட ஐவர் வேட்பாளர்களாகப் போட்டியிட்டனர். திரு வைத்திலிங்கம் மாத்திரம் பொதுவுடமைக் கட்சி சார்பாகப் போட்டியிட்டார். ஏனையவர்கள் சுயேட்சை வேட்பாளர்கள். கொழும்பு ஆணைத் தலைவன் உணவக உரிமையாளர் உருத்திரா இலங்கை சம சமராஜக் கட்சியின் ஆதரவாளராகப் போட்டியிட்டார். ஆகவே இடது சாரி ஆதரவாளர்கள் ஹண்டியின் பக்கம் இல்லை.

எங்கு பார்த்தாலும் ஜி.ஜியும். கே.கேயும் என்பதே பேச்சு. கனகரத்தினம் அவர்கள் அமோக வெற்றி பெற்றார்கள். எதிர்த்துப் போட்டியிட்ட அத்தனை வேட்பாளர்களும் வைப்புப் பணத்தினையே இழந்தனர் அதன் பின்னர் நடந்தது சரித்திரம். கொள்கையைக் காற்றில் பறக்கவிட்ட தமிழ்க்காங்கிரஸ் ஒரு மந்திரிப் பதவிக்காகவும் இரு பாராளுமன்றச் செயலர் பதவிக்காகவும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியுடன் சங்கமித்தது. திரு கனகரத்தினத்திற்கும். ஒரு எலும்பு கிடைத்தது அது கல்வி அமைச்சின் பாராளுமன்றச் செயலர் பதவி. கட்சியினது கொள்கைப் பற்றுடையவர்கள் திரு செல்வநாயகம்



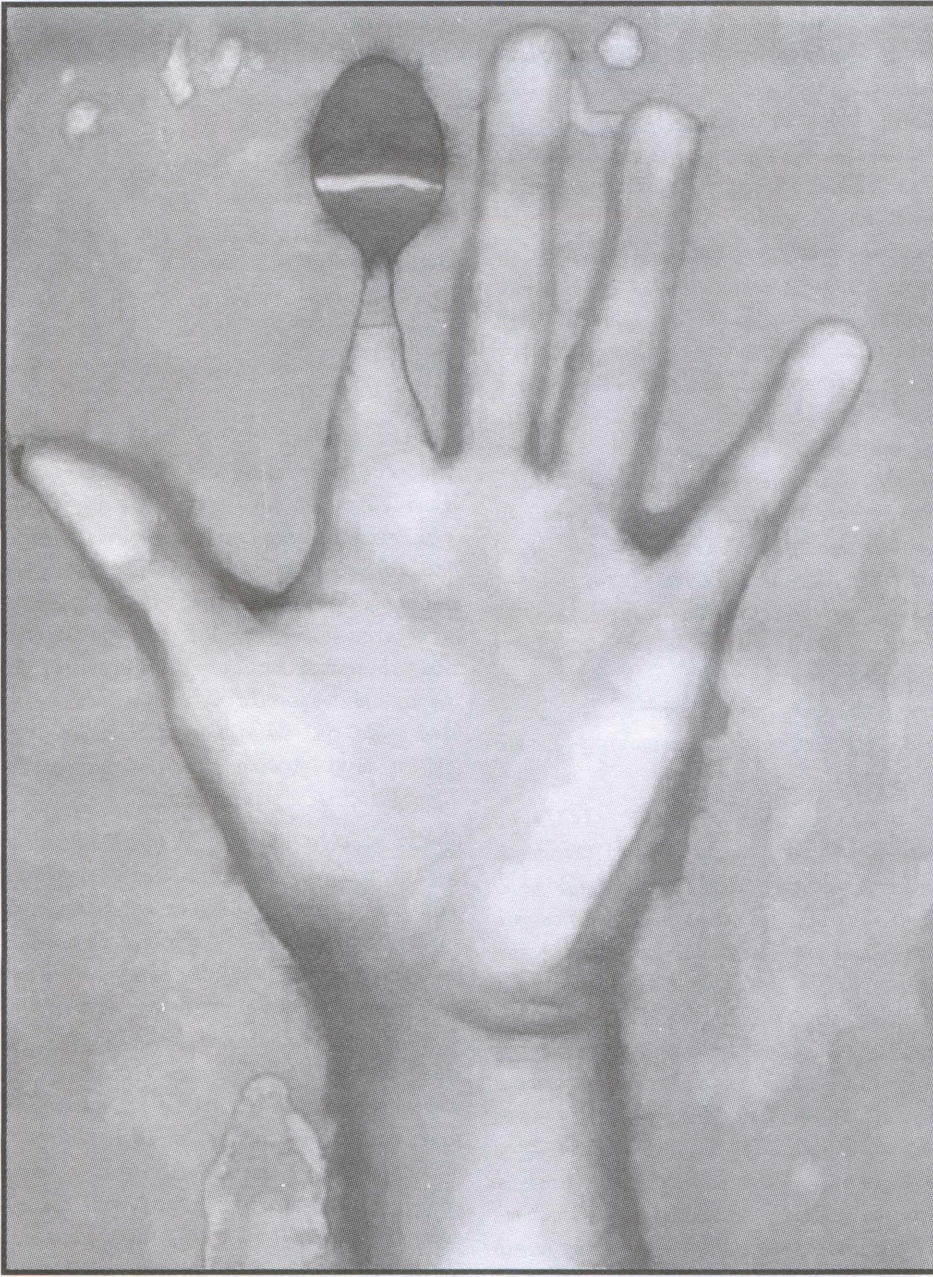
தலைமையில் கட்சியை விட்டு வெளியே வந்தனர். தமிழரசுக் கட்சியும் பிறந்தது.

பின்னர் ஒருசமயம் திரு. கனகரத்தினம் அவர்கள் ஆற்றிய உரை ஒன்றினில், இத்தேர்தல் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, தெரிவு செய்வதற்கு எல்லாத்தகுதிகளையும் உடைய வராக ஹண்டி இருந்தாலும் தமது பிரசாரம் தன்னை சட்டசபை (State Council) உறுப்பினராக்கி விட்டது எனக் கூறியது அவரது மதிப்பில் ஹண்டி அவர்கள் எத்தனை உயரத்தில் இருந்தார் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

அடுத்த இரண்டு தேர்தல்களில் ஹண்டி அவர்கள், போட்டியிடவில்லை. அப்போது அவர் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியில் அதிபராகக் கடமை ஆற்றிக்கொண்டிருந்தார். 1960ஆம் ஆண்டு தொடக்கத்தில் அப் பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றார் 1960ம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் மீண்டும் பொதுத்தேர்தல். 1956ஆம் ஆண்டிலே தொகுதி எல்லைகள் மீள் அமைப்புச் செய்தமையால் வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதி வட்டுக்கோட்டை, உடுவில் என இரண்டாயது. ஹண்டி இம்முறை உடுவில் தொகுதியில் போட்டியிட்டார்.

இத்தேர்தலில் எனது பெருமதிப்பிற்குரிய அதிபர் ஒரேற்றர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தீவிரமாக ஹண்டியினுக்காக உழைத்தார். அவர் ஹண்டியினுடைய மிக நெருங்கிய நண்பர். அவர் அதிபராகக் கடமை ஆற்றிய ஸ்கந்தவரோதயா கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய திரு வி. பொன்னம்பலம் அவர்களும் உடுவில் தொகுதியில் பொதுவுடமைக் கட்சி சார்பில் போட்டியிட்டார். பாடசாலையின் முகாமையர் திரு. வி. தருமலிங்கம் தமிழரசுக் கட்சி சார்பில் போட்டியிட்டார். ஆனால் ஒரேற்றர் அவர்கள் அந்த இருவரையும் விட்டு ஹண்டி அவர்களுக்கே ஆதரவாக பிரசாரம் செய்தார். நட்பு வலிது என்பது மாத்திரமல்ல கொள்கை ரீதியாகவும் அவர்களுக்கிடையே அதிகம் ஒருமைப்பாடு இருந்து வந்துள்ளது. போட்டியிட்ட மூவருக்குமிடையே அதிக கொள்கை வேறுபாட்டிற்கும் இடமில்லை எனலாம். திரு தர்மலிங்கம் கூட இலங்கா சமசமராஜக் கட்சியில் இருந்தே தமிழரசுக் கட்சிக்குத் தாவியவர்.

என்னையும் ஹண்டி அவர்களுக்கு உதவுமாறு ஒரேற்றர் கேட்டுக் கொண்டார். நான் மாணவப் பருவத்திலே தமிழரசுக் கட்சியின் தீவிரமான ஆதரவாளன். ஆனால் சென்னையில் கல்வி கற்ற காலத்தில் படிப்படியாக எனது சிந்தனைகள் இடதுசாரி இயக்கம் சார்பாகச் சென்றது. ஆகவே அதிபர் அவர்கள் என்னை அண்மித்து ஹண்டியினுக்கு உதவுமாறு கேட்ட பொழுது சம்மதித்தேன்.



தேர்தலின் முடிவு என்னவாய் இருந்திருக்கும் என்று நான் சொல்லித்தான் நீங்கள் தெரிய வேண்டும் என்பதில்லை. ஆனால் என்னைப் பொறுத்த மட்டிலே அந்த ஒரு மாதகாலம் என் வாழ்நாளிலே என்னால் மறக்க முடியாத காலமாக அமைந்தது. இரண்டு மாபொருடும் மனிதர்களுடன் நான் பழகி அனுபவித்த அற்புதமான காலம்.

கால்களில் தோல் செருப்பு. கையினில் கரிய நிறமான கைத்தடி, வெள்ளை வெளே ரென்ற கதர் வேட்டியும் கைமுட்டிய கதர் நாசனலுமாக, மேவி இழுத்த நரை நிறத்தலையும் வயது முதிர்ச்சியைக் காட்டும் முகத்தில் கருத்த பிறேமுடன் கூடிய கண்ணாடியும் அணிந்த ஹண்டியுடன் வீடு வீடாக வாக்குச் சோகரிக் சென்ற போது அவர் இடையையே தமது பழைய

வாழ்க்கை பற்றிக் கூறியவை இன்றும் என்மனதில் பசுமையாக நிற்கின்றன.

'ஸ்ரீ பேரின்பநாயகம் ஒரு தப்புக் காரியம் செய்தார். அதாவது இலங்கைச் சட்டசபைத் தேர்தலுக்கு நின்றார். சட்டசபைத் தேர்தலுக்கு நின்றது தவறான காரியமில்லை. 'காந்தியவாதி என்று சொல்லிக் கொண்டு நின்றது தான் தவறு. சிங்களவர்களின் கொடுமையிலிருந்து தமிழர்களைக் காப்பாற்றுவோம் என்றும், தமிழருக்கு 100க்கு 50 பிரதிநிதித்துவம் கேட்போம் என்றும் இல்லையேல் தனித் தமிழரசு ஸ்தாபிப்போம் என்றும் சொல்லிக் கொண்டு பிறர் நின்றார்கள். சண்டமாருதப் பிரசாரம் செய்தார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் ஸ்ரீ பேரின்பநாயகம் காந்தியத்தின் பெயரால் நின்றார். நிற்கலாம், ஆனால் ஜெயிக்க

முடியுமா? சூறாவளியின் முன்னால் இளந்தென்றல் நிற்குமா? எனவே தோற்றுப் போனார்கள்' என அமரர் கல்கி அவர்கள் எழுதியுள்ளார்கள்.

இத்தேர்தலின் பின்னர் ஹண்டி அவர்கள் பாராளுமன்ற அரசியல் பற்றிச் சிந்திக்க வில்லையாயினும் ஐக்கிய இலங்கை, சிங்களம் தமிழ் ஆகிய இரண்டு மொழிகளுக்கும் சம அந்தஸ்து, தாய் மொழிமூலம் கல்வி போன்றவை பற்றி தனது அபிப்பிராயங்களைக் காலத்துக்குக் காலம் தெரிவித்து வந்தார். ஹெக்ரர் அபயவார்த்தனா இலங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் மூத்த உறுப்பினர். அதன் தூண்களில் ஒருவர் 'யேவழைண' என்ற புத்திரிகையை நடத்தி வந்தார். 1971ஆம் ஆண்டிலே பாராளுமன்றம் சட்ட நிர்ணய சபையாக உருமாறி ஸ்ரீலங்காவிற்கு புதிய ஒரு யாப்பினை அமைக்கும் நடவடிக்கையை மேற்கொண்டிருந்தது. தமிழ் பேசும் இனத்தவரின் தன்மானத்தினைக் காலின் கீழ்ப்போட்டு மிதிக்க வேண்டாம் என சிங்கள தலைவர்களுக்கு உணர்வுபூர்வமான வேண்டுகோள் ஒன்றினை ஹண்டி அவர்கள் விபரமாக எழுதி அபயவார்த்தனாவிற்கு அனுப்பியிருந்தாராம். யார் கவனித்தார்கள்.

திரு S.W.R.D பண்டாரநாயகா தனது ஆட்சி காலத்திலே ஹண்டி அவர்களை மூதவை உறுப்பினராக்குதற்கு முயற்சி எடுத்தபோது அதனை அவர் நிராகரித்துவிட்டாராம் வேறு யாராவதாயினும் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தினை கெட்டியாகப் பிடித்திருப்பார்கள் ஆனால் ஹண்டி அவர்கள் இந்தப் பதவி தனது அறிவுக்கும் திறனுக்கும் கொடுக்கப்படும் கௌரவம் இல்லை அரசியல் பலிக்கடா ஆக்கும் முயற்சியே எனக் கூறி நிராகரித்து விட்டாராம்.

காந்தியவாதியாக ஹண்டி

அமரர் பேராசிரியர் கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் ஒரு ஹண்டி பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், 'ஸ்ரீ ஹண்டியை ஒரு மனிதர் என்று சொல்வதினைக்காட்டிலும் ஒரு ஸ்தாபனம்' என்று சொல்வது பொருத்தமாகும். ஸ்ரீ ஹண்டி பேரின்பநாயகம் கிறிஸ்தவரும் அல்ல, ஹிந்துவும் அல்ல.. அவருடைய மதம் காந்தியமதம்' என்கிறார்.

ஸ்ரீ பேரின்பநாயகம்தம் வாழ்க்கையில் இரண்டு பேரைக் காத்தலித்தார் அவர் காத்தவர்களில் ஒருவர் காந்தி மகான்; இன்னொருவர் அவரது மனைவியார். 1948ம் ஆண்டு ஜனவரிமாதம் 30ந் தேதி மாலை 6:00 மணிக்கு ஸ்ரீ பேரின்பநாயகத்தின் அருமைமனைவி இறந்து போனார். இந்தப் பொறுக்க முடியாத துயரத்தில் அவர் ஆழ்ந்து தவித்துக் கொண்டிருந்தபோது, நண்பர் ஒருவர் வந்தார். 'உங்களுக்கு இன்னொரு

பேரிடி போன்ற செய்தி கத்திருக்கிறது' என்றார். 'அது என்ன செய்தி' என்று ஸ்ரீ பேரின்பநாயகம் கேட்டார். அவருடைய மனைவி காலமான ஏறக்குறைய அதே நேரத்தில் காந்தி மகான் கூட்டுக் கொல்லப் பட்டார் என்ற செய்தியை நண்பர் தெரிவித்தார். அன்று இரவே ஸ்ரீ பேரின்ப நாயகத்தின் வயதில் பத்து வயது கூடிவிட்டது என்று அவர் நண்பர்கள் தெரிவித்தார்கள்' என எழுதியுள்ளார்கள்.

ஹண்டி அவர்களின் வாழ்க்கையில் ஏற் பட்ட நற்காரியங்களுள் முதன்மை பெறுவது அவருக்கும் திருமதி அருந்தா தேவிக்கும் ஏற்பட்ட மணவினை என அவர்களிருவரது வாழ்க்கையை கண்டவர்கள் கூறுவார்கள். திருமதி அருந்தா தேவி இந்தியாவில் கல்வி கற்றவர், பரந்த மனப் பான்மை உடையவர்.

காந்திஜி இறந்த சில மாதங்களின் பின்னர் ஹண்டி அவர்களும் இன்னும் காந்திஜியின் மீது அன்பு கொண்ட சிலருமாக ஒன்று கூடி 'அகில இலங்கைக் காந்திய சேவா சங்கம்' என்ற அமைப்பினை உருவாக்கினர். அதன் தலைவராக ஹண்டி அவர்கள் ஏகமனதாகத் தெரிவு செய்யப் பட்டார். வேகமாக வளர்ந்த இச்சங்கத்தின் கிளைகள் கொழும்பு, மட்டக் களப்பு, திரிகோணமலை, வவுனியா ஆகிய இடங்களில் தோன்றின. வவுனியாவில் அனாதைப் பிள்ளைகளை ஆதரிப்பதற்காக 'காந்தி நிலையம்' ஒன்றும் தொடக்கப் பட்டது. சிறு தோட்டங்கள், செய்தல், பசு வளர்த்தல், தும்பு வேலை, மரவேலை, நெசவு வேலை போன்ற தொழில் கல்வியும் வழங்கப்பட்டது. 1987 வரை எல்லாம் சீராக நடந்தன. அதன் பின்னர்?

அன்று இட்ட தீ இன்னும் எரிகிறது

1953 சுதந்திர இலங்கையரின் பிரதம ராயிருந்தவர் சேர் ஜோன் கொத்தலா வலை. யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்தார். நெடுந்தீவிலே அவருக்கு Emperor of Delft என்ற கிரீடமும் சூட்டப்பட்டு விட்டது. அவருக்கோ ஆனையின் ஏறிய புகழும் யாழ்ப்பாண மக்களின் அபரிமிதமான அன்பு அவரது உள்ளத்தை பூரிக்கச் செய்தது.

அரசாங்க அதிபராக அன்று கடமையாற்றிவர் திரு. ஸ்ரீகாந்தா அவர்கள். அன்றைய தினம் சேர். ஜோன் கொத்தலா வலை காங்கேசுந் துறை வீதியால் செல்வதாக இருந்தது. ஆகவே ஸ்ரீகாந்தா அவர்கள் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி அதிபர் அவர்களுக்கு ஒரு டீப்தம் அனுப்பியிருந்தார். அதன் படிக்கு பிரதமர் காங்கேசுந் துறை வீதிவழியாகச் செல்கையில் கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியினைத்தாண்டியே செல்வார் எனவும் அந்த வேளை பாட சாலை மாணவர்களை வீதியின் இரு புறமும் நின்று பிரதமருக்கு வணக்கம் செலுத்துமாறும் கேட்டிருந்தார். அதிபர் ஹண்டி அவர்கள்

உடனடியாகவே 'எனது மாணவர்கள் தொரு வோரத்தில் வெயிலில் நின்று பிரதமரை வரழ்வேற்பதில் எமக்குச் சம்மதமில்லை. அதனை அனுமதிக்க மாட்டேன்' எனப் பதில் அளித்தார். அதன் பின்னர் உப - அதிபர் கந்தசாமி மற்றும் சிரேஸ்ட ஆசிரியர்களுடன் பேசிய பின்னர் ஒரு சிறு கருத்தினை அரசாங்க அதிபருக்குத் தெரிவித்தார். அரசாங்க அதிபர் சம்மதம் தெரிவிக்கும்பட்சத்தில் பிரதமர் தனது பிரயாணத்தின் போது நேரம் எடுத்து கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரிக்கு வருவாராயின் பாடசாலை சார்பினில் ஒரு வரவேற்பினைப் பிரதமருக்குக் கொடுக்கலாம் எனத் தெரிவித் திருந்தார் அரசாங்க அதிபர் ஹண்டி அவர்களது அபிப்பிராயத்தில் ஒரு சிறு மாற்றத்தினைச் செய்த பின்னர் அதனை அங்கீகரித்தார். ஹண்டி அவர்கள் பிரேரித்த அந்த வரவேற்பு பாட சாலை வரவேற்பு என்றில்லாமல் பொது மக்கள் வரவேற்பு என மாற்றப்பட்டது.

அக்காலகட்டத்திலே தமிழ் மக்களது ஏகோபித்த அங்கீகாரம் பெற்ற கட்சியாக இலங்கைத் தமிழ் அரசுக்கட்சி மெல்ல மெல்ல மாறிவருகின்ற காலமாக இருந்தது. அரசாங்கத்தின் தமிழர் நலனுக்கு எதிரான போக்கு மக்கள் மனதில் அரசாங்கத்தின் மீது வெறுப்பினையும் அதன் காரணமாக பிரதமருக்கு மக்கள் சார்பினில் வரவேற்பு கொடுப்பதையும் விரும்பாத கோஸ்டியினர் வரவேற்பு நடைபெறுவதற்கு முன் தினம் இரவு கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியின் உள்ளே சென்று அங்கே ஓலைக் கொட்டில் களாயிருந்த வகுப்பறைகளை தீக்கிரை யாக்கிவிட்டனர். காலையில் பாடசாலை வந்த ஹண்டி அவர்கள் அதனைக் கண்ணுற் றார். இன்னும் ஆங்காங்கே கனல் கண் களுக்குத் தெரிந்தது. நடந்ததைக் கண்டு கவலை கொண்ட போதும் நிலை குலைய வில்லை. அந்தக் கனல் ஒன்றினில் தனது சுருட்டினைப் பற்ற வைத்தார் என அவருடன் சென்றவர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார். திட்டமிட்ட படி பிரதமர் வந்தார். வரவேற்பு நடந்தது.

கொட்டில்களைத் தீக்கரையாக்கியவர்கள் ஒரு விதத்தில் நன்மையே செய்தனர். 'இனி மேல் கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியில் ஓலைக் கொட்டில் வகுப்புகள் இருக்க மாட்டாது' எனச் சபதம் பூண்டார் ஹண்டி. அது நிறைவேற்றுதற்குப் பழைய மாண வர்கள், பெற்றோர்கள் இன்றுவரை உதவி வருகின்றனர்.

இலங்கையின் தேசிய மொழிகளாக தமிழ், சிங்களம் ஆகியன தொடர்ந்து இருக்கும் எனச் சட்டசபை தீர்மானித்திருந்தது உண்மையே. சு தந்திரம்பெற்ற இலங்கையின்பாராளுமன்றமும் சட்டசபையின்தீர்மானத்தை யேகடைப்பிடித்து வந்தது. ஆனால் சிங்களத்தினை மட்டுமே

அரசுகரும மொழியாக அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்ற கருத்து சில தென்னிலங்கை அரசியல் வாதிக்களிட்டுமிருந்து அரசல் புரஸலாக வந்து கொண்டேயேண்புந்தது. எனவே, ஹண்டி அவர்கள் அன்றைய கூட்டத்தில் பிரதமரிடம் தமிழ் சிங்களம் ஆகிய இரு மொழிகளுக்கும் சம உரிமை வழங்கப் படவேண்டும் என்ற கருத்தினை வலியுறுத்தி அவரிடமிருந்து சாதகமான அறி விப்பினைப் பெறவேண்டும் என எண்ணினார். ஆகவே ஹண்டி அவர்கள் அக் கருத்தினை சேர் ஜோன் கொத்தலாவலை அவர்களுக்கு அளித்த வரவேற்புரையின் போது மேடையில் எடுத்துக் கூறினார்கள். பிரதமரும் இரு மொழிகளுமே தொடர்ந்து ஆட்சி மொழிகளாக இருக்கும் என உத்தர வாதமளித்தார். கூட்டம் ஆர்ப்பரித்தது, அதுதென் இலங்கை வரை ஓலித்தது. தென்னிலங்கை ஆவேசம் கொண்டது. கட்சிக்குள் அவர் காலை வாரிவிடக்காத்திருந்தவர்கள் துள்ளி எழுந்தனர். ஆட்சியைப் பிடிக்க வேண்டும் என ஆவல் கொண்டிருந்த எதிரணியினர் எக்காளமிட்டனர். சேர் ஜோனின் சரிவு ஆரம்பமாயது. ஹண்டி என்ற சொல்லைக் கேட்டாலே குலை நடுங்கும் அளவிற்கு அவர் வந்தார் என்பதைப் பின்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் அவரிடம் செவ்வி காணச் சென்ற கல்லூரிப் பழைய மாணவர்கள் குறிப்பில் இருந்து அறிய முடிகிறது. '1960 லிலே ஹண்டி மால்ரர் அவர்கள் ஓய்வு பெற்ற போது கொழும்புப் பழையமாணவர் சங்கம் ஒலிநாடா ஒன்றினில் பிரமுகர்களின் வாழ்த்துகளை பதிவுசெய்து கொடுக்க விரும்பினார்கள்.

தேர்தலில் ஆட்சியை இழந்து அரசியலில் ஓங்குட்டப்பட்டு கண்டா வளையிலே அஞ்ஞாதவாசம் செய்த கொத்தலாவலையிடம் விசயத்தைச் சொல்லாமலே நேர்காணல் ஒன்றினுக்குச் சம்மதம் கேட்டுச் சென்ற பழையமாணவர் நேர்காணலைக் குற்றயிரும் குலையுயிருமாக ஒரிரு நிமிடங்களிலேயே முடித்துக் கொண்டு வர வேண்டியதாயிற்று. ஹண்டி அவர்களின் பெயர் சொன்ன வுடனேயே முன்னைநாள் பிரதமர் இரண்டு கைகளையும் ஒன்றோடொன்று கூப்பியபடி Leave me out of this, please என்றாராம். மேற் கொண்டு பேச்சுக்கு இடமிருக்க வில்லை. செவ்வி முடிவுற்றது.

'சும்மா கிடந்த சங்கை ஊதிக்கெடுத்தானம் ஆண்டி' என்ற பழமொழிக் கொப்ப சிங்களவாதிகளின் தீவிரவாதத்தை ஹண்டி யின் கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி உசப்பி விட்டது என ஹண்டி மேல் குற்றம் சாட்டுபவர்களும் உள்ளனர். ஹண்டி என்றுமே இருமொழிக் கொள்கையே நாட்டின் நலனுக்குச் சிறந்தது என்ற மனப் பாங்குடன் வாழ்ந்தவர். ஆகவே அவர் மனத் தூய்மையுடன் சேர் ஜோன் அவர்களுக்கு

விடுத்த வேண்டுகோள் இப்படியான ஒரு அநாகரிகமான தனிச் சிங்களச் சட்டம் வருவதற்குக் காரணமாகுமென யார் கண்டார்கள்.

அதிபராக ஹண்டி

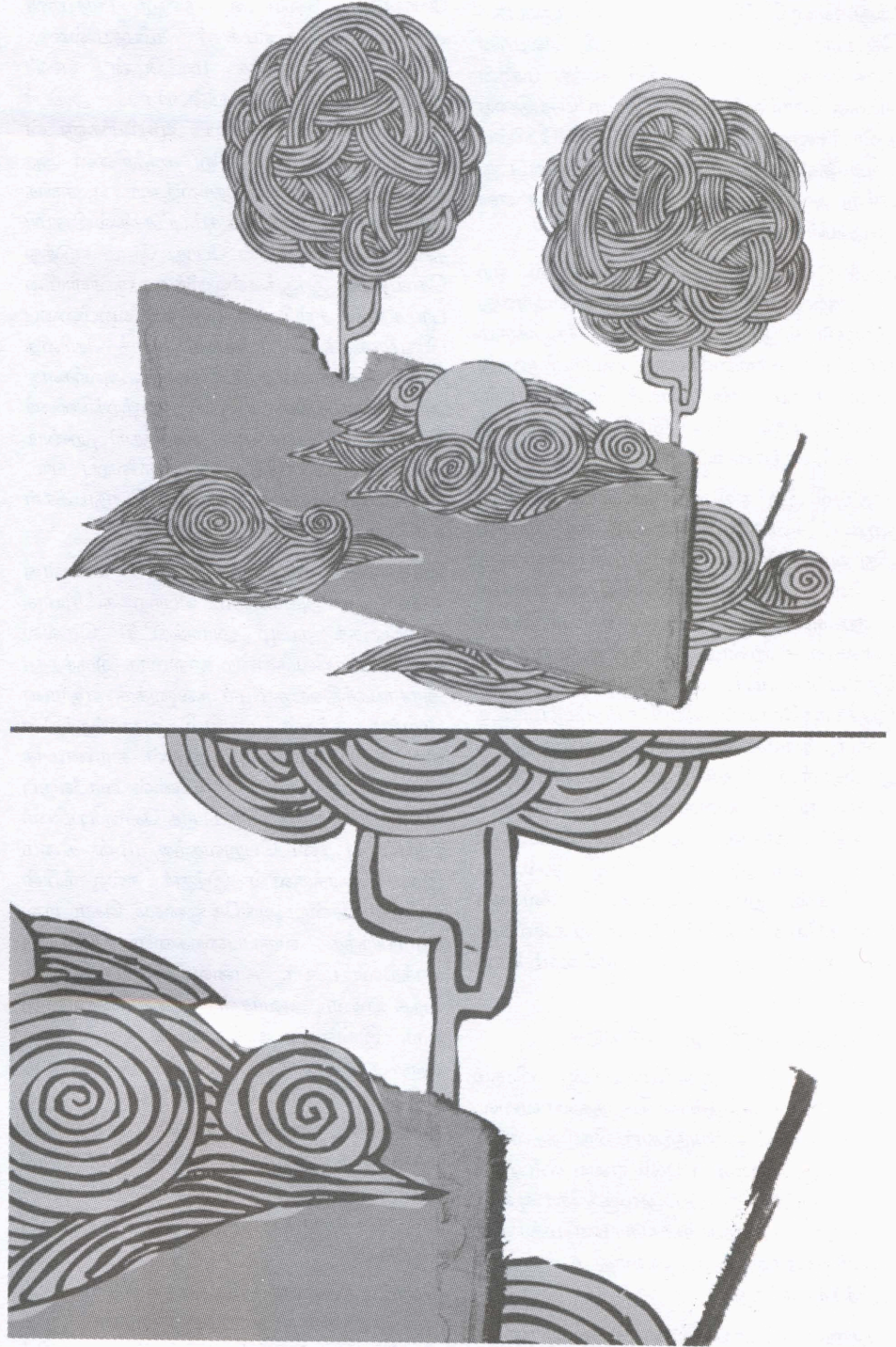
பாடசாலை வளர்ச்சியில் பங்களிப்பு

1947ஆம் ஆண்டுப் பொது தேர்தலில் தோல்வி கண்ட ஹண்டி மாஸ்ரர் வழக்குரைஞராக அடுத்த இரண்டு ஆண்டுகள் கடமை ஆற்றினார் அவர் குண இயல்புக்கு வழக்கறிஞர் தொழில் உகந்ததாய் அமைய வில்லை. ஆகவே 1949ஆம் ஆண்டு கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியின் பெருமைக்குரிய அதிபர் Shakespeare V. நாகலிங்கம் அவர்கள் பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெறுமுன் அமரராகிவிட அங்கு அதிபராகச் சேடி வையாற்ற பாடசாலை நிர்வாகம் தகுதி வாய்ந்த ஒருவரைத் தேடியது. நண்பர்களின் வேண்டுகோளுக்குச் செவி சாய்த்து ஹண்டி மாஸ்ரர் அப்பதவிக்கு விண்ணப்பித்தார். பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்தது. சிக்கெனப் பிடித்துக் கொண்டது பாடசாலை நிர்வாகம். ஹண்டி மாஸ்ரர் அப்பாடசாலையின் அதிபர் பதவியை ஏற்றார். அப்போது ஹண்டி அவர்களுக்கு வயது 50.

இவர் கிறிஸ்தவராக உள்ளாரே, ஒரு இந்துப் பாடசாலையினை எப்படி நிர்வகிக்கப் போகிறார் என ஒரு சில சந்தேகக் கண்கள் அவரைப் பார்த்தபொழுது, பாடசாலையில் பதவி ஏற்ற அன்றைய தினம் ஹண்டி அவர்கள் பாடசாலைக்கு அருகே உள்ள ஆலயத்திற்குச் சென்று திருநீறு பொட்டுடன் பாடசாலையுள் புருந்தது பலரது ஆச்சரியமிக்க நிம்மதிக்குக் காரணமாயிற்று..

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியினுக்கு ஒரு மாணவராக, ஆசிரியராக ஹண்டி அவர்களுக்கு ஏறக்குறைய 30 ஆண்டுகள் தொடர்பு இருந்தது. அவர் தனது தொடர்பினை 1944ல் துண்டித்துக் கொண்டார். அதன் பின்னர் படிப்படியாக அவர் நோக்கு அவரது மூதாதையரது சமயநம்பிக்கை பக்கமாகச் செல்ல ஆரம்பித்து கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியல் அதிபர் பதவி ஏற்றதும் முடிவிற்கு வந்தது எனலாம்.

சட்டசபையினிலே கல்வி அமைச்சராயிருந்த அமரர் C.W.W கன்னங்கரா என்ற பெருமகனார; 1944ஆம் ஆண்டினிலே கொண்டு வந்த இலவசக் கல்வித் திட்டம் சைவப் பாடசாலைகள் பலவற்றிலே மாணவர் தொகையினை துடுமென பன்மடங்கு அதிகரிக்கச் செய்தது. அது நாள்வரை கட்டணம் செலுத்த முடியாமையால் தாய்மொழிப் பாடசாலையே கதியென இருந்த பல கீழ் மட்டப்பெற்றோர்களின்



குழந்தைகள் ஆங்கிலப் பாடசாலைகளை நோக்கிச் சென்றனர். கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியும் இதற்கு விலக்கல்ல. அதிகரித்த மாணவர் தொகையினுக்கான வகுப்பறைகள், தளவாடங்கள், ஆய்வுகூட வசதிகள் என அத்தனையுமே செய்ய வேண்டியிருந்தது. தற்காலிகக் கொட்டில் கள் தான் உடனடியாக செய்யமுடிந்தவை. இதற்கான ஆக்க வேலைகளில் ஆரம்பப் பணியினை ஆற்றிய அதிபர் நாகலிங்கம் அகால மரணமடைந்தது ஒரு பின்னடை

வினை ஏற்படுத்தியிருந்தது.

ஆகவே ஹண்டி மாஸ்ரர் அதிபர் பதவி ஏற்றதும் எதிர்கொண்ட முதற் பிரச்சினை? பாடசாலையில் பெருகிவரும் மாணவர்க்கு கத்திற்கு வேண்டிய வசதிகளை அமைத்துக் கொடுத்தலே. சிந்தித்த அதிபருக்கு மூன்று பிரதான வழிகள் தோன்றின.

1. பெற்றோர்கள், பழைய மாணவர்கள் நலன் விரும்பிகளிடம் உதவி கோரல்,
2. களியாட்ட விழா ஒன்றினை நடத்துதல்.

3. மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற கடல் கடந்த நாடுகளுக்குச் சென்று அங்குள்ளோரிடம் உதவி கேட்டுப் பெறுதல். கடமை உணர்வு மிக்க பாடசாலை ஆசிரியர்கள், அபிமானமிக்க பெற்றோர்கள், விசுவாமான பழைய மாணவர்கள் என அத்தனை பேருடைய அபரிமிதமான ஒத்துழைப்புடன் அதிபர் ஹண்டி மூன்று செயல் திட்டங்களையும் ஒருங்கே செயற்படுத்தினார். 1950ல் நடத்தப்பட்ட Linga Lights Carnival போன்ற இசைக் கலைஞர்கள் வரவழைக்கப்பட்டனர். தென் இந்தியாவின் N.S கிருஷ்ணன், T.A மதுரம், ரஞ்சன், அழகி T. சூரியகுமாரி போன்ற தலை சிறந்த நடிகர்கள் M.S சுப்புலக்ஷ்மி போன்ற இசைக் கலைஞர்கள் வரவழைக்கப்பட்டனர் களியாட்ட விழாக்களும் கலை விழாக்களும் நடந்தன. கூட்டம் நிரம்பி வழிந்தது. மக்கள் தாராளமாக வாரி வழங்கினர். அதன் விளைவாக எழுந்தது ஒரு மூன்று மாடிக் கட்டிடம். இன்றும் அது ஹண்டியின் புகழினை உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது.

'ஆசிரியர் மத்தியில் அவருக்கு மதிப்பு நிரம்ப உண்டு. சகோதரத்துவத்தின் பழகுவார். தோற்றத்தில் எளிமை உடையவர்போலப், பேச்சிலும் அப்படியே. தனக்குத் தெரிய வேண்டியவற்றைத் தெரிந்தவர்கள் அறிந்தவர்களிடம் கேட்டறியும் பண்புள்ளவர். அவரது நற்குணங்கள், நற்பண்புகள் இவையெல்லாம் அனைவரையும் அவர் பால் ஈர்த்தன. கல்லூரிச் சமூகத்தின் தொடர்பு பங்களிப்பு என்பன கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதவை என்பதை நன்கு அறிந்த திரு. ஹண்டி, சமூகத்தில் தானும் ஒருவராக இணைந்து செயற்பட்டதன் நற்பயனைக் கல்லூரி பெற்றுக் கொண்டது. தன் பிள்ளைகளையும் கொண்டு வந்து கொக்குவிலில் குடியேறி தானும் ஒரு கொக்குவில் வாசியானார். கொக்குவில் மக்களின் வீட்டில் நடைபெறும் வைபவங்களில் கலந்து கொண்டு சமூகத் தொடர்பை வலுப்படுத்தினார்.' என ஹண்டி மாஸ்ரரது குணநலன்களை விதந்து அவர் கீழ் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய திருமதி S. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியினுக்கு உயர் தரமாணவர் வகுப்புகள் நடத்துதற்குரிய அங்கீகாரம் 1949ல் கிடைத்தது. ஆகவே சிரேஸ்ட்மாணவர் தராதரப் பத்திரப் (S.S.C) ( பின்னர் அது பொதுத் தராதரம் என மாற்றப்பட்டது - G.C.E) பரீட்சையில் சித்தியடைந்த மாணவர்களை பல்கலைக் கழகப் புகுமுக வகுப்பில் கற்பதற்கு வேறு பாடசாலை களை நாடிப் போகத் தேவையில்லை.

அங்கேயே தங்கிப் படிக்கலாம் என ஆசிரியர்கள் மணவர்களுக்குக் கூறி உயர் தர மாணவர்களுக்குக் களை ஸ்திரமாக்கினர். ஹண்டி அவர்களது அருங்குணம் பற்றி அவர்மேல் அதீத அன்பும் மதிப்பும் வைத்திருந்தவரான பிரபல எழுத்தாளர் சிவநாயகம் அவர்கள் ஒரு சம்பவத்தினைக் கூறுகிறார். '1949 ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதியில் ஒரு நாள் ஹண்டி மாஸ்ரர் காலை வேளையில் என்னை அழைத்தார். ஆழ்ந்த யோசனையுடன் 'சிவநாயகம், நீ பல்கலைக்கழகம் புக விரும்புகிறாய் தானே?' என்றார். 'ஆம் சேர்' என்றேன். ஒரு அதிபராக நான் இதனைச் சொல்லப்படாது ஆனால் எமது பாடசாலையில் உயர் தரமாணவர் கல்வி கற்பதற்கான முழு வசதிகளும் இன்னும் செய்து முடிக்கப்படவில்லை.. எனக்கு வருத்தமாகத் தான் உள்ளது. ஆனாலும் ஒரு பல்கலைக்கழகம் புக வேண்டும் என்ற உணர்வு அபிலாசையையோ வாழ்க்கை முன்னேற்றத்தையோ தடைப்படுத்த நான் விரும்பவில்லை. நீ யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் சேர்ந்து கல்வி கற்க விரும்புகிறாயா' என்றார். அடுத்த இரு வாரங்களில் நான் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி மாணவனாகிவிட்டேன்' என எழுதியுள்ளார். பொதுவாகவே புதிதாக உயர்தர வகுப்பினை ஆரம்பிக்கின்ற போது அதிபர்கள் தமது சிறந்த மாணவர் களை அங்கேயே வைத்திருக்கவே விரும்புவார்கள். அவர்கள் மூலமாகத்தான் கல்லூரிக்குப் பெருமை வரும் வாய்ப்பு உள்ளது என எண்ணிச் செயற்படுவார்கள். இங்கே ஹண்டி மாஸ்ரர் அதற்கு நேர்மாறாகச் செயற்பட்டுள்ளார். திரு சிவநாயகம் அவர்கள் Ralph Waldo Emerson எனக் கூறி The secret of education lies in respecting the pupil அவர் பெருமையைப் போற்றுகிறார்.

சமூகசீர்திருத்த வாதியாக ஹண்டி பிறப்பால் கிறிஸ்தவர் உள்ளதால் சன்மார்க்கர்:

இலங்கை அரசாங்கம் இந்து சமயத்துக்கும் புத்த சாசனம் போல, ஒரு சாசனம் உண்டாக்கும் நோக்குடன், பல இடங்களிலும் இந்துக்களிடையே கர்ரத்துக்கள் சேகரித்தது. உதவிக்கல்வி மந்திரியாக இருந்து திரு. மு.கனகரத்தினம் அவர்கள் கமிஷன் தலைவராகவும், வைப்பெரியாரை, சிவபாதசுந்தரம் இழைப்பாறிய ஊ.ஊ.ரு.ஆ. வைரமுத்து அவர்களைக் கொண்ட கமிஷன் முதற்கூட்டத்தினை யாழ்ப்பாணத்தில் கூடியது. காந்திய சேவா சங்கத்தின் சார்பில் ; S,H பெரின்பநாயகம் தலைமையில் ஒரு குழு கமிஷனைச் சந்திக்கச் சென்றிருந்தது. Handy என்ற பெயர் கிறித்தவப் பெயராகையால் அவர் தலைமையிலான இந்தக் குழுவின்

சாட்சியம் புதியப்படமாட்டாது' எனத் தலைவர் கூறினார். உடனே S.H. பேரின்பநாயகம் ஒரு கடிதம் எழுதிக் கொடுத்தார், 'I am a Hindu by conviction and I have a right to give evidence' என்ற வகையில் அவருடைய கடிதத்தின் கடைசி வசனம் அமைந்தத எனக்கு ஞாபகம். குழுவின் சாட்சியம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. குழுவின் அறிக்கை வெளியிடப்பட்டதை விட வேறு ஒன்றும் நடக்கவில்லை என திரு இ.கந்தையா அவர்கள் A Sheaf of Tributes to S, Handy Perinpanayagam எழுதியுள்ளார்கள்.

'சைவரும், சமயத்திற்கும் கல்விக்குமுள்ள ஈடுபாட்டினை அறியாதிருக்கவில்லை. நாவலர் செய்த இடிமுழக்கங்கள் இந்த அடிப்படையிலேதான் உருவாகின. பல்லாண்டு கட்டு முன் சுன்னாகச் சந்தையிலே துரையப்பாபிள்ளை அவர்கள் நிகழ்த்திய பேச்சொன்று நினைவிலிருக்கிறது. சைவப் பள்ளிகளைக் கட்டி அவற்றின் மூலம் பிற சமயங்களின் சூழ்ச்சியைத் தோற்கடிக்க வேண்டும் என்பதே அவர் அன்று கூறியது. ஆறுமுக நாவலர், சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை, மு.கி. இராசரத்தினம், சு. சிவபாதசுந்தரம், சு. இராசரத்தினம், தெ. ஆ. துரையப்பா பிள்ளை ஆகியோர் சைவப் பள்ளிகளை ஆக்க முயன்றதும் அவற்றை நிறுவியதும் இதை உணர்ந்தே. இவர்கள் யாவரும் கிறித்துவ பாடசாலையில் கற்றுத் தேறியவர்களாயிருந்தும் ஆர்வங்கொண்டு சைவப் பள்ளிகளை உருவாக்கியதும் காரணம்பற்றிப் பிறந்த காரியமோ, தற்செயலோ, யாரறிவார்? அன்னிய மதப் பிரசாரத்தாலே தமிழர் தமது பரம்பரைச் சமயத்தைக் கைவிட்டதுடன் தம்முடைய தன்மனைத்தையும் விலைக்கு விற்று விட்டனர் என்ற உணர்ச்சி இவர்கள் உள்ளத்தை உறுத்தியது போலும் துரையப்பா பிள்ளை போன்றவர்கள் இதை உணர்ந்து ஆத்திரப்பட்டனர். ஆனால் பாதிரிமாார் தமக்குச் செய்த நன்றியை மறக்க வில்லை. நானும் கிறித்துவ பள்ளியிற் படித்தேன். படிப்பித்தேன். கிறித்த கோயில்களில் சமயப் பிரசங்கம் செய்தேன். கிறித்தவர்கள் செய்த, செய்கின்ற சூழ்ச்சிகளையும் அறிவேன். ஆனால் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியோ விக்னெல் பாதிரியாரோ எனக்குச் செய்த நன்றியை நான் மறக்கவில்லை. மறக்கவும் முடியாது'.

ஹண்டி எஸ். பேரின்பநாயகம் பாவலர் துரையப்பா பிள்ளை நூற்றாண்டு மலரில் 'மானங்காத்தல்' எனும் தலைப்பினிலே எழுதிய கட்டுரையிலிருந்து ஒரு பகுதி.

# காரணம் ஆயிரம்

அசை சிவதாசன்

‘நான் ஏதாவது செய்ய வேண்டும், சுமதி. இப்படி என்னால் வாழ முடியாது’.

வனிதாவுக்கு ஓரளவு மது போதையாக இருந்திருக்க வேண்டும். அரை குறை வொட்கா போத்தலும் அருகே இருந்தது.

‘உன் நிலைமை புரியுது வனி. நீ வாழ்ந்தேயாக வேணும். இந்தக் குழந்தைகளை விட்டிட்டு நீ ஒண்டுமே செய்ய ஏலாது.’ சுமதி வனிதாவின் குழந்தைகளை மாறிமாறிப் பார்த்தாள். அவளது கண்களில் நீர் கசிந்தது.

வனிதாவுக்கு இரண்டு குழந்தைகள். மூத்தவன் ஸ்டீபன், எட்டு வயது. இரண்டாவது ஜெனிபர், ஆறு வயது. ஸ்டீபன் தொண்டைக் கிழியக் கத்திக் கொண்டிருந்தான். கண்கள் மட்டும் டெலிவிசனை விட்டு அகலவில்லை. றிமோட் கண்ட்ரோல் அவனருகில் உடைந்து கிடந்தது. அவனுக்கு ஆறு வயதுருக்கும் போது ஆட்டிசம் என்ற

வியாதியிருப்பதாக மருத்துவர் அறிவித்திருந்தார்.

ஜெனிபர் ஒரு ‘ஹை’ சேரில் வைத்து பெல்ட்டுகளினால் கட்டப்பட்டிருந்தாள். அவளது வாய் கோணலாகவும் தலை தோளில் மீது சாயவிடப்பட்டது போலவுமிருந்தது. பார்வை யன்னலினூடு வெகு தூரத்தில் குத்தி நிறுத்தப்பட்டிருந்தது. அவளை ‘சுவாட் ரோபிளீஜிக்’ குழந்தை என்று வைத்திய உலகம் நாமமிட்டிருந்தது.

வனிதா குசினியில் போடப்பட்டிருந்த சிறிய ‘சைனெர்’ சாப்பாட்டு மேசையில் அமர்ந்து கொண்டிருந்தாள். அவளது வலது கையைப் பிடித்தவாறு சுமதி அருகில் அமர்ந்திருந்தாள்.

‘என்ன, குசினியிலிருந்து தண்ணீர் லீக் பண்ணுது போல. காலுக்குள் ஈரமா இருக்குது’. சுமதி எழுந்து நின்று மேசைக்குக் கீழே பார்த்தாள். தண்ணீர், குசினிப் பக்கமிருந்து வடிந்து வந்த அடையாளம் தெரிந்தது.

‘அது ஸ்டீபனின் வேலை. கொஞ்சம் கூட அங்கால இங்கால திரும்பேலாது. ஜெனிபருக்குச் சாப்பாடு தீத்துவதற்காக ஐந்து நிமிஷம் போகிறதுக்குள்ள அவன் குசினிப் பைப்பைத் திறந்துவிட்டான். தண்ணீர் நிரம்பி வழிந்ததால் நிலமெல்லாம் ஈரம். நாளைக்கு கீழ் அப்பாட்மென்ட்காரன் சுப்பிரண்டென்டோட வரப் போறான். கொஞ்ச நாளைக்கு முதல்லதான் வந்து ‘வார்ன்’ பண்ணிவிட்டுப் போனான்.’

‘நீ என்ன பாவம் செய்தனியோ தெரியாது. கடவுள் உன்னைப் போட்டு இப்பிடி வருத்திறார்.’

‘நான் இப்ப சேர்ச்சுக்குப் போறதில்லை. என்ரை மண்டாட்டம் ஒண்டும் கடவுளுக்கு கேட்குதில்லை. பிள்ளையாளுக்காகத்தான் இவ்வளவு நாளும் பொறுத்தனான். இனியும் என்னால ஏலாது.’

‘ஜேக்கப் இப்ப எங்க இருக்கிறார்? பிள்ளையனைப் பாக்க வாறேல்லையா?’

‘போன கிறிஸ்த்மஸ் வந்தவர். பிள்ளையளோட இருந்து சாப்பிட்டுட்டு போங்கோ என்று கேட்டன். பரிசுகளைத் தந்திட்டு அந்தாள் போயிட்டுது.’

‘இந்தாளை எங்க பிடிச்சனி?’

‘எல்லாம் விதிதான். சுமதி, உனக்கு விதி, பழி, பாவம் எண்டிறதில் நம்பிக்கை இருக்குதா?’

‘இருக்குது, ஏன் கேட்கிற?’

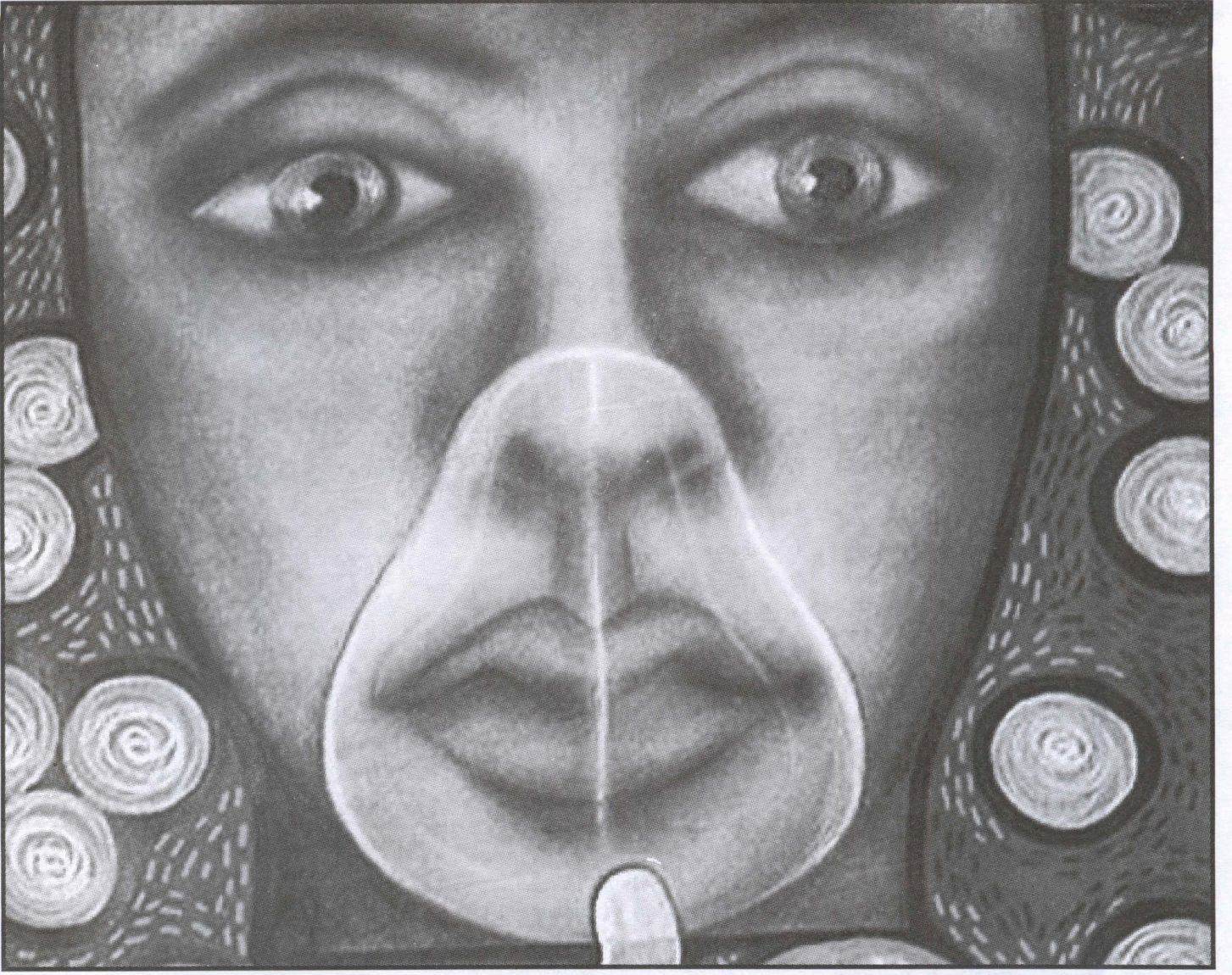
சுமதியின் பதிலைடு கேட்காமலேயே வனிவிவிங் ரூமிற்குள் ஓடினாள். ‘ஸ்டீபன் ஸ்டொப் இட். நெள. டோன்ட் துறோ இட்.’

கண் மூடித் திறப்பதற்குள் ஸ்டீபன் தன் கையிலிருந்த றிமோட் கண்ட்ரோல் பற்றறி களை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக டெலிவிசனை நோக்கி வீசிக் கொண்டிருந்தான். எல்.சீ.டெ. டெலிவிசனாகையால் பெரிய சத்தமேதுமில்லாது திரை மட்டும் உடைந்து நொறுங்கியிருந்தது. மகனை அடிக்க ஓங்கிய கையை தனது தலையில் அடித்து அடித்து அலறினாள் வனி. கால்களினால் சுவரை ஓங்கி உதைத்தாள். சுமதி அவளிடம் சென்று கைகளைப் பிடித்து அன்பாக அழைத்து வந்து மேசையில் அமர வைத்தாள். உரத்த சத்தத்தோடு அழுதாள். பற்களை நறும்பியபடி மேசை மீது ஓங்கி, கைகளினால் குத்தினாள். கெட்ட வார்த்தைகளைப் பாவித்து கடவுளையும் விதியையும் திட்டித் தீர்த்தாள். சுமதியால் எதுவுமே பேசுவதற்கு இடைவெளி கிடைக்கவில்லை.

‘ஐ ஆம் சொறி சுமதி. ஒவ்வொரு நாளும் விடிந்ததிலிருந்து பொழுது படும் வரை என்ற வாழ்க்கை இப்பிடித்தான்.’

‘கோப்பி ஏதும் போடவா? எனக்கும் தேவைப் படுகு’ பதிலை எதிர்பாராம லேயே சுமதி குசினிக்குள் சென்று கேத்தலில் நீரைச் சுட வைத்தாள்.

‘சுமதி, இதையெல்லாம் ஒருவகையில் அனுபவிக்க வேண்டியவர்தான். என்ற வாழ்க்கையின் முன்பகுதி உனக்குத் தெரியாது. அது தான் பழி பாவங்களில் உனக்கு நம்பிக்கை



இருக்குதா என்று கேட்டனானன்.

'விரும்பினால் சொல்லு. பழி பாவம் செய்யக்கூடியவள் மாதிரி நீ இல்லையே. சில வேளைகளில் விதி அப்படி விளையாடியிருக்கும்.'

'இல்லை நான் பழி பாவம் செய்தனான். ஒரு நல்ல மனுசனுடைய உயிர் போறதுக்குக் காரணமானவள் நான்'.

வனிதாவின் சற்று முன்னிருந்த கோலம் மாறிக் கோபமும் தணிந்தது, சுமதிக்கு ஆறு தலாகவிருந்தது. கோப்பியைப் போட்டு இருவருக்கும் பரிமாறினாள்.

'கோப்பி சில வேளைகளில் வெறியை முறிச்சுப் போடுமெண்டு சொல்லிறவை' சுமதியின் கேலி வனியையும் சிரிக்க வைத்தது.

'நான் சின்னப் பிள்ளையாக இருந்தபோதே எனது சொந்த மச்சானைக் காதலிச்சனான். மன்மதன் அவருடைய பெயர். உண்மையில் நல்ல வடிவான ஆள்தான்.

மற்ற குடும்பங்களில் மாதிரி இல்லாம எங்கட இரண்டு குடும்பங்களும் கல்யாணத்துக்குச் சம்மதம் தெரிவிச்சவைதான். ஆனா நான்தான் கெடுத்துப் போட்டன். நீ சொன்னது போல விதி என்ற வாழ்க்கையோட விளையாடி விட்டுது.'

சுமதி ஒரு மர்ம நாவலை வாசிக்கும் ரசனையோடு உற்றுக் கேட்டாள்.

'என்ற அண்ணன் இங்க கூப்பிட்டு சரியா ஒரு வருசத்துல நான் மதனை ஸ்பொன்சர் பண்ணிக் கூப்பிட்டனான். வந்து சரியா ஆறு மாசு த்தில அவரைச் சாகடிச்சும் போட்டன்.'

'ஏன் என்ன நடந்தது?'

வனிதா எழுந்துபோய் ஜெனிபரின் தலையைத் தடவிக் கொஞ்சி விட்டு வந்தாள். ஸ்டீபன் கண்களை மேலிமைகளுக்குள் சொருகிக் கொண்டு வனியை ஒரு விதமாகப் பார்த்தான். அது கோபமான பார்வையா அல்லது ஏக்கத்தோடான பார்வையா என்று புரியவில்லை. சுமதிக்கு வனிதாவின் மர்மக்

கதை 'அடுத்த வாரம் தொடரும்' பாணியில் இடை நிறுத்தம் செய்யப்பட்டதில் கொஞ்சமும் இஷ்டமில்லை. வனிதா யன்னலினூடு வெளியே பார்த்துக்கொண்டே தனது கதையைத் தொடர்ந்தாள்.

'நான் இலங்கையில் இருந்து வந்தவுடன் அண்ணா எனது ஏ.லெவல் றிசல்ட்டைக் கொண்டு சென்ரென்னியல் கல்லூரியில் சேர்த்து விட்டான். அங்க படிக்கிற போது தான் இந்த ஜேக்கப்பை சந்திச்சனான். என்ற கிளாஸ் தான். அதுக்காக உடனே நானும் அவரும் கட்டிப்பிடிச்சுக் காதல் செய்தனாங்கள் என்று நினைச்சு விட வேண்டாம். என்றமனத்தில இருந்துமதனை ஒருவராலும் அகற்ற முடியேல்ல.'

'அப்ப என்ன ஜேக்கப் உன்னைக் கடத்திக் கொண்டே போனவர்?'

'ஃ அந்தாள் அப்பிடியான ஆளில்லை. அவரும் நல்ல மனிசன்தான்.

நான் என்ற மன்மதனை விட்டுவிட்டு வந்து

தனிய இருந்து படிப்பில் கவனம் செலுத்த முடியேல். நெடுக ஜேக்கப்போட தான் இதைப் பற்றிக் கதைப்பன்.

உனக்கு காதலிச்ச அனுபவம் இருக்கோ?’

சுமதி பதிலேதும் சொல்லாது நெளிந்த விதத்தை வைத்து மிகுதியை கிரகித்துக் கொண்டாள்.

‘என்னவோ காதலிக்கிற ஆட்கள் தங்கட தோழர் தோழியரிட்ட தங்கட காதலைப் பற்றிக் கதைக்காட்டி அவங்களுக்கு விசர் பிடிச்சிடும். எனக்கு வந்து வாய்ச்ச வெங்காயம் ஜேக்கப்பாக இருந்திட்டுது.’

ஒருநாள் ஜேக்கப் திடீரெண்டு ‘நீ உனர் மச் சானைக் கல்யாணம் கட்டப் போறியோ?’ என்று கேட்டான். எனக்கு ஒரு மாதிரியாக போயிட்டுது. இந்தநாள் தான் என்னில வளையம் போடுதோ என்று நினைச்ச ‘கட்டினா அவரைத்தான்’ என்று சொன்னன். அத்தோட ஜேக்கப்பிதுவரையில என்னோட தப்பாகத்தான் பழகி வருகிறானோ எண்ட சந்தேகமும் எனக்குள்ள வந்தது. ‘ஜேக்கப்’ என்னோட வேற எண்ணத்தோட பழகினா இப்பவே எங்கட நட்பை முறிச்சுப் போடு வம்’ என்று அவனிட்டு முகத்தில அடிச்சமா திரிச் சொல்லிப் போட்டன். அதுக்கு அவன் சொன்ன பதில் ஆச்சரியமாக இருந்தது.

அவன் சொன்னான். ‘வனி இந்த நாடில, ஏன் பொதுவாக மேற்கு நாடுகளில சொந்த தாய் மாமன் மாமி பிள்ளைகளைக் கலியாணம் கட்ட அனுமதிக்கிறேல்ல. காரணம் சில வேளைகளில பிறக்கிற பிள்ளைகள் அங்க வீனமாகவோ அல்லது பிரச்சனைகளோட யோ பிறக்கலாம். அதை யோசிச்சுக் கல்யாணத்தைச் செய். எனக்கு உன் மேல கிறேசி இல்ல. நல்ல நண்பியெண்ட முறையில சொல்லிறன், அவ்வளவுதான். அதுக்கு பிறகு கொஞ்ச நாட்களாய் அவன் என்னைச் சந்திக்கவேயில்ல.’

மர்மக் கதையின் வில்லனாக நினைத்திருந்த ஜேக்கப் திடீரென்று நல்லவனாக மாறியது சுமதிக்கு அச்சத்தையே ஊட்டியது. ஏற் கெனவே ‘கதை நேரம்’ ஓவர் டைமில் போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

‘பிறகு?’ சுமதியே அடுத்த அத்தியாயத்தையும் தொடக்கி வைத்தான்.

‘ஜேக்கப் சொன்ன நாளிலிருந்து எனக்குள்ள அது ஒரு போராட்டத்தையே உருவாக்கி விட்டுது. ஜேக்கப் என்ற நன்மைக் காகத் தானே சொன்னவன். அவனை நான் ஏன் கோபிக்க வேணும்?’

ஒரு நாள் நானே வலிந்து போய் அவனிட்டு மன்னிப்பு கேட்டேன். ஆனால் அவன் சொன்ன விடயம் என்னை தொடர்ந்து பயமுறுத்திக் கொண்டே வந்தது. ‘உண்மையில்

பிறக்க போகும் குழந்தைகள் அங்கவீனமாக பிறந்து விடுமோ எண்ட சந்தேகம் எனக்குள்ள குழப்பத்தை ஏற்படுத்திப் போட்டுது. நித்திரை வருவதுமில்லை. படிக்கவும் முடியேல்.

என்ற பரிதாப நிலையைப் பாத்து என்ற அண்ணா ஒரு சாத்திரியிட்ட என்ற சாதகத்தைக் காட்டிக் கேட்டான். கோதாரி விழுந்த சாத்திரியும் அதை உண்மையாக்கி விட்டுது. அதுக்குப் பிறகு எங்கள் ஒருவருக்கும் மன்மதனைக் கலியாணம் செய்வதில் விருப்பமில்லாமல் போயிட்டுது.’

‘அப்ப மன்மதன் இங்க வந்திட்டாரோ?’

‘அவர் வந்திட்டார். அவர் கல்யாணம் முடியு மட்டும் அவருடைய நண்பரொருவரோடு தான் தங்கி இருந்தவர். அவரை அண்ணா கூப்பிட்டு மெதுவாக விஷயத்தைச் சொல்லிப்போட்டான்.’

‘பாவம் அந்தப் பொடியன்.’

‘உண்மைதான் சுமதி. நீயெண்டா இதை எப்பிடிக்கையாண்டிருப்பாய்?’

‘முடிவெடுக்கிறது கஷ்டம்தான். பிறகு என்ன நடந்தது?’ கதையின் கடைசிப்பக்கத்தைப் பார்த்துவிட்டு அவசரமாக வீட்டுக்குப் போவதில் சிரத்தையாயிருந்தான் சுமதி.

‘வேறென்ன. கடிதம் ஒண்டை எழுதி வைச்சுப் போட்டு மதன் சப்வே ட்றெயினுக்கு முன்னால பாய்ஞ்சு தற்கொலை செய்து போட்டார். நான் அழுததைவிட ஜேக்கப்ப்தான் அதிகம் அழுதான். இந்த நிலைக்குத் தானே காரணமெண்டு அவன் நினைச்சிருக்கலாம். அது உண்மையில்லை. எனக்கு வலிமை குறைந்த மனம். நான் பல வீனமானவள். அது தான் காரணம்.’

அந்தக் குற்றதால ஜேக்கப் என்னை கலியாணம் செய்வதென்று அண்ணாவைக் கேட்டான். அவன் செய்த தியாகத்துக்காக நானும் மதம் மாறி அவனை கல்யாணம் கட்டிக் கொண்டேன்.

ஆனால் விதியைப் பாத்தியா? சாத்திரி சொன்னது ‘உனர் பிள்ளைதான் அங்க வீனமாகப் பிறக்குமெண்டு. அது மதனினர் பிள்ளையெண்டு சாத்திரி சொல்லேல்லத் தானே!

‘இப்ப சொல்லு இது விதியா? பழி பாவமா? எனக்காக ஏன் இந்தக் குஞ்சுகளைக் கடவுள் தண்டிக்க வேணும்?’

‘நீ இப்பிடி கஷ்டப்படுக்க ஏன் ஜேக்கப் உன்னையும் பிள்ளையளையும் விட்டிட்டு போனான். கொஞ்சமும் இரக்கமில்லாத மனம் அவனுக்கு’ சுமதி பொரிந்து தள்ளினாள்.

‘இல்லை சுமதி. அவன் பாவம். நானோ

அல்லது என்னை அவனோ காதலிக்கேல். எங்களது ஒரு மரேஜ் ஒரு கொள்வீனியன்ஸ். அவ்வளவுதான்.

கடவுள்மீதும் விதிமீதும் இருந்த ஆத்திரம் எல்லாத்தையும் நான் ஜேக்கப் மேல தான் கொட்டுவன். நான் தினமும் வீட்டுக்க இருந்து இந்தப் பிள்ளைகள் படுகிற வேதனையைப் பார்த்து பார்த்து டிப்பிரெஷனில் இருக்கிறப் போது ஜேக்கப் வேலையால களைச்ச விழுந்து வருவான். நான் அவன் மேல சீறிப் பாய்வன். பல தடவைகள் நானே அவனை அடித்திருக்கிறன். அவன் திருப்பித் தொட மாட்டான். எவ்வளவு துன்பங்களைத் தாங்கியும் அவன் என்னையோ பிள்ளைகளையோ விட்டு விட்டுப்போக மாட்டான்.

ஒருநாள் தும்புக்கட்டையால அடிச்ச ‘நீ ஒரு ஆளான ஆம்பிளையா இருந்தா இப்பவே இந்த வீட்டை விட்டுப் போடா. திரும்பி வராத நாயே’ என்று கலைத்து விட்டேன்.

சுமதிக்கு வனிதாவில் ஆத்திரம் பொத்துக் கொண்டு வந்தது. முகம் கடுகடுப்பானது. வனிதா சிரித்தாள்.

‘நீ கோபப் படுகிற. எனக்கு விளங்குது. ஒரு நல்ல காதலனை கொண்டுக் போட்டு ஒரு நல்லபுருஷனையும் கலைச்சநான் ஒருவே... மகள் எண்டு நினைப்ப? இல்லையா?’

‘நீ அதை விடக் கேவலம்’

‘மே பி...யூ ஆர் றைட். ஆனா எனக்கு வேற நல்ல வழி தெரியேல். நான் செய்த பிழைக்கு ஏன் அந்த நல்லவன் தினமும் துன்பத்தை அனுபவிக்க வேணும்? அவன் எங்காவது நிம்மதியா வாழ வேணும். எனக்காக அவன் செய்த தியாகம் போதும். என்னையும் இந்த பிள்ளையளையும் பார்த்துப் பார்த்து அவன் சதா செத்துக் கொண் டிருந்தான். ஒருவனைத்தான் கொண்டு போட்டன். மற்றவனையாவது வாழ வைக்கிற துக்கு இதைத் தவிர வேறு வழியில்லை சுமதி.’

ஒவ்வொருத்தினர் வாழ்க்கையும் எப்பிடி அமையவேண்டுமெண்டதுக்கு ஆயிரம் காரணங்கள் இருக்கலாம். ஆனால்... சுமதி...’

சுமதி அழுகையை நிறுத்த முடியாது ஓடிக் கொண்டிருந்தாள்.

09.09.09

■





## வாழ்நாள் தமிழ் இலக்கியச் சாதனை விருது

கனடாவில், லாப நோக்கமற்ற குழுவாகப் பதிவு செய்யப்பட்ட தமிழ் இலக்கியத் தோட்டம் உலகெங்கும் பரந்திருக்கும் தமிழை வளர்ப்பதற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஓர் இயக்கமாகும். இது வருடா வருடம் வாழ்நாள் தமிழ் கல்வி, இலக்கிய சாதனைகளுக்காக உலகத்தின் மேன்மையான சேவையாளர் ஒருவரைத் தேர்வு செய்து அவருக்கு விருது வழங்கும். இந்த விருது, பாராட்டுக் கேடயமும் 1500 கனடிய டொலர்கள் பணப் பரிசும் கொண்டது. ரொறொன்ரோ பல்கலைக் கழகத்தில், கனடா தமிழ் இலக்கியத் தோட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட நிதியத்தின் ஆதரவில் வருடா வருடம் யூன் மாதம் நடைபெறும் உரைத்தொடருடன் இந்த விருது விழாவும் நடைபெறும். விருது பெற்றவர் பெயர், வழங்கும் இடம், காலம், நேரம் போன்ற விவரங்கள் பத்திரிகைகளிலும், இணையத்தளத்திலும் அறிவிக்கப்படும். உலகளாவிய அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட விருது. நடுவர் குழுவின் முடிவு அறுதியானது.

### விண்ணப்பப் படிவம்

பெயர்: .....  
 முகவரி: .....  
 தொலைபேசி: ..... தொலைநகல்: ..... மின்னஞ்சல்: .....  
 பரிந்துரை செய்யப்படும் தமிழ் இலக்கிய சேவையாளர் பற்றிய விவரம்: .....  
 முழுப்பெயர்: .....  
 முகவரி: .....  
 தொலைபேசி: ..... தொலைநகல்: ..... மின்னஞ்சல்: .....  
 பிறந்த தேதி (அல்லது வயது): .....  
 கல்வித்தராதரம்: .....  
 தொழில்/ உத்தியோகம்: .....  
 பெற்ற விருதுகள், பரிசுகள் பற்றிய விவரம்: .....

தமிழ் இலக்கிய சேவையாளரின் பிரசுரமான புத்தகப் பட்டியல். பதிப்பாளர் பெயரும் பதிப்பித்த தேதி மட்டுமே குறிப்பிடுக. புத்தகமாக வெளிவராதவற்றைக் குறிப்பிட தேவையில்லை. விண்ணப்பத்துடன் புத்தகங்களை இணைக்கவேண்டாம்.

நாவல்கள் விவரம்: .....  
 சிறுகதைத் தொகுப்பு விவரம்: .....  
 கவிதைத் தொகுப்பு விவரம்: .....  
 விமர்சனங்கள், கட்டுரைகள், மொழிபெயர்ப்புகள், செவ்விகள்: .....  
 இன்னும் மேலே குறிப்பிடாத வேறு இலக்கியச் சேவைகள்: .....

இலக்கியச் சேவையாளரை இந்த விருதுக்குப் பரிந்துரைத்து 500 வார்த்தைகளுக்குள் ஒரு குறிப்புத் தரவும் அல்லது இணைப்பாகச் சேர்க்கவும்:

தேதி:

விண்ணப்பதாரரின் கையொப்பம்:

பூர்த்திசெய்யப்பட்ட விண்ணப்பப் படிவத்தை கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு 31 ஒக்டோபர் 2009 க்கு முன்பாகக் கிடைக்கும்படி தபாலில் அனுப்பவும். மின்னஞ்சல் விண்ணப்பம் ஏற்கப்படமாட்டாது. விபரங்களுக்கு [www.tamil literary garden.ca](http://www.tamil literary garden.ca)

Nominations for Iyal Virudhu  
 c/o Chelva Kanaganayagam  
 Trinity College  
 6, Hoskin Avenue  
 University of Toronto,  
 Toronto, ON  
 M5S 1H8  
 Canada



மருதநிழல்  
(மூவியல் படைப்பு)

மருதநிழலைவிட்டு வந்தததுதான்  
முதல் துன்பம்

மருதமரங்களைவிட்டு வெளியேற்றியது  
மாற்றவேமுடியாத அமைப்பு

மருதநிழல் நியைவே  
மதுரைக்கு அங்கிட்டு

மருதமரங்கள் தரும்  
மகத்தான நிழல்

மகாகவிதையே தாலாட்டும்  
ஆற்றுக்குப்போகும் பாதையெல்லாம்  
மருதமரங்கள்

ஆற்றின் கரைகளிலும்  
அந்த மருதமரங்கள் தாம்

அம்மாபோல  
மருதமரம்

அம்மாவோடு ஆற்றுக்குப் போகையில்தான்  
அந்த மருதமரங்கள் தெரியும்

மருதநிழலில்  
இவன்

வளர்ந்ததும் வாழ்ந்ததும்  
அப்படித்தான்

நிழலே இல்லாத  
பெரு நகரம்

நிம்மதியே அற்ற  
கல்நெஞ்சம்

பேயா பிசாசா  
பூதமா இவன்

மருதமரமே மருதமரமே  
மருதநில மருதமரமே

மருதமரமே மருதமரமே  
வயற்காட்டுப் பக்கமிருக்கும் மருதமரமே

மருதமரமே மருதமரமே  
பிற்காலப் பாண்டியர்கள் வளர்த்தெடுத்த மருதமரமே

மருதமரமே மருதமரமே  
மன்னுயிர்க்கெல்லாம் நிழல்தரும் மருதமரமே

சின்னவயதில் மருதங்காய்கள் பொறுக்கி இவன்  
சூந்து கொளுத்தியிருக்கிறான் கார்த்திகைத்திருநாளில்

தாய்மாதிரி  
மருதம்

அதுதான் நிலம்  
அதுதாம் நிழல்

மருதமென்றால்  
மகிழ்ச்சி

மருதமென்றால்  
மனசு

மருதநிழல்  
தாய்ப்பாலொப்ப

மருதநிலம்தான்  
மாபெருங்கவிஞன் பிறப்பிடம்



மருதம்  
குறிஞ்சி முல்லைக்குப் பின்னே

குறிஞ்சியில்  
வேடுவர்கள்

முல்லையில்  
ஆயர்கள்

மருதத்தில்  
வேளாளர்கள்

புதுமைபித்தன்  
மருதநிழலில் பிறந்து வளர்ந்தவன்

வண்ணநிலவன்  
மருதநிலம் வந்தவன்

மறைமலையடிகள் ரா.பி.சேதுபிள்ளை  
மருதத்தில் தோன்றியவர்கள்தாம்

கலாபரியாவை  
கவியாக உண்டுபண்ணியது மருதம்

வண்ணதாசன் கதைகளில்  
வருகிறது மருதநிலவாழ்வு

மாநகர எழுத்தாளர்களே அறிவுஜீவிகளே  
மருதமரங்கள் அறிவீர்களா நீங்கள்

மருதத்தை விட்டால்  
நெய்தல்

சற்றே தள்ளிபோனால்  
முல்லை

மேலேறினால்  
குறிஞ்சி

முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமையின் திரிந்து  
பாலை என்பதோர் படிவம் கொள்ளும்  
நல்லியில்பு இழந்து நடுங்யதுயர் உறுத்துப்

அடிகளின்  
அழகுபட்ட வரிகள்

மருதம் மட்டுமே  
திரியாது

உண்டுபண்ணியது  
மருதம்

நயத்தக்க நாகரிகம்  
செய்துவைத்தது மருதம்

மருதநிலத்தில்தான்  
நெல்லைப்பரும் காந்திமதியம்மையும்

புட்டார்த்தியம்மன் கண்பர்வையில்தான்  
மருதம்

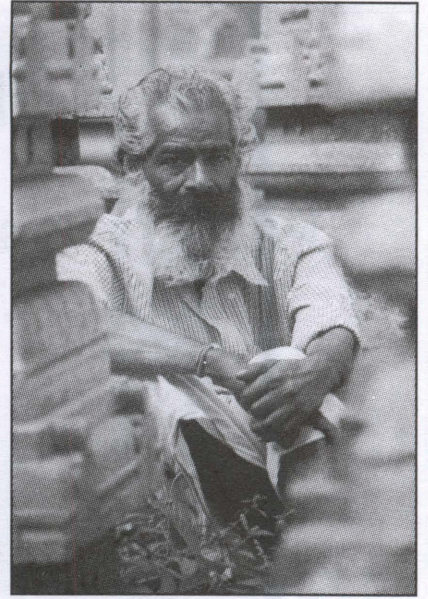
சங்கலிபூத்ததான் காவல் நிற்கும்  
மருதம்

சாலைக்குமரன் கோயிலைச் சுற்றி  
மருதம்

குறுக்குத்துறை முருகன்  
மருதநிழலில்தான்

நோய்கொண்டு வந்த பாப்பா  
மருதமறியான்

# விக்கிரமாதியன் நம்பி



மருதமர நிழல்

மருதமர நிழலுக்கு  
 இட்டுச்சென்றது அம்மை  
 (அம்மையே  
 மருதநிழல்தான்)  
 மருதமர நிழல் வழியே தான்  
 குறுக்குத்துறை முருகன் கோயில்  
 கோடைக்காலத்தில் குளிக்க  
 கூட்டுக்கொண்டு போவாள் சிறுவயதில்  
 வாழ்ந்ததெல்லாம்  
 மருதநிலத்தில் தான்  
 பிஞ்சு உள்ளத்தில்  
 பெருக்கெத்தோடும் தாம்ரபரணி  
 அஞ்ச வயசிருக்குமா  
 அப்போது  
 கொஞ்சமும் கவலையறியா  
 பிள்ளைப் பருவம்  
 நெஞ்சமும் நினைவும்  
 நெல்லை நிலப்பரப்பு  
 புட்டார்த்தியம்மன் கோயிலுக்குத்தான்  
 கூட்டிக்கொண்டு போவாள் அம்மா  
 காத்துக் கருப்புப் பட்டுவிட்டதென்றால்  
 பூசாரி தெளிக்கு தீர்த்தத்தில் தீர்ந்துவிடும்  
 புட்டார்த்தியே புட்டார்த்தியே  
 போதைக்காரனாக வருவான்  
 இவனென்று தெரிந்திருக்குமே  
 கவிஞனென்றும் அறிந்திருப்பாயே  
 அன்றைக்கே நீ  
 யாருக்கும் தெரியாமல்  
 ஸ்தனப்பால் ஊளட்டியிருப்பாயே  
 காவலுக்கு சங்கலிபூத்தானை  
 கூடவே அனுப்பிவைத்திருப்பாயே  
 நெல்லையப்பருக்கு  
 நீதானே பெண்சாதி  
 செட்டிச்சி காந்திமதி  
 எப்படி வசப்படுத்தினாள்  
 நீதான் எங்ஙனம்  
 விட்டுக் கொடுத்தாய்  
 தாயே தாயே  
 நீயே எங்கள் அம்மை  
 (எங்கள் அம்மாவிடமிருந்து அப்பாவை  
 பிரித்தெடுத்துப் போனாள் மலையாளத்தாள்  
 ஒருத்தி)  
 மருதமரங்கள்  
 பிற்காலப் பாண்டியர்கள் உபயம்போல  
 வைகைக் கரையிலிருந்து  
 தாமிரவருணிக்கரைக்கு  
 வரநேர்ந்தது விதிபோல  
 தென்காசிக் கோயிலைக் கட்டிவைக்கிறான்  
 பராக்கரம் பாண்டியன்  
 பாண்டியா பாண்டியா  
 பிலே பாண்டியா

மறவர் சரிதம்  
 மகா பொக்கிஷம்  
 தமிழைவிட்டுத் தள்ளியிருக்க மாட்டான்  
 பாண்டியன்  
 போர் செய்வான்  
 தமிழ் செய்ததே  
 பாண்டியன் பெருமை  
 கண்ணகித்தாய் நீதிகேட்டதும்  
 அரியணையிலேயே உயிர்துறந்தவன்  
 பாண்டியன்  
 சங்கம் வைத்து தமிழ் வளர்த்தவன்  
 பாண்டியர்கள்  
 பாண்டியென்றால்  
 பொருளென்ன  
 பாவாணர்  
 பேசுவார்  
 பாண்டியெனில் நாடு மட்டுமல்ல  
 பண்பாடும் சேர்த்துத்தான்  
 மருத நிலத்தை  
 துறந்து வாழ்வியிலுமா  
 அம்மாதானே விரல்பிடித்து  
 அழைத்துக்கொண்டு செல்வாள்  
 அம்மா காட்டித்தந்தவை தாமே  
 ஆற்றங்கரையும் அருவிக்கரையும்  
 அம்மா ஆக்கித்தந்துதானே  
 கூட்டாஞ்சோறு  
 அம்மா  
 தீ

■  
**மருதம் + நிழல் = மருதநிழல்**

ஆறோடும்  
 மருதம்  
 ஆளில்லையெனில்  
 அது முல்லை  
 சொல்லப்போனால்  
 முல்லையைத் திருத்தியே மருதம்  
 குறிஞ்சி  
 இயற்கை  
 முல்லையும் நெய்தலும் கூட  
 இயற்கைதாம்  
 மருதம்  
 செய்தது

பண்பாடும் நாகரிகமும் கூட  
 செய்தவைதாம்  
 தெய்வமேயும்  
 செய்ததுதான் இல்லையோ  
 சிறப்புக்காகவே  
 செய்கை  
 குடும்பமெனும் அமைப்பே  
 உண்டு பண்ணியதுதானே  
 ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்பதும்  
 உண்டுபண்ணியதானே  
 மருதம்  
 உண்டுபண்ணும்  
 உண்டு பண்ணிய இடத்திலிருந்து  
 உண்டுபண்ணியவை எல்லாம்  
 நெல்லும் கரும்பும்  
 நீரோடும் நிலத்தில்  
 கோயிலும் தேரும்  
 மருதநிலத்தில்  
 ஆடலும் பாடலும்  
 உண்டுபண்ணியவர் யார்  
 பரத்தமை  
 எங்கே தோன்றியிருக்கும்  
 நட்சத்திரங்களையும் கிரகங்களையும்  
 கண்டறிந்து வகுந்துவைத்தவர்கள் எவரெவர்  
 ஆறு  
 தாய் போல  
 மருதமரங்கள்  
 மருதநிலத்தில்  
 அங்கிட்டு இங்கிட்டுப் போய்வந்தாக்கால்  
 எங்கிட்டு தலைசாய

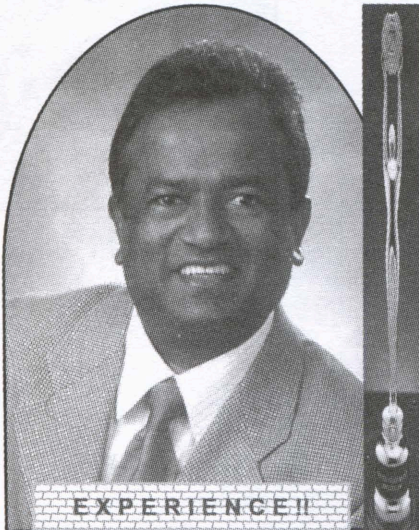
# Buy..Sell Homes & Business..lands

## Pat Pushpakanthan

Real Estate Broker

416 - 490 7653 (SOLD)

EXPERIENCE! COMMITMENT! RESULTS!



416-894-1187

CENTURION AWARDS '03-'08

Top producer 7 years

Masters Hall of Fame

**Business**

**Excellent Bar  
fr sale**

**Century 21** BROKERAGE  
80 Corporate Dr. Suite 208, Toronto  
Affiliate Realty Inc. Off 416-290 1200

VISIT... [WWW.PATPUSH.COM](http://WWW.PATPUSH.COM)  
email: [rpshpakanthan@trebnet.com](mailto:rpshpakanthan@trebnet.com)

Each office individually owned & operated. \*Individual performance. Not intended to solicit existing listing.  
\*Some condition applies. call agent for detail. color Adspace may be different. \*\*Market value as per my one decided by listing agent

**Cafeteria for sale  
excellent business**

47 houses available  
**Power of sale**



**CENTUM**

GUARANTEED lowest rate!!

ABSOLUTE MORTGAGE INC.

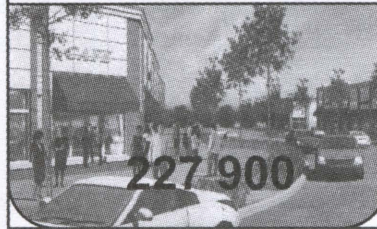
80 Corporate Dr. Suite 208. TORONTO, ONT. M1H 3G5 416-894-1187



**Markham/steels  
\$251000**

New Plaza At A Busy Intersection (Markham & Steeles). Own Your Own Retail And Office Space At An Affordable Price. Corner Unit Exposure To Markham Road. Fast Developing Area, Close To Walmart And Other Retail Stores. Suitable For Office, Retail, Showroom, Etc. Plenty Of Parking, Close To Ttc And Markham Transit.

**MARKHAM /Denison**

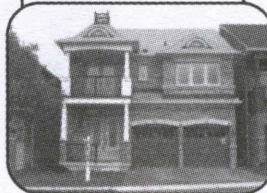


**New Retail & Professional Location In Markham**

\*Strategic Location For Businesses In High Traffic Location \* Centre Of Markham's Retail Shopping & Dining \* Ideal For Users & Investors \* Next To Costco With Markham Road Exposure

**\*3 units to choose**

**Richmond hill**



4 Bedroom Home With 9' Ceilings

**Markham/ellesmere**



3 bm/2 wsrn basement apt

CONDOS FOR SALE

Scarborough

3 bdrm condo apt. fr Sale Price :\$159 800

northyorkh

2/3 bdrm condo apt. fr Sale Price :fr \$179000

**MORTGAGE!! MORTGAGE!!**

PURCHASE YOUR HOME WITH

**0% & 5% DOWN PAYMENT ALSO**

- 1 ST & 2<sup>ND</sup> RESIDENTIAL & COMMERCIAL MORTGAGE
- NEW IMMIGRANT PROGRAM
- RENEWALS & REFINANCE UPTO 90%
- CREDIT CARDS & CREDIT CONSOLIDATION
- SECURED LINE OF CREDIT MORTGAGE
- BAD CREDIT, BANKRUPTCY & NO CREDIT NO PROBLEM
- PERSONAL LOANS & VISA/ MASTER CARD

FROM **2.39%**

SOME CONDITION APPLIES

# கதைசொல்லி

திசேரா

ஆயிரம் கதைகளடங்கிய பெட்டகம். இரும்புப் பூட்டினால் பூட்டப்பட்டு எதுவும் வெளியேற வழியின்றிகட்டுப்படுத்தப்பட்டுக்கிடந்தன. எல்லாம் அவல எழுத்துகளால் எழுதப்பட்டவை. தன் குடலை தான் உண்பவை. குறைவு பற்றியிருந்த வயிறு, பேதலிக்கும் மனதுறையும் கவலை, ஆடிக் கொண்டேயிருக்கும் கால்கள். தாவிச் சேர்ந்து போன மனதுகள் ஆழம் - புலம்பும் - வாழ் விழந்ததாய் கூவும். எழுத்துகளால் கோக்கப்பட்டு ஏடுகளில் ஊறிக்கிடந்தன. கட்டப்பட்ட சில ஏடுகளை கரையான்கள் தின்னத் தலைப்பட்டன. உலகம் படுமோசமான வேகத்தில் சுழன்றது. காலம் மெதுவாகப் பின்னோக்கி நகர்ந்தது. காலத்தை அவ தானிக்க வேண்டியவர்கள் நீர்க் குடத்தினுள் சுழன்று கொண்டிருந்தார்கள்.

காலத்தை வெல்வதும் - காலம் தாண்டிப் பயணிப்பதும் அசாத்தியமானது. தலை சுழல்வதாய்ச் சொல்லி, மனது கரைந்த கதைசொல்லி தன் கதைகள் சரித்திரங்கள் மாற்றும் சரிதங்கள் என்றான். சுமை தாங்கியாய் இருந்த நான் தலை சுக்கு நூறாகாமல் இருக்கும் கவனத்துடன் ஏடுகளாய் கட்டிப் பெட்டகத்தில் உயிர் காத்தேன் என்றான். அவை அடை காக்கப்படுகின்றன. கை - கால்கள் முளைத்து, இதயம் வளர்ந்திருக்கின்றர். மூளை வளர்ச்சியடைந்து கொண்டிருக்கிறது. உயிர் கொண்டு - சுயமாய் சுவாசிக்கும் நாளில் உலகம் வியந்து போற்றும் உயிரினங்கள் தோன்றும்.

உலகம் மறுத்தது. இவை போகர்னோ வகை. முட்களும் - விந்துகளுமே உயிர்கொடுக்கும். அங்கு அதுதான் உள்ளது. மன்றாடினான். சுதந்திரமும், சந்தோசமும் தின்னப்பட்டு அவை அவலச்சணமும் பொருந்தியதாய் விகாரப்பட்டுவிடும்.

காலம் மௌனம் காத்தது. அவன் கைகள் அவனை அறியாமலேயே பெட்டகத்தை உடைத்தது. வானம் அழுத்து. வெள்ளம் பெருக்கெடுத்தது. உலகம் மங்கி காட்சிகள் கலங்கின. கழுத்தை நெறித்துத் தூக்கப்பட்ட கதைகள் ( கவனிக்க: கழுத்து நெறித்து) 'ங்..ங்..' என்று அழுதன. தங்களை விட்டு விடக் கேட்டன.

நாங்கள் வளர்கிறோம். நாளுக்குநாள்

பார்வை மீற்றர் கணக்கில் நீள்கிறது. இறக்கும் காலங்களில் இருந்த ஞாபகம் புதியவற்றுக்கு இறங்குகின்றது. உலகம் விரிகிறது. மனிதர்கள் தெரிகிறார்கள். எதிர் காலம் கனவுகளாய்த் தெரிகிறது அடக்கப்பட்டது மனது. சுதந்திரம் பெறுகிறது மனது. இலட்சியம் வளர்கிறது.

வாழ்தலுக்கு அப்பால் என் பெயர் பொறிக்கப்பட வேண்டும். ஒரு மலைச் சிகரத்துக்காய்க் காத்துக் கிடக்கிறோம். கல்-முள்பாதைக்குக் கால்களைப் பழக்கப் படுத்திக்கொள்ள முனைகிறோம்.

உயிரற்றிருந்த வேளையில் அவனால்தான் எங்களுக்கு உயிரேற்ற முடிந்தது. இந்தப் பெட்டகம்தான் எங்களை - எங்களுக்கு உணர்த்தியது. இவற்றைப் பறைசாற்று வோம். அவன் திருநாமத்தைச் சுமந்து அண்ட வெளியில் பறப்போம். அவன் சிந்தனை உலகைப் படைப்போம். உலகம் மேல் நோக்கி அவன் உலகை ஆய்வு செய்யத் தயாராகும்.

- யதார்த்தவாதி வெகுஜன விரோதி-மையமிழந்தோம். திக்கின்றிப் பறந்து திரிந்தோம். போய்க் கொண்டிருந்த உருவின் பின்னர் ஓடி கால் வலியெடுத்து நின்றோம். வந்த உருவின் பின்னால் வந்தோம்.

எங்கள் வாழ்வு திட்டமிடப்பட்டது. இதற்குள் இருந்து கனவுகளைப் பின்னி அடுக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். நிஜ உலகுக்கு உருப்படுத்தித் திட்டமிடுகின்றோம். இது உடைக்கப்பட்டது. எனக்குத் திறந்த - சிறந்த காற்றைத் தருகிறது. என் வழி செல்லப்படாமல் கட்டப்பட்டுக் கிடந்தேன். இவனால் எங்கள் சுதந்திரம் கெட்டுப் போனது.

இவன் எங்களைக் கட்டும்போது எண்ணங்கள் கெட்டுப்போய் இருந்ததை விரல் நுனிகளில் உணர்ந்தோம். ஏடுகளை தடவிக் கொடுத்துத்தான் கட்டினான். வாசிக்க முடியாமல் பாதிக்கதைக் கட்டுக்களை கரையான்கள் தின்றிருந்தன.

அவை இங்கு வாழவிரும்பாதவைதான். அவ் ஏடுகளை கரையான்கள் அரிக்கவில்லை. தன்னைத் தானே அழித்துக் கொண்டன. தன்னை வெளிக்காட்டிக் கொள்ள முடியா அவமானம் அவற்றுக்கு.

கதைகளெல்லாம் கட்டவிழ்க்கப்பட்டன. - எல்லாமுமே புனைவுகளால் நிரப்பப்பட்டவையாகவே இருக்கின்றன அனைத்திலும் யதார்த்த மீறல்கள் தலைதூக்கி மாறுபாடான உலகத்தை நோக்கி அழைக்கின்றன.

சமூக உடைப்பின் ஆரம்பம் இங்கிருந்து ஆரம்பமாகி - விரிந்து காட்டுத்தீயாய் வியாபிக்கும் என்பதால், கதைசொல்லி உடனடி மரணத்துக்கு இட்டுச் செல்லப்பட வேண்டும்.

எனக்கான உலகம் தனியானது. அதனதன் இயல்பில் சுயமாக பயணிக்கும் கதைகள் சிதறிப்போகாமல் கட்டிக்காக்கப்பட்டன. இவை பிழையானபோது நானும் பிழையானேன்.

கதைசொல்லி மரணமெய்தும் வரை - நாக்குத் தொங்க, விழி பிதுங்கும்வரை தூக்கிலிடப்பட வேண்டுமென கட்டளை பிறப்பிக்கப்பட்டது.

ஆமாம் என்னைத் தூக்கிலிடுங்கள் - உங்களின் தர்மம் நிலைக்கும். சுய நினை விழந்து திரியும் ஊரோடிகளின் உலகம் உயிர்பெற்றெழும்; வாழ்விழக்கும் பகற் கனவுகள் கண்முன்னாடி விரிந்தெழுந்து படமெடுக்கும். அதன் பிரதிகள் உயிர் கொள்வதாய் உலகம் ஏற்கும். உண்மைகள் நாவிழந்து காட்டும் சைகை புரியாமல் அர்த்தமிழந்து சுழலும்போது அதில் வாழ நான் தயாரில்லை.

உடைக்கப்பட்ட பெட்டகத்திலிருந்த இரு பெரும் கதைக்கட்டுகளான 17ம்18ம் ஏடுகளை விரித்து இறக்கைகளாக்கி மேலெழுந்து அவனைக் கவ்விக்கொண்டு பறந்தன - அண்டவெளிக்கு.

கதைசொல்லிக்கான தீர்ப்பு மாற்றப்படவில்லை. அவன் இறங்கும் தேசத்தில்; அதே தண்டனையை நிறைவேற்றும்படி கட்டளைகள் சமாதானப் புறாவிடமே தூதனுப்பப்பட்டன.

கதை சொல்லிகளின் உலகமே தனி. அவன் இறங்கி விடுவான், கதைகளில் இருந்து மீண்டு விடுவான்.- விடுபட்டு விடுவான் என யதார்த்த உலகம் காத்துக் கிடந்தது.



### Daffodils

பனிக்கால முடிவில்  
மஞ்சள் குளித்துக் குலுங்கிய குமரிகளாய்  
டவ்போடைல்ஸ்  
வசந்த காலத்தை அறிவிக்கின்றது

கந்தகக் காற்றிலும்  
சாம்பல் மேடுகளிலும்  
பட்டிப்பூக்கள் நடுவினிலும்  
பனிதூங்கும் மலரின் விரிவுக்காய்  
ஏங்குமென் விழிகளிற்கு  
துயர்மிகு சேதியினை  
எப்போதும் சொல்கின்றாள்

எப்போதும்போல்  
தூரம் கொள்ளும்  
உதயத்தின் ஒளி சுமந்து  
தலைகவிழ்ந்து நடக்கின்றேன்

இன்னும் விலங்குகளுடன்  
விடியலுக்கான விம்மல்களுடன்  
தனித்திருக்கின்றாள்  
என் தாய்

தொடரும்  
தலைமுறைகளின்  
துயரோடு

### பெரியண்ணா

விலகினேன் என்றுதான் சொன்னாய்  
மறைந்திருக்கின்றாயே  
இரைக்காய்  
புதர்கள் நடுவில் பதுங்கிய  
விலங்கைப்போல்

அனலாய்க் கொதிக்கையில்  
மழையெனச் சொல்லி நீ வந்து  
கொட்டிய தீக்கங்குகளின்  
காயம் இன்னும் ஆறவில்லை  
மறுபடியும் சூல்கொள்கின்றாய்  
தாண்டவத்திற்காய்  
உயர்த்திய காலுடன்

வாழ்விற்கான  
எம் முன்னகர்வுகளில்  
உன் ஒச்சம் கலந்த மூச்சுத்தான்  
நெஞ்சைச் சுடுகிறது

புல்லாயினும்  
காற்றிலாடிப் பூமலரும் வாழ்வு  
அதற்கும் உண்டு

முன்னோர் அளித்த  
அறநெறிக் களஞ்சியக் கதவினை  
மூடியிருக்கும்  
இருப்பை விலக்கு  
புரியும் உனக்கு

### பேசலாமே

பேசலாமே  
ஓமோம்  
நன்றாகப்  
பேசலாமே

பேச்சுக்கா பஞ்சம்  
முடிவிற்கு அமர்ந்ததாய்  
முடிவு வரா வண்ணம்  
நாவில் சுவையூற  
பேசலாமே.

வலையில் எதிரி  
வீழ்கையிலும்  
சிலுவை அவன்தோள்  
சுமக்கும் வண்ணம்  
கள்ளம் புதைத்துக் கனிவுடன்.

பேசலாமே  
யுத்த களத்தில்  
சுவைக்காத வாகையை  
குதாடு களத்தில்  
கனியும் வகையில்  
பேசலாமே.

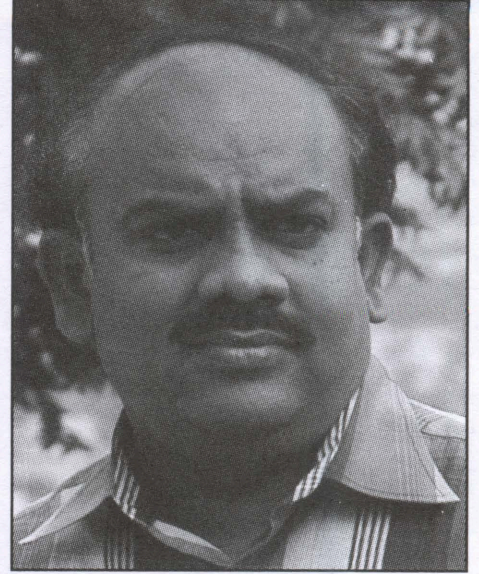
யுத்த களத்தின்  
மறுவாசல்தான்  
பேச்சென்பதை போர்வையால் மூடி  
பேசலாமே.

ஓமோம்  
நன்றாகப்  
பேசலாமே

### மு.புஷ்பராஜன்

# காட்சிக்கூண்டு

எஸ். ராமகிருஷ்ணன்



மாநகராட்சியின் பொதுப்பூங்காவில் அப்படி யொரு கூண்டினை உருவாக்க வேண்டும் என்றொரு யோசனையை யார் முன் மொழிந்தது என்று தெரியவில்லை. ஆறு மாதங்களாகவே நகரின் முக்கியப் பூங்காக்கள் யாவும் மறுசீரமைப்பு செய்யப்பட்டு வந்தன. செயற்கைநீருற்றுகள், சிறார்களுக்கான சறுக்குவிளையாட்டுகள், அலங்கார விளக்குகள், ஆள் உயர காற்றடைக்கப்பட்ட பொம்மைகள் மிகப்பெரிய தொலைக்காட்சி பெட்டி. இரவில் ஒளி நும் மின்விளம்பர பலகைகள் என்று பூங்காங்களின் தோற்றம் பொலிவு கண்டிருந்தது.

ஆனால் நகரின் வேறு எந்தப் பூங்காவிலும் இல்லாத தனிச்சிறப்பாக நூறடிச் சாலை சந்திப்பின் அருகில் இருந்த எம்டன் பூங்காவில் இரும்புக் கூண்டு ஒன்றை உருவாக்கியிருந்தார்கள். ஆறடிக்குப் பத்தடி அளவில் உருவாக்கப்பட்ட அந்தக்கூண்டு சர்க்களில் சிங்கம் அடைத்து வைக்கப்படும் கூண்டினை விடவும் சற்றே அகலமானதாக இருந்தது.

யாருடைய யோசனை அது என்று தெரியவில்லை. ஆனால் அந்த யோசனையை சொன்ன மனிதன் நிச்சயம் பல வருசம் அரசு ஊழியனாகப் பணியாற்றியிருப்பான் என்றார்கள் பூங்கா ஊழியர்கள்.

மின்சாரத்தால் இயங்கும் கதவைக் கொண்ட அக்கூண்டில் யார் வேண்டுமானாலும் உள்ளே சென்று நடக்கலாம். கூண்டினில் ஆள் சென்ற மறுநிமிசம் தானாகக் கதவு மூடிக் கொள்ளும்படியாக மின்சாரத்தால் உருவாக்கப்பட்டிருந்தது. சரியாக நான்கு

நிமிசங்கள் கூண்டு மூடியிருக்கும். பிறகு கதவுதானே திறந்து கொண்டுவிடும்.

இன்னொரு கூடுதல் விசேசம். கூண்டு மூடிக் கொண்ட மறுநிமிசம் அதிலிருந்து மியமிங்மியமிங் என்று விசித்திரமான தொரு சப்தம் கேட்க ஆரம்பிக்கும். அது பார்வையாளர்களைத் தன் பக்கம் இழுக்க கூடியதாகயிருந்தது. மற்ற நேரங்களில் கூண்டில் எந்தச் சலனமும் இருக்காது.

கூண்டினைப் பூங்காவில் பொருத்திய மூன்று தினங்களுக்கு அதில் எவரும் நுழையவேயில்லை. இவ்வளவிற்கும் அருகாமையில் பெரியதாக வேடிக்கைக் கூண்டு என்று விளம்பர பலகை வைக்கப்பட்டிருந்தது.

முதன்முறையாக அந்தக் கூண்டில் ஓய்வு பெற்ற வங்கி அதிகாரி ஒருவர் உள்ளே நுழைந்தார். அவருக்குக் கூண்டை பார்க்கும் போது அவரது அலுவலக அறை போன்று நினைவிற்கு வந்திருக்கக்கூடும். அன்றாடம் நடைப்பயிற்சிக்காக வருபவர் அவர். ஒரு நாள் கூட யாருடனும் பேசியதேயில்லை. தரையை பார்த்தபடியே நடப்பார். சில வேளைகளில் அவர் மூக்கை மட்டும் துணியால் மூடிக்கொண்டு நடப்பதும் உண்டு.

அன்று அவர் ஏதோவொரு யோசனையுடன் கூண்டின் அருகில் நின்று கொண்டிருந்தார். அதன் வலிமையான இரும்புக் கம்பிகளை உற்று நோக்கினார். பிறகு தனக்குத் தானே ஏதோ சொல்லிக் கொண்டார். தன் முடிவிலிருந்து மாறிவிடக்கூடாது என்பதில் பதற்றம் கொண்டவரைப் போல

விடுவிடுவென இரண்டு படிகள் ஏறி கதவைத் திறந்து உள்ளே போன போது கூண்டு தானாக மூடிக்கொண்டது.

மறுநிமிசம் மியமிங்மியமிங் என்ற சப்தம் உரத்துக் கேட்கத் துவங்கியது. நடைபயிற்சியில் இருந்தவர்களும், பந்தாடும் சிறுவர்களும் அதைத் திரும்பி வேடிக்கை பார்க்க ஆரம்பித்தார்கள். வங்கி அதிகாரி கூண்டிற்குள் இருந்தபடியே வெளியே பார்க்க ஆரம்பித்தார். அப்படி அவர் ஒரு நாளும் பூங்காவைக் கண்டதேயில்லை. மரங்கள் வேறு ஏதோ ஒன்று போல தெரிந்தன.

கூண்டிற்குள் இருப்பது ரொம்பவும் பாதுகாப்பாகவும் இயல்பாகவும் இருந்தது. அவர் கூண்டின் வலுவான இரும்பு கம்பிகளைப் பிடித்தபடியே நின்று கொண்டிருந்தார். சிலர் நடைபயிற்சியின் ஊடாகவே அவரைப் பார்த்து சிரித்தபடியே போனார்கள். அவருக்கும் அவர்களை பார்த்து சிரிக்கவேண்டும் போலிருந்தது. கம்பியில் முகம் பதித்துக்கொண்டு வெளியே பார்த்து சிரித்தார்.

சிறார்கள் கூண்டின் அருகில் வந்து நின்றபடியே அவரைப் பார்த்து பரிசாசம் செய்தார்கள். வங்கி அதிகாரி கூண்டிற்குள்ளாகவே யோசனையுடன் நடக்கத் துவங்கினார். அப்போது அவரது செல் போன் அடித்தது. தான் ஒரு கூண்டில் அடைபட்டிருப்பதை பற்றி உற்சாகமாக சொல்லியபடியே அவர் போனில் பேசிக்கொண்டிருப்பதைக் கண்ட ஒரு இளம்பெண் வியப்போடு அவருக்கு கையசைத்தபடியே போனாள்.

தான் கூண்டிற்குள் இருப்பது எப்படியிருக்கும் என்று தனக்குத் தெரியாதே என்பதால் அவருக்கு திடீர் யோசனை உருவானது. நடைபயிற்சி செய்யும் பெண்ணை கைத்தட்டி அழைத்து தன்னை ஒரு புகைப்படம் எடுத்து தரும்படியாக செல் போனை நீட்டினார். அந்தப் பெண் கூண்டிற்குள் அவர் நிற்பதைப் புகைப்படம் எடுத்துத் தந்தார். அதை பார்க்கும்போது அவருக்கே சிரிப்பாக வந்தது. இரண்டு நிமிசங்களுக்குப் பிறகு அவரது கால்கள் வலிப்பது போல இருந்தன.

கூண்டிற்குள்ளாக உட்கார்ந்து கொள்ளலாமா என்று பார்த்தார். இருக்கைகள் எதுவும் இல்லை. எப்படி உட்காருவது என்று யோசித்துக் கொண்டிருந்தார். கடந்த முப்பது ஆண்டுகளில் அவர் ஒரு முறை கூடத் தரையில் உட்கார்ந்ததேயில்லை. அது தன்னைத் தானே அவமதிப்பது போன்றது என்று உணர்ந்திருந்தார். அன்று குதிங்கால் வலி தாளமுடியாமல் வேறு வழியில்லை என்று தரையில் அவர் உட்கார முயன்ற போது, தான் ஒரு குரங்கைப் போலிருப்பதாக உணர்ந்தார்.

மண்டியிட்டு காலை மடக்கி ஒருவழியாக உட்கார்ந்து தன்னை நிலைப்படுத்திக் கொள்ளும்போது கூண்டின் இசை நின்று கதவு திறந்து கொண்டது. அவ்வளவு தானா என்றபடியே அவர் கூண்டினை விட்டு வெளியே இறங்கி நடக்க துவங்கினார். அன்றைக்கு வேறு எவரும் கூண்டிற்குள் ஏறி தன்னை அடைத்துக் கொள்ளவில்லை. அவர் கூண்டில் ஏறியதை பற்றி பெரிதாக கண்டுகொள்ளவும் இல்லை.

ஆனால் மறுநாள் இதைப்பற்றி கேள்விப்பட்ட ஒரு காதலஜோடி கூண்டிற்குள் தங்களை அடைத்து கொண்டார்கள். இருவருக்கும் அது வேடிக்கையாக இருந்தது. அந்த பெண் கூண்டின் கம்பியில் முகம் பதித்த படியே அர்த்தமற்ற சப்தங்கள் எழுப்பி கொண்டிருந்தாள். காதலன் அவளைக் கூண்டிற்குள்ளாகவே முத்தமிட துரத்தினான். அது மிக அபத்தமான துரத்தலாக இருந்தது. பூங்காவின் பெஞ்சில் அமர்ந்திருந்த சிலர் கூச்சலிட்டு, முத்தமிட்டு முத்தமிட்டு என்று கத்தினார்கள். அந்த பெண் அவனை அனுமதிக்கவேயில்லை. அதற்குள் மணி ஒலித்து கதவு திறந்து விட்டது. கூண்டினை விட்டு வெளியே வந்த அவர்கள் ஏன் ஆளுக்கு ஒரு பக்கம் பிரிந்து போனார்கள் என்று எவரும் கேட்டுக் கொள்ளவேயில்லை.

அவர்களைத் தொடர்ந்து வணிகப்பிரதிநிதி ஒருவன், கிரிக்கெட் ஆடும் சிறுவர்கள் இரண்டு பேர், சீட்டாடும் நாலு பேர் என்று பலரும் கூண்டிற்குள் அடைத்துக்கொண்டார்கள். அன்றும் முந்தைய நாள் கூண்டில்

ஏறிய வங்கி அதிகாரி கூண்டில் தன்னை அடைத்துக் கொண்டார். ஆனால் இந்த முறை அவர் கூண்டிற்குள் போனதும் தனது பற்றுவரவு நோட்டினை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு கணக்குப் பார்க்க துவங்கினார். இடையில் ஒருமுறை பெருமூச்சு விட்டார். பிறகு கணக்கில் விடுபடல் உள்ளது என்று தனக்கு தானே சொல்லிக் கொண்டார். கதவு திறந்ததும் என்றும் போல அவசரமாக வெளியேறி போனார்.

அதன் பிறகு நாள் ஒன்றுக்கு இருநூறு பேருக்கும் மேலாக கூண்டில் தன்னை அடைத்துக்கொள்ள ஆர்வம் காட்டினார்கள். நீண்ட வரிசை உருவானது. கூண்டின் உள்ளே இரண்டு விசேச இருக்கைகள் கூட உருவாக்கப்பட்டன.

ஞாயிற்றுக்கிழமைகாலையில் முதன்முறையாக ஒரு குடும்பம் அந்த கூண்டிற்குள் ஏறி தன்னை அடைத்துக்கொண்டது. அந்த குடும்பத்தில் கணவன், மனைவி இரண்டு மகள்கள், ஒரு பையன் மற்றும் மகளின் கணவன் மற்றும் கைக்குழந்தை யாவரும் ஒரே நேரத்தில் உள்ளே ஏறியிருந்தார்கள்.

நாற்பது வயதைக் கடந்த அந்த வீட்டின் பெண்மணி கூண்டினைத் தொட்டு தொட்டு பார்த்தபடியே நல்ல காற்றோட்டமாக இருக்கிறது. நான்கு பக்கமும் வெளிச்சம் வரும் ஒரு இடத்தை இப்போது தான் பார்க்கிறேன் என்று ஆதங்கத்துடன் சொன்னார். அவளது கணவரோ வீட்டிலிருந்து ஏதாவது சமைத்து கொண்டு வந்திருந்தால் அதற்குள் உட்கார்ந்து சாப்பிடலாமே என்று ஆதங்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

அவர்களது இரண்டு மகள்களும் கம்பிகளைப் பிடித்தபடியே வெளியே நடந்து செல்லும் இளைஞர்களை பார்த்து சிரித்து கொண்டிருந்தார்கள். அதில் ஒருத்தி கூண்டில் முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி மாட்டி வைத்திருந்தால் உதவியாக இருக்குமில்லையா என்று சலித்துக் கொண்டார்.

அன்றைக்கு கூண்டிற்குள் தன்னை அடைத்து கொள்வதற்கு நூறு பேர்களுக்கும் மேலாக காத்திருந்து நேரமின்மையால் ஏமாந்து போனார்கள். யார் எப்போது கூண்டிற்குள் போவார்கள். கதவு மூடப்பட்டவுடன் கூண்டிற்குள் என்ன செய்வார்கள் என்று வேடிக்கை பார்ப்பது பூங்காவின் அன்றாட சுவாரஸ்யமாக இருந்தது. இதற்காகவே நிறையக்கூட்டம் வரத்துவங்கியது. வயது வேறுபாடின்றி தன்னைக் கூண்டில் அடைத்துக்கொள்வதில் மக்கள் ஆர்வம் காட்டினார்கள்.

கூண்டில் தங்களை அடைத்துக் கொள்வதில் மக்கள் காட்டும் ஆர்வம் அதிகமானதைக் கண்டு அதை ஒழுங்குபடுத்துவதற்காக

இரண்டு காவலர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அவர்கள் கூண்டிற்குள் வரிசையில் காத்திருப்பவர்களுக்கான ஒழுங்கு விதி முறைகளை உருவாக்கினார்கள்.

கூண்டின் பாதுகாப்பிற்காக வந்திருந்த சப் இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவர் தன்னை ஒருமுறை கூண்டில் அடைத்துக் கொண்டார். அவருக்குக் கூண்டு அவ்வளவு பெரியதாக இருப்பதில் உடன்பாடில்லாமல் இருந்தது. நடக்க இடமில்லாமல் தலை முட்டும் படியாக அடைக்கப்படும்போது தான் கூண்டின் முக்கியத்துவம் தெரியும் என்று அலுத்துக் கொண்டார்.

கூண்டின் வளர்ச்சியில் மிகுந்த அக்கறை கொண்ட மாநகராட்சி உறுப்பினர் ஒருவர் தன்னுடைய விசுவாசிகள், தொண்டர்கள் சுகிதமாக நெருக்கடி ஏற்படும் அளவு நற்பத்தி ஆறு பேர்களுடன் கூண்டினுள் தன்னை பூட்டிக் கொண்டார். அவரிடம் கூண்டிற்குள் குடிநீர் இணைப்புப் குழாய் ஒன்று பொருத்தப்பட வேண்டும் என்பதற்கான புகார் மனு ஒன்றும் அளிக்கப்பட்டது.

அந்த காட்சிக்கூண்டு பற்றிய செய்திகள் நாளேடுகள் வார இதழ்களில் பரபரப்பாக வெளியாகின. ஒரு வரலாற்று பேராசிரியர் மனிதர்கள் நூற்றாண்டுகளாகத் தங்களை தானே கூண்டில் அடைத்துக் கொள்வதில் ஆர்வம் கொண்டிருந்ததற்கான கல்வெட்டுச் சான்றுகள் இருப்பதாக நேர்காணலில் தெரிவித்தார். கூண்டு அவசியமானது. அது ஒரு சிகிச்சை போல நம் மனதின் நெருக்கடியைப் போக்குகிறது என்றார் உளவியல் அறிஞர்.

இரண்டு மாதங்களுக்குப் பிறகு நகரின் புகழ்பெற்ற சைவ உணவகம் ஒன்றின் உரிமையாளர் கூண்டின் அருகில் ஒரு துரித உணவப் பிரிவை உடனடியாகத் துவங்க அனுமதி வாங்கியிருப்பதை அறிவித்தார். அது வரிசையில் நிற்பவர்களை அதிகம் சந்தோஷப்படுத்தியது. கூண்டிற்குள்ளாகவே காபியும் இட்லியும் சாப்பிட முடியும் என்பதில் மக்கள் கூடுதல் மகிழ்ச்சி கொண்டார்கள்.

அரசு இதில் தனியான அக்கறை கொண்டு தனித்துறையை உருவாக்கி அத்துறையின் கீழ் நகரெங்கும் இது போன்று காட்சி கூண்டுகள் உருவாக்குவதற்கு விசேச நிதியை ஒதுக்கியது. அதன் படி நாற்பது நாட்களுக்கு நகரில் நூற்றிப்பனிரெண்டு காட்சி கூண்டுகள் உருவாக்கப்பட்டன. கூண்டில் அடைத்துக் கொள்வதற்கு அடிப்படை கட்டணம் வசூலிக்கப்பட்டது. அதிக கட்டணம் செலுத்தினால் அதிக நேரம் தன்னை அடைத்துக் கொள்ளலாம் என்றும் சலுகைகள் அறிவிக்கப்பட்டன.





மாநகர மக்கள் இதில் தங்களை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்கள். கூண்டு தங்கள் வகுப்பறையை நினைவுபடுத்துகிறது. இல்லை, தங்களது ஒண்டுகுடித்தன வீட்டினை நினைவுபடுத்துகிறது. மருத்துவமனையின் படுக்கை அறையை ஞாபகம் கொள்ள செய்கிறது. அலுவலக அறையை போன்றிருக்கிறது, வழிபாட்டு ஸ்தலத்தினை ஒத்திருக்கிறது என்று ஆளுக்கு ஒருவிதமாக தங்கள் அனுபவத்தைச் சொன்னார்கள்.

காதலர்கள், கஞ்சாபுகைப்பவர்கள், குடும்பத்தவர்கள், அரசியல்வாதிகள், சாதாரண மக்கள், அதிகாரிகள், சுற்றுலா பயணிகள், சிறார்கள், அழகிகள், அழகன்கள் என்று மாறிமாறி தங்களை அடைத்துக்கொள்ள நகரெங்கும் கூண்டுகள் ஓய்வில்லாமல் கத்திக் கொண்டேயிருந்தது.

இந்த கூண்டுகளில் வெறுமனே ஒலி பரப்பாகும் மியமிங்மியமிங் இசைக்கு பதிலாக தங்களது குளிர்மான விளம்பரங்களை ஒலிபரப்பலாமே என்று பன்னாட்டு நிறுவனம் முன்வந்த பிறகு கூண்டுகளின் நிறம் மற்றும் வடிவம் புத்து ருவாக்கம் கொள்ளத் துவங்கின. மிக உரத்த இசை

பீறிட்டது.

அடுத்த சில மாதங்களில் காட்சிக்கூண்டின் வழியாகத்தங்களுக்கு விளம்பர வருமானம் பதினெட்டு கோடி என்றும் மாநகராட்சி பெருமையாக அறிவித்தது. ஆனால் இதுவரை ஒருவர் கூட கூண்டிற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கவேயில்லை என்பதோடு, யார் இந்த யோசனையை உருவாக்கியது என்பது குறித்தும் அறிந்து கொள்ளவேயில்லை.

பின்னொரு நாள் மனசோர்வு தீராத நாற்பது வயது மனிதன் ஒருவன் ஒரு இரவில் பூங்காவில் நுழைந்து காட்சிக்கூண்டில் பூச்சிமருந்தைக் குடித்து தற்கொலை செய்து கொண்டான். அதன்காரணமாக நகரில் உள்ள அத்தனை கூண்டுகளுக்கும் உற்றுநோக்கும் கேமிரா பொருத்தப்பட்டது. அதை கண்காணிக்கும் அலுவலகம். அதற்கான பணியாளர்கள், பராமரிப்பாளர்கள், சோதனை அதிகாரிகள் என்று தனிப்பிரிவு உருவானது. கூண்டில் ஏறுபவர்கள் வீடியோவில் பதிவு செய்யப்பட்டார்கள். கண்காணிப்பு அதிகமானது.

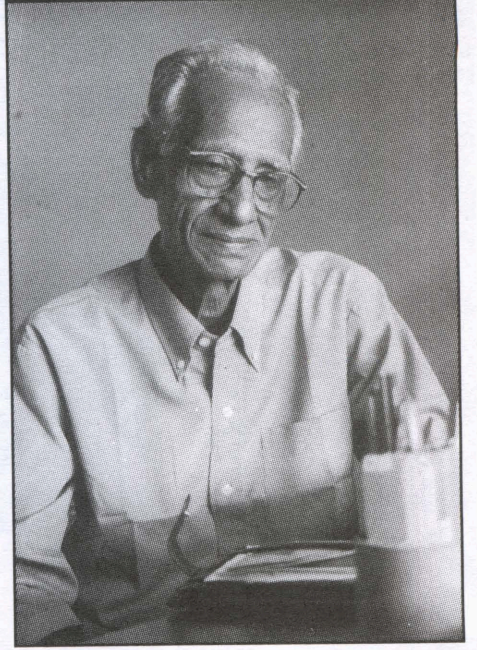
எவ்விதமான முன் அறிகுறியும் இன்றி ஒரு நாள் கூண்டில் ஒருவர் கூட ஏறவில்லை.

நகரம் முழுவதும் அப்படியே நடந்தது. எதனால் கூண்டில் தங்களை அடைத்துக் கொள்வதில் மக்கள் சோர்வு கொள்கிறார்கள் என்று கண்டுபிடிக்கச் சிறப்பு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. கூண்டில் அடைத்துக் கொள்பவர்களுக்கான சிறப்பு சலுகைகள் அறிவிக்கப்பட்டன. ஆனால் எவரும் அந்த கூண்டிற்குள் பிரவேசிக்கவேயில்லை.

புறக்கணிப்பின் கரங்கள் புற்றிக்கொள்ள மழை வெயிலில் துருவேறிய கூண்டு கவனிப்பாரற்றுப் போகத் துவங்கியது.

ஆனால் இன்றும் அரசின் காட்சிக்கூண்டு பராமரிப்புத் துறை எப்போதும் போலவே நூற்றுக்கணக்கான அலுவலர்கள், உயர் அதிகாரிகள், பாதுகாவலர்கள் என்று ஆண்டு தோறும் தனித்த நிதி ஒதுக்கீட்டில் பரபரப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

அவர்கள் எப்போதாவது கூண்டின் மீது வந்து அமரும் குருவியைக் கூட வருகைப் பதிவேடு பட்டியலில் சேர்த்துவிடுகிறார்கள் என்பது தான் சிறு முணுமுணுப்பாக இருந்தது. அதையும் ஒருவர்கூட உரத்துச் சொல்லவில்லை.



## கட்டுரை வடிவில் ஒரு பேட்டி – ஐசோகமித்திரன்

திரு அ.முத்துலிங்கம் அவர்கள் என்னை இருபத்தைந்து கேள்விகள் கேட்டிருந்தார். என் வயது இப்போது எழுபத்தெட்டைத் தொட்டு விட்டது. கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் கணிசமான பகுதி பேட்டிகளில் செலவழித்திருக்கிறேன்.

அவருடைய கேள்விகளில் சுமார் ஆறு கேள்விகள் தமிழ் படைப்பாளிகள் ஆறு கோடி பேருக்கு எழுதப்பட்டாலும் ஏன் உலக அளவில் சிறு சலசலப்புக்கூட ஏற்படுத்தவில்லை என்பது. அவருடைய கணிப்பில் இலங்கையிலேயே சிங்கள மொழிப் படைப்புகள், வெளியுலகில் அறியப்பட்ட அளவுக்குத் தமிழ்ப்படைப்புகள் அறியப்படவில்லை. இலங்கையில் எழுதப்படும் ஆங்கிலப் படைப்புகள் சில வெளியார் கவனத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் சிங்கள மொழிப்படைப்பே வெளியுலகத்தில் பெயர்

பதித்ததாக எனக்குத் தெரியவில்லை. 'மகாவம்சம்' சில மொழிப்பெயர்ப்புகள் உள்ளன. ஆனால் அது புராணம் அளவில் தான் ஏற்கப்படுகிறது. அப்படி பார்த்தால் 'ராமாயணம்', 'மகாபாரதம்' இன்னமும் விரிவாகவும், ஆழமாகவும் உலக இலக்கிய ரசிகர்கள் மத்தியில் தடம்பதித்திருக்கின்றன.

ஆனால் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் யாருக்காக எழுதுகிறார்கள்? ஆறு கோடி தமிழர்கள் என்னும் போது எந்த படைப்பு அப்படி ஆறு கோடித் தமிழர்களையும் எட்டுகிறது.

மிகப் பிரபலமான எழுத்தாளர்கள் என்று அறியப்படும் கல்கி, சஜாதா ஆகியோரின் படைப்புகளை படிக்காதவர்கள் இன்றைய தலைமுறையில் நிறைய பேரை சந்தித்திருக்கிறேன். இன்று ஒரு துருக்கிய மொழி எழுத்தாளரை உலகம் சிறிது அறிந்திருக்கிறது.

ஆனால் அந்த மொழியிலேயே நூற்றுக்கணக்கான எழுத்தாளர்கள் இருக்க வேண்டும். இட்டிஷ் மொழியில் ஒரு ஐஸக் சிங்கரை சிலர் படித்திருக்கக்கூடும். ஜெர்மன் மொழியில் எழுதும் நூற்றுக்கணக்கான எழுத்தாளர்கள் அவர்கள் மொழியிலேயே ஒரு புத்தகம் வெளிவந்தாலே போதும் என்றிருக்கிறார்கள்.

இன்று 'கிழக்கு பதிப்பகம்' டஜன் கணக்கில் தமிழ் படைப்புகளை ஆங்கில மொழி யாக்கம் செய்து வெளியிட்டு இதுபோதும் என்று ஓய்ந்து விட்டது. அதாவது மொழி பெயர்க்கப்பட்டால் மட்டுமே போதாது.

அது விற்கவும் வேண்டும். எனக்குத் தெரிந்து மிகத் தேர்ச்சி பெற்ற எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் 'பெங்குவின்' போன்ற பதிப்பாளர்கள் வெளியிடும் நூறு பிரதிக்கு மேல் விலை போகவில்லை. இன்றையத் தமிழ் எழுத்தின்

சுந்தர ராமசாமியை வெவராஸ்டாகக் கருதும் நிறையப்பேர் இருக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்து அவருடைய நாவல்கள், சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் கூட மிக நல்ல பதிப்பாக ஆங்கிலத்தில் வந்திருக்கின்றன. ஏன் யாரும் அவற்றைக் கவனிப்பதில்லை? ஆதலால் நாம் நம் வாசகர்கள் பற்றித் தெளிவுடன் இருந்தால் அவசியமற்ற மன உளைச்சலைத் தவிர்க்கலாம். எனக்குத் தெரிந்து யாரும் யாரையும் பிரபலமடைய வேண்டாம் என்று தடுக்கவில்லை.

தமிழ்ச் சமூகத்தில் சில நுணுக்கமான காரணிகள், அந்தச் சமூகத்தில் சிலருக்கு உரிய கவனம் தராமல் தடுக்கலாம். ரவீந்திர நாத் தாகூருக்கு வங்காளிகளிடையே ஏராளமான எதிரிகள் உண்டு. ஆனால் அவர்களை மீறித்தான் அவர் ஓராவு உலகக் கவனம் பெற்றார்.

எழுபத்தெட்டு முடியப்போகும் தருணத்தில் நான் பெரிய திட்டங்கள் வைத்திருக்க முடியாது. சுமார் அறுபது ஆண்டுகள் எழுதியாயிற்று. எங்கோ அங்கோ மூலையில் இங்கோ மூலையில் நினைவில் வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் மிகுந்த நன்றியுணர்ச்சியோடு இருக்கிறேன்.

எந்தப் பதிப்பாளரும் அவர் வெளியிடும் நூல்கள் எதுவுமே தோல்வியடைய வேண்டும் என்று எண்ணமாட்டார். ஆனால் உலக அளவிலேயே பல நூறு நூல்கள் வெளியானால் ஒரே ஒரு நூல் உலகறிய வருகிறது. நான் ஒரு முறை ராண்டம் ஹவுஸ் என்ற பதிப்பாளரின் அலுவலகத்துக்குப் போனேன். அங்கே காவலுக்கு இருந்த கறுப்பர்வரவேவராதே என்றார். ஏன் வீணாக நீ வருகிறாய், உன் நூல் விற்பனையாகும் என்றால் இவர்களே வருவார்கள் என்றார். நான் எனக்காக வரவில்லை, ஒரு நூலைத் தமிழில் மொழிப்பெயர்க்க அனுமதி கோரி வந்தேன் என்று சொன்னேன். இரண்டு காரியதரிசிகள் அந்த நூலின் தகவலுக்குத் தேடினார்கள். கிடைக்கவில்லை. காரணம், அந்த நூல் ஒரு குறைந்த பட்ச விற்பனை கூட பெறாததால் பிரதிகள் 'பல்ப்' செய்யப் பட்டன. ஆச்சரியமாக இருக்கும். அந்த நூலின் ஆசிரியர் சினத்தபலமாவோ. மொழி பெயர்ப்பு மற்றும் விளக்கம் வாவிங்க் என்ற பேராசிரியர். என்னிடம் சிரித்தபடியே அவர்கள் சொன்னார்கள். தாராளமாக மொழிபெயர்த்து வெளியிடுங்கள். உங்கள் மொழியில் வெளியிட்டு நூறு பிரதிகள் விற்றால் நூற்றியொன்றாவது பிரதியை எங்களுக்கு அனுப்புங்கள் என்றார்கள்.

சில பதிப்பாளர்களிடம் 'எடிட்டர்கள்' இருக்கிறார்கள். சில தருணங்களில் அவர்களுடைய பங்களிப்பு பயனளிப்பதாக இருக்கிறது. அவர்கள் நூலின் நீளம், விலை இதெல்லாம்

கருதுவார்கள். ஒரு ஆங்கில நூல் இன்று வெளியிட ஒரு லட்ச ரூபாய்க்கு மேலாகிறது. அதனால் நூல் விற்று அவர்களுக்கு அந்த லட்சமும் அதற்கான வட்டியும் கிடைக்குமா என்று பார்த்தார்கள் என்றால் அது தவறான எனக்குத் தோன்றவில்லை. பக்கங்களையும் அத்தியாயங்களையும் ஆசிரியனே வெட்டித் தள்ளுவது நல்லது. ஒருவர் தன் நூலை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டுமானால் இந்த மறுவாசிப்பும் 'எடிட் டிங்கும்' மிகவும் அவசியம்.

நாம் வாசகர்கள் மீது எக்காரணம் கொண்டும் குற்றம் குறைகூறக் கூடாது. அவர்கள் மனமு வந்து படிக்கக்கூடியதாக நம் படைப்பு இருந்தால் அவர்கள் படித்து விடுவார்கள்.

எழுத்தாளர்கள் உரைகள் நடத்துவது வரவேற்கத் தக்கதல்ல. அதிலும் அந்த உரைக்கு கட்டணம் என்றால் கேட்போருக்கு அந்த உரை அந்தப் பணத்தை ஈடுசெய்வதாக இருக்கவேண்டும். அதாவது எழுத்தாளர் ஒரு மேடை நடிகனாக மாறவேண்டும். இது எனக்குச் சம்மதம் அல்ல.

படைப்பிலக்கியத்தில் சில அம்சங்கள் கற்பிக்கப்படலாம். முதலில் கையெழுத்து பிரதியை எப்படி தயார் செய்வது, கவனம் பெற்ற இதர எழுத்தாளர்களை நுணுக்கமாக ஆராய்வது. இதை ஒரு குழுவாகச் செய்யும் போது பலரின் பார்வையை அறிய வாய்ப்பு கிட்டும். படைப்பிலக்கிய வகுப்புகளில் இந்த ஆய்வதான் மிகக் கவனம் தரப்படுவது. அதை முறையாகச் செய்யும் போது ஒரு தேர்ச்சி வருகிறது. தேர்ச்சி ஒரு கூடு. ஆனால் கதையின் ஜீவன் அந்தக் கூட்டில் இல்லை. ஜீவன் எழுத்தாளரின் மனதில்.

என்னுடைய படைப்பு எல்லாமே நான் அறிந்த யாரோ ஒருவரை மனதில் தொடக்கமாக வைத்துத்தான் எழுதப்பட்டவை. ஆனால் அப்பாத்திரம் அந்த நிஜ நபருக்கு மிகவும் விலகியதாக இருக்கும். நான் எழுதுவது புனைகதை. கட்டுரைகளில் ஒருவேளை, ஒரு நபர் வெளிப்படையாகத் தெரியலாம்.

என் மகன்கள் மூவரும் என் எழுத்துப் பயணத்தை நன்கு அறிந்தவர்கள். பல தருணங்களில் என் மூத்தமகன் பல ஆலோசனைகள் தந்திருக்கிறான். ஓர் ஆங்கில நூலுக்கு அவன் ஓர் அறிமுகக் கட்டுரை எழுதித் தந்தான். ஆனால் எல்லாரும் பொருளாதாரம் போதாமையை நன்கு உணர்ந்தவர்கள். எல்லாருக்கும் தெரியும் எழுத்துக்கும் நிறைய உழைக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று. ஆனால் அந்த உழைப்புக்கு என்ன சன்மானம் இருக்கும் என்று கூற முடியாது.

பொதுவாக புனைகதை வெளியாவதே மிகவும் கடினம். அப்படி வெளியானாலும்

சன்மானம் மிகவும் குறைவு. சுமாரான சன்மானம் தரும் பத்திரிகைக்கு என் கதை ஏற்றதாக இருக்காது. என்னுடைய சிறுகதைகள் பாதிக்கு மேல் சன்மானமே பெற்றது கிடையாது. ஆனால் ஆங்கிலத்தில் கட்டுரைகளுக்கு அழைப்பு வருவது இக்கதைகளால்தான்.

நான் ஒரு காலத்தில் பட்டியல் வைத்திருந்தேன் - எந்தெந்த நாட்களில் எதை எதை எழுதினேன் என்று. ஏனோ அது சரியில்லை என்று தோன்றியது. எழுத்தாளனுடைய முதல் குறிக்கோள் நல்ல படைப்பு படைக்க வேண்டும் என்பதுதான். பயணம் மனதை விசாலப்படுத்தும். ஆனால் வெறும் எழுத்தாளர்களையே சந்தித்து கொண்டிருந்தால் பெரிய பயனளிக்காது. அந்த எழுத்தாளனை ஊடுருவி அந்த மனிதன் யார் என்று அறிவது பயன் தரும். இதற்கு அந்த எழுத்தாளன் மீது ஒருவர் உண்மையான அக்கறை கொள்ள வேண்டும். அக்கறை இருந்து படைப்பு மோசமானதாக முடியலாம். ஆனால் நல்ல படைப்பாக அமைய வாய்ப்புகள் அதிகம்.

இன்று தமிழ்நாட்டிலும் இந்தியாவிலும் இந்தியாவுக்கு வெளியேயும் தமிழ் படைப்புகளுக்குப் பரிசு தருகிறார்கள். பெரிய பெரிய தொகைகள். இவர்கள் ஒரு படைப்பையோ, படைப்பாளியையோ தேர்ந்தெடுத்து பரிசு கொடுத்ததை நியாயப்படுத்தும் போது சற்று சங்கடமாக இருக்கிறது. எனக்கு அவரைப் பிடிக்கும், கொடுத்தேன் என்று சொல்வது நானையமானது. அதை விட்டுப் பொதுமைப்படுத்தும் போது 'ஐயோ' என்று கூற வேண்டியிருக்கிறது. எனக்கு கொடுத்த சிறுபரிசுகள்கூட எனக்கு சங்கடம்தான் தந்தன.

எழுத்தாளரின் பணி, நன்கு எழுத முயற்சி செய்து வருவதுதான். அவன் கவனம் அதில்தான் இருக்க வேண்டும். இந்த நாடுகளோடும் இதர மொழிகளோடும் ஒப்பிட்டுக்கொள்வது எந்த பயனும் தராது. தன்மையில், வடிவத்தில், தரத்தில் ஒப்பிட்டுக் கொள்ளலாம்; கொள்ள வேண்டும். ஆனால் விளைவுகள் குறித்து அல்ல.

இறுதியாக, நான் பல ஆண்டுகளாக எழுதி வரும் நாவலை ஒரு சிறிய அளவிலேயே முடித்து விட்டேன். இன்னும் ஏராளமான பாத்திரங்களை விரிவுபடுத்தவேண்டும். முதலில் கூறியபடியே இந்த வயதில் பெரிய திட்டங்கள் எனக்கென வைத்துக்கொள்வது அசாத்தியமானது.



## ஆழியாள்

கொப்பித்தாளில் கிடந்த (பான் கீ மூனுக்கு விளங்காத) குறிப்பு யாருடையது?

என்ர ஊர் சின்ன ஊர்  
பெரியம்மா, பெரியப்பாக்களாலும் - மாமா  
அத்தை சித்தி சித்தப்பாக்களாலும்  
கிளி மாமா, விஜி மாமி  
வடிவு அன்ரி, வனிதா அன்ரி  
சொக்கர் அங்கிள்களாலும் நிறைஞ்ச ஊர்.  
அம்மம்மா, அம்மப்பாவும்  
அப்பப்பா, அப்பம்மாவும்  
தாத்தா பாட்டி ஆச்சிகளும் எனக்கு இருந்தார்கள்.  
ஒரு நாள்  
மீன் விக்கப்போன செல்லம்மா பாட்டியை  
மணிக்கூட்டுக் கோபுரத்துக்குக் கீழே கூறாக்கி வீசினார்கள்.  
பெரிய மாமாவும், ராஜி அத்தையும்  
வெள்ளவத்தைப் பெற்றோல் நெருப்பில் கருகினர்.  
பிறகு  
ரவிச் சித்தப்பா இயக்கத்துக்குப் போனார்.  
வனிதா அன்ரி இன்னொரு இயக்கத்துக்குப் போனார்.  
சேகர் சித்தப்பா காணாமல் போனார்.  
சித்தி சின்னாபின்னமாகி செத்துப் போனார்  
(என்ரை ஆசைச் சித்தி)  
ஆச்சியையும் போட்டுத் தள்ளினாங்கள்.  
சொக்கர் அங்கிள் துரோகியாய்த் தொங்கினார்.  
நோர்மல் சாவு அப்பப்பாவுக்கு.  
கவிஸில் கிளி மாமி

விஜி மாமியும் மாமாவும் கனடா.  
இரண்டு பக்கமும் ஷெல் அடிச்சு பல  
தலைகள் சிதறிப் போச்சு.  
இப்ப  
பென்னாம்பெரிய உலகத்தில் இருக்கிறேன்  
நான் - என்போல  
நிறைய சிறுவர்களோடு.  
எங்களைச் சுற்றிலும் முள்வேலி  
கண்டுபிடி எங்களைக் கண்டுபிடி - எங்க  
கண்டுபிடி எங்களைக் கண்டுபிடி.

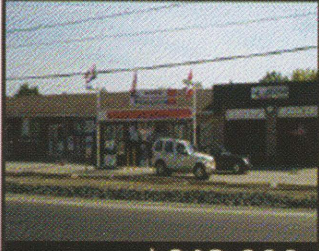
# Higher Standards Agents

பறவைக்கும் கூடு உண்டு.. பாடுபட்டு உழைக்கும் உங்களுக்கு  
சொந்தமாக ஒரு வீடு வேண்டுமல்லவா!

**அழையுங்கள் ரமேஷ் அல்லது ஜெய்**

சில விற்பனைக்கான வியாபார நிலையங்கள்...

**Gas Station**



**\$648,000**

Econo Gas Station in a 2 Acres Land. 1.5 Hrs. from GTA. Rental Income from 2 Bay Garage, Accounting Office & 2 Apartments. Busy Convenience Store with Lotto. Please call us for more Details.

**Conv. Store/W Property**



**\$239,000**

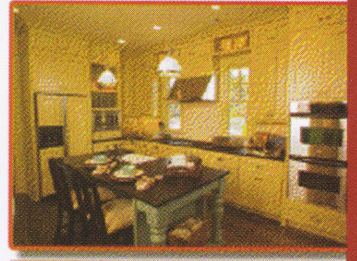
Opportunity to Live & Run your Own Business and Enjoy the Rental Income from 2 another apartments. Just minutes from Niagara Falls Area. Why you pay Rent? Rental Income approximately \$2000. Pls call us for more details.

**Restaurant**



**\$89,000**

4 months old Restaurant in Scarborough. It's located in a very busy plaza. 22 Seats Serving Canadian and Sri Lankan food. Very reasonable Rent - \$2,550 including TMI & Utilities. No Competition in the plaza. Please call us for more details.

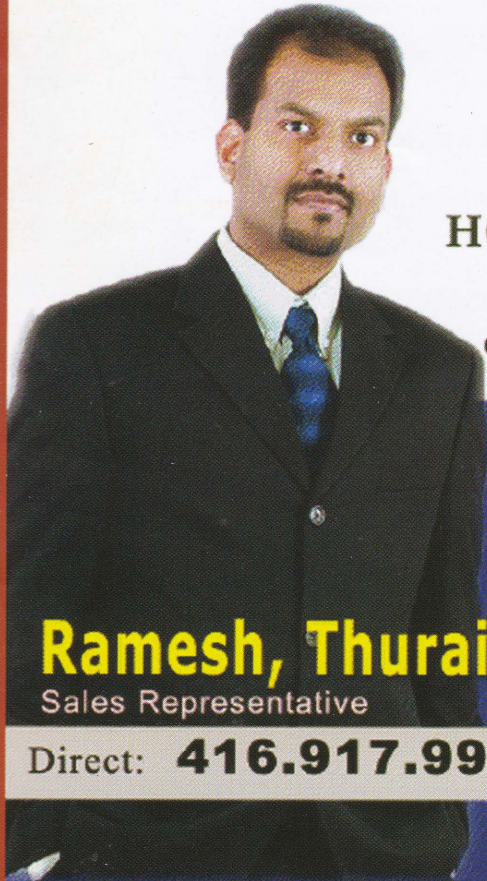


இன்னும் பல...



**HOMELIFE/GTA Realty Inc.**  
Brokerage

Office: **416.321.6969**



**Ramesh, Thurairajah**

Sales Representative

Direct: **416.917.9957**



**Jey Seevaratnam**

Sales Representative

Direct: **416.400.9715**

# Sun Flower Furniture

தளபாடங்களின் தங்க சுரங்கம்

Bed Room

Living Room

Dining Sets &

All Furniture



ஒருமுறை வாருங்கள்! உண்மைதானா பாருங்கள்!

Sun Flower Furniture  
3024 Kennedy Road, (Kennedy & Finch)  
416 - 609 8556

000042